

पेच्छद् दस सुभिणाद् तालपिसाओ हओ जैए दुजओ । सेयविहज्जो तह चित्तकोइलो पज्जुवौसन्तो ॥ २२ ॥
 वरकुसुमदामजुयलं सियगोवग्गो य पज्जुवासन्तो । नित्थिज्जो य समुद्धो वियसियपउमो य पउमसरो ॥ २३ ॥
 सूरौ य उग्गमन्तो परिपसरियकिरणभासुरो अदिंयं । अन्तेहिं माणुसोत्तरसेलो परिवेढिओ दिट्ठो ॥ २४ ॥
 आखुद्धो सुरसेलं अहं ति दहं इमाणि पडिबुद्धो । लोगो य तत्थ बहुओ समागओ उप्पलेण समं ॥ २५ ॥
 दहूण कुसुमवासं गन्धामोयं च धूयगन्धं च । अक्खयदेहं च जिणं लोगो सब्बोऽवि आउट्ठो ॥ २६ ॥
 भणइ अहो ! उवसमिओ जक्खो भट्टारएण एएणं । इय हरिसनिब्भरज्जो पडिओ चलणेसु वीरस्स ॥ २७ ॥
 सामी दहं गुरुहरिरानिब्भरो उप्पलो पणसिऊणं । पुच्छित्तु सुहविहारं भणइ तुमे रयणिविरमम्मि ॥ २८ ॥
 दिट्ठा पहु दस सुभिणा ते य मए जाणिया निमित्तेणं । ऊहाए तेसि फलं नायं णवरं ण एगस्स ॥ २९ ॥
 तालपिसाओ मोहो सुक्खज्झाणं च सेयसउणो ति । चित्तो कोइलपक्खी इवालसङ्गं बहुसरूवं ॥ ३० ॥
 सियगोवग्गो सहो भवो समुद्धो य दुहजलाइत्तो । पउमसरो सुरपरिसा सूरौ पुण केवलं नाणं ॥ ३१ ॥
 अन्तावेढो माणुसनगस्स सन्वत्थनिम्मला कित्ती । मन्दररूहणं देसणसमए सीहासणारूहणं ॥ ३२ ॥
 दामदुगं च न जाणे तो भगवं आह उप्पला ! एयं । साहूण सावयाण य धम्मस्स परूवणं दुविहं ॥ ३३ ॥
 एवं कहियं सोउं परितुट्ठो उप्पलो गओ सगिहं । वन्दित्तु जिणं चिट्ठइ वीरो निरुवहवो तत्थ ॥ ३४ ॥

१ व-मए । २ व-विलो । ३ व-सन्ति । ४ व-निच्छिन्नो । ५ मिलित इत्यर्थः । ६ व-णं वि ।

नमो नमः श्रीगुरुप्रेमसूत्रे

चन्दकुलवडगच्छीय

अम्बदेवोवज्झायसीसिसिनिमिचंदसूरिइयं

श्रीमहावीरचारियं

—: प्रकाशक :—

श्री जिनशासन आराधना ट्रस्ट

७, वीजो भोईवाडो, भुलेश्वर, मुंबई-४०० ००२

चिकुहए खीरम्मी नहाइयं लज्जिओ तओ र्ह्यो । मगगइ तीए भवणं न य जाणइ अन्नकयदारं ॥ १०७० ॥

तओ भणइ—

जइ किर अत्थि पहावो मम धम्ममार्यरियस्स तो इमा खिप्पं । दज्झउ पुरवाहिरिया तओ अहासन्नदेवेहिं ॥ ७१ ॥
दहा सा मा भयवं अलियपहावो उ होउ इय नाउं । कुम्मगगामस्स पहे कयाइ संपत्थिओ वीरो ॥ ७२ ॥
तत्थन्तरा य दिट्ठो तिलथम्भो पुच्छए य गोसालो । निप्पज्जिस्सइ एसो न व त्ति भयवं जिणो आह ॥ ७३ ॥
निप्पज्जिस्सइ एसो सत्त य एयस्स पुप्फजीवा उ । एगाएँ तिलत्तेणं सुङ्गणियाए भविस्सन्ति ॥ ७४ ॥
गोसालेणुक्खणिओ सलेट्ठुहो सो असइहन्तेणं । सन्निहियवन्तरेहि य माँ सामी अलियवाइँ त्ति ॥ ७५ ॥
जलवासं तत्थ कयं गावीए खुरेण चम्पिओ लग्गो । पुप्फा तिला उ जाया कुम्मगगामे गओ सामी ॥ ७६ ॥
बालतवस्सी एग्गो तस्स बहिं वेसियायणो नाम । आयावइ संत्तप्पा छप्पइयाओ जडाहिन्तो ॥ ७७ ॥
रवितावतावियाओ पडन्ति भूमीए सोऽवि य दयात्थु । धेत्तूण छुहइ सीसे तं दट्ठुं भणइ गोसालो ॥ ७८ ॥
किं सुणँसि किं पि तत्तं जूयासेज्जायरो उ आहु तुमं । भिक्खू च भिक्खुणी वा एवं दो तित्ति वाराओ ॥ ७९ ॥
ताहे सो परिक्खविओ तस्स विणासाय मुयइ नियतेयं । सो भीओ पोक्कारइ तस्सणुकम्पाए वीरेणं ॥ १०८० ॥
मुक्का य सीयलेसा तीए सा पडिहया उसिणलेसा । सो बालरिसी दट्ठुं रिद्धिं साभिसिस्समं भणइ ॥ ८१ ॥

१ अ-°इरियं । २ व-नो । ३ अ-°वायं । ४ व-तत्थां । ५ व-गुणं । ६ व-तं पं ।

ક્ર પ્રાપ્તિસ્થાન ક્ર

(૧) પ્રકાશક :

(૨) શ્રી મૂળીએન અંબાલાલ રતનચંદ
જેન ધર્મશાળા,
રટેશન રોડ, વીરમગામ

(૩) શ્રી જિનશાસન આરાધના ટ્રસ્ટ,
C/o સુમતિલાલ ઉત્તમચંદ,
મારફતીયા મહેતાનો પાડો,
ગોળશેરી, પાટણ (ઉ ગુ)

(૪) શ્રી જિનશાસન આરાધના ટ્રસ્ટ,
C/o દ્વિપક અરવિહલાલ ગાધી,
ધીકાટા, વડફળીયા, રાવપુરા, વડોદરા-૧

(૫) શ્રી સરસ્વતી પુસ્તક ભંડાર
હાથીખાના, રતનપોળ,
અમદાવાદ-૩૮૦ ૦૦૧.

— દ્રવ્ય સહાયક —

શ્રી જગવલ્લભ પાર્શ્વનાથ જેન શ્વેતામ્બર મૂર્તિપૂજક તીર્થ કે ભોજગિરિ (સાનનિધિ).

उरसपिणीइमाए दीयाए समाए चरिमकालम्मि । तंतथ बहुमज्जदेसे होहन्ति य कुलगरा सत्त ॥ ७३ ॥
 पढमेत्थ विमलवाहण सुदाम संगम सुपासनामे य । दत्तो सुमुहे छट्ठे सम्मुयइ चैव सत्तमए ॥ ७४ ॥
 काहन्ति सन्निवेशं वासत्थं गामनगरमार्इणं । कुलघम्मरायनीइण कारगा कुलगरा तइया ॥ ७५ ॥
 आसा हत्थी गावो परिग्गाहिस्सन्ति रज्जकज्जम्मि । ववहारसिप्पकम्मा गणियलिवाइ य होहन्ति ॥ ७६ ॥
 जाइसरो उ पढओ नामेणं विसलवाहणो राया । सव्वं चिय दाएही पुन्नुत्तमिसं पयाण हिओ ॥ ७७ ॥
 सस्साणं उप्पत्ती परमा परमं च दुद्धदहिसप्पी । उप्पन्ने अगणिम्मि य रन्धणमार्इ अविस्सन्ति ॥ ७८ ॥
 दूसमअरयस्सन्ते संसुइरायस्स सयदुवारम्मि । अदाए भारियाए सेणियजीवो उ पढमज्जिओ ॥ ७९ ॥
 पुत्तत्तणेण होही पाणत्तिघसंजुओ महापउमो । वीरजिणस्स व सव्वं विन्नेयं तस्स जम्माइ ॥ ८० ॥
 दूत्तमसुसमाए इहं पुवं पिव जिणवरा अविस्सन्ति । पडिलोमसभावेण य ते य इमे होन्ति नायवा ॥ ८१ ॥
 पढमो उ महापउमो सेणियजीवो जिणेसरो होही । बीओ य सूरदेवो सुपासजीवो जयपईवो ॥ ८२ ॥
 तइओ य पुण सुपासो उदाइजीवो पणट्टभववासो । होही सयंपहो तह पोदिलजीवो चउत्थो उ ॥ ८३ ॥
 सवाणुभूइनामो दढाउजीवो उ पञ्चओ होही । छट्ठो य देवयुत्तो तित्थयो कत्तिओ पुब्बि ॥ ८४ ॥
 उदओ य जिणो होही सत्तमओ संखनामओ आसी । पैठालपुत्तनामा आणन्दजिओ य अट्टलओ ॥ ८५ ॥

१ व-एत्थ । २ अ-य सम्मुही चे० । ३ व-राईया । ४ अ-णत्तिट्ठ ।

ચત્વિંચિત

ગ્રંથકાર :- ચ દ્રકેલ-વડગચ્છના પૂ. આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજયઉદ્યોતનસૂરિ મહારાજના શિષ્યરત્ન પૂ. અચ્ચદેવ ઉપાધ્યાયના શિષ્ય પૂ. આચાર્યદેવ શ્રી નેમિચંદ્રસૂરિ મહારાજ

ગ્રંથરચનાકાળ :- વિક્રમ સંવત ૧૧૪૧

સ્થળ :- અણહિલપુર પાટણ

પ્રમાણ :- ૩૦૦૦ શ્લોક

આદ્ય પ્રકાશન સંવત :- ૧૯૭૩

સંશોધક :- ન્યાયાભોનિધિ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજય વિજયાનંદસૂરિ મહારાજના શિષ્યરત્ન પ્રવૃત્તક શ્રી કાતિવિજયના શિષ્યરત્ન સુનિશ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ.

આદ્ય પ્રકાશક :- શ્રી જૈન આત્માનંદસલા, ભાવનગર.

પુનઃ પ્રકાશન :- સંવત ૨૦૪૪

પુનઃ પ્રકાશક :- શ્રી જિનશાસન આરાધના ટ્રસ્ટ.

દ્રસ્ટીઓ

ચંદ્રકમાર બાબુભાઈ જરીવાલા
નવિનચંદ્ર ભગવાનદાસ શાહ

લલિતભાઈ રતનચંદ કોઠારી
પુંડરીક અંબાલાલ શાહ

અનુપમ સહયોગ

પૂજ્યપાદ સુવિશ્વધ્યાનિચમૂર્તિ સુવિશાળ મુનિગણુ નિર્માતા કર્મસાહિત્ય વિશારદ સિદ્ધાન્તમહોદધિ સ્વ. આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજય પ્રેમસૂરીન્દરજી મહારાજ સાહિબના પદ્મલકાર ન્યાયવિશારદ વર્ધમાન તપોનિધિ આચાર્યદેવ શ્રીમદ્ વિજય ભુવનભાનુસૂરીન્દરજી મહારાજના સદ્ગુપ્તદેશથી

“મહાવીરચરિત્ર” નામના આ ગ્રંથના પ્રકાશનનો લાભ શ્રી જગવલ્લભ પાર્શ્વનાથ જ્ઞેન સ્વે. મૂ. તીર્થ, કુલોન્ગિરિના જ્ઞાનનિધિમાથી લેવામા આવેલ છે.

તીર્થના દ્રસ્ટીઓ તરફથી મળેલ આ અનુપમ સહયોગની અમે ભુરિ ભુરિ અનુભોદના કરીએ છીએ.

લી.

શ્રી જિનશાસન આરાધના દ્રસ્ટ.

॥ अहम् ॥

॥ न्यायाम्मोनिधिश्रीमद्विजयानन्दसूरीश्वरेभ्यो नमः

वडगच्छगयणदिणयरसिरिनेमिचन्दसूरिरइयं

महावीरचरियम् ।

पणमह पढमजिणिन्दं भविष्याणकमलबोहणदिणिन्दं । कोहहुयासणकन्दं पणयासुरअसरनइन्दं ॥ १ ॥
सिरिसिद्धत्थनराहिबकुलनहयलविमलपुणिणमायन्दं । निज्जियकामगेहन्दं पणअह वीरं सया धीरं ॥ २ ॥
सेसेऽवि य वावीसे अजियाईपासनाहपज्जन्ते । जियरागदोसमोहे वन्दामि जिणेसरे सिरसा ॥ ३ ॥
जरजम्मसरणरहिण्ण केवलवरनाणदंसणसमग्गे । सिद्धे निधुयकम्म अणाहनिहणे सया नमह ॥ ४ ॥
पञ्चविहायारधरे सुत्तत्थविस्सारए पसन्तमणे । भविष्यारविन्दपडिबोहदिणधरे नमह आयरिण्ण ॥ ५ ॥
परमत्थगाहियसारे आयाराईहुवालसङ्गस्स । संजमतवनिधमरए उज्झाए नअह सुत्तदए ॥ ६ ॥
पञ्चमहव्वयगुरुभारधारए चरणकरणसंपन्ने । पञ्चसमिण्ण तिगुत्ते सुत्ते साहू यं सह नअह ॥ ७ ॥

१ 'कन्दं' इति कं बलं ददातीति कन्दं भेषमित्यर्थः । २ अ-०मइन्द । ३ 'सुत्तदए' इति सूत्रददानित्यर्थः । ४ ब-०सया ।

संभक्तपाणवरचरणपरिमण्डयं भुवणतिलग्नं । पणमह जिनिन्दपणयं सिरिसङ्घं शुणगणसहस्रं ॥ ८ ॥
 पवरसुयनाणमणहरपसत्थपोत्थयविहत्थवरहत्थं । सारयससिकिरणुजलसन्वङ्गं शुणिय सुयदेविं ॥ ९ ॥
 वोच्छामि सभासेणं वीरजिनिन्दस्स सन्तिथं चरियं । संवेगडा भवियाण अत्तणो सुमरणत्थं च ॥ १० ॥
 जंमि भवे संभत्तं पत्तं पढमं तमाइओ काउं । सत्तावीस जिणभवे संखेवेणं पवक्खामि ॥ ११ ॥
 अवरविदेहे खेत्ते गामम्मि बलाहिवो पुरा आसि । दयदाणविणयदक्खिन्नसायरो धम्मसद्धालू ॥ १२ ॥
 सो अन्नया कयाई रायाएसेण दारुयनिमित्तं । बहुपुरिसेहिं समेओ सगडे घेत्तूण संपत्तो ॥ १३ ॥
 अइदुग्नं वणगहणं तत्थ य वणछिन्दणं करन्तेण । भोयणसमए दिढा सूरी बहुसाहुपरियरिया ॥ १४ ॥
 पन्थाओ परिभट्ठा इओ तेओ तत्थ परिभमन्ता उ । तण्हाछुहाकिलन्ता परिसन्ता सत्थपरिहीणा ॥ १५ ॥
 दद्धूण मुणिवरे ते चिन्तइ अनुक्कप्पभत्तिसंजुत्तो । एयारिसे अरणे कहमेए साहुणो पत्ता ॥ १६ ॥
 तो वन्दिज्जण पुच्छइ भयवं ! कत्तो समागया तुम्हे । केण व कज्जेण इमं वणगहणं भमह अइभीमं ॥ १७ ॥
 दाऊण धम्मलाभं समत्थदुरिओहवारणसमत्थं । पभणइ सूरी सुपुरिस ! अम्हे सत्थेण सह चलिया ॥ १८ ॥
 गामन्तरं पविट्ठा सत्थे आवासियम्मि भिक्खट्ठा । जावम्हे ता सत्थो कत्थवि तुरियं गओ सोऽवि ॥ १९ ॥
 तो" अम्हे संखुट्ठा अगहियभिक्खा पंहमि सञ्चलिया । सत्थं गवेसमाणा न य मिलिया तस्स पहमट्ठा ॥ २० ॥

१ व-इतो । २ व-ततो, एवमग्नेऽपि इ-उ-ओ इत्यादयः स्वरास्तकारविशिष्टा अपि दृश्यन्ते । ३ व-तुग्मे, एवमग्नेऽपि दृश्यते । ४ व-न्ता ।

एयम्मि अरण्णिंस्सि समागया तुम्ह दंसणं जायं । इय कहिए सो तुहो धम्मोऽहं जेण मे दिट्ठा ॥ २१ ॥
 कण्पतरु व्व मरुथले दरिद्वगेहे हिरण्णवुट्ठि व्व । मायङ्गुगिहे एरावणो व्व इत्थं इमे दिट्ठा ॥ २२ ॥
 सफलं मम मणुयत्तं सहलं मम जम्म जीवियं अब्ब । जं एयंमि अरण्णे दिट्ठा एयारिसा साहू ॥ २३ ॥
 पुण्णकलियाण सुणिणो दंसणाविसयं पि जन्ति हयपावा । चिन्तामणिसंजोगो होइ अधत्तस्स न कयाइ ॥ २४ ॥

तथाहि—

जइणो हु बम्भयारी अंगिहे दन्तिन्दिए पसन्ते य । तवनियमभूसियहे वन्न च्चिय एत्थ पेच्छन्ति ॥ २५ ॥
 एयं विचिन्तिज्जणं भत्तिभरुल्लसियबहलरोमओ । भत्तं पाणं वियरइ जहोचियं तेसि साहूणं ॥ २६ ॥
 भुत्तुत्तरे य तेणं इच्छियपन्थम्मि मेलिया साहू । भणिओ सो य वलन्तो गुरूहिं अणुकम्पजुत्तेहिं ॥ २७ ॥
 उवविसह खणं एकं रुक्खच्छायाए वीसमामो त्ति । एवं ति तेण भणिए उवविट्ठा तत्थ सव्वेऽवि ॥ २८ ॥
 धम्मस्स एस जोगो एयं परिभाविज्जण सूरीहिं । पारद्धा धम्मकहा पडिबोहत्थं इमा तस्स ॥ २९ ॥
 बहुजोणिलक्खगाहिरे संसारे दुल्लहं मणुयजम्मं । राहावेहो व्व इहं जुगछिहे समिलपविसो व्व ॥ ३० ॥

भणियं च—

काज्जणमणेगाइं जम्मणमरणपरियट्ठणसयाइं । दुक्खेण माणुसत्तं जइ लहइ जहिच्छियं जीवो ॥ ३१ ॥

१ ब-त्ता सफलं मणु० । २ 'अगिहे' इति गृहरहितानित्यर्थः ।

इय दुल्लहलम्भं भाणुसत्तणं पाविऊण जो जीवो । न कुणइ पारत्तहिं मो सोयइ मङ्कमणकाले ॥ ३२ ॥

एतदेवाह—

घारीमज्झे हूढो न्व गयवरो मच्छओ न्व गलगहिओ । वगुरपडिओ न्व मओ संवट्ठओ विहङ्गो न्व ॥ ३३ ॥
सो सोयइ जरमच्चूकरालिओ जो सुधम्मपरिहीणो । तायारमविन्दन्तो कम्मभरणोल्लिओ जीवो ॥ ३४ ॥

जओ—

कुणइकयत्थणाओ सरोगया हाणि इट्ठजणविरहो । दारिदं दोहगं अकालमरणं अहम्मेण ॥ ३५ ॥
धम्मसेणं चिय अत्था धम्मेणं चेव उत्तमा भोगा । धम्मेण सगमोक्त्वा सुहाइं सव्वाइं धम्मेण ॥ ३६ ॥
ता भो दुल्लहलम्भं विज्जुलयाचच्चलं मणुयजम्मं । लङ्घूण जो पमायइ सो काउरिसो न सो पुरिसो ॥ ३७ ॥
धम्मत्थिणा य धम्मो देवो य गुरू य जाणियन्वाइं । धम्मगुरुदेवसद्धा कोइ वि कन्थइ पयइइ ॥ ३८ ॥
सो धम्मो जत्थ दया कीरइ सचराचरेसु जीवेसु । जत्थ य परमनिरोहो इन्दियनोइन्दियाणं च ॥ ३९ ॥
सो चिय देवो एत्थं जो अइसयसंजुओ पसन्तप्पा । रागाइदोसरहिओ सव्वण्णू सव्वदंसी य ॥ ४० ॥
परिचत्तघरावासो विसुद्धबम्भवओ य सुयनाणी । धम्मगुरू विन्नेओ परिगहारम्भपडिविरओ ॥ ४१ ॥
इय धम्मकहं सोउं संबुद्धो परमहरिसमावन्नो । निच्चलसम्मदिट्ठी जाओ सो सावगो पैवरो ॥ ४२ ॥

१ मरणकाले इत्यर्थः । २ ब-मणुस्सत्तं । ३ ब-परमो ।

भणिओ य तेण गुरू—

उद्धरिओऽहं भयवं ! तुमए भवसायरम्मि निवडन्तो । अहवा उत्तमसङ्गो उत्तमकल्लाणहेउ त्ति ॥ ४३ ॥
एवमभिनन्दिऊणं नमिऊण गुहं सुणी य सो चलिओ । अत्ताणं मन्नन्तो सुकयत्थं बोहिलाभेण ॥ ४४ ॥

तथाहि—

धन्नोऽहं जेण मए अणोरपारम्मि भवसमुदम्मि । भवसयसहस्सदुलहं लद्धं सङ्गम्मजाणं त्ति ॥ ४५ ॥
पत्तो कमेण गेहं कालेण य सुद्धधम्मपरिणामो । सोहम्मे उववन्नो पलियाउ सुरो महिड्डीओ ॥ ४६ ॥
भोत्तूण तत्थ भोए दिव्वे सुररम्मणिमज्झयारम्मि । आउयखयम्मि चविडं जत्थुववन्नो तयं सुणह ॥ ४७ ॥
अत्थि अउज्झानयरी मणिकणमया सुरोहं निम्मविया । चारसजोयणदीहा नच वित्थिण्णा परमरम्मा ॥ ४८ ॥
तत्थ य भरहो राया छवण्डभरहाहिवो पढमचक्की । सिरिउसहसामित्तणओ उइण्णसुहपुन्नपम्भारो ॥ ४९ ॥
तरस सुओ उववन्नो सव्वङ्गोवङ्गसुन्दरो जुइमं । धम्मप्पिओ अकूरो भिरि त्ति नामेण विक्खाओ ॥ ५० ॥
सो तारुण्णे पत्तो पञ्चपयारे उ झुझए भोए । नियपासायवरगओ इड्ढो नियजणणिजणयाणं ॥ ५१ ॥
सिरिउसभस्स भगवओ उप्पन्ने केवलम्मि देवेहिं । रइयम्मि समोसरणे केवलमहिमाएँ परभाए ॥ ५२ ॥
वट्ठन्ताए भरहो समागओ पुत्तनत्तुयसम्भो । भयवन्तवन्दणत्थं परम्भेणं अत्तिराएणं ॥ ५३ ॥
काऊण य तिव्वुत्तो पयाहिणं वन्दिऊण भयवन्तं । निव्वत्ते नाणमहे उवविड्ढो रइयकरकमलो ॥ ५४ ॥

स्मिरिहं अरहेण समं उसभजिणं पणमिज्जण विणएणं । धरणीधले निसन्नो भयवन्तं पज्जुवोसन्तो ॥ ५५ ॥
 एत्थन्तरस्मि भयवं जोयणणीहारिणीएँ वाणीए । सुरअसुरनरसभाए धम्मं कहिउं समाढत्तो ॥ ५६ ॥
 परमङ्गाणि उ चत्तारि दुलहलम्भाणि एत्थ जीवाणं । साणुस्सं धम्मसुहं सद्धा तवसंजमे विरियं ॥ ५७ ॥
 संसारविरत्तेहिं एयं नाऊण धीरपुरिसेहिं । सव्वायरेण जत्तो कायव्वो धम्मकज्जेसु ॥ ५८ ॥

बहुदुक्खपीडियाणं मच्चुपरद्धाण कम्मवसगाणं । अन्नं न किं पि सरणं धम्मं मोत्तूण संसारे ॥ ५९ ॥
 निहडन्ति सुया विहडन्ति बन्धवा विहडं सुसंचिओ अत्थो । एक्को नवरि न विहडइ विहिणा आराहिओ धम्मो ॥
 सयणाइमोहभूढो काऊण महापरिग्गहारम्भे । एक्को जाइ परभवं एक्को चिय वेयए दुक्खं ॥ ६१ ॥
 ह कयलीए न सारो जह वालुयपीलेणे य नो तिह्लं । मायणिहयाएँ न जलं तह संसारे सुहं नत्थि ॥ ६२ ॥
 किंपागरस फलं पिव हालाहलमीसिय व्व परमन्नं । आवायमेत्तसुहया विसया परिणामविरसा उ ॥ ६३ ॥
 जह किर दुद्धं पेच्छइ मज्जारी न उण लउडयं मुद्धा । तह मूढो विसयसुहं पेच्छइ नो नरयदुक्खाइं ॥ ६४ ॥
 जह रयणखणिं पत्तो महग्घमोह्छाई मोत्तु रयणाइं । गेण्हइ वण्णह्छाई अइमूढो कायखण्डाईं ॥ ६५ ॥
 तह पत्ते मणुयस्से सग्गपवग्गाइसोक्खसङ्गणे । न करन्ति धम्मतत्ति विसए सेवन्ति मूढप्पा ॥ ६६ ॥

१ व-मिरियवि । २ अ-वासिन्तो । ३ व-सुही सुखिन इत्यर्थः । ४ व-परभवे । ५ व-पीलणाए । ६ व-०ए व जलं 'मायणिह-
 याए' इति मृगतृष्णिकायाम् । ७ व-सज्जणं । ८ व-सेवेन्ति ।

जो विसयसुहृदपसत्तो लडुं मणुयत्तमाइसामग्गि । न कुणइ धम्मं कागणिसहस्सहारगसरिच्छो सो ॥ ६७ ॥
 एवं नाडं तुम्हे जाव न वाही विडम्बए देहं । जाव न जरा न मच्चू अप्पहियं ताव चिन्तेह ॥ ६८ ॥
 सम्मत्तं पडिवज्जह करेह सावज्जजोगवैरमणं । निज्जिणह कसायरिवू दैण्डत्तियनिगहं कुणह ॥ ६९ ॥
 मिच्छइंसणअविरइकसायमणमाइदुड्ढजोगेहिं । जीवो बन्धइ कम्मं कम्मण य भमइ संसारे ॥ ७० ॥
 इय एवमाइ सोउं धम्मकहं भयवओ सवणसुहयं । भववैरगगुवगया पडिवुद्धा पाणिणो बहवे ॥ ७१ ॥
 पच्च य पुत्तसयाइं भरहस्स य सत्ता नचूयसयाइं । संयराहं पव्वइया तस्मि कुमारा समोसरणे ॥ ७२ ॥
 आपुच्छिऊण भरहं भिरिइकुमारोऽवि परम्मसंविग्गो । संमत्तनिच्छियमई धम्मं सोऊण पव्वइओ ॥ ७३ ॥
 पच्चसमिओ तिगुत्तो सज्झायज्झाणविणयसंपन्नो । तवनियमसंजमरओ विहरइ सो सामिणा सद्धिं ॥ ७४ ॥
 एक्कारसअङ्गाइं तेण अहीयाइं गुरुसयासस्मि । गीयत्थो सज्जाओ धम्मकहालद्धिसंपन्नो ॥ ७५ ॥
 अह अन्नया कयाइं गिम्हे उण्हेण तावियसरीरो । अण्हाणेण किलन्तो कम्मवसा चिन्तए पुवं ॥ ७६ ॥
 मेरुगिरीसमभारे वोडुं संपह खणं पि न सम्पत्थो । सामणणगुणे अगुणो अहंयं संसारमणुकद्धी ॥ ७७ ॥
 न य घरवासो जुत्तो बहुसावज्जो पमायहेउ त्ति । ता लिङ्गन्तरधारी सावगधम्मं पवज्जाप्पि ॥ ७८ ॥

किञ्च तं लिङ्गन्तरम्—

१ व-°सामग्री । २ व-°उवरमणं । ३ °डण्डत्ति° । ४ 'स्यराह' शीघ्रमित्यर्थः ।

समणा तिदण्डविरया भगवन्तो कुसलमणवर्हकिरिया । डण्डत्तियनिहयस्स य होउ तिडण्डं ममं चिन्धं ॥ ७९ ॥
 लोइन्दियमुण्डा संजया य अहयं खुरेण ससिहाओ । थूलगपाणिवहाईवेरमणं मे सया होउ ॥ ८० ॥
 समणा अमोहछण्णा मोहछणस्स होउ मे छत्तं । निरुवाहणा य समणा मज्झं तु उवाहणा होन्तु ॥ ८१ ॥
 सुक्कम्बरा य समणा विसुद्धचित्ता उ धाउरत्ताइं । होन्तु य मे वत्थाइं रागाईकलुसियमणस्स ॥ ८२ ॥
 निक्किञ्चणा य समणा मज्झं पुण किञ्चि किञ्चणं होउ । सीलसुयन्धा समणा होउ ममं देहसक्कारो ॥ ८३ ॥
 वज्जिन्ति वैज्जभीरू बहुजीवसमाउलं जलारम्भं । होउ मम परिमिणं जलेण पहाणं च पिघणं च ॥ ८४ ॥
 एवँ परीसहभीरू सच्छन्दविगप्पियं इमं लिङ्गं । परिकप्पिय जुत्तिजुयं पारीवज्जं पवत्तेह ॥ ८५ ॥
 तं लिङ्गन्तरधारी सकोउगो पुच्छई जणो धम्मं । सो कहइ साहुधम्मं जहड्डियं सुद्धपरिणामो ॥ ८६ ॥
 कहियस्मि जणो पभणइ न कुणसि तं कीस अप्पणो एयं । मेरुगिरीसमभारे इच्चाई तस्स सो कहइ ॥ ८७ ॥
 धम्मकहाअक्खित्ते उवड्डिए देइ सामिणो सीसे । गामागरणगराईं विहरइ सो सामिणा सद्धिं ॥ ८८ ॥
 उज्झाउरीए पत्तं भयवन्तं अन्नया भरहराया । अहिवन्दिऊण पुच्छइ कहन्तरे विणयसंपन्नो ॥ ८९ ॥
 जारिसया लोगगुरू भरहे वासम्मि केवली तुम्हे । तारिसया कह अन्ने ताया होहिन्ति तित्थयरा ॥ ९० ॥
 तो भणइ जिणवरिन्दो भरहे वासम्मि जारिसो उ अहं । एरिसया तेवीसं अन्ने होहिन्ति तित्थयरा ॥ ९१ ॥

१ व-तिडण्डवि० । २ अ-हुन्तु । ३ अवधभीरवः । ४ अ-एवं । ५ पारिव्राज्यम् ।

होही अजिओ संभव अभिनन्दण सुमह सुप्पह सुपासो । ससि पुप्फदन्त सीयल सेज्जंसो वासुपुज्जो य ॥ ९२ ॥
 विमलोऽणन्तह धम्मो सन्ती कुन्धू अरो य मल्ली य । मुणिसुव्वय नमि नेमी पासो तह वद्धमाणो य ॥ ९३ ॥
 अह भणइ नरवरिन्दो भरहे वासम्मि जारिसो अहयं । तारिसया कह अन्ने ताया होहिनति रायाणो ॥ ९४ ॥
 तो भणइ जिणवरिन्दो जारिसओ तं नरिन्दसङ्गलो । एरिसया एक्कारस अन्ने होहिनति रायाणो ॥ ९५ ॥
 होही सगरो मघवं सणकुमारो य सन्ति कुन्धु अरो । तह य सुभुमो पउमो हरिसेणो तह जओ बम्भो ॥ ९६ ॥
 अप्पुट्ठो कहइ जिणो इमाएँ ओसप्पिणीएँ होहिनति । जे केसववलदेवा नव नव पडिवासुदेवा य ॥ ९७ ॥
 होइ तिविट्ठु डुविट्ठू सयम्भुपुरिसोत्तिमे पुरिससीहे । तह पुरिसपुण्डरीए दत्ते नारायणे कण्हे ॥ ९८ ॥
 अयले विजए भई सुप्पभे य सुदंसणे । आनन्दे नन्दणे पउमे रामे आवि अपच्छिमे ॥ ९९ ॥
 आसग्गीवे तारएँ मेरएँ महुकेढवे निसुम्भे य । बलि पहराए तह रोमणे य नवमे जरासन्धे ॥ १०० ॥
 एए खल्ल पडिसत्तू किन्ती पुरिसाण वासुदेवाण । सबे य चक्कजोही सव्वेऽवि हया सचक्कोहिं ॥ १ ॥
 पुणरवि पुच्छइ भरहो अजियार्इजिणवराण मज्झम्मि । भयवं ! कोइ भविस्सइ तित्थयरो तुम्ह परिसाए ॥ २ ॥
 तत्थ मिरी पुब्बुत्तो आहपरिन्वायओ उसभणत्ता । सज्झायझाणजुत्तो एगन्ते झायइ महप्पा ॥ ३ ॥
 तं दरिसेइ जिणिन्दो एव नरिन्देण पुच्छओ सन्तो । होही चरिमो एसो तित्थयरो वीरनाम्भो त्ति ॥ ४ ॥

१ चापि । २ रावणः । ३ नसा पौनः इत्यर्थ ।

पढमो य वासुदेवो तिविहु नासेण पोयणाहिर्वई । पियमित्तचक्खदी सूयपुरीए विदेहम्मि ॥ ५ ॥
 तं वयणं सोऊणं राया अच्चियतणूरुहसरीरो । अभिवन्दिऊण पियरं भिरिस्स अभिवन्दओ जाइ ॥ ६ ॥
 सो विणएण उवगओ काऊण पयाहिणं च तिकखुत्तो । वन्दइ अभित्थुणन्तो इमाहिं महुराहिं वग्गहिं ॥ ७ ॥
 लाभा हु ते सुलद्धा जंमिं तुमं धम्मचक्खवट्ठीणं । होहिसि दस चोदसमो अपच्छिमो वीरनामो सि ॥ ८ ॥
 आई य दसाराणं पोयणपुरसामिओ तिविहु त्ति । सूयाए विदेहस्मी पियमित्तो नाम चक्कि त्ति ॥ ९ ॥
 नवि ते पारीवज्जं वन्दामि अहं इमं च ते जम्मं । जं होहिसि तित्थयो अपच्छिमो तेण वन्दामि ॥ १० ॥
 एवं सो थोऊणं काऊण पयाहिणं च तिकखुत्तो । आपुच्छिऊण पियरं विणीयनयरिं अह पविट्ठो ॥ ११ ॥
 तं वयणं सोऊणं तिवइं अप्फोडिऊण तिकखुत्तो । अब्भहियजायहरिसो तत्थै य मिरिई इमं भणइ ॥ १२ ॥
 जइ वासुदेवपढमो होहं चक्की विदेहवासम्मि । चरिमो तित्थयराणं अहो ! अलं मज्झ ससेणं ॥ १३ ॥
 अहयं च दसाराणं पढमो जणओ य चक्खवट्ठीणं । अज्जो तित्थयराणं अहो ! कुलं उत्तमं मज्झ ॥ १४ ॥
 एवं च कुलमएणं मीयागोयं समजियं तेण । जस्स चिवागेण इहं नीयत्तं पाविही बहुसो ॥ १५ ॥
 जइ ताव एत्तिओऽविहु बहुनीयट्ठाणकारणं जाओ । भगवन्तस्स मओ ता बहुमयकारीण किं भणिमो ॥ १६ ॥
 जओ भणियं—

१ व-जंसि । २ अ-इहं । ३ वे-°त्थ मिरिई । ४ व-होही ।

जच्चाइमथफलेणं नीयट्टाणीहँ पावमाणो उ । भमइ चिरं संसारे तम्हा उ मए विवज्जेज्जा ॥ १७ ॥
सो अन्नया गिलाणो जाओ पडियगिओ न साहूहिं । अस्संजउ त्ति काउं ताहँ चिन्तेउमाहसो ॥ १८ ॥
अस्संजयस्स सुणिणो किच्चं न कुणन्ति संजमपहाणा । न य कारिउं पि जुज्झइ वेयावच्चं इमे मज्झ ॥ १९ ॥
ता किञ्चि तहाल्लवं अप्पसहायं करेमि सीसमहं । भवियव्वयाएँ पउणो जाओ इय चिन्तमावन्नो ॥ २० ॥
तस्स सघासं पत्तो कयाइ कविलो त्ति नाम रायसुओ । पुच्छइ धम्मं सोऽवि य जइधम्मं अवितहं कहइ ॥ २१ ॥
न कुणत्ति कीस तुममिमं इय पुठे कहइ बइयरं निययं । कविलोऽवि हु धम्मत्थी जइधम्मं काउमस्समत्थो ॥ २२ ॥
पभणइ किं तुज्झ वए धम्मफलं नत्थि किञ्चि इय भणिए । गुरुकम्मो एसोऽवि हु जइधम्मं नेच्छए काउं ॥ २३ ॥
इय चिन्तिय सो भणिओ पडिपुणफलं जइण धम्मम्मि । भो कविल ! केत्तिथं पि हु मज्झवि दिक्खाएँ अत्थि त्ति ॥
सीसत्थिणा उ एयं मिच्छत्तविट्ठिकारगं वोढुं । बडं असुभं कम्मं भवभमणनिवन्धणं घोरं ॥ १२५ ॥

भणियं च—

दुब्भासिएण एक्केण मिरीई दुक्खसागरं पत्तो । भमिओ कोडाकोळिं सीगरसरिनामधेज्जाणं ॥ २६ ॥
पव्वाविओ य कविलो तेण समं किं पि विहरिउं कालं । चुलसीइ पुव्वलक्खे सव्वाउं पालिउं तत्तो ॥ २७ ॥
अप्पडिकन्तो दुब्भासियस्स कालं गओऽणसणविहिणा । दससागरोवमाज बग्गे कप्पे सुरो जाओ ॥ २८ ॥
आसुरिपसुहा सीसा कविलेणं दिक्खिया समाधारं । कहिउं तेसिं नियमं बग्गे कप्पे गओ खोऽवि ॥ २९ ॥

ओदिं पञ्जिऊणं तत्तो नियदंसणापुराणं । नरलोए अवयरिउं कहइ ससीसाण सहयथं ॥ १३० ॥

तं पुण पणुवीस तत्तारूवं, ताणि य इमाणि—

पंडमं तत्तं पयई सत्तरयतमाण जा समावत्था । तीए य महं जाई जं भणइ बुद्धिसेणं ॥ ३१ ॥

तत्तो य अहङ्गारो सोलस तत्ता तओ समुप्पन्ना । पञ्च य तम्मत्ताइं एगारस इन्दियाइं च ॥ ३२ ॥

फासणरसणाघाणं चक्खूसोत्ताइं बुद्धिकरणाइं । करपायपाउवत्था मणवायाकम्माकरणाइं ॥ ३३ ॥

गन्धरसरूवफासा सहो तम्मत्ताया य मे तत्तो । पुढविजलतेयमारुय तह भूयाई अह कमेण ॥ ३४ ॥

पणुवीसइमं तत्तं आया पुरिसो य तस्स पज्जाओ । एएसिं तत्ताणं विज्ञाणाओ हवइ मोक्खो ॥ ३५ ॥

सो पञ्चवणमण्डलयसण्ठिओ अन्तरट्ठिओ देवो । पणुवीसं तत्ताइं कहिऊण गओ नियं ठाणं ॥ ३६ ॥

आसुरिपमुहेहिं तओ सीसपसीसप्परम्पराए उ । काऊण कुसत्थाइं भागवयं दंसणं एयं ॥ ३७ ॥

वित्थारियं महियले इओ य सो वम्मसुरवरो मिरिहं । कोह्लागसन्निवेसे चविउं कोसियदिओ जाओ ॥ ३८ ॥

असिइं च सयसहस्सा पुन्वाणं पालिऊण सन्वाउं । परिवायगवयधारी मरिऊण गओ स सोहम्मं ॥ ३९ ॥

चविऊण चिरं कालं संसारं भमिय माहणो जाओ । धूणाएँ पूसमित्तो बावत्तरिपुण्वलक्खाऊ ॥ ४० ॥

घेत्तुं भागवयवयं सोहम्मसुरत्ताणेण उववत्तो । चविउं अगिगल्लोओ चेइयनयरे दिओ जाओ ॥ ४१ ॥

१ साइयतत्त्वसंग्राहकमेतद्वाथापच्चकं अ-पुस्तके एवोपलभ्यते । २ व-सोहम्म । ३ अ-तत्तो य ।

चउसट्ठि पुव्वलक्खा तत्थाउं होइउं परिवाओ । ईसाणे उववन्नो तओ खुओ मन्दिरपुरम्मि ॥ ४२ ॥
 जाओ य अग्गिभूई माहण परिवायगो य होऊण । छप्पणपुव्वलक्खा सव्वाउं पालइत्ताणं ॥ ४३ ॥
 पत्तो सणकुमारं सेयवियाए य आउयखएणं । जाओ भारद्वाओ पत्तो परिवायगत्तं च ॥ ४४ ॥
 चोयालीसं लक्खा पुव्वाणं तत्थ आउयं जायं । मरिउं माहिन्दसुरो संजाओ मज्झिमठिईओ ॥ ४५ ॥
 तो संसारं हिण्डिय चिरकालं थावरो त्ति नामेणं । रायगिहं पवरदिओ तत्थवि परिवायगो जाओ ॥ ४६ ॥
 चउतीसपुव्वलक्खा परंसाउं पालिऊण बम्भम्मि । कप्पम्मि सुरो जाओ भमिओ तत्तो य संसारे ॥ ४७ ॥
 रायगिहम्मि पुरवरे राया नामेण विस्संनदि त्ति । भज्जा तस्स पियङ्गू विसाहनन्दी य ताण सुओ ॥ ४८ ॥
 रण्णो तस्स कणिट्ठो भाया नामं विसाहभूइ त्ति । सो जुवरज्जे ठविओ तस्स पिया धारिणी देवी ॥ ४९ ॥
 सो मिरिइजीवदेवो चैविऊणं बम्भलोगकप्पाओ । धारिणिपुत्तो जाओ नामेणं विस्सभूइ त्ति ॥ १५० ॥
 जणणिजणयाण इडो पञ्चहिं धाईहिं लालियसरीरो । चन्दो इव वहन्तो कमेण सो जोव्वणं पत्तो ॥ ५१ ॥

केरिसो य सो—

कुमलो सव्वकलासुं सुरो चाई य सत्तवन्तो य । धम्मप्पिओ अकूरो गुरुणभत्तो अयसभीरू ॥ ५२ ॥
 पुप्फकरण्डुज्जाणं तम्मि पुरे पवरतरुवरसमिद्धं । कीलइ सो तत्थ सुहं अन्तेउरपरिगओ विविहं ॥ ५३ ॥

१ ब-परियायं । २ ब-चइऊणं । ३ ब-गुरुण भत्तो ।

कीलेउं तत्थिच्छं राधकुमारो विसाहनन्दि सि । नवारे न विरहं पावइ अहिट्टिए धारणिसुएण ॥ ५४ ॥
 पुष्फाईण निमित्तं तत्थ गयाहिं पियज्झुदासीहिं । दिट्ठो सो कीलन्तो तो ईसावेसकलियाहिं ॥ ५५ ॥
 भणिया पियज्झुदेवी सांसाणे ! दोगुन्दुगो व्व उज्जाणे । कीलह जुवरायसुओ तुम्ह सुओ न लहइ पवेसं ॥ ५६ ॥
 एवं सोउं उप्पन्नमच्छरा रोससुवगया सावि । कोचहरम्मि पचिट्ठा ससंभमं पुच्छिया रण्णा ॥ ५७ ॥
 तं देवि ! कीस कुविया तीए भणियं न तुम्ह इह रज्जं । राया विसाहभूई जस्स सुओ कीलइ जहिच्छं ॥ ५८ ॥
 पुष्फकरण्डुज्जाणे विसाहनन्दी य न लहइ पवेसं । रण्णा भणियं सुन्दरि ! अम्ह कुले एस कप्पो त्ति ॥ ५९ ॥
 जं एगम्मि कुमारो पुव्वपचिट्ठे चिरेणवि न बीओ । पविसइ तत्थ कुमारो जाच न सो निग्गओ सुग्रणु ! ॥ ६० ॥
 णवरं जइ निव्वन्धो तुम्हं ता अवसरेण केणावि । जइ तुह पुत्तो पविसइ तत्थुज्जाणे तह करिस्सं ॥ ६१ ॥
 एवं तं संठविउं आलोचेऊण जन्तिणा सद्धि । ताडविया सुघोरा पयाणभेरी कइयवेणं ॥ ६२ ॥
 तं सोउं संभन्तो उज्जाणाओ विणिग्गओ कुमारो । पत्तो रायसमीवं विणएण य पणमिउं भणइ ॥ ६३ ॥
 किं देव ! पयाणमिणं रण्णा भणियं विडत्थिओ अम्हं । नियचलगन्धियनित्तो सामन्तो पुरिससीहो त्ति ॥ ६४ ॥
 मण्डलमुवद्देवई नो पडिवन्नं च सो करं देह । ता तस्सोवरि जत्ता इय कहिए भणइ सो कुमारो ॥ ६५ ॥
 वीसत्था इह चिट्ठह तुम्हे को उवरि तस्स संरम्भो । देह ममं आएसं गन्तुं तं जेण साहेमि ॥ ६६ ॥

१ 'कइययेणं' इति कैतवेन मायेत्यर्थः । २ 'विडत्थिओ' इति पृथग्जातः ।

इय भणिउं सो चलिओ नियखन्धावारपरिगओ सहसा । आगच्छन्तं सोउं सम्मुहमाओ पुरिससीहो ॥ ६७ ॥
नीओ तेण सनयरं कयसम्माणो य भोगणार्इहिं । वियरियसविसेसकरो विसज्जिओ विणयपणएणं ॥ ६८ ॥
परिभमिउं नियदेसं अदिट्ठउवद्दवो पडिनियत्तो । रण्णा विसाहनन्दी पवेसिओ तम्मि उज्जाणे ॥ ६९ ॥
सोऽवि य नियपुरपत्तो पुष्फकरण्डम्मि पविसमाणो उ । पडिहारेण निसिद्धो विसाहनन्दी पविट्ठो त्ति ॥ ७० ॥
इय सोउं सो रुद्धो मायाए नीणिओ अहं पत्तो । तो मुट्ठिपहारेणं तप्पुरओ पहणइ कविट्ठिं ॥ ७१ ॥
पाडइ सन्वकविट्ठे भणइ य तुम्हं सिराई पाडन्तो । एवं तु तुज्झ पिउणो पावा जइ हं न लज्जन्तो ॥ ७२ ॥
इय भणिय निगगओ सो पियहुचेढं च मुणियवुत्तन्तो । वेरगगओ चिन्तइ अहो ! अणज्जाओ महिलाओ ॥ ७३ ॥
अवि य—

महिला कुडिलसहावा बन्धवकुलभेयकारिणी महिला । महिला निदयहियया पच्चक्खा रक्खसी महिला ७४
महिला आलकुलहरं महिला लोयम्मि दुच्चरियखेत्तं । महिला सकज्जनिट्ठा महिला जोगी अणत्थाणं ॥ ७५ ॥
किं च—

विसयासत्ता पुरिसा विडम्बणं तं जयम्मि पाव्विन्ति । जं कहिउं पि न तीरइ धूलीबुक्कावणमहं व ॥ ७६ ॥
अवि य—

१ व-भागच्छन्तो । २ 'नीणिओ' इति गमितः । ३ अ-बुल्लपिं । ४ व-पुबत्तं । ५ व-पावेन्ति । ६ अ-गह । ७ °मह व्व ।

जोववणमयणुम्मत्तोहिं विसयतणहाविमोहियमणेहिं । तं तं कीरइ पुरिसाऽहमेहिं जं जं कुगइहेउं ॥ ७७ ॥
 लहिउं मणुस्सजम्मं सोगइगंमणुग्गसाहणमणग्घं । रयणं वराडियाए व्व हारए विसयगिंद्वीए ॥ ७८ ॥
 पुरिसत्ताणं विवेयं कुलमज्जायं विसिद्धसंसंगिं । लज्जं गुरुयणसेवं चणइ विसएहिं वेलविओ ॥ ७९ ॥
 विसयसुहलालसाणं सुधम्ममन्दायराण पुरिसाणं । अमुणियसारासाराण गलइ हस्थट्ठियं अमयं ॥ १८० ॥
 विसयासेवणदविणज्जणम्मि कुकुडम्बतत्तिकरणम्मि । निच्चक्खणिया अजरामर व्व चिहुन्ति मूढप्पा ॥ ८१ ॥
 ता उल्लिङ्गउं दुरन्ते विसए पावस्स आसवदारे । साहेमि अणन्नमणो सप्पुरिसनिसेवियं धम्मं ॥ ८२ ॥
 इय वेरगगएणं दिट्ठो सिरिविजयसीहआयरिओ । कुमरेण तेण विणएण वन्दिउं पुच्छिओ एवं ॥ ८३ ॥
 भयवं भवाडवीए परिभामिज्जन्ति पाणिणो केणं । सासयसोक्खे मोक्खे केणं व वच्चन्ति मे कहसु ॥ ८४ ॥
 धम्मोवयारनिरओ एसो धम्मत्थिओ त्ति मुणिज्जणं । कुमरेण पुट्टमत्थं सो सूरी कहिउमाहत्तो ॥ ८५ ॥
 जम्मजरमरणवाहीविओगसोगाइहुक्खपउरम्मि । संसारे भमइ जिओ कम्मणट्ठप्पयारेणं ॥ ८६ ॥
 नाणस्स दंसणस्स य आवरणं वेयणीय मोहणियं । आउ य नामं गोत्तं अट्ठमयं अन्तरायं च ॥ ८७ ॥
 पञ्च नव दोन्नि अट्ठावीसा चउरो तहेव बायाला । दोन्नि य पञ्च य कमसो उत्तरपयडीओ कम्माणं ॥ ८८ ॥
 मिच्छदंसणमविरइकसायजोगा य बन्धहेउ त्ति । ओहेण तस्स संपइ विसेसहेऊ णिसामेहि ॥ ८९ ॥

१ व-०गममगसाहणमहग्घ । २ व-गेहीए । ३ अ-०निसाहेमि ।

पडणीयमन्तराइय उवघाए तप्पओसनिहवणे । बन्धइ पाणावरणं एवं चिय दंसणावरणं ॥ १९० ॥
 भूयाणुकम्पजिणभत्तिसंजुओ खन्तिदाणविणयपरो । बन्धइ सायावेयं विवरीओ बन्धए इयरं ॥ १९१ ॥
 अरहन्तसिद्धचेइयत्तिथाइसु पचणीयजोगेहिं । मिच्छत्तमोहणीयं बन्धइ संसारबुद्धिकरं ॥ १९२ ॥
 तिब्बकसाओ बहुमोहपरिणओ चरणकरणपडणीओ । बन्धइ चरित्तमोहं दुविहं पि चरित्तगुणघाई ॥ १९३ ॥
 कुणिमाइभक्खणरओ मिच्छत्तमहापरिगहारम्भो । नरयाउयं निवन्धइ पावमई रुद्धपरिणामो ॥ १९४ ॥
 उम्मगगदेसओ मग्गनासओ अट्टज्झाणज्झाइह्लो । बहुनियडिसंपउत्तो निरियाउं बन्धई जीवो ॥ १९५ ॥
 पयईए तणुकसाओ दाणरओ पयइभइगविणीओ । मज्झिमगुणेहिं जुत्तो मणुयाउं बन्धई जीवो ॥ १९६ ॥
 अणुब्बयमहव्वएहिं बालतवाकामनिज्जराईहिं । देवाउयं निवन्धइ सम्मदिट्ठी उ जो जीवो ॥ १९७ ॥
 मणवयणकायवक्को गुणदोसी गारवेहिं पडिबद्धो । असुहं बन्धइ नामं तप्पडिवम्बो य सुहनामं ॥ १९८ ॥
 अरहन्ताइसु भत्तो सुत्तरुई पयणुमाण गुणरागी । बन्धइ उचागोयं विवरीओ बन्धए इयरं ॥ १९९ ॥
 पाणवहाईनिरओ जिणपूयादाणभोयविग्गकरो । अज्जेइ अन्तरायं न लहइ जेणिच्छियं लाभं ॥ २०० ॥
 इय पावकम्मबन्धस्स हेउणो जाणिऊण सुविवेया । भवभमणभीरुणो जे पयत्तओ ते विवज्जन्ति ॥ १ ॥
 पाणाइगुणवसेणं असेसकम्मक्खए य निब्बाणं । होइ जियाणं तम्हा पाणाइसु चेव जइयव्वं ॥ २ ॥

१ ब-विवरीए । २ ब-बन्धई । ३ ब-बन्धए । ४ अ-विवरीए । ५ ब-बन्धई । ६ ०-विग्गयरो ।

तहाहि—

नाणेण सुणइ भावे सदहइ य सम्मदंसणगुणेणं । चरणेण नासवेई कम्मं पुण सुज्झइ तवेणं ॥ ३ ॥
इय सुणिघ विरसभूई अइसयसंवेगभाविमईओ । पडिवन्नो पव्वजं अणवजं गुरुसयासम्मि ॥ ४ ॥
पञ्चसमिओ तिगुत्तो पञ्चिन्दियनिगंहेण परिकलिओ । निजियचउक्कसाओ छक्कायदयाधरो धीरो ॥ ५ ॥
समसत्तुमित्तभावो समतिणमणिलेहुकञ्चणो मइमं । जियउवसगगपरीसहसेन्नो विहरइ गुरुहिं समं ॥ ६ ॥
कालेणं गीयत्थो जाओ विहरइ सगुरुअणुत्ताओ । एगल्लविहारेणं सव्वत्थ य अपडिवद्धो त्ति ॥ ७ ॥
विहरन्तो संपत्तो महुरपुरिं तत्थ मासपारणए । भिक्खट्ठाय पविट्ठो दिट्ठो भवियन्नवगवसेणं ॥ ८ ॥
पुरिसेहिं विवाहत्थं विसाहनन्दिस्स आगयस्स ताहिं । संजायमच्छरेहिं पविसन्तो तोहिं सिद्धो उ ॥ ९ ॥
एत्थन्तरम्मि तेसिं गादीए अहिणवप्पस्सयाए । पेच्छन्ताणं सिंगेहिं पेह्लिओ महियले पडिओ ॥ १० ॥
सो साहू तवसुसिओ उवहसिओ तोहिं कलयलं काउं । तं संपह कत्थगयं कविट्ठपाडणन्नलं तुज्झ ॥ ११ ॥
तं सो उं तेय वियाणिऊण सो कम्मदोसओ रुद्धो । धेत्तूण य तं गाविं सिंगगेहिं भमाडेइ ॥ १२ ॥
नियसीसोवरि तणपूलियं व सो खिवइ भूमिवट्ठम्मि । ते पभणइ भयभीए सो रुद्धो निदुरगिराए ॥ १३ ॥
रे रे पावा ! किं कोल्हुएहिं सीहस्स दुब्बलस्सावि । लद्धिज्झइ देहबलं इय भणिउं निगओ तत्तो ॥ १४ ॥

१ अ—० निगंहे य । २ व—कमसो । ३ अ—पयसिथो तस्स विण्णाओ ।

गुरुअहिमाणवसेण य रोसुच्छाइयविवेगरयणेणं । यद्धं तेण नियाणं धी धी कम्मस्स परिणामो ॥ १५ ॥

तं च केरिसं—

जइ होज्ज इमस्स फलं मएऽणुचिणस्स तवविसेसस्स । तोऽहं भविस्सकाले अतुलचलपरक्कमो होज्जा ॥ १६ ॥
वरकण्णेणं रीरिं रासहमेरावणेण अइमूढो । कप्पूरेण व छारं वेरुलिएणं व कायमणिं ॥ १७ ॥
गुञ्जाओ मोत्तिएहिं जह मग्गइ कोइ तह इमं तेण । मोक्खपसाहणतवसा देहवलं मग्गियमसारं ॥ १८ ॥
काउं नियाणमेयं अपडिक्कन्तो य तस्स ठाणस्स । सो मासियभत्तेणं कोडीवासाउओ होउं ॥ १९ ॥
कप्पम्मि महासुक्के उक्कोसठिई य सुरवरो जाओ । कयसुरकिचो भुज्जइ पञ्चविहे दिव्वकामगुणे ॥ २० ॥
इओ य—

अत्थि इह भरहवासे णयरं पोयणपुरं परमरम्मं । तत्थ पडिसत्तुराया तं भुज्जइ विजियपडिवक्खो ॥ २१ ॥
भद्दा य तस्स भज्जा अयलो नामेण तीए परमसुओ । चउहिं महासुमिणेहिं स्रूहयजम्मो समुप्पन्नो ॥ २२ ॥
भग्गिणी तस्स कण्णिट्ठा मिगावई पवररूवसंपन्ना । सा पढमजोव्वणत्था सन्वालङ्कारचरदेहा ॥ २३ ॥
पिउपायवन्दणत्थं जणणीए पेसिया वरनिमित्तं । नियउच्छङ्गनिविट्ठा पलोइया तेण सन्वङ्गं ॥ २४ ॥
अज्जुववन्नो तीए रूवम्मि मणोरमग्गि पुच्छेइ । सामन्तमन्तिवग्गं मेलेउं पउरलोयं च ॥ २५ ॥

१ अ—रिपुपडिसत्तू । २ व—रूयस० । * कक्षिय ।

जं एत्थ मज्झ भवणे रयणं उप्पज्जए तयं कस्स । भो आहंन्वं जायइ तो भणियं तेहिं सन्वेहिं ॥ २६ ॥
 असुणियपरमथेहिं सन्वस्मि वि तुज्झ मण्डले सामि ! । जं उप्पज्जइ रयणं तं तुम्हं किं पुण गिहम्मि ॥ २७ ॥
 जइ एवं ता एसा भिगावई पवरमिथिया रयणं । भज्जा मज्झ भविस्सइ जं वयणं अचित्तहं तुम्हं ॥ २८ ॥
 ते सवयणेण छलिया अहोसुहा लज्जिया गया सन्वे । णियणियठाणं पच्छा सन्वेसिं कूयमाणानं ॥ २९ ॥
 गन्धव्वविवाहेणं सयमेव विवाहिया निया कत्ता । भद्दा निवारयन्ती न य गणिया रागस्सूदेणं ॥ ३० ॥
 सा खेयसमावन्ना चिन्तइ इमिणा अकज्जमायरियं । कुलगोत्तलञ्छणकरं अहो ! हु रागस्स माहप्पं ॥ ३१ ॥

अहवा—

ताव पुरइ वेरग्गु चित्ति कुललज्जवि तावहिं । ताव अकज्जहं तणियसंक गुरूयणभउ तावहिं ॥ ३२ ॥
 ताविन्दिदयहं वसाइ जसह सिरि सहायइ तावहिं । मयरद्धयवेयालवसिउ नरु होइ न जावहिं ॥ ३३ ॥
 एवं परिभावन्ती अयलेण समं गया तओ भद्दा । दक्खिणदेसे नयरिं माहेसरियं निवेसेइ ॥ ३४ ॥
 अयलो तत्थ ठवेडं जणणिं पिउमूलमागओ तस्स । जायं नामं च पयावइ त्ति रण्णो जहत्थमिणं ॥ ३५ ॥
 अह विस्सभूइजीवो सत्तमकप्पाउ सुरवरो चविउं । सत्तमहासुमिणेहिं वज्जरिओ केसवो पढमो ॥ ३६ ॥
 उववन्नो कयपुण्णो भिगाएँ देवीएँ कुच्छिसंभूओ । पुत्तो पयावइस्सा तिचिड्डुनामो त्ति विक्खाओ ॥ ३७ ॥

१ ब-आभव्व । २ अ-नियय° । ३ अ-वेरगस° । ४ अ-तत्थ । ५ अ-°त्थमिणं ।

सो जोव्वणमणुपत्तो कलासु कुसलो य कीलइ जहिच्छं । अयलेण भाउणा सह बलदेवेणं विणयसङ्को ॥ ३८ ॥
इओ य—

अथि महामण्डलिओ आसग्गीवो पयण्डनरनाहो । सो पुच्छइ नेमिस्सि कस्स सयासाउ मज्झ भयं ॥ ३९ ॥
नेमिस्सिण भणिगं—

जो चण्डमेहदूयं धरिसेही तुज्झ तह य बलवन्तं । जो सीहं मारेही तस्स सयासाउ तुज्झ भयं ॥ ४० ॥
इय कहिए सो भीओ दोऽवि पयाव्हणरिन्दपुत्ते य । बलवन्तं सोऊणं दूयं पेसइ पयाव्हणो ॥ ४१ ॥
तं चण्डमेहदूयं पेच्छणए संठियाण सो पत्तो । कोउगअक्खित्ताणं तिण्हं पि नरिन्दकुमराणं ॥ ४२ ॥
पेच्छाभङ्गो जाओ दूयागमणेण आसग्गीवस्स । रुद्धा दोऽवि कुमारो पेच्छाभङ्गो कओ केण ॥ ४३ ॥
कहियं च तेसि पिउणा जस्साणाकारिणो बहुनरिन्दा । भरइद्धवासिणो इह तस्सेसो आगओ दूओ ॥ ४४ ॥
सग्गमाणिओ य दूओ कयकज्जोपेत्थिओ सपुरहुत्तं । अद्धपहे गन्तूणं कुमरेहिं पिँट्टिओ गाढं ॥ ४५ ॥
तप्पुरिसा य पलाणा सोऽवि य भीएण तेसि जणएणं । चिउणं तिउणं दाउं खमाविओ विणयजुत्तेणं ॥ ४६ ॥
एण्हिँ कुमारैहिं अयाणुएहिं सिंसुत्तदोसेणं । जं अवयरियं तुम्हं सब्वं चिय खमसु तं मज्झ ॥ ४७ ॥
ण य कहियव्वं एयं रणणो दुच्चेडियं कुमारानं । सामोवयारगहिओ सो चिय पच्चाह न कहिस्सं ॥ ४८ ॥

१ व-°हणाम । २ अ-पट्टिओ । ३ 'हुत्त' देशीशब्दोऽयमभिमुखार्थः । ४ अ-पेट्टिओ । - सिन्दुव ।

इय भणिय गओ दूओ पुव्वपलाणेहिं साहियं सव्वं । पुरिसेहिं दूयहणं ओसगीवस्स कुमरकयं ॥ ४९ ॥
 तं सोउं सो कुविओ दूओऽवि समागओ तयं पुट्ठो । तेणवि सच्चं कहियं पुव्वं चिय सुणिगमिमिण स्ति ॥ २५० ॥
 पुणरवि दूओ भणिओ गन्तूण पयावइस्स साहेसु । सालीखेत्तं रक्खसु कसिजमाणं तुमं मज्झ ॥ ५१ ॥
 दूएण य गन्तूणं आएसो साहिओ जहा भणिओ । केसवपिउणो तेणवि भीएण सुया उवालद्धा ॥ ५२ ॥
 धरिसन्तेहिं तहा तं तुव्वेहिं चण्डमेहदूयं ति । हो पुत्ता । किमयण्डे वीसत्थो खवलिओ मच्चू ॥ ५३ ॥
 जं अज्ज अकाले चिय सालीरक्खा उ मह समाइट्ठा । तेहिं उ भणियं अम्हे रक्खिस्सामो तयं सालिं ॥ ५४ ॥
 सत्थो चिट्ठउ ताओ इय भणिउं ते गया भयविमुक्ता । जत्थ कसिजइ साली पुट्ठा ते करिसगा तेहिं ॥ ५५ ॥
 कह रक्खिज्जइ एसा केचिरकालं च तेहिं ते भणिया । चउरङ्गेण बलेणं रक्खिज्जइ जाव छम्मासा ॥ ५६ ॥
 भणियं तिचिट्ठुणा तो खिज्जिस्सइ को णु एत्तियं कालं । जो एत्थुवइवकरो तं मम दरिसेह किं बट्ठुणा ॥ ५७ ॥
 एत्थ गुहाए चिट्ठइ कुमार ! सीहो कयन्तसारिच्छो । सो वसहकरिसयाइं संहारइ अकयपडियारो ॥ ५८ ॥
 मो तं सीहस्स गुहं कुमरो अइवयइ रहसमाख्खो । उट्ठइ वियम्भमाणो सीहो जणकल्लयल्लवेणं ॥ ५९ ॥
 पयचारी एस अहं रहग्गि ता विसरिसं इमं जुद्धं । इय चिन्तिय असिफए घेतूण रहाओ उत्तरिओ ॥ २६० ॥
 एस वराओ दाढानहरत्थो सत्थपहरणो उ अहं । असमञ्जसमेयं पि हुइय कुमरो सुयइ सत्थाइं ॥ ६१ ॥

१ व-अस्सगी० । २ 'अइवयइ' इति अभिन्नजतीत्यर्थः । ३ व-ओयरिओ । ४ अ-सत्थाणि ।

तं पेच्छवि सो रुसिओऽहो ! धारिष्ठं इमस्स पुरिसस्स । एगागी गुहमाओ बीयं परिचत्तरहसत्थो ॥ ६२ ॥
 इय च्वित्तिथ अवदारियवयणो कुमरस्स देइ ओखन्दं । तेणवि दोणिवि ओद्वे घेत्तूणं दोहिं वि करोहिं ॥ ६३ ॥
 जुणपडओ व्व सीहो हेलाए फालिओ स दुट्ठप्पा । जो आसि पुव्वकाले विसाहनन्दि त्ति रायसुओ ॥ ६४ ॥
 रोसेण फुरुफुरन्तो माणुसमेत्तेण मारिओज्जं ति । सारहिणा उवसमिओ सो सीहो महुर्वायाए ॥ ६५ ॥
 पसुसीहो भइ ! तुमं नरसीहो एस पुण कुमारो त्ति । ता जइ सीहो सीहेण मारिओ को किरामरिस्सो ॥ ६६ ॥
 अमयं पिव मन्नन्तो सारहिवयणं सुरोदपरिणामो । मरिज्जण गओ नैरए सीहो अइदुक्खपडरस्मि ॥ ६७ ॥
 अह सन्निहियसुरेहिं सुक्कं कुमरोवरिं कुसुमवरिसं । केसरिचम्मं घेत्तुं चलिया कुमरा सपुरहुत्तं ॥ ६८ ॥
 भणिया य करिस्सगा ते घोडियगीवस्स कहइ गन्तूणं । चिट्ठ तुमं वीसत्थो तुह सत्तु मारिओ सीहो ॥ ६९ ॥
 कहियं च तेहिं गन्तुं वयणं तं आसगीवरायस्स । सोऽवि निसामिय दूयं पेसेइ त्तिविट्ठुजणयस्स ॥ ७० ॥
 पेसेसु नियकुमारं जेणं पिच्छेमि देमि देसे य । इय भणिए सो गन्तुं आएसं कहइ तं तस्स ॥ ७१ ॥
 तो भणह त्तिविट्ठुपिया सयमागच्छामि रायपासस्मि । अज्जवि बाला कुमरा सेवं काउं न याणन्ति ॥ ७२ ॥
 दूएण य हैसिज्जणं भणियं किं जम्पिएण इह बहुणा । अह पेसेसु कुमारे अहर्वा भव जुज्झसज्जो त्ति ॥ ७३ ॥
 इय भणिए सो दूओ कुमरेहिं घाडिओ गले घेत्तुं । तेण य तं सविसेसं नियपहुणो साहियं सव्वं ॥ ७४ ॥
 १ अ-दोणवि । २ अ-होडो । ३ व-फाडिओ । ४ अ-सुरुद्धं । ५ व-णरयं । ६ व-घोडगी० । ७ अ-रु (रु) सि० । ८ अ-ठायसु । ९ व-न्नान्तुं ।

कण्डोरिओ न्व सीहो सो तक्खणमेव रोसमावक्षो । बहुसामन्तसमेओ बहुदलअक्खोहणिससग्गो ॥ ७५ ॥
अक्खोहणीए पुण पमाणं—

इगवीससहस्साइं अट्टसया सत्तरा करिरहाणं । तिउंणां आसा अक्खोहिणीए सुहडा य पंअंणुणा ॥ ७६ ॥
अवसउणखलियगमणो तिविटुअयलाण पेत्थिओ उवरिं । अमरिसपहरियहियओ ताडियभेरीरवरउद्यो ॥ ७७ ॥
चिन्तियं चै तेण—

थेवं पि छिज्जह रिणं अग्गी थेवोऽवि विज्जवेयव्वो । मउओऽवि गओ छिज्जहवालो विधे हम्मए सत्तू ॥ ७८ ॥
विन्नायतयागमणो पयावई नियकुमारपरियरिओ । नियवलसहिओ थक्को देसन्ते तं पडिच्छन्तो ॥ ७९ ॥
मिलियाण नत्थ दोणहवि बलाण जुद्धं सुदारुणं जायं । बहुदिवसाणि य बहुनरकरितुरयसहस्ससंहरणं ॥ ८० ॥
बहुजीवखयं पेच्छिय तिविटुणा भाणिओ स पडिसत्तू । किं निरवराहजणमारणेण बहुपावमूलेणं ॥ ८१ ॥
तुज्झं मज्झ य जुज्झं संपज्जउ वहरभावजुत्ताणं । इय भणिए ते^१ दोणिण वि जुज्झेण परोप्परं लगगा ॥ ८२ ॥
खीणेसु पहरणेसु आसग्गीवो उ मुयइ वरचक्कं । केसववहणनिमित्तं पडियं तुम्येण तं तस्स ॥ ८३ ॥

जओ—

कन्तारे जलमज्झे रिउगहणे भीमसावयसमूहे । वसणावडियं पि नरं रक्खइ पुव्वज्जिओ धम्मो ॥ ८४ ॥

१ अ-^०रिउ न्व । २ अ-पट्ठिओ । ३ अ-^०विह^० । ४ अ-चणेण । ५ ब-विय । ६ ब-तो । ७ व-परोपर ।

तेणवि तं चिय धेत्तुं छिन्नं सीसं तु तुरयगीवस्स । भवियव्वयानिओगो न तीरण्ण काउं ॥ ८५ ॥
जइ पविसइ पायालं दुग्गगिरिं विसइ लङ्गइ समुदं । कुणइं य बहुपडियारे तहवि न भवियव्वया सुयइ ॥ ८६ ॥
उक्किट्टिनायपुव्वं देवहिं निवाडियं कुसुमवरिसं । भणियं च पढमकेसी उववन्नो एत्थ भरहम्मि ॥ ८७ ॥
कोडिसिला सीसोवरि धरिया छत्तं व बाहुदण्डेहिं । सुरतरपच्चयहेउं तिविड्डुणा सुबलकलिएणं ॥ ८८ ॥
परिहायन्तम्मि बले सेसेहिं ऊणमूणमुक्खित्ता । जा चरिमकेसयेणं नियजाणुयमेत्तमुक्खित्ता ॥ ८९ ॥

जओ केसवबलं—

सोलसरायसहस्सा सव्वबलेणं तु संकलनियद्धं । अब्बन्ति वासुदेवं अगडतडम्मि ठियं सन्तं ॥ ९० ॥
धेत्तूण संकलं सो वामगहत्थेण अञ्चमाणानं । सुञ्जेज्ज विलिम्पेज्ज व महुमहणं ते न चायन्ति ॥ ९१ ॥
पढमो एस दसारो जाओ इय मुणिय सव्वसामन्ना । आणाकारी जाया पणमियचलणा तिविड्डुस्स ॥ ९२ ॥
ओयवियं भरहद्धं सत्त य रयणाणि तस्स जायाणि । चक्कं छत्तं धणुयं मणि माला तह य गय संखो ॥ ९३ ॥
सोलससाहस्सीणं जाओ सो मउडबद्धराईणं । सामी बत्तीसाए अवरोहवहूहस्साणं ॥ ९४ ॥
पालन्ताण य रज्जं अयलतिविट्ठूण गरुयनेहाणं । सेज्जंसजिणसमीवे पावियसम्मत्तरयणाणं ॥ ९५ ॥
बोलीणो बहुकालो अप्पडिहयसासणाण भरहद्धे । अह अन्नया तिविड्डुस्स असुहकम्मोदयवसेणं ॥ ९६ ॥

१ व-०इ वहू । २ 'अब्वन्ति' इति भाति । ३ व-अब्ब० । ४ व-०ह गया ।

बाहुबलभोगसंपयनिवलच्छीपमुहगन्धकलियस्स । परिगलियं सम्मत्तं जं दुलहं भवसएहिं पि ॥ ९७ ॥

अवि य—

संपत्तो कप्पतरू अहवा चिन्तामणी अह निहाणं । अहवावि महाविज्जा जह नासइ मन्दपुणस्स ॥ ९८ ॥
तस्सवि तह संमत्तं दोग्गइमहणं असेसगुणमूलं । सयलसुहाण निहाणं नट्टं मिच्छत्तउदएणं ॥ ९९ ॥
बुलसी उ वरिसलक्खा आउं अणुहविय बद्धनरयाऊ । मरिउं सोऽसुहलेसो सत्तमपुढवीए उववन्नो ॥ ३०० ॥
अयलोऽवि य भाइविओगसोगसंतत्तमाणसो जाओ । चिट्ठइ कयमयकिच्चो दुहेण वेरगमावन्नो ॥ १ ॥
अह तत्थ समायाओ आयरिओ नाम धम्मघोसो त्ति । नाणी बहुमुणिसहिओ सीसो सेज्जसणाहस्स ॥ २ ॥
अयलो तस्सागमणं णाउं गुरुहरिसपुलइयसरीरो । उज्जाणे गन्तूणं तं वन्दइ पज्जुवासेइ ॥ ३ ॥
भवजलहिजाणवत्तं दुहहरणं सुहकरं च सो सूरी । दाऊण धम्मलाभं धम्मकहं कहिउमाढत्तो ॥ ४ ॥
दुहरूवो दुक्खफलो दुहाणुबन्धो य एस संसारो । तुसमुट्ठि न्व असारो भयकारी पेयभवणं व ॥ ५ ॥

जओ—

मत्तकरिकणचवला थिजुलयाचञ्चला मणुयलच्छी । संक्षब्भरागसरिसा वाउद्धुयवेजयन्तिसमा ॥ ६ ॥
जलबुब्बुओवमाणं कुसगजलविन्दुचञ्चलं जीयं । गिरिणइवेगसमाणं कयलीक्खम्भो न्व निसारं ॥ ७ ॥

१ अ—°च्छिप्प । २ अ—°सीइ । ३ ब—°वासइ य ।

तरुबुडियकुसुमलावन्नसन्निभं इन्दियालकणगसमं । गन्धव्वपुरसरिच्छं जोव्वणमथिरं मणुस्साणं ॥ ८ ॥
जह रयणीए सउणाण सङ्गमो जह पहेय पहियाणं । जह सुमिणे निहिजोगो तह अथिरो इडसंजोगो ॥ ९ ॥
असुइनिहाणं देहं बहुवाहीवसणवेयणाविहुरं । जरकडं व धुणेणं धुणिज्जइ जराए मणुघाणं ॥ ३१० ॥
मच्चू कुणइ अकाले बहुआसापासमोहियमणाणं । अणिवांरणिज्जपसरो आसाभेङ्गो मणुस्साणं ॥ १११ ॥

अन्नं च—

मन्नन्ति विसयसुक्खं जं पि य मूढा मणोरमं एत्थं । तं पि महुविन्दुसरिसं न सुद्धं परमत्थओ होइ ॥ १२ ॥

सुणसु एत्थ दिट्ठन्तं—

एगो दरिदुरिसो उच्छन्नकुलो सुदुक्खिओ दीणो । देसन्तरं पयद्वो एगागी अह सुहासाए ॥ १३ ॥
वचन्तो य अरणे अणोरपारम्मि पिट्ठओ नियह । आगच्छन्ती सियकत्तियाकरा रक्खसीमिगं ॥ १४ ॥
अन्नो रुडवणकरी आगच्छइ तं करेण घेतुमणो । ते पेच्छिय सो भीओ धावइ वेगेण तेऽवि तहा ॥ १५ ॥
दिट्ठो तत्थ महन्तो वडरुक्खो हत्थिरक्खसिअगम्मो । तम्मि य सो आरुहिउं न तरइ तो हेडओ नियइ ॥ १६ ॥
पेच्छइ य अन्धकूवं तम्मज्जे तेण घत्तिया झम्पा । तडसंठियसरथम्भे लग्गो चिडइ पलम्बन्तो ॥ १७ ॥

१ अ—०वारिज्जं । २ व—०भङ्गं । ३ ब—०सोक्खं । ४ व—एत्थ । ५ व—असुइहा० । ६-७ एतत्पदद्वयं लुप्तद्वितीयान्तम् ।

८ व—एगा ।

कूवतडेसुं चउसु वि पेच्छह चउरो य भीसणभुयङ्गे । तेह हेहा य पसारियवयणं गुरुअग्रं नियह ॥ १८ ॥
 छिन्दन्ति य सरथम्भं सियकसिणा मूसगा दुवे सययं । तिक्खाहिं दाढाहिं वाहेह करं करी तस्स ॥ १९ ॥
 जाहे य तं न पावह ताहे दन्तेहिं हणइ वडरुक्खं । वडकम्पणेण भिणं महुयालं साहयन्नठियं ॥ २० ॥
 निवडन्ति य महुबिन्दू तस्स निडालोवरिं चिरलविरला । ते होइगगे पत्ता जीहाए लिहइ हिट्टमणो ॥ २१ ॥
 महुयालकण्डराहिं य खज्जइ सो निट्ठरं च सव्वङ्गो । बहुवसणसंकडे वि हु पडिओ मन्नइ सुहं चव ॥ २२ ॥
 महुबिन्दुलिहणलोलो जा चिट्ठइ ताव खहयरो एगो । पत्तो तम्मि पएसे तं दहुं भणइ दयजुत्तो ॥ २३ ॥
 भो तं दुहगहणाओ इमाओ मोगमि वड्डुमं एयं । सव्वोवद्वरहिं आरोवेऊण जइ भणसि ॥ २४ ॥
 सो भणइ न कज्जं मे महुबिन्दुसुहं तरामि नो चहउं । गच्छ तुमं नियठाणं को लद्धसुहं परिचयह ॥ २५ ॥
 खयरेण पुणो भणियं सरथम्भे मूसएहिं छिन्नम्मि । पडिहिंसि अयगरवयणे खज्जिहिंसि य दुट्ठभुयगेहिं ॥ २६ ॥
 सो पभणइ विज्जाहर ! को जाणइ किं भविस्सइ ममेत्थ । आसाएमि अपावियपुन्वे महुबिन्दुणो ताव ॥ २७ ॥
 इय भणिए सो खयरो दुब्बुद्धी एस न सुहभागि स्ति । चिन्तिय गओ सठाणं सुण उवणयमिणिहमेयस्स ॥ २८ ॥
 पहिओ संसारिजिओ भवो अरणं व रक्खसि व्वजरा । मत्तकरी य कयन्तो मोक्खो वड्डपायवसमाणो ॥ २९ ॥
 कूवो य मणुस्सभवो सरथम्भो आउयं च जीवस्स । सियकसिणा दो पक्खा आखूदाढा य दिणरयणी ॥ ३० ॥

१ अ-पयहे० । २ न-वाहइ य । ३ 'महुयालं' इति मधुपटलमित्यर्थः । ४ मधुपटलमित्यर्थः । ५ अ-भणिओ । ६ अ-० ए य

दुष्टाहिणो कसाया नरओ पुण अयगरो व्व भयहेऊ । महुविन्दू विसयसुहं गेहिनिमित्तं च तुच्छं च ॥ ३१ ॥
 विविहाओ आवधाओ जीवं बाह्नि कण्डराउ व्व । विज्ञाहरो य सूरि मोक्खो जं पुण वडारोहो ॥ ३२ ॥
 जह सो पहिओ करिमाइवसणभीओऽवि सुहकरं नियमा । द्वियविज्ञाहरवयणं न गणइ महुविन्दुलोहेणं ॥ ३३ ॥
 तह मच्चूजराभीओ भवे भमन्तोऽवि नरयतत्तोऽवि । बहुआवइविहुरत्ताणकोहाइकयत्थिओऽवि दढं ॥ ३४ ॥
 विसयसुहलेसलुद्धो जीवो दुक्खं भविस्समगणन्तो । धम्मं पवत्तयन्तं धम्मगुणं मण्णइ न मूढो ॥ ३५ ॥

तम्हा—

विसया किंपागफलं विसया हालाहलं विसं परमं । विसया विसमं सल्लं विसया आसीविसमुयङ्गो ॥ ३६ ॥
 विसया उं कूडपासो विसया कण्डु लुओ नरयमगो । इय सुणिय विसयसङ्गं धीरा वल्लन्ति दूरेणं ॥ ३७ ॥
 एमाईधम्मकहं पडिबुद्धो सोउमयलयलदेवो । संवेगभावियमणो निक्खन्तो सूरिपासम्मि ॥ ३८ ॥
 गहिऊण दुविहसिक्खं सज्झायज्झाणविणयसंजुत्तो । निम्मलसंजमनिरओ दुक्करतवचरणसंपत्तो ॥ ३९ ॥
 खविऊण घाइकम्मं उप्पाडेऊण केवलं नाणं । लोयालोयपयासं अप्पडिहयमपडिवायं च ॥ ४० ॥
 पडियोहिऊण बहवे भवियजणे सयलकैम्ममलमुक्को । संपत्तो परमपयं जम्मणजरमरणदुहरहिंयं ॥ ४१ ॥
 नरगाओ उव्वट्ठिय तिविदुजीवो अरणमज्झम्मि । सीहत्ताए जाओ सरिऊण पुणो गओ नरखं ॥ ४२ ॥

१ व-०ओ ष । २ व-०क्खे नयणं । ३ व-०यत्ता । ४ अ-उक्कडं । ५ व-०मउम्मुक्को ।

परिभभिडं संसारं कथय मणुयत्तणं च लद्धिज्जण । आवज्जियसुहकम्मो महाविदेहस्मि आधाओ ॥ ४३ ॥
 मूगाए पुरवरीए धणल्लओ आसि पवरनरनाहो । तस्स च धारिणिभज्जा सो पुत्तो तेसिसुववओ ॥ ४४ ॥
 चोवसहिं महासुमिणेहिं सइओ पवरलक्खणसमेओ । जाओ कालक्खेणं पियमित्तो नाम वरकुमरो ॥ ४५ ॥
 सो जोववणमणुपत्तो पिडणा संठाविओ निययरज्जे । अइरेण य संजाया वोइसरयणा इमे तस्स ॥ ४६ ॥
 सेणावइ गाहावइ पुरोहिं गय तुरय वहुई इस्थी । चक्कं छत्तं चम्मं सणि कागणि खगग दण्डो य ॥ ४७ ॥
 चक्कं छत्तं दण्डो तिसि वि एयाई वामतुल्लाहं । चम्मं दुहत्थदीहं वत्तीसं अहुलाहं असी ॥ ४८ ॥
 चउरहुलो मणी पुण तस्सद्धं चैव होइ चित्थिण्णो । चउरहुलप्पमाणा सुवण्णवरकागिणी नेया ॥ ४९ ॥
 नेसप्पे पण्डुयए पिड्डलए सववरयण महरयणे । काले य महाकाले माणवगे^३ नवमए संखे ॥ ५० ॥
 मणिकणगरयणपुत्ता अहोनिस्सिं चैव दिज्जमाणावि । निट्ठन्ति न पुण्नवसा ते निहिणो तस्स संजाया ॥ ५१ ॥
 नवजोयण चित्थिण्णा वारस दीहा समूसिया अट्ठ । जक्खसहस्सपरिबुडा चक्कपइट्ठिया नववि ॥ ५२ ॥
 छक्खण्डविजयत्तेत्तं साहिय आणावडिच्छियं काउं । पियमित्तो बलवन्तो पत्तो चक्खित्तणं पवरं ॥ ५३ ॥
 चउदसवि जस्स रयणा एक्केक्कणं च सुरसहस्सेणं । निचमहिट्ठियदेहा दोहिं सहस्सेहिं य सरीरं ॥ ५४ ॥
 चउसट्ठिसहस्साहं जस्स य अन्तेउरं मणभिरामं । वत्तीसं च सहस्सा जस्स वसे मउडवद्धाणं ॥ ५५ ॥

१ व-०संसारे । २ व-चउव० । ३ अ-०गमहानिही । ४ व-०सी जे वह्ज० । ५ व-०च्छाणं ।

बुलसी करिरहलकला अठारस वरतुरङ्गकोडीओ । छन्नवह गामकोडी रिछी एमाहया जरस ॥ ५६ ॥
 सो चक्कवट्टिभोए सुञ्जन्तो संठिओ पिरं कालं । अह अन्नया कयाई विहरन्तो तस्थ उज्जाणे ॥ ५७ ॥
 संपत्तो सुणिजुत्तो पोदिलसूरी सुणाणचरणहो । चक्की य वन्दणत्थं तस्स गओ परमभत्तीए ॥ ५८ ॥
 वन्दित्तु सुहणिसण्णस्स तस्स सूरी परेसि हियनिरओ । संसारुच्छेयकरिं धम्मकहं कहिउमाढत्तो ॥ ५९ ॥
 अइदुलहं मणुयत्तं जीवाणं कम्मपरिणई चित्ता । ता पाविय सामंगिं कीरउ जिणभासिओ धम्मो ॥ ६० ॥

तत्थ इमेहिं दिठ्ठन्तेहिं दुल्लहं मणुयत्तं—

बोल्लग पासग धन्ने जूए रयणे य सुमिण चक्के य । चम्मजुणे परमाणू दस दिठ्ठन्ता मणुयलम्भे ॥ ६१ ॥ इय दारगाहा ॥
 चोह्ल त्ति भोयणं चक्कवट्टिपरिवारभरहगेहेसु । भोत्तुं दियस्स दुल्लहं पुण चक्किगिहे तह नरत्तं ॥ ६२ ॥
 वरलब्धिच्छयपासयपडणे दीणारपत्तिज्यूम्मि । अण्णस्स जओ दुल्लहो जह तह मणुयत्तणं दुल्लहं ॥ ६३ ॥
 धन्ने त्ति भरहधन्ने सिद्धत्थगपत्थयस्स खेवम्मि । थेरीए अवसोहिय तं भेलण दुल्लहं एयं ॥ ६४ ॥
 जूयम्मि रज्जकङ्खिस्स जह जओ थेरनिवइत्तस्स । थम्मइसयंसीणं तहेव दुल्लहो मणुयज्जब्भो ॥ ६५ ॥
 रयणे त्ति भिन्नपोयस्स रयणनाले ससुइमज्झम्मि । अन्नोसणम्मि तल्ला भदुल्लहं माणुसं जम्भं ॥ ६६ ॥
 सुमिणम्मि चन्दगिलणे रज्जफलं निवसुयस्स सोऊणं । दम्मगल्लेसियत्तस्सुमिणदंस्सणोवसम्मिह नरत्तं ॥ ६७ ॥

१ अ-पुट्टि° । २ व-तो । ३ अ-भगी ।

चंके चि निवुईए सयंवरे जहवि सिक्खकुमरेहिं । चक्कउत्तरराहावेहो दुलहो तह नरत्तं ॥ ६८ ॥
 सेवालचम्मपिहिए दहम्मि पुव्वोवलङ्खिहस्स । कुम्मेण दंसणं जह पुण दुलहं तह उ मणुयत्तं ॥ ६९ ॥
 जलहिम्मि पुव्वदिसि खित्तजुंगयछिदम्मि दुल्लहं जह य । अवरदिसि द्वियसम्मिलापवेसणं तह नरत्तम्मिणं ॥ ७० ॥
 वीसियखम्भरणं भेरुसिरद्वियसुरेण नलियाए । जह फूमिएण दुलहं तैग्घच्चणं तह य मणुयत्तं ॥ ७१ ॥
 इय दुलहं पुण एयं अन्नाणपमायदोसवहुलस्स । जीवस्स पुढविमाइसु गयस्स जं तेसि कायठिई ॥ ७२ ॥
 अस्सखोसपिणितसपिणीओ एगिन्दियाण उ चउण्हं । ता चैव ऊ अणन्ता वणस्सईए उ बोद्धव्वा ॥ ७३ ॥

संपह कम्मपरिण्हं निसामेहि—

कम्मेण विचित्तेणं संसारं भमइ चउगाइसमेयं । विविहाओ अवत्थाओ पावइ जीवो सक्कम्मेणं ॥ ७४ ॥

तथाहि—

जो मारओ जियाणं परधणपरदारहिंसओ चण्डो । मंहआरम्भपरिगहसत्तो सुणिखिसणपरो य ॥ ७५ ॥
 कुणिमाहारपसङ्गी तन्दुलमच्छो व्व रुद्धपरिणामो । मिच्छविट्ठी मरिउं दुहपरे जाइ सो नरए ॥ ७६ ॥

तत्थवि—

पढम्मसन्नी बीधं सिरीसिवा पक्खिणो य तइयम्मि । सीहाइया चउत्थि उरगा पुण पञ्चमं जन्ति ॥ ७७ ॥

१ अ-°कि चि । २ व-°जूयछि° । ३ व-तह घ° । ४ अ-गुरु° । ५ व-रोह° । ६ व-°उरगाई प° ।

छट्टं च नरित्थीओ मच्छा मणुया य सत्तमं नरयं । उक्कोसेणं एसा भणिया नरयम्मि उप्पत्ती ॥ ७८ ॥
 अट्टज्झाणोवगया परदुक्खुप्पायगा नियडियहुला । बहुमोहंभाणपरा जीवा तिरियत्तणमुवेन्ति ॥ ७९ ॥
 अप्पकसाया दाणुज्झया य खमविणयमद्वपहाणा । दक्खिणपरा पर्यईएँ भद्दगा जन्ति मणुयत्तं ॥ ८० ॥
 जे य महव्वयधारी अविरयसम्मा य देसविरया य । जिणपूयणदाणरया यालतवाऽकामनिज्जरणा ॥ ८१ ॥
 परिणामविसुद्धीए देवाउयकम्मयन्धजोगाए । नरपञ्चिन्दियतिरिया सुरगइगमणं समज्जिन्ति ॥ ८२ ॥

अवि य—

साहू जा सव्वट्टं सोहम्मा जाव अञ्चुयं सट्ठो । वावन्नदंसणो वि हु सुणिलिद्धी जाव गेवेज्जे ॥ ८३ ॥
 पञ्चिन्दिओ तिरिक्खो गुणधारी जाइ जा सहस्सारं । परिवायगा य दम्भे जोइसिए तावसा जन्ति ॥ ८४ ॥
 बालतवे पडिवद्धा उक्कडरोसा तवेण गारविद्या । वेरेण य पडियद्धा मरिडं असुरेसु गच्छन्ति ॥ ८५ ॥
 रज्जुगहणे विसभक्खणे य जलणे य जलपवेसे य । तण्हाछुहाकिलन्ता मरिऊणं होन्ति वन्तरिया ॥ ८६ ॥
 असढा विणयपहाणा सुसहवा अप्पलोह खमजुत्ता । सघव्वया अचवला महिला पुरिसत्तणमुवेइ ॥ ८७ ॥
 अलियव्वभक्खानरओ असच्चभासी य बच्चलसहावो । साहसकारी परवच्चणो य पुरिसो हवइ महिला ॥ ८८ ॥
 जो तुरयवसहमहिसाइयाण निह्लच्छणं कुणइ कूरो । उक्कडमोहो य तहा जीवो संढत्तणमुवेइ ॥ ८९ ॥

१ अ-छट्टि । २ व-°हिंसा य परा । ३ अ-अणुए । ४ अ-°वेति ।

पुढवाईवहनिरओ परलोयं नेय मणए मूढो । अहसङ्किलिट्ठकम्मो अप्पाऊ सो भवे पुरिसो ॥ ३९० ॥
 सीलव्वयखन्तिजुयो अणुकरूपासंजुया महुरभासी । पाणिवहाओ नियत्ता दीहाऊ जन्तुणो होन्ति ॥ ३९१ ॥
 सयणासणवत्थं वा भत्तं पत्तं च ओसहं पाणं । साहूण देह तुडो सो भोगी जायए पुरिसो ॥ ३९२ ॥
 देह न निययं सन्तं दिशं हारेह वारए दिन्तं । देह य अमणुन्नं वा भोगेहिं विवज्जिओ होइ ॥ ३९३ ॥
 अगुणो वि गव्विओ जो अप्पं संधुणह निन्दह गुणहुं । माणी विडम्बओ जो सो जायह दुब्भगो पुरिसो ॥ ३९४ ॥
 गुरुदेवाणं भत्तो विणयपरो खन्तिजुत्त मिउभासी । सव्वजणप्पियकारी सो पुरिसो जायए सुहंगो ॥ ३९५ ॥
 जो पढइ सुणह चिन्तइ अन्नं पाढेह देह उवएसं । सुयगुरुभत्तीजुत्तो मरिउं सो होइ मेहावी ॥ ३९६ ॥
 तवणाणगुणसमिद्धं अवमन्नह वड्डइ य विग्घस्मि । पढणसवणाइयाणं दुम्मेहो होइ सो पुरिसो ॥ ३९७ ॥
 पक्खीण सावयाण य विच्छोहं न य करेइ जो पुरिसो । जीवेसु य कुणह दयं तस्स अवचाइं न मरन्ति ॥ ३९८ ॥
 जो परछिदाइ अदिट्ठयाइ दिट्ठाइ जम्पइ अणज्जो । छायाभंसपयत्तो जच्चन्धो होइ सो मणुओ ॥ ३९९ ॥
 असुयं पि सुयं भासइ धम्मविरूढाइ कहइ लोयस्स । पिसुणो परतत्तिल्लो सो बहिरो होइ मूओ य ॥ ४०० ॥
 दहणं कणघायणछेयणेहिं दुक्खं जियाण पकरिन्तो । बहुरोगी होइ नरो विचरीओ जायइ अरोगो ॥ १ ॥
 जो कुणह अन्तरायं धणज्जणे णासगं व्वं अवहरइ । परधणहरणपसत्तो दोगच्चं लहइ सो पुरिसो ॥ २ ॥

१ व-वय० । २ व-०त्ता । ३ अ-०हओ । ४ व-व ।

महुघाय अग्निदाहं वह्णं जो कुणह इत्थियार्हणं । बालवणस्सइघाई कुडी सो जायए पुरिसो ॥ ३ ॥
जो महिस खरं करहं अइभारारोवणेण पीडेइ । अहवा मणुस्सजाइं सो पुरिसो खुज्जओ होइ ॥ ४ ॥
मण्टा वैडभा य सथा साहूणैमणज्जकारिणो होन्ति । विच्छोहकारयाणं न पयाण थिरत्तणं होइ ॥ ५ ॥
तवसीलसंजुयाणं जो जम्पइ विप्पियं असचं वा । सो पूइसुहो जायह कुण्ठो पुण पण्हियाएणं ॥ ६ ॥

तो सामग्गिं पावियत्ति संपइ वणिज्जइ—

माणुस्सखेत्तजाई कुलरूवारोगमाउयं बुद्धिं । धम्मसुइअवधारणसद्धा धम्मस्स सामग्गी ॥ ७ ॥

तत्थ मणुयत्तं पढमं साहणं धम्मस्स—

जं माणुसजम्मे चिय पडिपुन्नो संजमो तवो होइ । दव्वत्थओ य परमो विसिद्धसग्गोऽपवग्गो य ॥ ८ ॥
तत्थवि आरियखेत्ते मगहादेसाइए मुणिविहारे । न उ सगजवणाईए विवज्जिए धम्मसद्धाए ॥ ९ ॥
रायगिह मगह चम्पा अङ्गा तह तामलित्ति वङ्गा य । कच्चणपुरं कलिङ्गा वाणारसि चैव कासी य ॥ ४१० ॥
साएँय कोसला गयपुरं च कुरु सोरियं कुसदा य । कम्पिहं पञ्चाला अहिच्छत्ता जङ्गला चैव ॥ ११ ॥
वारवई य सुरदा मिहिल विदेहा य वच्छ कोसम्बी । नन्दिपुरं सण्डिब्भा भद्विलपुरमेव मल्लया य ॥ १२ ॥

१ अ—मण्डा अनङ्गुलयः । २ ‘वडमा’ इति वामनाः । ३ अनाज्ञाकारिणः । ४ व—ञाए । ५ व—केय । ६ व—लए य ।

वहराड वच्छ वरुणा अच्छा तह मन्नियावह दसन्ना । सोत्तियमई य चेई य वीहैभयं तिन्यु सोवीरा ॥ १३ ॥
 महुरा य सूरसेणा पावा भङ्गी य मासपुरिवदा । सावत्थी य कुणाला कोडीवरिसं च लाढा य ॥ १४ ॥
 सेयवियावि य नयरी केयहअद्धं च आरियं भणियं । जत्थुप्पत्ति जिणाणं चक्खीणं रामकण्हाणं ॥ १५ ॥
 सगजवणसवरबन्बरकायसुरुण्डोडुगोडपक्खणया । अरवागहोणरोमथपारसखसखासिया चेव ॥ १६ ॥
 डौविलवलउसवोक्कसभिह्लिन्दपुलिन्दकुम्भमररुया । कुञ्जा य चीणत्तुयमालवदमिलाकुलग्घा य ॥ १७ ॥
 केकयकिरायहयसुहखरसुहगयतुरगमिण्डगमुहा य । हयकन्ना गयकन्ना अण्णे वि अणारिया बहवे ॥ १८ ॥
 पावा य चण्डकम्मा अणारिया निग्घिणा निरणुक्म्पा । धम्मो त्ति अदखराइं तेसु न नज्जन्ति सुविणेऽवि ॥ १९ ॥
 माहससुत्था जाई जम्हा सा माहसुद्धिओ भणिया । पीहससुत्थं च कुलं जं पिउसुद्धं तयं भणियं ॥ ४२० ॥
 जाईए संपन्नो सुविणीओ होइ सुस्सहावो य । लज्जइ अकज्जकरणे तम्हा जाईवि धम्मगुणो ॥ २१ ॥
 वयनियमतवविसेसस्स पारगामी सयं पवन्नस्स । होइ न कुलपरिहीणो कुलं पि धम्मस्स हेउ त्ति ॥ २२ ॥
 हीणाहियजुवङ्गो विसमसहावो उ होइ पाएणं । ता ख्वं धम्मगुणो जत्थागीई गुणा तत्थ ॥ २३ ॥
 कुहजलोयरसोसाइएहिं रोगेहिं चिहुरियसरीरो । नालं वयगहणाइसु ता आरोगं पि धम्मगुणो ॥ २४ ॥
 कह कुणइ नाणवुहिं तववुहिं संजमस्स सो बुहिं । जो मणुओ अप्पाऊ धम्मगुणो आउयं तेण ॥ ४२५ ॥

१ व-०तीमं । २ ब-चेई । ३ व-वीमं । ४ अ-०डुं । ५ अ-०लद्धं । ६ ब-०को । ७ ०णुतावी ।

हेयमुवाएयं वा न जाणए विमलबुद्धिपरिहीणो । न य धम्माहपरिक्खं बुद्धी ता धम्महेउ त्ति ॥ २६ ॥
 संवेगो निव्वेओ नाणावरणस्स तह खओवसमो । तत्ताहिगमो जायइ गुरुवएसस्स सवणगुणा ॥ २७ ॥
 निसुयं पि छिड्डुकुडसंनिभस्स न हवइ विसिद्धगुणहेऊ । अवधारणरहियस्स य तम्हा अवधारणा परमा ॥ २८ ॥
 निसुयमवधारियं वा सद्धारहियस्स कं गुणं कुणइ । देवगुरुधम्मतत्ते सद्धा ता सव्वगुणहेऊ ॥ २९ ॥
 इय एसा सामग्गी दुलहा जीवाण भवसमुद्धम्मि । धम्मरहियाण जायइ निरत्थिया ता तयं कुणह ॥ ४३० ॥
 भवकूवे निवडन्तं हत्थालम्बो व धरइ जो जीवं । सो धम्मो त्ति पबुच्चह सो पुण जिणभासिओ चेव ॥ ३१ ॥
 रुक्खेसु कप्परुक्खो मणीसु चिन्तामणी जह पहाणो । अमयं रसेसु गोसीसचन्दणं चन्दणेसु जहा ॥ ३२ ॥
 तह पावकम्ममहणो सयलदुहनिवारणो सुहनिहाणं । सव्वेसिं धम्माणं जिणधम्मो चेव सुपहाणो ॥ ३३ ॥
 सव्वेसिं जीवाणं अहिंसणं चेव थावरतसाणं । सचवइभासणं तह अदिन्नपरत्तथुपरिहरणं ॥ ३४ ॥
 अव्वग्भवज्जनं तह सव्वाओ परिग्गहाओ वेरमणं । राईभोयणविर्डं समिईओ तिन्नि गुत्तीओ ॥ ३५ ॥
 समसत्तुमित्तभावो समतिणमणिलेद्धुकञ्चणत्तं च । सव्वत्थ निग्गमत्तं असत्तिहीसंचओ चेव ॥ ३६ ॥
 खन्तीमद्वअज्जवमुत्तीतवनियमवग्गमुत्तीओ । पडिलेहणापमज्जणसज्झाओ ज्ञाणजोगो य ॥ ३७ ॥
 दसहा सामायारी इच्छाकारो य भिच्छकारो य । तइओ य तहकारो निसीहिधावस्सिया चेव ॥ ३८ ॥

१ अ-०ताभि० । २ ब-तहा ।

आपुच्छण पडिपुच्छा निमन्तणा छन्दणा य साहूणं । उवसंपया गुरूणं एमाई साहुधम्मो य ॥ ३९ ॥

तथा—

पञ्च य अणुव्वयाइं गुणव्वयाइं च होन्ति तित्तेव । सिक्खावयाइं वउरो सावगधम्मो हुवालसहा ॥ ४४० ॥

अन्नं च—

सुहातियसुद्धीए पञ्चङ्गणामपुव्वयं विहिणा । कुणइ तिसज्झं सहो चीवन्दणमेगचित्तो उ ॥ ४१ ॥

तथाहि—

पुव्वणहे समणोवालगस्स पाणिं पि कप्पइ न पाउं । मो जाव चेइयाइं साहूवि य वन्दिया विहिणा ॥ ४२ ॥
मज्झणहे पुणरवि वन्दिऊण नियमेण कप्पए भोत्तुं । पुण वन्दिऊण ताइं पओससमयम्मि सो सुयइ ॥ ४३ ॥
एयस्स फलं मोक्खो तयभावे होइ सुरसुहसुयारं । सुकुलुप्पत्ती वोही पव्वज्जा मोक्खसंपत्ती ॥ ४४ ॥
इह लोकेऽवि न हाणी पायं निववण्हितक्कराईहिं । अन्नेऽर्विं य उवसग्गा न होन्ति एयम्मि जुत्ताणं ॥ ४५ ॥

तथा—

पहार्णविलेवर्णेवरवासैकुसुमधूर्वेक्खएहिं वंत्थेहिं । रयणकणर्गाइएहिं करेइ पूयं जिणिन्दाणं ॥ ४६ ॥
जत्थत्थि चेइयाइं जत्थ य साहूहिं होइ संजोगो । जत्थन्ने साहम्मो तत्थ निवेसे वसइ सहो ॥ ४७ ॥

१ व-पाण । २ व-क्षिय ।

साहुसगासै सवणं पञ्चकखाणं अपुठवपढणं च । दाणं च साहुवग्गे नित्थस्स पभावणं कुज्जा ॥ ४८ ॥
 तित्थाण वन्दणं सुहभावनवकारचिन्तणार्हयं । एमाह सावयाणं नरिन्द ! धम्मो समकखाओ ॥ ४९ ॥
 इय सोउं सो चक्की परमं संवेगमागओ खिप्पं । अट्ठाहियमहिमाओ काऊण जिणिन्दभवणेसु ॥ ४५० ॥
 दाऊण महादाणं रज्जे संठाविऊण नियपुत्तं । निक्खन्तो सुपसन्तो पोडिलसूरिस्स पासम्मि ॥ ५१ ॥
 वासक्कोडिं पालिय सामणं निक्कलं महासत्तो । चुलसीइ पुव्वलक्खा सव्वाउं पालइत्ता णं ॥ ५२ ॥
 अणसणविहिणा कालं काउं सुहझाणभावणाजुत्तो । सव्वट्ठविमाणम्मि उववन्नो सुक्ककप्पम्मि ॥ ५३ ॥
 सत्तरस्स सागराऊ तम्मि य सो दिव्वभोगडुल्लिओ । नियमाउयमणुपालिय आयाओ मणुयलोगम्मि ॥ ५४ ॥
 नयरीएँ छत्तगाए जियसत्तू नरवई महिहीओ । भद्दा य तरस्स भज्जा सव्वन्तेउरपहाणा उ ॥ ५५ ॥
 सो तेसि सुओ जाओ परममहासुमिणसूइओ सुहओ । रुव्वंसी बन्धुपिओ नन्दणनामो सुकयपुत्तो ॥ ५६ ॥
 सो पञ्चधाइकलिओ कलाकलावेण तणुउववणं । वट्ठन्तो चन्दो इव मणुणत्तारुणमणुपत्तो ॥ ५७ ॥
 परिणाविओ य पिउणा बहुयाओ पवररायकन्नाओ । रज्जे य तयणु ठविओ पव्वज्जं घेचुक्कामेणं ॥ ५८ ॥
 कयसव्वपयारक्खं रज्जसुदगं च विजियपडिक्खं । बहु समईओ कालो नाएणं पालमाणस्स ॥ ५९ ॥
 न य परचक्कपवेसो न च बन्दिगहो न तक्करप्पसरो । न य किं पि य उडुभरं संजायं जस्स रज्जम्मि ॥ ४६० ॥

१ व-रुव्वंसी । २ व-रज्जे तयणुडु ।

सो पयइ चिय कारुणसायरो पुरिसघारसोडीरो । सुमई य दाणनिरओ सुप्पियम्मो सहावेणं ॥ ६१ ॥
तत्थन्नया कयाई पोडिलसूरी समागओ महं । छत्तीसगुणसम्मगो उज्जाणे साहुपरियरिओ ॥ ६२ ॥
ते य गुणा पुण एए—

देसकुलजाइख्वे संघयणे धीजुओ अणासंसी । अविकत्थणो अमाइ थिरपरिवाडी गहियवक्को ॥ ६३ ॥
जियनिहो जियपरिसो मज्झत्थो देसकालभावणू । आसणलद्धपइओ नाणाविहदेसभासणू ॥ ६४ ॥
पञ्चविहे आयारे जुत्तो सुत्तत्थतदुभयविहणू । आहरणहेउकारणनयनिउणो गाहणाकुसलो ॥ ६५ ॥
ससमयपरसमयविजु गम्भीरो दित्तिमं थिरो सोमो । इय छत्तीसगुणजुओ आयरिओ होइ हुं जहत्थो ॥ ६६ ॥
तस्सागमणं नाउं सहरिसचित्तो महाविभूईए । नीहरइ वन्दणत्थं मयगलखन्धं समारुहिउं ॥ ६७ ॥
वन्दिता य निसन्नो परितुडो धम्मलाभदाणेणं । भयवं पि महुरवाणी उच्चएसं दाउमाढत्तो ॥ ६८ ॥
संसारे नत्थि सुहं चउसुं पि गईसु वट्टमाणणं । जीवाणसओ भदा ! सोक्खत्थं आयरं कुणह ॥ ६९ ॥
तथाहि—

अच्छिनिमीलणमेत्तां पि नत्थि सोक्खं जियाण नरयम्मि । सारीरमाणसेहिं दुक्खेहिं पच्चमाणानं ॥ ७० ॥
उवचन्नस्स उ नरए सुँडधडियालमज्झघारम्मि । सण्ढासकहुणाओ पढमं चिय दारुणं दुक्खं ॥ ७१ ॥

१ अ-सिठो । २ व-उ । ३ अ-उत्तो । ४ व-उज्जम । ५ व-कुड० ।

उणहनरथाउ गिम्हे पज्जलियच्चियाएँ नारगो खित्तो । देवेण सुहं मन्नहं अइउणहं उणहरएसु ॥ ७२ ॥
 कत्थइ य गाढसीयं इहच्चसीयाउ तं असंखगुणं । अयभारसहस्समओ गोलो जेणं विलिजेज्जा ॥ ७३ ॥
 केइवि कुम्भीपागं भडित्तपागं च भट्टपागं च । केइवि लोहीपागं कुणन्ति इय अगिगवियणाओ ॥ ७४ ॥
 कुवन्ति जन्नपीलं केइवि करवत्तदारुणं घोरं । केइवि सिलायलम्भी अच्छोडणमम्बरस्सेव ॥ ७५ ॥
 कुवन्तसिपत्तवणं पडन्तपत्तेहिं लुणइ अज्जाइं । जं चक्कासिसमेहिं केइवि सुलासु रोवेन्ति ॥ ७६ ॥
 तिकखेहिं वासिपरसूकर्पणिचक्कासिखुरियमाईहिं । कण्णोडनासिकरचरणबाहुगीवाओ छिन्दन्ति ॥ ७७ ॥
 जीहच्छिमुक्खणंति उ कुच्छीहियओदराणि भिन्दन्ति । सेल्लेहिं तिसूलेहिं य पहरन्ति यमोगगरोहिं सिरे ॥ ७८ ॥
 कुवन्ति कण्ठयाउलसिम्बलिरुक्खावरुण्णं करिउं । कड्ढोकड्ढीदुक्खं उक्कत्तन्ती य तणुखल्लं ॥ ७९ ॥
 तैम्बतउसीसयाइं केइवि पाइन्ति कढकढिन्ताइं । तिसिए परमाहम्मी नेरइए कन्दमाणे उ ॥ ४८० ॥
 वेयरणीएँ णईए जलन्तवसरुहिरपूयपुन्नाए । बोलन्ति ये लोलन्ति य अइतत्ते वालुयापुलिणे ॥ ८१ ॥
 खावन्ति समंसाइं खण्डेहिं जे भविंसु मंसासी । तत्तायसमहिलाओ आलिङ्गावन्ति परदारी ॥ ८२ ॥
 जोइत्तिय लोहरहे जलन्तसमिलालुगम्मि महिसे व्व । अवहन्ते पुण रुसिउं कुइन्ति य लउडघाएहिं ॥ ८३ ॥
 कत्थइ य रिच्छचित्तयवराहसहलसुण्णयमाईहिं । वेउव्वियरुवेहिं खायन्ति सुतिकखलुण्डेहिं ॥ ८४ ॥

१ अ-इय उ० । २ ब-०प्पण च० । ३ ब-०हण० । ४ न-तउतम्ब० । ५ न-य अतितत्ते अत्रे पुण वा० । ६ ह० । ७ अ-०णह० ।

बन्धन्ति उद्धपाए जलन्तजलणोवरिं च तरुचिडवे । पाडिन्ति अम्बराओ पडियं च सिलाहिं चुन्नन्ति ॥ ८५ ॥
 मोरेह हणह छिन्दह भिन्दह खहरं वं कुट्टह दहेह । एयस्स लेहवद्धे इय सहे ते पभासन्ति ॥ ८६ ॥
 हा ताथ ! पट्ट ! सामिय ! भाइय ! पणओऽम्हिह तुम्ह दासोऽहं । मा मं दीणमणाहं सरणागयमिय कयत्थेह ॥ ८७ ॥
 एवं पि विलवमाणं सेहिनति उ दढयरं विगयकरुणा । न मरन्ति ते अकाले सहस्ससो खण्डियतणूवि ॥ ८८ ॥
 इय नारयदुक्खाइं अपमाणाइं न साहिउं तरइ । अतिसयनाणविरहिओ तमन्धयारेसु नरएसु ॥ ८९ ॥
 तीसु परोप्परजणियं परमाहम्मियकयं च पुढवीसु । दुक्खं नेरइयाणं सेसासु परोप्परकयं तु ॥ ९० ॥
 तिरियगईए दुक्खं पच्चक्खं चेव दीसइ जियाणं । पञ्चेन्दियपल्लवसाणयामेगिन्दियादीणं ॥ ९१ ॥
 सिसिरम्मि सीयदुक्खं गिम्हेसु य चण्डआयवसमुत्थं । वासासु निरन्तरमेहवारिभूयं कओ सोक्खं ॥ ९२ ॥
 वाएण य वज्झडणं खुहापिवासाओ सत्थेघायं च । वाहण दोहण दहणंकणं च छविठेयस्खं च ॥ ९३ ॥
 केइवि आराविन्धणमन्ने पुण ताडणं कसादीहिं । अङ्कुसदारणमवरे सहन्ति अवरे य गुरुभारं ॥ ९४ ॥
 केइ गलकत्तणाइं जालगहणं च पासबन्धं च । वागुरबन्धं पञ्जरबन्धं च सहन्ति दीणमणा ॥ ९५ ॥
 किञ्चि दुहं मणुयकयं किञ्चि परोप्परकयं तिरिक्खेसु । कालाहभावजणियं किञ्ची किञ्चिच्च सयमेव ॥ ९६ ॥
 मणुयगईए दुक्खं असुईकीडियसमस्स गब्भम्मि । पढमं चिय अइदुसहं जायइ संकोडियङ्गस्स ॥ ९७ ॥

१ ब-घ । २ ब-तोत्तधा° । ३ अ-° हिनति । ४ ब-गलजालगहं । ५ ब-एवं मणुयगईए दुक्खं असुहंमि कीडियसमस्स । गब्भंमी पढम चिय जायइ° ।

अणियं च—

अग्निगव्वन्नाहिं सुहहिं संभिन्नस्स निरन्तरं । जावतियं जायए दुक्खं गम्भे अट्टगुणं तओ ॥ ९८ ॥
गम्भाओ नीहरन्तस्स जोणीजन्तनिपीलणे । जं तं सयगुणं तत्तो सहस्सगुणमेव वा ॥ ९९ ॥
दन्तुब्भेयाईसुं दुक्खं बालत्तणे जुवत्ते य । इच्छियवत्थुअजोगे अहवा पियविप्पओगम्मि ॥ ५०० ॥
इन्दियहाणीकम्पणपरिभवणाई दुहं च थेरत्ते । मरणदुहं पुण सो चिय जाणइ अहवावि सव्वण्णू ॥ १ ॥
दारिदं दोहगं इडवियोगं च अत्थणासो य । दासत्तं पेसत्तं परसेवा आवईओ य ॥ २ ॥
चिन्ता सोगो बहुवाहिवेयणा तह कुभोयण कुवासो । कुकलत्त कुपुत्तत्तं सयणं नरवाहणाभावो ॥ ३ ॥
सयणविरोहो कन्नापेद्धत्तणं सीयतावद्धहतणहा । एमाइमणुयलोए पयडं चिय दीसए दुक्खं ॥ ४ ॥
देवाणवि णत्थि सुहं कोहाइकसायकलुसियमणाणं । समयम्मि जओ एए निदंसिया दुक्खहेउ त्ति ॥ ५ ॥

तथाहि—

सपरोभयाण संतावकारओ कुगइगव्वणहेउ य । पीईविच्छेयकरो कोहो ता दुक्खहेउ त्ति ॥ ६ ॥
माणोऽवमाणहेउ मन्नस्सवि कुणइ भाणिणोऽवत्तं । गुरुविणयभंसकारी भाणो इय दुक्खहेउ त्ति ॥ ७ ॥
माया कुविगप्पेहिं अवमाणेहिं परवच्चणनिमित्तं । चित्तस्स दाउलत्तं कुणइ अतो दुक्खहेउ त्ति ॥ ८ ॥

१ व-तयं ! २ व-°बहु° । ३ ब-माणओ ।

रक्खणवायामेणं सन्तेसु असन्तएसु कंक्खाए । अज्झणवाचारेणं लोभो दुक्खवस्स हेउ त्ति ॥ ९ ॥
 ईसा भयं विसाओ मदलियत्ताइ आभिओगित्तं । केसिञ्चि सुराण दुहं किव्विसियत्तं च केसिञ्चि ॥ ५१० ॥
 पियदेवीए चवणे गुरुदुक्खं रूसणम्मि वा तीए । छम्मासियवियणाए महिद्धियसुरस्स घाएणं ॥ ११ ॥
 सुररिद्धिं चिन्तेन्तो चवणं सग्गाउ गन्भवासम्मि । असुइम्मि य उववायं सहइ महन्तं सुरो दुक्खं ॥ १२ ॥
 इय चउगइयं दुक्खं नाऊण विवेइणो सुकयकम्मा । भवपरिभम्मैणुव्विग्गा कुणन्ति धम्मं जिणाभिहियं ॥ १३ ॥
 एवं निसामिउं सो तुरियं चिय भवविरागमावन्नो । राया पभणइ भयवं ! असंसयं एवमेवेयं ॥ १४ ॥
 काऊण रज्जसुत्थं दिक्खागहणेण तुम्ह पासम्मि । करिकन्नचलं माणुसजम्मं सफलं करिस्सामि ॥ १५ ॥
 देवाणुपिया ! तुज्झं अहासुहं मा करेह पडिबन्धं । किच्चमिणं भविघाणं इय भणिओ सूरिणा तुडो ॥ १६ ॥
 गन्तूण नियं भवणं आपुच्छेऊण मन्तिसामन्ते । रज्जे संठविय सुयं काऊण जिणिन्दपूयाइ ॥ १७ ॥
 सिवियारूढो गन्तुं उज्जाणं पवररिद्धिफलकलियं । नमिऊण सुगुरुचलणे जम्पइ पञ्जलिउडो एवं ॥ १८ ॥
 आलित्तो य पलित्तो भयवं ! सन्वो वि एस लोगो त्ति । आलित्तपलित्तोऽवि य जराएँ रोगेहिं मरणेणं ॥ १९ ॥
 जह गेहम्मि पलित्ते तस्स पहु सारवक्खरं गिण्हे । नित्थारियमेयं मे हियं सुहं होहिही नूणं ॥ ५२० ॥
 एवमहं अग्गपाणं नित्थारिस्सामि दुहपलित्तम्मि । भवरणे पडिबज्जिय दिक्खं सासयसुहनिमित्तं ॥ २१ ॥

१ अ-सुरगणानं । २ ब-°याए वियणा । ३ अ-°भव° । ४ ब-य गुरु° । ५ ब-नीणे ।

संवलणवि रहिओ जो पडिवलइ महन्तमद्धानं । सो वचन्तो पावइ दुक्खं तंणहाछुहाहिंतो ॥ २२ ॥
 एवं धम्ममकाउं सुहजणं परभवम्मि जो जाइ । सो होइ दुक्खभागी पए पए जम्ममरणत्तो ॥ २३ ॥
 ता पव्वावेह ममं काऊणाणुगहं सहत्थेण । सिक्खवह साहुकिरियं सीसोऽहं तुम्ह पघसेवी ॥ २४ ॥
 पव्वाविओ य गुरुणा जहाविहाणेण सुद्धलेसिल्लो । विहरइ य तेहिं सद्धिं विणीयविणओ पसन्तप्पा ॥ २५ ॥
 अब्भसियसाहुकिरिओ सुत्तत्थविसारओ य अइरेण । मासोववासणिरओ निरन्तरं धीरसत्तो सो ॥ २६ ॥
 दोहिं पि बन्धणेहिं रहिओ दोहिं असुद्धज्ञाणेहिं । दण्डेहिं गारवेहिं य सल्लेहिं तिहिं वि परिमुक्को ॥ २७ ॥
 उवसन्तचउकसाओ विगहासन्नाहिं वज्जिओ चउहिं । पञ्चकिरियानियत्तो पञ्चसु कामेसु वि विरत्तो ॥ २८ ॥
 पञ्चसु सैमिइसु समिओ छल्लीवनिकायरक्खणपरो य । सत्तभयठाणरहिओ अट्टमयट्ठाणपरिहीणो ॥ २९ ॥
 नववम्भवेरगुत्तिसु उवउत्तो दसविहम्मि धम्मम्मि । अट्टारसविहवम्भे सुरो बारसविहत्ते य ॥ ५३० ॥
 पञ्च विहे सज्जाए उज्जुत्तो चउविहोवसणेहिं । अखलियचित्तो धीरो बावीसपरीसहेहिं च ॥ ३१ ॥
 वीसाए ठाणेहिं बहुसो आसेविएहिं विमलेहिं । तित्थयरनाप्रकम्मं नन्दणमुणिणा अए निबद्धं ॥ ३२ ॥

वीसं ठाणाणि पुण इमाणि—

अरहन्तसिद्धपवयणशुद्धेयरबुद्धसुए तवस्सीसुं । वच्छलं कुणमाणो तित्थयरत्तं समज्झिणइ ॥ ३३ ॥

१ अ-तणं । २ व-सगीसु । ३ य-°रुवहुसुयथेरसत्तव° ।

सद्धो पवयणमत्थं गुरुणो धम्मोवएसगंईया । सुत्तत्थोभयधारी बहुस्सुया हुन्तेवेक्खाए ॥ ३४ ॥
 जाईसुयपरियाए पडुच्च थेरो तिहा जहकमेणं । सढीवरिसो समवायधारओ वीसवरिसो य ॥ ३५ ॥
 भत्तीपूयावन्नप्पयडणवज्जणमवन्नवायस्स । आसायणपरिहारो अरहन्तादीण वच्छल्लं ॥ ३६ ॥
 नाणुवओगो भिक्खं दंसणसुद्धी य विणयसुद्धी य । आवस्सयजोगेसुं सीलवएसु य निरइयारो ॥ ३७ ॥
 संवेगभावणाप्पानसेवणं खणलवाइकालेसुं । तवचरणं जइजणसंविभागकरणं जहासत्ती ॥ ३८ ॥
 वेयावच्चं दसहा गुरुमार्इणं समाहिजणणं च । किरियादारेण तथा अपुव्वनाणस्स गहणं च ॥ ३९ ॥
 आगमबहुमाणो वि य तित्थस्स पभावणा जहासत्ती । एणहिं ठाणेहिं तित्थयरत्तं लहइ जीवो ॥ ५४० ॥
 इय सो पैचूयकालं सामन्नं निक्कलं चरेऊणं । पज्जन्ते आराहणमेयं काउं समाढत्तो ॥ ४१ ॥
 दुक्कडगरिहा जैन्तूण खामणं भावणा य चउसरणं । पञ्चण्ह नमोक्कारो अणसणमाराहणा एसा ॥ ४२ ॥

तत्थ दुक्कडगरिहा—

कालविणयाइओ खलु नाणायारो य अट्ठहा भणिओ । जो मे तत्थइयारो कोइ कओ तमिह निन्दामि ॥ ४३ ॥
 निस्सङ्कियाइयम्मी अट्ठविहे दंसणस्स आयारो । जो अइयारो विहिओ तिचिहेणं वोसिरे तं पि ॥ ४४ ॥
 सुहुमो य वायरो वा पाणिवहो मोहलोहजुत्तेणं । जो कोइ कओ पुंवि तिविहेणं वोसिरे तमहं ॥ ४५ ॥

१ व-०मार्ई० । २ व-०न्तवि० । ३ व-बहुयं का० । ४ व-०मेवं । ५ व-जीवा० ।

जं किञ्चि सुसं भणियं हासभया कोहलोहमोहेहिं । तं सव्वं निन्दामिं पायच्छित्तं पवज्जामि ॥ ४६ ॥
 अप्पं बंहुं व कत्थइ परदव्वमदिन्नयं च जं गहियं । रागेण व दोसेणं तं सव्वं मज्झ वोसिरियं ॥ ४७ ॥
 जं सुरत्तिरिक्खमाणुसंमेहुणमासेवियं मए पुठ्ठिं । तिविहेणवि करणेणं तं निन्दे तं च गरिहामि ॥ ४८ ॥
 जो कोऽवि लोहदोसा धणधन्नचउप्पयाइवहुभेओ । गहिओ परिग्गहो मे वोसिरिओ सो मए इण्हिं ॥ ४९ ॥
 राईए जो भुत्तो असणाइचउव्विहोऽवि आहारो । इन्दियवसगेण मए तं पि य निन्दामि भावेण ॥ ५० ॥
 जो पुत्तकलत्तेसुं बन्धुसु गित्तेसु गिहधणे धन्ने । एमाईसु ममत्तो सो सव्वो मज्झ वोसिरिओ ॥ ५१ ॥
 जो कोइ कओ कोहो माणो माया य दुडलोहो य । रागो दोसो कलहो पेसुन्नं परपरीवाओ ॥ ५२ ॥
 अब्भक्खाणं इय एवमाइ जं किञ्चि दुडुमायरियं । अन्नाणाइवसेणं तं तिविहं वोसिरे सव्वं ॥ ५३ ॥

जन्तुखामणं पुण—

जो कोइ मए वहिओ कहुयं भणिओ य जरस्स मे हरियं । अवयारी जस्स कओ सव्वोऽवि हु खमउसो मज्झं ५४
 भित्तो व अमित्तो वा सयणो वा परजणो व जो कोइ । सो खमउ मज्झ सव्वो समभावो मज्झ सव्वेसु ॥ ५५ ॥
 देवत्तणम्मि देवा तिरिया तिरियत्तणम्मि जे केइ । नरयस्मि वि नेरइया मणुया मणुयत्तणे जे उ ॥ ५६ ॥
 दुक्खम्मि मए ठविया खलन्तु ते मज्झ खामणपरस्स । अहम्मवि खामभि तेसिं भेत्ती मे सव्वं भूएसु ॥ ५७ ॥

१ व-बहुयं । २ व-कोइ । ३ व-खामणा पुण । ४ व-जीवेसु ।

भावणा पुण—

जीयं जोव्वणमिद्धी ख्वं पियसंगमो बलं सव्वं । विसमवरमारुयाहयकुसगजलचिन्दुणा सरिसं ॥ ५८ ॥
जम्मजरामरणेहिं अभिभूयाण बहुवाहितत्ताणं । जन्तूण नत्थि सरणं धम्मो जिणभासिओ मोत्तुं ॥ ५९ ॥
सव्वे जाया सयणा सव्वे जीवा य परजणा जाया । सव्वेसिं जीवाणं पडिबन्धं तेसु को कुणह ॥ ६० ॥
एगो पावह जम्मं एक्को चिय सरह कम्मवसगो त्ति । एगो सुहदुक्खाइं जीवो अणुहवह संसारे ॥ ६१ ॥
अन्नं इमं सरीरं अन्ना धणधन्नसंपया सयूला । अन्नो य एस जीवो बहुहा परिभमह संसारे ॥ ६२ ॥
वसमंसरुहिरचम्ममड्डिविरइए असुहपूरिए अन्तो । देहेऽसुइघरसरिसे सुच्छं को कुणह जाणन्तो ॥ ६३ ॥
अइलालियं पि अइपालियं पि देहमइरेण मोत्तवं । भाडीगहियं व्व घरं विद्धंसणधम्मयं एयं ॥ ६४ ॥
धीरेणवि सरियव्वं काउरिसेणवि अवस्समरियव्वं । तह सरियव्वं विउसा जह मरणं पुण न संहवह ॥ ६५ ॥

चउसरणं पुण इमं—

अरहन्ता मह सरणं सिद्धा साहू य बम्भवयजुत्ता । केवलिणा पँन्नत्तो धम्मो ताणं च सरणं च ॥ ६६ ॥
जिणधम्मो मह माया जणओ य गुरू सहोयरा साहू । सह धम्मयरा मह बन्धवा य सेसं पुणो जालं ॥ ६७ ॥

पञ्चनमोक्कारो इमो—

१ व-°मिद्धी । २ व-तेऽथु । ३ अ-°यणा । ४ व-°लिपन्नतो मे घ° । ५ व-°क्कारा इमे ।

उसभाईतिथ्यरे चउवीसं सुरनए नमंसासि । भरहेरवयविदेहे जे केई ते य वन्दामि ॥ ६८ ॥
 अरहन्तणमोक्कारो जीवं मोएइ भवसहस्साओ । भावेण कीरमाणो होइ पुणो बोहिलाभाए ॥ ६९ ॥
 सिद्धाण णमोक्कारं करेमि भावेण निष्ठियट्ठाणं । भवसयसहस्सवड्ढं दंडं कम्मिन्धणं जेहिं ॥ ७० ॥
 पञ्चविहं आचारं आयरमाणण पन्नवेन्ताणं । आयरियाणं पि णमो धारिज्जइ पवयणं जेहिं ॥ ७१ ॥
 उवझायाणं पि णमो सज्जोवड्ढं सुयं धरेन्ताणं । सीसगणस्स हियट्ठा झरमाणाणं तयं चेव ॥ ७२ ॥
 साहूण णमोक्कारं करेमि सीलव्वए धरन्ताणं । भवसयसहस्स वड्ढं जे किर निन्नासए पावं ॥ ७३ ॥

अणसणं चेमं—

सव्वं चिय सावज्जं जोगं उवहिं च वाहिरन्तरयं । तिविहेण वोसिरामी निविहमहं जाव जीवाए ॥ ७४ ॥
 असणं पाणं खादिम साइमयं वोसिरामि सव्वं पि । संपइ जावजीवं चरिसुस्सासेहि देहं पि ॥ ७५ ॥
 इय आराहणमिणमो आराहेऊण नन्दणो भयवं । धम्मायरियं समणे समणीओ खामए सम्मं ॥ ७६ ॥
 वासाण सयसहस्सं परियायं पालिऊण सुहझाणो । पणुवीससयसहस्से सव्वाडं अणुभवेऊणं ॥ ७७ ॥
 संपुन्नकयाणसणो णिप्पडिकम्मो य निम्ममत्तो य । आलोइयपडिकन्तो विहिणा कालं गतो धीरो ॥ ७८ ॥

१ अ-दडुं । २ व-घरं । ३ अ-भयं । ४ व-से य दे० । ५ व-मिडं ।

पाणयकप्पे पुप्फुत्तरस्मि विडलस्मि वरविमाणस्मि । उववायसहामज्झे सुरसयणिज्जस्मि उववन्नो ॥ ७९ ॥
 देवो महिहिओ सो अन्तमुहुत्तेण सन्वपज्जत्तो । अवणीय देवदूसं उवविट्ठो नियइ पासाइं ॥ ८० ॥
 दहुं तं सुररिद्धिं विमाणरयणाइं देवसद्दायं । विम्हइयमणो चिन्तइ दिव्विट्ठो पाविया एसा ॥ ८१ ॥
 केण मए कम्ममेणं तवेण दाणेण देवभत्तीए । दुद्धरवयधरणेणं ओहिं च पउज्जए तत्तो ॥ ८२ ॥
 पेच्छइ पुव्वभवं सो निच्चलसामन्नपालणं सुणइ । चिन्तइ अहो पैभावो जिणवरधम्मस्स सुकयस्स ॥ ८३ ॥
 एत्थन्तरस्मि दहुं उप्पन्नं तं सुरं महिहीयं । हिट्ठमणा पज्जलिया मिलन्ति सुरकिंकरा बहवे ॥ ८४ ॥

भणन्ति य—

जय जय नन्दा जय जय भदा तं अम्ह सामिओ देवो । अजियं जिणाहि सुरपहुजियं पुणो पालयाहि त्ति ८५
 तुम्ह विमाणं एयं आणाकारी य एस सुरनियरो । उववणमेयं सुरतरुसुसमिद्धं कीलणद्वाए ॥ ८६ ॥
 मज्जणवावी एसा मज्जणयसहाइयाओ एयाओ । एयं सिद्धाययणं अत्थाणसहा सुहम्मा य ॥ ८७ ॥
 एयाण तुमं सामी अम्हं पुत्तोदएण जाओऽसि । संपइ उट्ठह सामिय ! मज्जणयसहाए उवविसह ॥ ८८ ॥
 इय भणिओ सो गन्तुं मज्जणयसहाए बहुसुरसमगो । सीहासणे निसीयइ पुव्वाभिमुहो सपयपीढे ॥ ८९ ॥
 खीरोयाइजलेहिं अभिसित्तो विविहकलसखित्तेहिं । किंकरसुरेहिं तत्तोऽलंकारसहाए गन्तूणं ॥ ९० ॥

१ अ-°तवचरणेणं । २ व-पसाओ । ३ व-देव । ४ अ-°याहि° ।

निवसेह देवदूसे वरहरियन्दणविलेचणं कुणह । बन्धह सिरोहराए सुरपायवकुसुममालाओ ॥ ९१ ॥
 केऊरकडयकुण्डलहारलयामउडमाइ । सन्वझेसु पिणिन्धइ रेहइ नं कप्परुखो व्व ॥ ९२ ॥
 ववसोयसहं गन्तुं पोत्थयरयणं चै वायए पवरं । पुप्फाई पूयझं घेत्तुं सिद्धालयं विसइ ॥ ९३ ॥
 अट्ठीत्तरपडिमसयं ण्हावइ पूएइ वन्दइ शुणेइ । तो सोहम्मसहाए अत्थाणं देइ सुरमज्जे ॥ ९४ ॥
 पेक्खणयगीयचाइयमहूसवं अणुहवेइ गुरुहरिसो । दिव्वे य कामभोए जहिच्छिण माणए तत्थ ॥ ९५ ॥
 कल्लाणए जिणाणं आगच्छइ एत्थ तह विदेहेसु । वन्दइ जिणिन्दचन्दे निर्म्मलसम्मत्तगुणधारी ॥ ९६ ॥
 वीसं च सागराइं आउठिइं पालिउं तओ चविओ । तिहिं नाणेहिं समगो अवयरिओ एत्थ भरहम्मि ॥ ९७ ॥
 हत्थुत्तरजोगेणं आसाढे सुद्धपक्खछट्ठीए । विगए य अद्धरत्ते अग्गाहारे दियवराणं ॥ ९८ ॥
 माहणकुण्डगामे कोडालसगोत्तामाहणो आसि । नामेण उसहदत्तो उववन्नो तस्स गेहम्मि ॥ ९९ ॥
 गयमाइमहासुभिणेहिं सुइओ माहणीए चोइसाहिं । देवाणन्दाए जिणो कुच्छीए कुलमदवसेणं ॥ १०० ॥
 तुट्ठो य उसहदत्तो देवाणन्दा य पवरसुभिणेहिं । होही सुओ त्ति अम्हं वेदविज्ज दियकुलपहाणो ॥ १ ॥
 अह दिवसे बासीई वसइ तहिं माहणीए कुच्छिसि । सक्को आसणकम्पे जाए तो ओहिणा नियइ ॥ २ ॥
 पेच्छइ जिणसुववन्नं चिन्तइ अ अहो ! अजुत्तमावन्नं । जं एसो चरिमजिणो उववन्नो माहणकुलम्मि ॥ ३ ॥

१ ब-सिरे वराओ । २ ब-°हारस° । ३ ब-पवायए । ४ ब-अहुत्त° । ५ ब-°णगे । ६ ब-निचलस° ।

जओ—

उगकुले भोगकुले इक्खागकुले य तह य हरिवंसे । नायकुले कोरवे उववज्जन्ती पुरिममीहा ॥ ४ ॥
एसो पुण नीयकुले तिलोयमहिओ जिणो समुववन्नो । अहवा न जिनवरेणवि लद्धिज्जइ कम्मपरिणामो ॥ ५ ॥
अच्छेरमिणं जायइ अणन्तकालाओ समयनिदिट्ठं । जीयं पुण सक्काणं जिणस्स गवभन्तरे नयणं ॥ ६ ॥

इओ य—

अत्थि इह भरहवासे मज्झिमदेसस्स मण्डणं परमं । सिरिक्कुण्डगामनयरं वसुमइरमणीनिलयभूयं ॥ ७ ॥
अमराउरि व्व अलयाउरि व्व लङ्काउरि व्व रमणीयं । बहुविहविलासकीलाणचवणगेयाडमोहाहिं ॥ ८ ॥

जं च—

नियचउ[चउ]क्कचचरचउमुहरच्छामुहेहिं सोहिल्लं । उतुल्लवियडमणहरबहुगोउरदारकयसोहं ॥ ९ ॥
कविसीसट्ठालयपरिगएण निठुरसिलानिवद्धेणं । सालेण वलइयमिणं सुपुरिसिहियं व तुल्लेणं ॥ १० ॥
पेरिहाए पइवयौए महासई सन्वगहिरमज्झाए । सन्वदिस्सिं परिखित्तं परपुरिसालद्धणिज्जाण ॥ ११ ॥
आरामुज्जाणाहं नन्दणवणसन्निभाइ रेहन्ति । जैत्थ फलकुल्लपल्लवमणहरवणराइकलियाइ ॥ १२ ॥
वरवारिभरियसरवरवावीकूवेहिं परिसरं जैस्स । सन्वदिसासु विरायइ बहुकीलाठाणरसणिज्जं ॥ १३ ॥

१ व-°य व्व । २ व-परि° । ३ अ-°भया° । ४ व-° ईइ व्व । ५ अ-तत्थ । ६ अ-तत्स ।

सरयवभखण्डपण्डुरपासायसएहिं तुङ्गसिहरेहिं । जतथ ग्वलिज्जह मन्ने रविणो रहतुरयसंचारो ॥ १४ ॥
 कम्हीरमलयगिरिणो उवहसई धुसिणचन्दणोहेणं । घणसारदीवमणुहरइ पचरकप्पूरपूरेणं ॥ १५ ॥
 बहुसुरहिदव्वपवभारपरिमलुगारवासियदियन्ता । आणन्दइ जतथ जणं गन्धियहड्डी बहुघणह्हा ॥ १६ ॥
 तत्थुवभवेहिं देसागएहिं वत्थेहिं पञ्चवन्नेहिं । जतथ विरायइ अइघणदोसियहट्टाग रिञ्जोली ॥ १७ ॥
 ततथ य रूपसुवन्नयपवालसुत्ताहलेहिं अइरम्मा । रेहइ वियहुत्ता सोवन्नियहट्टिया पन्ती ॥ १८ ॥
 कतथइ कइगजणघणा पूगीफलनालिएरनियरेहिं । बहुपडिपुत्ता हट्टा तप्फलदीव व्व रेहन्ति ॥ १९ ॥
 कतथइ जा सुयणोवमकुसुम्भसम्भारभरियभूमिनला । कतथइ सुगन्धविकिज्जमाणअणवरयघयतेल्ला ॥ २० ॥
 कतथइ गिरिगुम्करडिप्पयरा रेहन्ति विञ्जदेस व्व । कतथइ उडुनियरोवमउल्लकप्पासपव्वभारा ॥ २१ ॥
 कट्टिज्जमाणवलयाइकम्मपरिकम्ममाणकरिदसणा । कतथइ सुगन्धगैन्धाइदव्वसुरभा विवणिपन्ती ॥ २२ ॥
 कतथइ जिणसमया इव बहुविहसुत्तत्तसारपरिकलिया । कतथइ सुकट्टपउरा दारिदक्कन्तसेणि व्व ॥ २३ ॥
 सतरसविहधन्नाणं कुसुमाण फलाण पत्तसागाणं । दहिखीराणं दीसन्ति चिक्कया ठाणठाणेसु ॥ २४ ॥
 सालिजववीहि कोइवरालयतिलमुग्गमासचवलचणा । तुवारिमसूरकुलत्था गोहुमनिप्फावअयसिसणा ॥ २५ ॥
 इय केत्तियं व भन्नइ जहट्ठियं विवणिमग्गवन्नणयं । उक्कोसहीणमज्झिमविक्रयदव्वायरे तम्मि ॥ २६ ॥

१ अ-°यत्ता । २ अ-तरुफलदीवो व । ३ अ-°त्यय । ४ व-दवाइ° ।

विज्ञानं सिप्पकला आभरणं वत्थमन्नवत्थुं वा । तं नत्थि वसुमईए ण होज्ज जं तम्मि वरनयरे ॥ २७ ॥

किं च—

लायन्नरुव्वेजोव्वेणविलाससिञ्जारचारुवेसाओ । जत्थ हरन्ति निरुमणं तियसाणवि वेसविलयाओ ॥ २८ ॥
उज्जलपसन्तवेसो परोवयारी य सुइसमाधारी । जत्थ महायणवगो रेहइ णयविणयसंपन्नो ॥ २९ ॥
मिडमहुरभासिणीओ विणयपहाणाओ सीलकलियाओ । उज्जलनेवत्थाओ जत्थ य पउराण जुवईओ ॥ ३३० ॥
वरकणयकलसकिरणावलीहिं पिञ्जरियगयणमगाइं । सरयव्वभविव्वभमाइं हिमगिरिस्थिहरं व तुज्जाइं ॥ ३१ ॥
णरकरितुरङ्गमणहरपडिरुव्वयैविम्बभत्तिकलियाइं । जणनयणागरिसणसालभञ्जियावल्लयकलियाइं ॥ ३२ ॥
वरसिप्पिविरइयाइं जत्थ विरायन्ति देवभवणाइं । उत्तुङ्गतोरणाइं सगगविमाण व्व पवराइं ॥ ३३ ॥
मणिमण्डियचामीयरपवरालङ्कारभूसियङ्गाहिं । महरित्तसुरपडिमाइं अहिसंसियगव्वभहरयाइं ॥ ३४ ॥
जगइपरिसंठिंएहिं पडिजिणभवणेहिं पुहइसारेहिं । निच्चपैवत्तियजत्तामहूसवाइं जिणहराइं ॥ ३५ ॥
खन्ताईगुणकलिया कव्वालङ्कारवागरणकुसला । सिद्धन्तमहोयहिणो जत्थ य विहरन्ति मुणिवसहा ॥ ३६ ॥
एको चिय दोसो णवरि तत्थ सावयकुलेसु सुपसिद्धो । अप्पधणोऽवि य धम्मे महन्तमत्थव्वयं कुणह ॥ ३७ ॥
अन्नोऽवि तत्थ दोसो रायङ्गणरायमगगविपणिपहे । विररन्तभगगपसरा निच्चं चिय मत्तामायङ्गा ॥ ३८ ॥

१ व-तन्नं । २ व-रुय्यं । ३ व-यणं । ४ अ-यविविहभं । ५ अ-पविं । ६ अ-रुणि । ७ व-रायपहे । ८ व-हरं ।

तस्मि पुरे सुपसिद्धो गायनरिन्दकुलणहयलमियङ्को । पणिवदयवच्छलो वित्थरन्तनिवलच्छिपरिकलिओ ॥ ३९ ॥
सिरिसिद्धत्थनरिन्दो उदण्डपयावनिहयपडिवक्खो । गरुयपरक्कमसामन्तनमिरसिरधुदुपयजुयलो ॥ ४० ॥
तरणि व्व पयावेणं भीमो व्व परक्कमेण गरुएणं । पणयजणकप्परुक्खो कन्नो विव चायसोडीरो ॥ ४१ ॥
सच्चपइन्नो नीईवियक्खणो परकलत्तविमुहो य । दुडुजणनिग्गहपरो सन्वपयापालणेक्करसो ॥ ४२ ॥
दडुं जं गयत्थन्धे रुक्खेत्ताओ पउरजुवईओ । सुन्नमणाओ दिवसं पि गेहकम्मआई न कुणन्ति ॥ ४३ ॥
देन्तपहारूपेह्लियभूमीभारेण सेसफणनिवैहं । जस्सोनामिन्ति दढं बलवन्तो मत्तमायङ्गा ॥ ४४ ॥
निटुरखुरक्खएणं भूमिरओहेण जस्स वियरन्ता । अन्धारयन्ति गयणं दप्पुदुरतुरयसङ्गाया ॥ ४५ ॥
चक्कासिक्कुन्तकुन्तीकोदण्डपयण्डसेन्नविगराले । दडुं जस्स भडे नणु वेयालगणावि णासन्ति ॥ ४६ ॥
जम्भि य जत्ताभिमुहे उग्गपयावे भएण विटुराहं । पडिवक्खमण्डलाहं खलहलयं जन्ति सन्वदिसिं ॥ ४७ ॥
तस्स य तिसला भज्जा रम्भा इव पवररूयलायन्ना । कामकरिक्कुम्भविब्भमपओहरा सरयससिवयणा ॥ ४८ ॥
वियसियकुवलयनयणा रम्भाखम्भसुक्कुमालसन्वङ्गा । गुरुत्तमदमविणयज्जवसच्चदयादानसीलगुणा ॥ ४९ ॥
अह भणह नेगमेसिं देविन्दो एस एत्थ तित्थयरो । लोगत्तमो महप्पा उववन्नो माहणकुलम्भि ॥ ५० ॥
खत्तियकुण्डगामे सिद्धत्थो नाम खत्तिओ अत्थि । तस्स घरे तं साहर तिसलादेवीए कुञ्छिसि ॥ ५१ ॥

१ अ-सन्तगे० । २ अ-दत्त० । ३ ब-वहो । ४ अ-जुङ्गी । ५ अ-तास० । ६ ब-परम० ।

बाढं ति भाणिऊणं वासारत्तस्स पञ्चमे पक्खे । साहरह पुव्वरत्ते हत्थुत्तरतेरसीदिवसे ॥ ५२ ॥
 गवभट्ठाणं परिसोहिऊण साहरह तिसिलकुच्छीए । सुमिणे य पडिनियत्ते ते पेच्छइ माहणी सावि ॥ ५३ ॥
 कहियं च इमं पइणो दोऽवि विसन्नाइ ताइ चित्ते णं । निहिलम्भे णयणुप्पाडणं व विहिणा कयम्मिं ति ॥ ५४ ॥
 तिसलाऽवि सग्गिहम्मिं सुहसुत्ता पेच्छए महासुमिणे । तिहुयणदिवायरम्मिं गवभम्मिं समारिज्जन्ते ॥ ५५ ॥
 कुन्देन्दुसंखवन्ने गयवसहमयाहिवे पसन्नसुहे । लच्छीए अभिसेयं दामजुयं रयणकञ्चुरियं ॥ ५६ ॥
 किरणकरालं तरणिं निम्मलजोणहं च पुन्निमाइन्दं । मणिमयदण्डं च झयं पउमपिहाणं च वरकलसं ॥ ५७ ॥
 पउमसरं पवरजलं महल्लकल्लोलमालियं जलहिं । मणिरयणमयविमाणं बहुविहरयणाण सुक्कुरुडं ॥ ५८ ॥
 निज्जूमसिहाजालं जलणं इय पेच्छिउं सुहपबुद्धा । अब्भहियजायहरिसा साहइ सिद्धत्थनरवइणो ॥ ५९ ॥
 तं सोऽं सो राया पहिड्ढचित्तो य पुलइयसरीरो । कल्लाणभोगसुहअत्थकारया देवि ! तुह सुमिणा ॥ ६० ॥
 अइरेण य ते पुत्तो होही कुलकिरिचइणो सूरु । इय भणिउं तं तिसिलं विसज्जए निययपासाओ ॥ ६१ ॥
 पुव्वणहे अत्थाणे वाहरिउं सुमिणपाढगे राया । पुच्छइ सुमिणाण फलं तेऽवि य सत्थाणुसारेणं ॥ ६२ ॥
 कहयन्ति राय ! सत्थे बायालीसं हवन्ति सुमिणाइं । तीसं च महासुमिणा चोइस तं मज्झयारम्मि ॥ ६३ ॥
 तित्थयेरे चक्किम्मि य उववज्जन्तम्मि पेच्छए जणणी । सत्त उ केसवजणणी चउरो बलदेवजणणी उ ॥ ६४ ॥

ता तिसिला तित्थयरं चक्कहरं वावि पसविही नियमा । इय भणिय उवज्झाया कयपूया ते गया सगिहं ॥ ६५ ॥
 तं सोउं सा तिसिला अइसयहरिसुल्लसन्तरोमञ्चा । तं गवभं परिपालइ भोज्जेहिं हियसुहकरेहिं ॥ ६६ ॥
 भयवं तिनाणसहिओ जणणीए पीडरक्खणनिमित्तं । संकोडियङ्गमङ्गो अच्छइ अणुकम्पगयचित्तो ॥ ६७ ॥
 तं निप्फन्दं नाउं भीयमणा परमसोयमावन्ना । चिन्तइ गलिओ गवभो मतो व्व हरिओ व्व केणावि ॥ ६८ ॥
 तो सा पणट्ठनिद्वा अजम्पिरी चत्तभोयणत्रिलासा । चिट्ठइ नं गयजीवा हियरज्जा नट्टसव्वस्सा ॥ ६९ ॥
 हा पेच्छ अहन्नाए विहिणा चिन्तामणी ममं दाउं । हरिओ विडम्बणट्ठा धिरत्थु ता मज्झ जीवस्स ॥ ७० ॥
 इय सोगभरुच्छइयं जणणिं दहुं जिणेण संचलियं । निरुवहओ मे गवभो त्ति सावि पुण हरिसमावन्ना ॥ ७१ ॥
 भयवं पि अदिट्ठस्सवि अहो इमाए मसोवरिं नेहो । ता जइ जीवन्तीए दिक्खलागहणं करेमि अहं ॥ ७२ ॥
 ता मोहमोहियमणा मम विरहुप्पन्नसोयसन्तत्ता । अट्टज्झाणोवगया बन्धइ असुहं बहुं कम्मं ॥ ७३ ॥
 दुप्पडियाराणि दढं अम्मापियरो हवन्ति लोगम्मि । ता एएसिं मैधिइ रक्खेयव्वा मएऽवम्भं ॥ ७४ ॥
 इय चिन्तियमभिगिण्हइ अभिगहं सत्तमम्मि मासम्मि । नाहं समणो होहं अम्मापियरम्मि जीवन्ते ॥ ७५ ॥
 तिसिला गवभगयम्मी भयवंते तिरियजम्भगा देवा । सक्कस्स समाएसा खिवन्ति सिद्धत्थभवणम्मि ॥ ७६ ॥
 उच्छन्नसामियाइं गामारन्नपुरपव्वयगयाइं । विविहाइं निहाणाइं जिणवरपुत्ताणुभावेणं ॥ ७७ ॥

१ व-नूण । २ व-उवज्झाया सम्माणिय क० । ३ व-महं । ४ व-०वं अहि० । ५ मकारोऽन्त्यक्षणिक्तस्ततोऽव्यतिरिधः ।

अह चेत्तैरसीए सुद्धाए अहरत्तसमयस्मि । हत्थुत्तराहिं जाओ तिहुयणचिन्तामणी वीरो ॥ ७८ ॥
आसणचलणानन्तरमोहिन्नाणेण मुणियजिणजम्मो । तक्खणभेत्तायाओ दिसाकुमारीण सद्दाओ ॥ ७९ ॥

तथाहि—

अहलोगउड्डुल्लोगा पुव्वार्द्धरुयगवासिणीओ य । अट्ठ विदिसि चउरो मल्लिमरुयगाउ चत्तारि ॥ ६८० ॥
छप्पन्न सुरवहूओ सव्वालङ्कारभूसियझीओ । नमिऊण जिणं तिसलं थुणन्ति परमप्पमोएणं ॥ ८१ ॥
तुज्झ नमो परमेसर ! जगमुद्धरिउं तुमं सिं अवयरिओ । भवचारयनिम्महणो जणपत्थियसोक्खकप्पनरू ॥ ८२ ॥
अत्थमिए पासजिणे लोगाइच्चे अणाहयं भरहं । उववन्ने नाह ! तुमे अज्ज सणाहं पुणो जायं ॥ ८३ ॥
तुज्झ नमो जय सुन्दरि ! सुकयत्था सव्वलक्खणा तं सि । जं नरयणं उयरे जगप्पईवो जिणो धरिओ ॥ ८४ ॥
इय एवमाइ थोउं दिसाकुमारीउ जीयमेयं ति । अणुजाणाविय जणणिं नियनियकिच्चाहं कुव्वन्ति ॥ ८५ ॥
अट्ठ विउव्वियवाया भूमी सोहन्ति अट्ठ कयमेहा । गन्धजलं वासन्ति य जाणुपमाणं च कुसुमोहं ॥ ८६ ॥
अट्ठ उ आयंसधरा अट्ठ उ भिङ्गारधारिया अट्ठ । वरतालियण्टहत्था अट्ठ उ वरचम्मरधारीओ ॥ ८७ ॥
दीवयधरा उ चउरो चउरो मल्लिमगरुयगवासाओ । कप्पिन्ति नालमुच्चियं निहणन्ति य रयणवियरम्मि ॥ ८८ ॥
अवभङ्गिन्ति य दोन्नैवि सयपागसहस्सपागतेल्लेहिं । उव्वट्ठणं च काउं उदगेहिं तिहि उ ण्हाविन्ति ॥ ८९ ॥

१ न-०लोगे । २ व-०सिमव० । ३ व-०न्निवि ।

हरियन्दणाणुलेवं सञ्चालङ्कारमणहरं काउं । रक्खाक्रमं विविहं आसीसाएऽधिनन्दनि ॥ ३९० ॥
एवं किंच काउं सयणिले ठाविउं जिणं जणणिं । गायन्ति मङ्गलाइं सञ्वाओ महुरसहेणं ॥ ३९१ ॥
एत्थन्तरम्मि हरिणो सोहम्मपहुस्स आसणं चलयं । सो नियइ पउत्तोही कुण्डगामे जिणं जायं ॥ ३९२ ॥
अब्भुट्ठइ संभन्तो घोलिरहरो पलम्बवणमालो । कुण्डलविलिहियण्डो हरिसाडोवेण चलमउडो ॥ ३९३ ॥
सत्तट्ठपए गन्तुं पञ्चङ्गपणामपुन्वयं वामं । भूमिं निहित्तु जाणुं दाहिणमञ्चेवि पञ्जलिओ ॥ ३९४ ॥
हरिसुल्लसन्तपुलओ सक्कथयं पढइ एगवयणेण । भणइ य वन्दामि जिणं तत्थगयं नियउ मं भयवं ॥ ३९५ ॥
पच्चुट्ठिओ य सीहासणम्मि उवविसिय सुरविबोहट्ठा । ताडावेइ सुघोसं घण्टं हरिणेगमेसिसुरं ॥ ३९६ ॥
तीए य ताडियाए तस्सहेणं च काउमाहत्ता । यत्तीसघण्टलक्खा एग्गुणा कणकणारावं ॥ ३९७ ॥
घण्टासदं सोउं मिलिया सञ्चे सुरा सदेवीया । सक्कोऽवि हु संचलिओ आरुहिउं पालगविमाणं ॥ ३९८ ॥
तस्सट्ठ अगमहिंसी परिसाओ तित्ति तह य चउरासी । सामाणियसाहस्सी चउग्गुणा आयरक्खाउ ॥ ३९९ ॥
सत्तेव अणीयाइं एमाईदिव्वरिद्धिसंजुत्तो । अहया विच्छेदुणं कुण्डगामे य संपत्तो ॥ ४०० ॥
भयवं पयक्खिणेउं वन्दिता भत्तिनिअरसरीरो । ओसोयणिं च दाउं पडिरूवं तत्थ ठविऊणं ॥ १ ॥
हरिणगंमेसिसमप्पियमह अयउन्तं सक्करयले धरिउं । पञ्चविउव्वियरूवो मेरुं संपत्थिओ सक्को ॥ २ ॥

१ व-भिघा० । २ अ-०हिओ । ३ अ-स्वातो । ४ व-०गवे० ।

गहियजिनिन्दो एक्को दोन्नि य पासेसु गहियवरचमरो । धरियथवलायवत्तो एक्को य वल्लथरो । ३ ॥
मणिरयणकञ्चणमयं पत्तो सक्को खणेण मेरुगिरिं । सन्वेडवि तत्थ इन्दा समागया नियविभूर्हण ॥ ४ ॥

सो य केरिसो—

जोयणसहस्समेगं अवगाढो धरणिमज्झयारम्मि । नवनडइ उन्विद्धो चउवरवणसण्डरमणिज्जो ॥ ५ ॥
भूमिण भदसालं मेहलजुयलम्मि दोन्नि रम्माइं । नन्दणसोमणसाइं सिहरम्मि य पण्डगवणं तु ॥ ६ ॥
चउसुं वणेसु चउद्धिसि चउरो चउरो य होन्ति जिणभवणा । तस्सोवरिं तु चूला जिणभवणजुया दुवीसोच्चा ॥ ७ ॥
पण्डगवणम्मि चउरो सिलाओ चउसु वि दिसासु चूलाए । चउजोयणूसियाओ सन्वज्जुणकञ्चणमयाओ ॥ ८ ॥
पञ्चसयायामाओ तस्सद्धं चैव होन्ति रुन्दाओ । चन्दद्धसंठियाओ तासुं सीहासणा छच्च ॥ ९ ॥
पुन्वावरासु दो दो सिलासु सीहासणाइं रम्माइं । जम्माणे उत्तराए सिलाए एक्केकयं भणियं ॥ १० ॥
दाहिणसिलाए सिंहासणम्मि करकमलधरियजिणचैन्दो । सक्को य समुवविट्ठो कयत्थमत्ताण मन्नन्तो ॥ ११ ॥
खीरोदहिस्स सलिलं मागहगङ्गाइयाण आणीयं । अभिओगियदेवेहिं अच्चुयसुरनाहवयणेणं ॥ १२ ॥
रूपस्स कञ्चणस्स य मणीण तह चैव रूपकणयाणं । रूपमणीणं मणिकञ्चणाण मणिकणयरूपपाणं ॥ १३ ॥
कलसाण मिँउमयाणं पउमपिहाणाण पउमनिहियाणं । अट्टसहस्सं भरियं पत्तेयं गन्धवारिस्स ॥ १४ ॥

१ व-० सुन्नि वणेसु चउदि० । २ व-० सणे । ३ व-० इन्दो । ४ व-मिम्मया० ।

जिणवरमञ्जणकज्जे उक्खिस्सा भत्तिनिग्गरमणेहिं । चन्दणचच्चियकलसा अचुयइन्ददाहअमरोहिं ॥ १५ ॥
 तं कलसभरं दहुं सक्को चिन्तेह संकमावन्नो । लहुयसरीरो भयवं विसहिस्सइ किं व समकालं ॥ १६ ॥
 बहुकलससहस्सजलं सुरखित्तं मह इमा गरुयचिन्ता । भयवं पि य तं नाउं ओहीनाणेण सक्कस्स ॥ १७ ॥
 चलणगेणं चालइ मेरुगिरिं लेट्ठयं व्व लीलाए । इन्दस्स अलियसक्काअवणयणत्थं अतुलथामो ॥ १८ ॥
 चलमाणेण समन्ता सुरगिरिणा वसुमईवि हलहलिया । दलटलिया धरणिधरा चलन्तगुरुगण्डसेलोहा ॥ १९ ॥
 उच्छलिया मयरहरा महल्लकल्लोलहल्लिरजलोहा । संखुहियमच्छमयरा णइप्पवाहा य उत्थल्ला ॥ २० ॥
 उत्तत्था थलचारी दिसोदिसिं सव्वओ पलायन्ति । तंहुवियकन्नजुयला णासन्ति दिसागइन्दावि ॥ २१ ॥
 थरथरथरन्ति वाढं देउलपायारतुङ्गधवलहरा । भज्जन्ति कडयडन्ता फलफुल्लभरोणया तरुणो ॥ २२ ॥
 खुवणं हल्लोहलियं सुरअसुरतिरिक्खलयरणरकलियं । चिन्तइ किं किं एयं अकण्डविडुरमहो जायं ॥ २३ ॥
 किं एस पलयकालो किं कोइ महिड्डिओ सुरो कुयिओ । खलियारियस्स रिसिणो किं कोववियंभियं एयं ॥ २४ ॥
 आभग्गो फणनिवहो वसुमइभारेण किं फणिन्दस्स । जिन्नत्तणेण भग्गा आइवराहस्स किं दाढा ॥ २५ ॥
 इय एवमाइ जाए संन्नोभे सुरचई वि चिन्तेह । हा किं सन्तिविहाणे वेयालो उट्ठिओ एसो ॥ २६ ॥
 तो किं विडुरमेयं नि जाव जोणइ अवहिणा मम्मं । पेच्छइ य ताव जिणचलणकोटिसंचालियं मेऊं ॥ २७ ॥

१ ताणहवितकर्णयुगला इत्यर्थः । २ व-० कोटिस० ।

तो लज्जिओ विलखलो पच्छायावेण दुस्मणो सक्को । चिन्तइ असङ्कणिल्लं पि संकिंयं पेच्छ मूढेणं ॥ २८ ॥
 कप्पहुंमो उ वियरइ नूणं कप्पियफलाहं लोयस्स । चिन्तामणी पयच्छइ चिन्तियवत्थूणि तणुओऽवि ॥ २९ ॥
 लहुयावि ह्नु दीवसिहा तमनियरं नासए महन्तं पि । अप्पोऽधि महामन्तो उच्चाडइ दुडवेयालं ॥ ७३० ॥
 उत्थल्लिखि महिवटं मन्दरदण्डं धरन्ति छत्तं व । जे किर ते सिसुणो वि ह्नु अतुलबला चैव तित्थयरा ॥ ३१ ॥
 इय चिन्तैउं सखेओ वीरजिणं खामए विणयपणओ । कुविगप्पेहिं जिणेसर ! अयाणमाणेहिं जा तुम्ह ॥ ३२ ॥
 आसायणा उ विहिया तं सव्वं खमह खन्तिमुपहाण ! । कुणह पसायं होइ ह्नु चुक्कखलियं सकम्मस्स ॥ ३३ ॥
 भयभीयं भुवणमिणं आसासह सामि । करिय गुरुकरुणं । मत्तामि गुरुमणुगहमिय जं मिच्छत्तमवणीयं ॥ ३४ ॥
 उवसन्ते संखोहे जिणस्स वरमज्जणं समाढत्तो । काउं अचुयइन्दो भत्तिभरावज्जियसरीरो ॥ ३५ ॥
 गायन्ति केऽवि वायन्ति केऽवि नच्चन्ति तियसरमणीओ । जय जय करेन्ति केइ पढन्ति केइ सुरा तुट्ठा ॥ ३६ ॥
 वासन्ति केइ गज्जन्ति केइ केइ पुण विज्जुयाइन्ति । फलकुसुमरणवन्नयत्थाइं केऽवि सुच्चन्ति ॥ ३७ ॥
 उक्किट्ठिसीहनाए करेन्ति वेगेन्ति दिन्ति किरणाइं । एमाइहरिसचेट्ठा कुणन्ति जिणमज्जणे अमरा ॥ ३८ ॥
 तित्थजलमट्ठियाहिं सव्वकसाएहिं पुप्फगन्धेहिं । सव्वोसहीहिं गोसीसचन्दणाइहिं य ण्हवन्ति ॥ ३९ ॥
 एवं च ण्हाविऊणं सव्वालङ्कारभूसियं काउं । अचुयइन्दो पणमह संथुणइ य महुरवग्गहिं ॥ ७४० ॥

१ व-०हुमपातोऽविहु । २ अ-०न्तियं । ३ व-०माणेण । ४ व-वग्गि० । ५ व-कर० ।

एवं कमेण सन्वे करेन्ति जिणमज्जणं सुरवरिन्दा । अन्ते य कुणह सक्को ईसाणो पञ्चरूवो य ॥ ४१ ॥
 धरइ जिणं उच्छङ्गे छत्तं धारेइ ढालए चमरे । एक्को य सुलपाणी चिट्ठइ पुरओ जिणवरस्स ॥ ४२ ॥
 चत्तारि धवलवसहे सक्को विउरुव्विऊण चउपासे । अट्ठचिसाणेहिंतो निस्सारइ वारिधाराओ ॥ ४३ ॥
 गोखीरसन्निभाओ उड्डुं ता उप्पइत्तु एगतथ । मिलिउं निवडन्ति मिरे वीरस्स भवारिमहणस्स ॥ ४४ ॥
 काऊण विहिं एयं कप्पो त्ति तओ य अच्चुइन्दो व्व । सव्वं करेइ एहाणं रूपसुवन्नाइकलसेहिं ॥ ४५ ॥
 हरियन्दणाणुलेवणमल्लालङ्कारमण्डणविहीए । मण्डित्तु जिणं वन्दइ गुरुआणन्दो थुइं कुणह ॥ ४६ ॥
 जय जय तिहुयणसामिय ! सिद्धत्थणरिन्दकुलनहमियक्क ! जय जय निन्नासियपावपङ्क ! अकलङ्क ! जिणवीर ! ॥ ४७ ॥
 जय परमरूय ! कारुन्नपुल्ल ! लावन्नविजियेतियलोक्क ! जगदप्पमञ्जुणुदुरमयरद्धयमाणनिम्महण ! ॥ ४८ ॥
 कमलदलदीहलोयण ! पडिपुल्लमयक्कसरिसमुहसोह ! ! सिरिवच्छवच्छलञ्चिय ! जयभूसण ! जयपहु ! नमो ते ॥
 जगचिन्तामणि ! जयगुरु ! जगवन्धव ! जगपईव ! जगनाह ! ! सयलजगजन्तुरक्खण ! तारसु मं भवसमुदाओ ॥
 ते वञ्चिया वराया विहलं चिय तेसि भाणुसं जम्मं । सयलसुहाण निहाणं गाह ! न दिट्ठो तुमं जेहिं ॥ ७५१ ॥
 ताव जरजम्ममच्चू ताव चिय रोयसोयसंतावा । हेन्ति जियाणं सामिय ! जाव न पत्तो पहु तं सि ॥ ५२ ॥
 भवचारयम्मि भीमे देव ! अहं रोइहुहसयाइहे । चसिओ कालमणन्तं कम्ममहासङ्कलनिबद्धो ॥ ५३ ॥

१ व-दोहि सियव० । २ व-उड्डुणं उ० । ३ व-मज्जा० । ४ व-रूव० । ५ व-यतेलो० ।

तुह दंसणमलहन्तो करुणायर ! ता करेसु कारुहं । नीसेसवसणसंतावविरहियं देसु सुहनिवहं ॥ ५४ ॥
 तं मह नाहो तं मज्झ बन्धवो तं जिणिन्द ! मह सरणं । तं चिय आसाठाणं पत्तो मे नाह ! पुब्बेहिं ॥ ५५ ॥
 एवं थोउं गहिऊण करयले सुरवई विभूईए । कुण्डगामे गन्तुं ठवेइ जणणीए पासम्मि ॥ ५६ ॥
 साहेरिउं पडिरूवं विज्झं अवसोयणिं च अवणेउं । घोसावह घोसणयं सुरनरमज्झे महासहं ॥ ५७ ॥
 उवरिं जिणस्स जिणजणणिए य जो महुलं मणो कुणह । फुट्टिस्सइ मुद्धाणं तस्सज्जगमज्जरि व्व फुडं ॥ ५८ ॥
 खिवइ हिरन्नसुवन्नयकोडीओ जिणगिहम्मि बत्तीसं । बन्धइ जिणसयणोवरि लम्बन्तं कणयलम्बूसं ॥ ५९ ॥
 खोमं कुण्डलजुयलं सिरिदामं चेव देइ सक्को से । मणिकणगरयणवासं वासन्ति य जम्भगा देवा ॥ ६० ॥
 एवं सक्काईया जिणजम्ममहूसवं करिय अमरा । नन्दीसरम्मि जत्तं काऊण गया उ सट्ठाणं ॥ ६१ ॥
 सिद्धत्थणरिन्देणं पहायसमए य सव्वनयरीए । घोसावियं महन्तं वद्धावणयं सुतोसेणं ॥ ६२ ॥

अवि य—

संमज्झिओवलित्तं वन्दणमालासहस्सरमणिज्झं । उब्भियचन्दणचच्चियजुगसुसलसहस्सपरिकलियं ॥ ६३ ॥
 मश्चाइमञ्चपवरं उब्भडवेसं विसुक्कचारगिहं । सुक्ककरदण्डसुक्कं वहियउम्माणमाणं च ॥ ६४ ॥
 गन्धव्वनट्टपडरं पारद्धोदारजिणभवणपूयं । दिज्जन्तमहादाणं उग्घोसियअभयदानं च ॥ ६५ ॥

१ ब-आसट्ठा° । २ अ-° रियं ।

असियवयप्यप्यायं वरतोरणहृदसोहरेहिल्लं । कुण्डगगमं नयरं सुरलोयसमं तहिं जायं ॥ ६६ ॥

किं च—

तुडाओ देवीओ देवा आणन्दिद्या सपरिसागा । भयवम्मि वद्धमाणे तेलोगसुहावहे जाए ॥ ६७ ॥
सिद्धत्थो य नरिन्दो तिसिलादेवी य रायलोओ य । सन्वो तथा पुरजणो हरिसेण न माइ अङ्गसु ॥ ६८ ॥
विस्ते वद्धावणए कए य सन्वम्मि जायकम्मम्मि । नामं बारसनदिणे गुणनिप्पन्नं जिणस्स कयं ॥ ६९ ॥
गम्भप्पभिई वहुइ अम्हगिहं कणयरयणमाईहिं । तग्हा उ वद्धमाणो त्ति नामओ होउ अम्हसुओ ॥ ७० ॥
बालत्तणेऽवि सरो पयईए गुरुपरकमो भयवं । वीरो त्ति कयं नामं सक्केण य तुट्ठचित्तेणं ॥ ७१ ॥
अह वहुइ सो भयवं दियलोयचुओ अणोवमसिरीओ । दासीदासपरिवुडो पारेकिन्नो पीढमहेहिं ॥ ७२ ॥
असियसिरओ सुनयणो विम्बोद्धो धवलदन्तपन्तीओ । वरपउमगवभगोरो कुल्लुप्पलगन्धनीसासो ॥ ७३ ॥
जाईसरो उ भयवं अप्परिवडिएहिं तिहिं उ नाणेहिं । कन्तीए बुद्धीए अब्भहिओ तेहिं मणुएहिं ॥ ७४ ॥
अह जणअड्ढासो भयवं कीलइ कुमारएहिं समं । आमलियाखेद्धेणं लोयपसिद्धेण पुरवाहिं ॥ ७५ ॥
तत्थ य खेहे लक्खं आरुहियव्वं तु खेलयनरेहिं । एत्थन्नरे य सक्को लोहस्ससहाए उवविट्ठो ॥ ७६ ॥
सन्तगुणुक्कित्ताणं करेइ वीरस्स अलरसज्झम्मि । वीरत्तगुणवियारे परगुणगहणम्मि तल्लिच्छो ॥ ७७ ॥

१ व-नाणाहिं । २ अ-°खेडुणं । ३ अ-लणं । ४ व-धीरं ।

बालो अथालभावो अब्बालपरधमो महावीरो । न ह्रु सक्ता भेसेउं देवेहिं सहन्दएहिं पि ॥ ७८ ॥
 तं पयणं सोऊणं सिच्छदिडी उ अह सुरो एगो । चिन्तह माणुसमेणं तत्थवि सिसुभावभावन्नं ॥ ७९ ॥
 देवेहिं धि नो तीरह भेसेउं सदहाणि णो एणं । ता गन्तुं भेसेष्ठी इय चिन्तिय आगओ तत्थ ॥ ८० ॥
 कीलए जत्थ जिणिन्दो कीलणरुक्खं च वेढए समन्ता । कज्जलवन्नं काउं फणिरुवं दीहरं भीमं ॥ ८१ ॥
 तं दइण पलाणा भयभीया कीलमाणया कुमरा । सन्वेऽवि ठिओ वीरो फणिणावि कओ फणाडोवो ॥ ८२ ॥
 सो घेत्तूण करेणं उल्लालेज्ज घट्ठिओ दूरं । अयरहिएण जिणेणं तो मिलिया ते पुणो डिम्भा ॥ ८३ ॥
 चिन्तह सुरो न भीओ एत्थं ता अन्नहा पुणो भेसे । एत्थन्तरस्मि वीरो तिन्दूसयकीलणं कुणह ॥ ८४ ॥
 तेहिं कुमारेहिं समं सोऽवि सुरो डिम्भरुवयं काउं । कीलह वीरेण समं जिओ य सो भगवया तत्थ ॥ ८५ ॥
 तप्पट्ठीए वीरो आरुढो तस्स वाहणनिसित्तं । एसो चिय तत्थ पणो जियस्स जं पुट्ठिआरुहणं ॥ ८६ ॥
 सो वह्ठिउं पयत्तो वेयालाकारघारओ रुद्धो । सत्ततलमाणदेहो संजाओ भेसणट्ठाए ॥ ८७ ॥
 जिणणारेणवि पहओ पट्ठीए वज्जकट्ठिणमुट्ठीए । सो आराडिं काउं भएण ससगो व्व संकुडिओ ॥ ८८ ॥
 पायडियामररुवो रञ्जियहियओ य पणमइ जिणिन्दं । भणइ तुहं परमेसर ! धीरसं तारिसं चेव ॥ ८९ ॥
 जारिसयं सुरवहणा सुरमज्जे वसियं तिं ता खमसु । मज्झ तुमं भेसविओ परिवक्खणत्थं जमेवं ति ॥ ९० ॥

१ अ-अम्हहा । २ ब-पोटि° । ३ ब-धीर° । ४ अ-नु ।

सुज्जो सुज्जो खामिय पणमिय वीरं गओ स सोहम्मं । भयवं पि गिहं चिट्ठइ विसिट्ठकीलाविणोएणं ॥ ९१ ॥
 मोहेणम्मपियरो जाणित्ता अहियअट्ठवासं तु । ण्हायं विलिस्सेहं कयकोउयमङ्गलं वीरं ॥ ९२ ॥
 सव्वालंकारधरं सोहणदिवसे कलाण गहणत्थं । कयपूयासक्कारस्स उवज्झायस्स उव्वणिन्ति ॥ ९३ ॥
 एत्थन्तरस्मिं सक्को आसणकम्पेण संपउत्तोही । चिन्तइ अहो ! महन्तो मोहो सिद्धत्थरायस्स ॥ ९४ ॥
 तिहिं नाणेहिं समग्गो तित्थयरो सव्वसत्थतत्तच्चू । जं उव्वणिज्झइ पागयणरस्स अप्पप्पविज्जस्स ॥ ९५ ॥
 विज्जागहणनिमित्तं इय चिन्तिय आगओ तहिं तुरियं । उज्झायस्स निमित्तं रइए सीहासणे पवरे ॥ ९६ ॥
 तस्सेव य पच्चक्खं वीरकुमारं निवेसइ पहडो । वन्दित्तु सदलक्खणमह पुच्छइ मउलकरकमलो ॥ ९७ ॥
 भयवं पि वागरेई जहट्ठियमसङ्किंयं तयं पुडो । उज्झाओऽवि पसुइओ निसुणइ परमेण विणएणं ॥ ९८ ॥
 पेच्छ अहो ! अच्छरियं बालोऽवि हु पढणसुणणरहिओऽवि । सव्वच्चू विव साहइ जहट्ठियं सदसत्थत्थं ॥ ९९ ॥
 तुडा अम्मापियरो एवं नाउं चियक्खणं वीरं । सक्कोऽवि य सट्ठाणं वन्दिय वीरं गओ खिप्पं ॥ १०० ॥
 वीरजिणस्स सगासे अवधारिय सदलक्खणलत्तेणं । उज्झाएणवि रइयं वागरणं किर अइन्दं नि ॥ १ ॥
 उम्मुक्कबालभावं कमेण नवजोव्वणं समणुपत्तं । भोगससत्थं नाउं अम्मापियरो दहावीरं ॥ २ ॥
 तिहिरिक्खम्मि पसत्थे महन्तसामन्तकुलपसूयाए । कारिन्ति पाणिगहणं जसोयवररायकजाए ॥ ३ ॥

१ व-°वणेन्ति । २ व-उवक्षा° । ३ व-उवक्षा° ।

पञ्चविहं माणुस्सं विसयसुहं तस्स अणुभवन्तस्स । ससिणेहा सोमत्तणू जाया पिपदंस्सणा धूया ॥ ४ ॥
 परिणीया समयस्मि य जमालिणा पवरनरचट्टसुणं । नीरस्सग्मापियरो दिवं गया एत्थ समग्गिम्म ॥ ५ ॥
 वीरस्स जेडुभाया अहिस्सितो नन्दिवद्धणो कुमरो । वररायलक्खणधरो रत्ते सामन्ननन्नीहिं ॥ ६ ॥
 वीरोऽवि नन्दिवद्धणपसुहं आयुच्छए सयणवगं । पव्वत्तागहणत्थं पडिपुत्ताभिग्गहत्तेण ॥ ७ ॥
 तो भणह जेडुभाया मम जणणीजणयविरहदुहियस्स । तुह विरहगी सुन्दर ! खयस्मि खारोवमो होइ ॥ ८ ॥
 एवं भणिए जेडुण भाउणा परमपणयकलिणं । तस्सेव बोहणत्थं भणह जिणो भवविरत्तमगो ॥ ९ ॥
 नडपेच्छणए पेच्छय जणाण जह दीहरो ण संजोगो । तह बन्धुसमाजोगो अथिरो चिय एत्थ संसारं ॥ ८१० ॥

किं च—

पीमाहभाहणीभज्जापुत्तत्तेणेण सव्वेऽवि । जीवा जाया बहुसो जीवस्स उ एगमेगस्स ॥ ११ ॥
 ता कस्मि कस्मि कीरह पडिबन्धो कस्मि कस्मि वा नेय । इय नाऊण महायस ! मा किज्जउ सोयसंतावो ॥ १२ ॥

नन्दिवद्धणेण भणियं—

अहमवि जाणामि इमं किन्तु ममं बन्धणाहं तुट्ठन्ति । जीवियभूएण तए अज्जवि मुक्कस्स संयराहं ॥ १३ ॥
 ता मह उवरोहेणं वासाहं दोल्लि चिट्ठसु गिहस्मि । उत्तमपुरिसा दट्ठं दुहियं करुणायरो होन्ति ॥ १४ ॥

१ 'सयराह' इति शीघ्रम् । २ व-°चेट्ठ° । ३ व-परा ।

एवं चोवकूषेण भणियं वीरेण—

एवं होउ नरीसर ! किन्तु महंढा ण कोइ आरम्भो । कायव्वोऽहं फासुयभोयणपाणेण चिट्ठिस्सं ॥ १५ ॥
 एवं ति य पडिवन्ने चिट्ठइ सुहक्षाणभावणो वीरो । विसयसुहनिप्पिवासो दयावरो सव्वजीवेसु ॥ १६ ॥
 संवच्छरेण होही अभिनिक्खमणं तु सुणिय जिणचन्दो । आढत्तो दाउं जे संवच्छरियं महादाणं ॥ १७ ॥
 एणा हिरन्नकोडी अंढेव अणूणगा सयसहस्सा । सूरुदयाउ दिज्जइ जाव य मज्झणहसमओ त्ति ॥ १८ ॥
 वरह वरं वरह वरं इय घोसिज्जइ महन्तसंवेण । पुरतियचउक्कचच्चरच्छारायप्पहाईसु ॥ १९ ॥
 जो जं वरेइ तं तस्स दिज्जए हेमवत्थमाईयं । वियरन्ति तत्थ तियसा सक्काएसेण सव्व पि ॥ ८२० ॥
 तिन्नेव य कोडिसया अड्ढासीहं च होन्ति कोडीओ । असिंहं च सयसहस्सा एयं संवच्छरे दिन्नं ॥ २१ ॥

एत्थन्तरम्मि य—

सारस्सय माइच्चा वण्णी वरुणा य गइतोया य । तुस्सिया अब्बावाहा अग्गिच्चा चेव रिट्ठा य ॥ २२ ॥
 एए समयं नाउं निययं लोगन्तिता सुरा पत्ता । पभणन्ति विणयपणया वन्दिता महुवरवग्गूहिं ॥ २३ ॥
 हत्थालम्बोऽसि तुमं सामिय ! निवडन्तयाण भवक्कवे । सव्वजगज्जीवहियं ता पट्ठु ! तित्थं पवत्तेहि ॥ २४ ॥
 पुडो य पुणो भाया जिणेण वीरेण विगयसोहेणं । तुह सन्तिओ हूं अवही पुनो गिणहाभि दिक्खमंहं ॥ २५ ॥

१ व-णरेस० । २ व-ममडा । ३ व-मड । ४ व-सियं । ५ अ-य ।

वयगहनिच्छयमेवं नाउं वीरस्स जेट्ठाया उ । बाहजलाउलनयणो निक्खमणमहं समाहसह ॥ २६ ॥
 धयहट्ठसोहंवन्दणमालामञ्चाइमं च रमणिजं । कुण्डगामं नयरं सुरलोयसमं कयं तहया ॥ २७ ॥
 जेम्मोत्तकलसनियरेण ठाविओ नन्दिवद्धणनिवेणं । निक्खमणत्थं परमो अहिसेओ वद्धमाणस्स ॥ २८ ॥
 वलियासणा य इन्दा सन्वेऽवि समागया सपरिसागा । संकेणावि तह चिय उवँठविओ कलससद्दाओ ॥ २९ ॥
 दोऽवि य परोपरं ते अन्तब्भूया समाणकलसेसु । तो रत्ता संकेण य महाविभूइएँ अभिसित्तो ॥ ८३० ॥
 सुरचन्दणाणुलित्तो सुरतरुवरकुसुममालचिञ्चइओ । सियवत्थपाउयङ्गो जस्स उ मोहं सयसहस्सं ॥ ३१ ॥
 आसुरकिरीडमउली हारविरायन्तकण्ठवच्छयलो । केऊरकडयमण्डियभुयडण्डो कुण्डलाहरणो ॥ ३२ ॥
 सिवियाएँ समारोहइ वीरो चन्दप्पहाभिहाणाए । मणिरयणकञ्चणमए निविसइ सिंहासणे तत्थ ॥ ३३ ॥

केरिस्सी य सा सिधिया—

पन्नासं आयामा धणुइं रुन्दा य पन्नवीसं तु । छत्तीसं उन्विद्धा मणिकञ्चणरयणविच्छुरिया ॥ ३४ ॥
 उत्तुङ्गपवरसिहरा महघवरवत्थविरइउल्लोया । उम्मुक्कहारदामा परिलम्बिरकुसुममालोहा ॥ ३५ ॥
 णरवइआएसेण य उक्खित्ता सा नरोहिं बहुएहिं । तरुणेहिं सरुवेहिं सन्वालङ्कारधारीहिं ॥ ३६ ॥
 पच्छा वहन्ति सीयं सक्कीसाणयल्लिचमरइन्दाओ । कोणेसु चउसु अमरा सेसावि जहारिँहं लग्गा ॥ ३७ ॥

१ अ—यव° । २ ब—जम्मु° । ३ अ—निक° । ४ अ—ठविओ कलसाण सङ्गाओ । ५ अ—°सिया । ६ अ—°विहं ।

भणियं च—

चलचलभूसणधरा सच्छन्दविउव्वियाभरणधारी । देविन्ददाणविन्दा वहन्ति सीयं जिणिन्दस्स ॥ ३८ ॥
कुसुमाणि पञ्चवन्नाणि सुयन्ता दुन्दुभीउं वायन्ता । देवगणा उ पह्वा भूमिं गयणं च छायन्ति ॥ ३९ ॥
वणसण्डो उव्वं कुसुमिओ पउमसरो वा जहा सरयकाले । सोहह कुसुमभरणं इय गयणयलं सुरगणेहिं ॥ ४० ॥
अयस्सिवणं व कुसुमियं सिद्धत्थवणं व चम्पगवणं उव्वं । तिलगवणं व कुसुमियं इय गयणयलं सुरगणेहिं ४१ ॥
वरपडहभेरिद्धल्लरिदुन्दुभिसङ्गसहिण्हिं तूरेहिं । धरणिगले गयणयले तूरनिनाओ परमरम्मो ॥ ४२ ॥
निगगच्छन्तो य तथा कुण्डगगामणयरस्स मज्जेणं । अभिनन्दिज्जइ वीरो आसीसाहिं बहुविहाहिं ॥ ४३ ॥
जय जय नन्दा जय जय भद्दा धम्मं य होअविग्घं ते । जय जय खत्तियवरवसभ ! तुज्झ दुक्खक्खओ होउ ॥
अग्घे पडिच्छमाणो गयणसहस्सेहिं दीसमाणो उ । अवरोप्परं च दरिसिज्जन्तो अहुलिसहस्सेहिं ॥ ४५ ॥
एवं सदेवमणुयासुराएँ परिसाएँ परिवुडो भयवं । अभियुव्वन्तो गिराहिं संपत्तो णायसण्डवणं ॥ ४६ ॥
उज्जाणं संपत्तो ओरुहिउं उत्तमाएँ सीयाए । छट्ठेणं भत्तेणं लेसाहिं विसुद्धपरिणामो ॥ ४७ ॥
ओमुयह अलङ्कारं पडिच्छँए तं च आमयाईओ । हत्थुत्तरजोएणं मग्गसिरे किण्हदसमीए ॥ ४८ ॥
लोयं च पञ्चमुट्ठिं करेह सक्को पडिच्छँए केसे । अणुणविय जिणवरिन्दं खीरसमुदस्सि पक्खिवइ ॥ ४९ ॥

१ व-ओ । २ व-व । ३ व-व । ४ अ-साइं । ५ अ-च्छइ ।

दिव्वो मणुस्सघोसो तुरियणिणाओ य सक्खवयणेणं । खिप्पामेव निल्लक्को जाहे पडिवज्जह चरित्तं ॥ ८५० ॥
 सिद्धाण नमोक्कारं काऊण अभिगगं तु सो गिणहे । सव्वं मे अकरणिज्जं पावं ति चरित्तमारुढो ॥ ५१ ॥
 भन्ते स्ति सद्धवज्जं सव्वं उच्चरह सामइयसुत्तं । पडिवज्जे य चरित्ते मणपज्जवनाणसुप्पन्नं ॥ ५२ ॥

अणियं च—

तिहिं नाणेहिं समग्गा तित्थयरा जाव हेन्ति गिहवासे । पडिवन्नम्मि चरित्ते चउनाणी जाव छउमत्था ॥
 एणं च देवदूसं सक्कविइन्नं खिवेइ खन्धम्मि । सीसाण सचेलं चिय धम्मविहिं पन्नविस्सामि ॥ ५४ ॥
 सक्काइया देवा भयवन्तं वन्दिउं सपरितोसा । कयनन्दीसरजत्ता नियनियठाणां संपत्ता ॥ ५५ ॥
 वीरोऽवि बन्धुवगं आपुच्छिय पत्थिओ विहाराए । सोऽवि य विसन्नचित्तो वन्दि य भयवं पडिनियत्तो ॥ ५६ ॥
 एत्थन्तरम्मि एगो आजम्मं चैव निद्धणो भट्ठो । धणलाभत्थी पत्तो आसं काउं जिणसयासे ॥ ५७ ॥
 सो पुण दाणावसरे जिणस्स देसन्तरं गओ आसि । लाहत्थमेव रडिओ भज्जाए आगओ सन्तो ॥ ५८ ॥
 एवं जिणेण दिन्नं सव्वस्स दणक्कए तुमं देसि । तो निल्लवत्तण ! अज्जवि गन्तूण तमेव मग्गेसु ॥ ५९ ॥
 अणियं च तेण भयवं ! दीणोऽहं दुत्थिओ अभग्गो य । मगगन्तभमन्तस्सवि न किञ्चि मे सामि ! संपडइ ॥ ८६० ॥

किञ्च—

१ व-एवं । २ व-०म्ममहं । ३ अ-०उद्ध० । ४ व-०रुवन्तं ।

किं किं न कयं को को न पतिथओ कत्थ कत्थ न य भूमिओ । दुम्भरुयस्स कए तं पि कयं जं न कायव्वं ॥ ६१ ॥
 दिन्नं च तए दाणं सव्वस्स जहिच्छियं चिरं कालं । नासि तथा एत्थाहं ता सामि ! करेवि कारुन्नं ॥ ६२ ॥
 देसु मह किञ्चि दाणं सव्वस्स जगस्स तं सि कारुणिओ । इय विन्नत्तो भयवं करुणेक्करसोऽणुकम्पाए ॥ ६३ ॥
 वियरइ सुरदूसद्धं अन्नं मह नत्थि किं पि इय भणिउं । सोऽवि गओ पणमित्ता महापसाओ त्ति तं गहिउं ॥ ६४ ॥
 तुत्तागस्सुवणीयं दसियाकज्जम्मि तेण सो भणिओ । भमसु जिणमगओ तं खन्धाउ पडिस्सइ तमद्धं ॥ ६५ ॥
 न य धेच्छी सो भयवं निस्संगो तो तुमं तमाणेज्ज । दोऽवि अहं तुन्नेउं अद्धे सगलं करिस्सामि ॥ ६६ ॥
 दीणारसयसहस्सं लहिही तं विक्कयम्मि तो तुज्झं । मज्झं च अद्धमद्धं होही भणिओ इय गओ सो ॥ ६७ ॥
 भयवं पि महावीरो तीसं वासाइ वसिय गिहवासे । पडिवल्लिऊण दिक्खं विहरन्तो तम्मि चैव दिणे ॥ ६८ ॥
 संज्झाए संपत्तो कुमारगामम्मि तस्स बाहिम्मि । पडिमाएँ ठिओ भयवं धम्मज्झाणं छियायन्तो ॥ ६९ ॥
 गोवो य तत्थ एगो दिवसं सव्वं हलस्मि वाहेउं । निययवइल्ले घेत्तुं संपत्तो वीरपासम्मि ॥ ७० ॥
 तस्सासन्ने मोत्तुं गामस्सव्वभन्तरं पविट्ठो सो । गोदोहाइनिमित्तं तेऽवि चरन्ता गया रन्नं ॥ ७१ ॥
 गोवो तत्थायाओ न वइल्ले तत्थ पेच्छइ तओ य । सामी पुच्छइ वसहे कत्थ गया ते इसी कहसु ॥ ७२ ॥
 सामी मोणेणच्छइ न सुणाइ एसो त्ति सव्वराहं पि । सो मणिगउं पवत्तो न य लद्धा तो विसन्नमणो ॥ ७३ ॥

१ व-भमियं । २ व-पेहस्स । ३-व-जं म० । ४ अ-पेच्छी । ५ व-भीगं । ६ व-पयत्तो ।

पुण आगओ पहाए सामिसमीवे य पेच्छए वसहे । ते पुण रत्ति चरिउं माणुसनिस्सं समल्लीणा ॥ ७४ ॥
 तो सो कुविओ एए इमिण चिय नूण आसि ओहरिया । संपइ पुण पायडिया रयणीए न सक्किया पेउं ॥ ७५ ॥
 उग्गामिऊण सेल्लं पहाविओ भगवओ पहणणत्थं । एत्थन्तरम्मि सक्को चिन्तइ किं कुणइ अज्ज जिणो ॥ ७६ ॥
 दइण तमुवसगं वेगेणागम्म पहणए गोवं । पुच्छइ य सुहविहारं सामी वन्दइ नमंसइ य ॥ ७७ ॥
 भणइ य भयवं तुम्हं बारसवरिसाई सोवसगं ति । ता तेसि वारणेणं वेयावच्चं करेमि अहं ॥ ७८ ॥
 नो भूयं नो भव्वं न भविसं देवराय ! जं होज्जा । परनिस्साए केवलणणुप्पत्ती जिणिन्दाणं ॥ ७९ ॥
 नियवलपरक्कमेणं कम्माण खयं कुणन्ति तित्थयरा । मोक्खो अवेइयाणं तेसिं जं होज्ज न कयाइ ॥ ८० ॥
 एत्थन्तरे सहरिसो माउसियसुओ उ वद्धमाणस्स । वन्दणहेउं पत्तो सिद्धत्थो वन्तरसुरोऽवि ॥ ८१ ॥

सो य सक्केण भणिओ—

भो सिद्धत्थ ! न मन्नइ भयवं मं वारयन्तमुवसेगं । करिसद्धे सीहो अहिलसइ किमन्नसाहेजं ॥ ८२ ॥
 ता चिद्ध तुमं बारसवरिसाई भगवओ समीवम्मि । पाणन्तियमुवसगं वारेज्जसुं अप्पमत्तो उ ॥ ८३ ॥
 इय तँज्जिऊण सक्को सिद्धत्थं नयजिणो गओ सगं । इयरोऽवि भत्तिमन्तो चिद्धइ सामिस्स सन्निहिओ ॥ ८४ ॥
 कोल्लागसन्निवेसे भयवं पि य छँट्ठखमणपारणए । भिक्खव्हाए पविट्ठो दिग्गस्स बहुलस्स गेहम्मि ॥ ८५ ॥

१ व-य ह० । २ अ-सगे । ३ व-सिहो । ४ व-वेडि । ५ व-सुमप्प० । ६ तर्जयित्वा शिक्षयित्वेत्यर्थः । ७ व-तत्थ० ।

घयमहुसंजुत्तेणं परमज्ञेण पडिलाभिओ तेणं । हरिसुद्धरेण पञ्च य पाउब्भूयाणि दिव्वाणि ॥ ८६ ॥
 गन्धजलकुसुमबुद्धी हिरन्नबुद्धी पभूयकोडीओ । चेलुक्खेवो सुरदुन्दुही य धुहं अहो ! दाणं ॥ ८७ ॥
 बहुलेण तेण तइया दाणेणं गाहगाइसुद्धेणं । देवालयं निबद्धं कओ परित्तो य संसारो ॥ ८८ ॥
 सामी तं पारेउं विहरइ गामनयराउलं पुहइं । पञ्चसमिओ तिगुत्तो जिह्दिओ जियकसाओ य ॥ ८९ ॥
 अममो विसुद्धलेसो उवसग्गपरीसहाण य अभीओ । वाउ व्व अपडिबद्धो निक्कम्पो मन्दरगिरि व्व ॥ ९० ॥
 सीहो व्व भयविमुक्को सोडीरो कुञ्जरो व्व मयमुक्को । चन्दो व्व सोममुत्ती तवतेणं दिणयो व्व ॥ ९१ ॥
 गयणमिव निरुवलेवो संखो व्व निरञ्जणोऽविगारेहिं । धरणिं पिव सव्वसहो महासमुद्धो व्व गम्भीरो ॥ ९२ ॥
 लाभम्मि अलाभम्मि य जीवियमरणे सुहे य दुक्खे य । सव्वत्थवि समभावो समो य माणावमाणेसु ॥ ९३ ॥
 दुक्करतवचरणरओ खन्तिखमो उग्गवम्भवेरो य । अप्पपरतुल्लचित्तो मोणव्वय पाणिभोई य ॥ ९४ ॥
 दूईज्जन्तगतावसगामम्मि गओ य विहरमाणो उ । तत्थच्छइ पीमित्तो जयपहुणो तावसाहिवई ॥ ९५ ॥
 दद्धूण जिणं सो साइयत्थमब्भुद्धिओ गरुयेनेहं । कहवि दिणे तत्थच्छिय वच्चन्तो तेणिमं भणिओ ॥ ९६ ॥
 आगच्छेज्जह एत्थं वासावासत्थमरहसुवरोहा । सामी वि विहरिऊणं वासासमए सखायाओ ॥ ९७ ॥
 तग्गामे कुलवइणा समप्पिए तणगिहम्मि तत्थठिओ । चारिमपावन्ताइं तणाइं उडयाण कहन्ति ॥ ९८ ॥

१ व-व । २ व-दूईं । ३ व-पिइमिं पितुमित्रम् । ४ स्वागतार्थमित्यर्थः ।

भुविखयगोरूवाइं सामी नो वारए विगयसंगो । तो कुलवइणा भणिओ कुमार ! सउणी वि नियनीडं ॥ ९९ ॥
 रक्खह ता किं न तुमं रक्खसि निययं उवस्सयं एयं । म्वज्जन्तं इय भणिए अचियत्तो उग्गहो म्मो ॥ १०० ॥
 धम्मत्थिणा य कस्सइ अपत्तियं सव्वहा न कायव्वं । इय चिन्तिय निक्खन्तो पाउससमयम्मि पढम्मि ॥ १०१ ॥

भणिणियं च—

सो तावसासमाओ तेसिं अप्पत्तियं सुणेऊणं । परमं अबोहिबीयं तओ गओ हन्त कालेऽवि ॥ २ ॥
 इय सव्वेणवि सम्मं सक्कं अप्पत्तियं सहजणस्स । नियमा परिहरियव्वं इयरम्मि सतत्तचिन्ताओ ॥ ३ ॥

तथाहि—

जिणभवणसाहुदंसणमाई वि हु जेण होइ केसिंवि । अप्पत्तियस्स हेउं कुन्तलनमुयाइयाणं व ॥ ४ ॥
 निगन्तूण य तत्तो अट्टियगामे गओ महावीरो । तत्थ ठिओ आययणे जक्खस्स उ सूलपाणिस्स ॥ ५ ॥
 सो पुण दुट्ठसहावो वासं कस्सइ न देइ रयणीए । सो पुव्वभवे वसहो आसी धणदेववणियस्स ॥ ६ ॥
 पञ्चसए सगडाणं उत्तारेउं नईए सो तुट्ठो । गामस्स वद्धमाणस्स बाहिं भोत्तुं मओ वणिओ ॥ ७ ॥
 पाणियचारिनिमित्तं दव्वं गामेल्लयाण दाऊण । तेहिं य न किञ्चि दिन्नं तण्हाए छुहाए सो मरिउं ॥ ८ ॥

पाणियचारिनिमित्तं दव्वं गामेल्लयाण दाऊण । तेहिं य न किञ्चि दिन्नं तण्हाए छुहाए सो मरिउं ॥ ८ ॥
 पाणियचारिनिमित्तं दव्वं गामेल्लयाण दाऊण । तेहिं य न किञ्चि दिन्नं तण्हाए छुहाए सो मरिउं ॥ ८ ॥

१ व-भूखियगोरूवाइं । २ 'अचियत्तो' अयोग्य इत्यर्थः । ३ व-एस । ४ अप्रीतिकमित्यर्थ एवमग्रेऽपि । ५ अ-'भणिय च' इति नास्ति । ६ व-०ण व । ७ व-वसमो । ८ अ-०ई उ । ९ अ-मुपुं ।

जाओ य सूलपाणी रुद्धो उवरिं च तस्स गामस्स । मारिं विउव्विऊणं निवाहओ बहुजणो तेणं ॥ ९ ॥
 लोणेणं विव्वत्तो तव्वयणेणं च देउलं काउं । तप्पडिमा कारविया जत्तं पूयं च कारेन्ति ॥ ११० ॥
 तम्ममारियजणअट्ठीनियरो दीसइ पए पए तत्थ । तो सो अट्ठियगामो ति लोयमज्झम्मि विक्खाओ ॥ ११ ॥
 तस्सेव बोहणत्थं भयवं पडिमाएँ सण्ठिओ रत्तिं । तस्साययेणे सो चिय दद्धं रुद्धो जिणस्सुवरिं ॥ १२ ॥
 उव्वसग्गिउमाडत्तो संज्झाए कुणइ भूमिभेयकरं । अट्ठहाससहं मणुयतिरिक्खाण तासणयं ॥ १३ ॥
 तत्तो य हत्थिरुवं पिसायरुवं च नागरुवं च । काउं उव्वसग्गेई खुहइ मणागं पि नो भयवं ॥ १४ ॥
 सिरकन्ननासनइअच्छिदन्तपट्ठीसु वेयणं कुणइ । पक्केका जा जीवियहरणे अन्नस्स सुसमत्था ॥ १५ ॥
 जाहे य सव्वरयणिं भयवं उव्वसग्गिओडवि नो खुँटिओ । तो उव्वसन्तो खामइ संयुणइ य गरुयसहं सो ॥ १६ ॥
 अट्ठन्नमिच्चविज पासावच्चिओ तोहिं गामे । निट्ठइ आगमक्कुसलो उप्पलओ सिद्धपुत्तो ति ॥ १७ ॥
 सो देवचयकहिंयं सामिसरुवं सुणेइ उव्विगगो । मत्ते वीरजिणिन्दो छउमत्थो एत्थ आयाओ ॥ १८ ॥
 सुम्मइ य किलंकिरवो जक्खाययणम्मि ता न नज्जेत्ता । हं पि अवत्थं जक्खो सो दुट्ठो कुणइ सामिस्स ॥ १९ ॥
 समइक्कन्ता रयणी इय चिन्ताए अलद्धनिदस्स । तस्स पट्ठाए य गओ जक्खाययणे जिणं दद्धुं ॥ २० ॥
 भयवं पि सव्वरयणिं सुरेण संतापिओ पहायम्मि । उव्वसन्तमन्ववियणो सुट्ठत्तमेत्तं गओ निदं ॥ २१ ॥

१ व-विन्नविओ । २ अ-यण । ३ व-ताहे सग रयणिं । ४ व-चलइ । ५ व-त्ता । ६ व-सुणेवि । ७ व-किलिकिलिं ।

जक्खेण थुव्वमाणो निच्चं चिय अद्धमासखवणेहिं । सरयन्ते निगगन्तुं गओ य मोरागवासम्मि ॥ ३५ ॥
 उज्जाणे तत्थ ठिओ अच्छन्दो नाम तत्थ पासण्डी । जोहसमन्तनिमित्तेहिं जीवए लोयविवक्खाओ ॥ ३६ ॥
 तस्स विगोयणक्खे केलिपियत्तेण तह जिणिन्दस्स । पूयाए जणणत्थं सिद्धत्थो बाहरेऊण ॥ ३७ ॥
 आसन्ने गेच्छन्तं एगं गोवं च कहइ जिणख्वो । जं तेण कयं मुत्तं दिट्ठं संपत्थिओ जत्थ ॥ ३८ ॥
 एमाइं नियं चिट्ठं सोउं सो रज्जिओ गओ गामे । सव्वजणाणं साहइ तीयाणागयनिमित्तविज्ज ॥ ३९ ॥
 उज्जाणगओ चिट्ठइ एगो देवज्जगो तओ लो गो । सव्वोऽवि समागन्तुं पुच्छइ सोऽवि य परिकहेइ ॥ ४० ॥
 सो आउट्ठो वीरं वन्दइ पूएइ पज्जुवासेइ । कहइ य एत्थवि चिट्ठइ अच्छन्दो जाणओ एगो ॥ ४१ ॥
 सिद्धत्थेण य भणियं न किं पिं सो मुणइ वञ्चए लो गं । एमेव तओ लो गो गन्तूणं तस्स तं कहइ ॥ ४२ ॥
 सो अमरिसिओ पभणइ जइ पुरओ मज्झ मुणइ तो सव्वं । जाणइ सो देवज्जो गओ य जणसंजुओ तत्थ ॥ ४३ ॥
 ठाउं जिणस्स पुरओ तणं च घेत्तूण दोहिं वि करेहिं । भणइ इमं अज्जिस्सइ न वत्ति सो चिन्तइ इमं ति ॥ ४४ ॥
 जं एस किं पि भणिही चिवरीयं चेव तं करिस्सामि । सिद्धत्थेण य भणियं न भज्जिही सोऽवि आहत्तो ॥ ४५ ॥
 भजेउं सक्खेणवि दिट्ठुवओगेण पक्खविय वज्जं । अच्छन्दगस्स छिन्ना करज्जुलीओ दसवि रुसिउं ॥ ४६ ॥
 इय विग्गुत्तो लोएण खिसिओ आगओ य वेलक्खं । सामी परमपसिद्धिं संपत्तो परमपूयं ष ॥ ४७ ॥

१ अ-धामंमि । २ व-अच्छन्तं । ३ अ-संपत्तिओ तं । ४ व-ई नियचिं । ५ व-वि । ६ व-लोयं ।

सिद्धत्थो पुण रुद्धो लोयस्स कहेह एस चोरो स्ति । किं चोरियमेणं अत्थि इहं वीरघोसो स्ति ॥ ४८ ॥
 एगो पणमिय पभणइ एस अहं तुज्झ अमुगकालस्मि । वट्ठं दसपलमाणं नट्ठं आमं तयं हरियं ॥ ४९ ॥
 इमिणा तं कत्थच्छइ सहसिन्दुतरुस्स हत्थमेत्तेणं । पुण्वदिसाए निहिंयं एयस्स पुरोहेडे चेव ॥ ५० ॥
 गिणहह तं खणिज्जं गया य दिट्ठं च आगया तत्थ । कलकलरवं कुणन्ता अन्नं पि सुणेह एयस्स ॥ ५१ ॥
 अत्थेत्थ इन्दसम्मो एसोऽहं तुज्झ ऊरणो नट्ठो । अमुगे काले आसं एणं चेव सो खइओ ॥ ५२ ॥
 उक्कुरुडिगाँए वयरीए दाहिणे अट्ठियाणि चिट्ठन्ति । ते तत्थ गया दिट्ठाणि आगया कुक्कुयन्ता य ॥ ५३ ॥
 तइयमवच्चमकज्जं कहिही एयस्स भारिया चेव । सा पुण तस्स विरत्ता चिट्ठइ छिदाणि मग्गन्ती ॥ ५४ ॥
 अक्कोसदाणनिरया तग्गि दिणे चेव पिट्ठिया तेण । लोणेण य सा पुट्ठा मा गेणहह एयनामं ति ॥ ५५ ॥
 एसो अकज्जकारी इय भणिउं साहए इमो पावो । भणिणीए समं अच्छइ तं सोउं खिसए लोगे ॥ ५६ ॥
 धी एस महापावो फलियं अज्जेव दुक्कयमेयस्स । अड्डुलिछेएणेवं तह सो सन्वत्थ विग्गुत्तो ॥ ५७ ॥
 जहभिवक्खं पि न पावह ताहे दीणो रहे पणमिज्जं । पभणइ सामी तुब्भे अन्नत्थवि पूयणिज्जाओ ॥ ५८ ॥
 मम नत्थि अन्नथामं मा भज्जह मज्झ जीवियं तम्हा । अचियत्तमिमं नाउं सामी चि ड्डु विहरिओ तत्तो ॥ ५९ ॥
 वच्चन्तस्स य पडियं खन्धाओ सुवन्नवाल्लयापुलिणे । वत्थं कण्ठियलग्गं घेत्तूण य सो दिओ वलिओ ॥ ६० ॥

१ व-आमंति तं । २ अ-विहिं । ३ अ-स अहं । ४ व-गाइ । ५ अ-ता । ६ व-चमीकाउं अप्रीतिकमितिकृत्वा ।

तुष्ठागस्तुवणीयं तुल्यमेण लकलमोल्लं च । जायं अद्धेण य दव्वं दोहिं पि तं गहिंयं ॥ ६१ ॥
संपत्थिओ य भयवं उत्तरचावालसन्निवसम्मि । तत्थ य उल्लू वक्को दो मग्गा उल्लुणा वलिओ ॥ ६२ ॥
गोवालेहिं निसिद्धो एत्थच्छइ दिट्ठिविसहरो भुयगो । तप्पडियोहणेउं गन्तुं तेणेव कणगखले ॥ ६३ ॥
आसमपयम्मि पत्तो मण्डवियाए य जक्खभवणस्स । पडिमाएँ ठिओ दिट्ठीविसस्स सप्पस्स आसन्ने ॥ ६४ ॥

सो य पुव्वभवे को आसी—

एगम्मि सन्निवेसे सुणिगच्छे आसि खमरिसी एगो । भिक्खट्ठा य पविट्ठो पारणए खुट्ठुएण समं ॥ ६५ ॥
खमरिसिणा अक्कन्ता एगा मण्डुक्किया मया तत्थ । खुट्ठेण तस्स कहिया सो भणइ इमा न मे वहिया ॥ ६६ ॥
किं दुट्ठसेह ! झङ्गसि जणेण एयाउ पेच्छ वहियाओ । खुट्ठो चिन्तइ छुहिओ एसो ता चोयणेऽसमओ ॥ ६७ ॥
पुण पडिकमणे सारइ खुट्ठो मण्डुक्कियं खमरिसिस्स । सो रुट्ठो आहन्तुं पहाविओ खुट्ठुयस्सुवरिं ॥ ६८ ॥
खम्भम्मि समावडिओ पडिओ य मओ य रोसमावन्नो । जोइसियसुरो जाओ तओ बुओ कणयत्तल्यम्मि ॥
कुलवइणो संजाओ पुत्तो पञ्चणहतावससयाणं । अहिंवइणो तस्स तहिं नामं पुण कोसिओ त्ति कयं ॥ ७० ॥
सो पुव्वसहावेणं चण्डो तो चण्डकोसिओ जाओ । पियरम्मि य कालगए सो तेसिं कुलवई जाओ ॥ ७१ ॥
न य देइ तावसाणवि वणसण्डे सुच्छिओ फले घेचुं । तेऽवि य अन्नत्थ गया अलहन्ता सो य एगागी ॥ ७२ ॥
हिण्डइ वणं समन्ता गोवार्हयं पि तत्थ पविसन्तं । धाडेइ फरखुहत्थो कोहन्थो निरयसहावो ॥ ७३ ॥

आसन्नपुरवरीए कयाइ आगन्तुरायपुत्तेहिं । तस्स परोक्खं भग्गो उडवो मोडेवि वणसण्डं ॥ ७४ ॥
 गोवेहिं तस्स कहियं कण्ठियहेउं गयस्स जहवत्तं । सोउं च आसुरुत्तो वहणत्थं धाविओ ताणं ॥ ७५ ॥
 धेत्तूण तिवक्खफुरुसं अक्खुडिओ खाणुयम्मि सो पडिओ । चण्डेण फरसुणा सो दुहजायसिरो मओ तुरियं ॥ ७६ ॥
 रोसवसेणुववन्नो तम्मि वणे चव मोहमूढमणो । दिट्ठीविसो सुयङ्गो मसिवन्नो भीसणायारो ॥ ७७ ॥
 मुब्बाए वणसण्डं एक्खइ जे तत्थ तावसा आसि । ते दहा केई पुण नट्ठा वेगेण भयभीया ॥ ७८ ॥
 पैरियञ्चइ वणसण्डं सोऽवि तिसंज्झं पि तत्थ जं नियइ । सउणं पि तं सरोसो दिट्ठिविसेणं दहइ सहसा ॥ ७९ ॥
 दिट्ठो य तेण सामी चिन्तइ य अहो उ एस धिट्ठो त्ति । वीसत्थो इह चिट्ठइ असुणन्तो मज्झ सामत्थं ॥ ८० ॥
 तो आसुरेत्तचित्तो सूरं निज्झाइऊण भयवन्तं । जोयइ पुणो पुणो सो तवतेएणं न पहवेइ ॥ ८१ ॥
 सुट्ठुयरं आरुट्ठो डसिउं ओसरइ झत्ति दूरम्मि । पडिही ममोवरिं चिय इय चिन्तिय न य विसं कमइ ॥ ८२ ॥
 सामिसरीरे सोऽवि हु पुणो पुणो डसइ नियइ भयवन्तं । जिणकन्तिसोमयाए दिट्ठी वि हु तस्स विज्जाया ॥ ८३ ॥
 णाउं बोहावसरं भणिओ सो भयवयाणुकम्पाए । उवसमसु चण्डकोसिय ! कोवो जं दारुणसहावो ॥ ८४ ॥

तथाहि—

न सुणन्ति परं अप्पं हियमहिं सुन्दरं च इयरं वा । धणमित्तणासमरणं वेरं न गणन्ति कोहन्धा ॥ ८५ ॥

१ अ-^०कुडिओ । २ अ-अडुणं । ३ परिआम्यतीत्यर्थः । ४ अ-^०रुत्तं ।

तं चिय जन्तुं पढमं कोवो निदहह जत्थ उववन्नो । जत्थुप्पल्लो तं चेव इन्धणं धूमकेउ व्व ॥ ८६ ॥
सुहसंपयाण विग्घो अणत्थमूलं विवेयपडिवक्खो । कोहो दुग्गईहेऊ तवसंजमनेहल्लयकारी ॥ ८७ ॥
सुमरसु तं खमगभवे कोवफलं चण्डकोसियभवे य । इय एवमाइ सोउं ईहापोहं करेन्तस्स ॥ ८८ ॥
जायं जाईस्सरणं संवेगं आगओ य सो परमं । तिक्खुत्तो भत्तीए पयाहिणं भगवओ कुणइ ॥ ८९ ॥
पच्चक्खिऊण भत्तं सुहपरिणामो विले मुहं छोडुं । नवकारपरो चिट्ठइ जिणोणुकम्पाए तत्थ ठिओ ॥ ९० ॥
सामिं दडुं गोवाइयावि तत्थागया सुविम्हइया । पाहाणखिवणकड्डाइघट्ठणेहिं परिक्खन्ति ॥ ९१ ॥
जाहे कहवि न फन्दइ ताहे लोगस्स कहियमेएहिं । सो आगन्तुं सामिं वन्दइ सप्पं च पूएइ ॥ ९२ ॥

भणइ य—

पेच्छ रिसिणो पहावो इमस्स जं एरिसो फणी दुट्ठो । उवसमिओ नत्थ तवस्स अहव इह किंश्चि वि असज्झं ॥ ९३ ॥
मक्खिन्ति घयार्हं बहुमाणेणं व्वं गौडलित्थीओ । तगन्धेण य घेप्पइ नियरेण पिपीलियाणं सो ॥ ९४ ॥
तं वेयणमंहियासिय सम्मं मासद्धमणसणं काउं । सहसारे उववन्नो मरिऊण महिड्डिओ देवो ॥ ९५ ॥
संपत्थिओ य भयवं सुरहिपुरं तत्थ अन्तरे गड्ढा । तो सिद्धदत्तनावं आरुढो लोगमज्झम्मि ॥ ९६ ॥
रविण य कोसिएणं खेमिलओ सउणजाणओ भणइ । पाणन्तिथमुवसगं कहइ इमो अम्ह जलमज्झे ॥ ९७ ॥

१ व-०इकेऊ । २ व-करि० । ३ ब-किं पिवि । ४ अ-व । ५ अ-०णअहि० ।

तस्सोवससं च पुणो इमस्स रिसिणो महापभावेणं । इय कहिए संचलिया नावा पत्ता अगाहजले ॥ ९८ ॥
 तस्सोवससं च पुणो इमस्स रिसिणो महापभावेणं । पुवं निविट्टमारियकेसरिजीवेण सो कुविओ ॥ ९९ ॥
 दिट्ठो य तत्थ अयं सुदाढनामेण नागकुमरेणं । एत्थन्तरे य कम्बलसयलाणं आसणं चलयं ॥ १०० ॥
 कयसंवट्टगवाओ उब्बोलइ नावसुदगमज्झस्मि । एत्थन्तरे य कम्बलसयलाणं आसणं चलयं ॥ १०१ ॥
 तेसिं पुण उप्पत्ती भण्णइ महुराए सावओ आसि । जिणदासो नामेणं जिणदासी भारिया तस्स ॥ १०२ ॥
 जीवाइपयत्थविज्ज जिणपवयणरागरत्तमिज्झडी । धम्माउ न चालिज्झइ देवासुरजक्खरक्खेहिं ॥ १०३ ॥
 पञ्चहिं अनुववएहिं गुणववएहिं च तिहि वि परिसुद्धो । बहुवीयणन्तकाइयकम्मादोणेण विणियत्तो ॥ १०४ ॥
 सामइयसुभयसंज्झं चीवन्दणपूयणं च तिक्कालं । अट्ठमिच्चइसीसु य चउव्विहं पोसहं कुणइ ॥ १०५ ॥
 असणं पाणं पत्तं उवस्सयं सयणमासणं वत्थं । ओसहमाइ वियरइ अइहीणं संविभागस्मि ॥ १०६ ॥
 पढइ गुणेइ सुणेइ य एगगो झायए नमोक्कारं । तवनियमभावणाइसु सावगकिच्चेसु उवउत्तो ॥ १०७ ॥
 तेहि य पच्चक्खायं जाजीवं चउप्पयस्स सव्वस्स । गिणहन्ति दहियमाइ निच्चं गोउलियहत्थाओ ॥ १०८ ॥
 जाया सिणेहबुद्धी परोप्परं तेसिमिन्तजन्ताणं । गोउलियविवाहस्मि य कयाइ सोहा कया तेहिं ॥ १०९ ॥
 वत्थाहरणाइहिं तेहि य तुंहेहिं तस्स सहुस्स । उवणीया सियवन्ना गोणजुवाणा दुवे पवरा ॥ ११० ॥
 सो भणइ मज्झनियमो परिगहे चउप्पयस्स काउं जे । ताणि पुणो तस्स गिहे बन्धेत्तु गया नियट्ठाणं ॥ १११ ॥

सोऽवि य सद्धो चिन्तइ बाहिं सुक्का इमे हु लोगेहिं । बाहिज्जन्ति चरन्ति य अफासुयहरियमार्हयं ॥ ११ ॥
 ताहे गिहद्धियाणं फासुयचारीए गलियमुदएणं । खाणेण य सो तेसिं करेइ सव्वं पि अक्खुणं ॥ १२ ॥
 अट्ठमिचउदसीसु य उववासं करिय धम्मसत्थाइं । बाएइ तेसि पुरओ ते सक्की ताणि सोऊणं ॥ १३ ॥
 भइयचित्ता जाया जद्धिवसं सावओ न जीवेइ । तद्धिवसं सुहभावा आहारं तेऽवि वज्जन्ति ॥ १४ ॥
 सट्ठस्स तेसु जाओ बहुमाणो समहिओ सिण्हो य । एए उवसन्तप्पा भाकियचित्ता सि नाऊणं ॥ १५ ॥
 भण्डीरमणे जत्ता जाया नीया य ते अपुच्छाए । सावगेमत्तेण तहिं जोएत्ता नियफिरिक्काए ॥ १६ ॥
 अन्नस्स एरिसा गत्थि एव सिङ्गारसुव्वहन्तेणं । अन्नलोहिं य सद्धिं धवाडिया तेण वसहेहिं ॥ १७ ॥
 ते ये मिलाणा छिन्ना सट्ठगिहे तेण आणिलं यक्खा । न चरन्ति नेय उदगं पिबेन्ति अइविहुरसव्वङ्गा ॥ १८ ॥
 विन्नायवइयेरेणं सट्ठेण य खिब्बियं बहुपयारं । भत्तं पच्चक्खाविय दिन्नो तेसिं नमोक्कारो ॥ १९ ॥
 तो मरिलं सुहभावा नागकुमारा महिद्धिया जाया । पेच्छन्ति य ओहीए उवसगं चद्धमाणस्स ॥ २० ॥
 तुरियं तत्थागन्तुं जिणवरभत्तीए गिण्हए नावं । वीओ य तं सुदाढं निज्जिण्ह महिद्धियत्तेणं ॥ २१ ॥
 जं तहस्स चवणकालो नवजाया ते य सो तओ नट्ठो । पणसन्ति ते य चलणेअहिंसं च करिन्ति वीरस्स ॥ २२ ॥
 लोगोऽवि तह करेई सुरेहिं बुढं च कुसुअजलवरिसं । नावाए उत्तिन्नो वीरो अट्ठरा पेडिअया य ॥ २३ ॥

१ अ-अनरेहिं । २ अ-मिते । ३ व-तेय । ४ व-मिम । ५ व-यन्ति । ६ व-०पु । ७ व-य ते । ८ व-करे । ९ ०परिगं ।

दगतीरे पडिकमिउं हरियावहिद्या य पत्थिओ भयवं । नइपुलिणे तत्थ पया दीसन्ति सुलक्खणा पवरा ॥ २४ ॥
 ते दट्ठुणं चिन्तइ पुस्सो सामुदलक्खणफलंणू । पयचारेणं गच्छइ भविस्सचक्की फुडं एसो ॥ २५ ॥
 ता ओलगामि इमं साहेमि भविस्सलक्खणफलं च । जेणाहं लच्छीए आजम्मं भायणं होमि ॥ २६ ॥
 थूणागसन्निवेसे बाहिं पडिमं ठियं च सो वीरं । दट्ठुं विसन्नचित्तो चिन्तइ मे निप्फलमहीयं ॥ २७ ॥
 जं चक्किलक्खणजुओ हिण्डइ अप्पत्तनिवसणाहारो । एसो हु समणरूवो ता लक्खणसत्थमुज्झामि ॥ २८ ॥
 एत्थन्तरम्मि सक्को आभोइय ओहिणा तहिं एइ । वन्दइ नमंसइ जिणं पभणइ सामुद्धियं तं च ॥ २९ ॥
 भो पूस ! किं विसन्नो असुणन्तो लक्खणाण परमत्थं । एसो तिहुयणमहिओ अट्ठत्तरलक्खणसहस्सो ॥ १०३० ॥

अभिभन्तरलक्खणं पुण तुमं न याणासि—

रुहिरं गोखीराभं मंसं संखुज्जलं च निव्विस्सं । देहं आमयमलसेयवज्जियं सुरहिनीसासं ॥ ३१ ॥ इच्चाइ ॥
 धम्मवरचक्कवट्ठी असुरिन्दसुरिन्दवन्दिओ एसो । तिहुयणवरकप्पतरू अमोहवयणो महावीरो ॥ ३२ ॥
 संबच्छरं च दाणं वरवरियाघोसणेण दाऊणं । सासयसुहमोक्खट्ठा तवसंजमरज्जमल्लीणो ॥ ३३ ॥
 ता सत्थमवित्तहं चिय मा निव्वेयं करेसु मग्गसु य । जं ते रोयइ आसा मा जायउ निप्फला तुज्झ ॥ ३४ ॥
 सामिं उद्विसिय कया इय भणिउं देइ सुरवई तस्स । जं मग्गियं हिरन्नं सो तुट्ठो पणमए वीरं ॥ ३५ ॥

१ व-°याए । २ अ-लं च । ३ अ-°वरं च । ४ व-थोणा° । ५ अ-अट्ठो° । ६ अ-°त्थ अ° । ७ अ-सामिय उ° । ८ अ-°णिओ ।

पत्नो य पाउसम्मी रायगिहे तन्तुवायसालाए । तत्थ ठिओ णालन्दाबाहिरयाए महावीरो ॥ ३६ ॥

इओ य—

मङ्गलिमङ्गस्स सुओ भद्दाए उयरसंभवो अत्थि । गोसालाएँ पसूओ तो सो गोसालनामो त्ति ॥ ३७ ॥
अब्भसियमङ्गसिण्णो जोव्वणपत्तो य चित्तफलमकरो । एगागी हिण्डन्तो रायगिहे सोऽवि संपत्तो ॥ ३८ ॥
वासावासनिमित्तं सांमिं अणुनविय सालकोणम्मि । नियसिप्पदंसणपरो पुरलोयाणं ठिओ सोऽवि ॥ ३९ ॥
भयवं पि पढममासक्खमणस्स उ पारणम्मि भिक्खद्धा । विजयस्स गिहं पविसइ सो पासिय एज्जमाणं तं ॥ ४० ॥
अब्भुद्धइ अभिगच्छइ सत्तट्ठपए पयाहिणं कुणइ । हिट्ठमणो पडिलाहइ विउलाए भोयणविहीए ॥ ४१ ॥

भणियं च—

“पडिलाहिस्सामि त्ति तुट्ठे पडिलाहेमाणे तुट्ठे पडिलाहिए वि तुट्ठे ।”

एवं तिकालतुट्ठीसुद्धेणं परमपत्तदाणेणं । पुत्तं सुहाणुबन्धं उत्तममावज्जियं तेण ॥ ४२ ॥

किञ्च—

देवाउयं निबद्धं भवो परिस्सीकओ य अत्तोसिं । जणियं च बोहिबीयं पसंसणाहेउभावेणं ॥ ४३ ॥

जओ—

१ ब-सामी । २ ब-०णं ति ।

एकं पि सयलकल्याणकारणं होइ परमसुद्धाए । दाणं सुणीण दिन्नं जहेव धणसालिभद्धानं ॥ ४४ ॥
जायाणि पञ्च दिव्वाणि ताणि दहूण रिद्धिलोभेण । गोसालो भणइ जिणं भयवमहं तुज्झ खीमो त्ति ॥ ४५ ॥
भयवं मोणेण ठिओ भासवखमणं करेइ बीयं तु । पारणाए आणन्दो पडिलाहइ खज्जगविहीए ॥ ४६ ॥
तइयम्मि पुणो नन्दो पारावह सव्वकामगुणिएण । गोसालोऽवि निओदरभरणपरो सेवए वीरं ॥ ४७ ॥

कत्तिथपुत्तिमाए य ।

नाणी एसो सुम्मइ ता पाणपरिखणं करेमि त्ति । चिन्तिथ पुच्छइ वीरं अज्झाहं किं लभिस्सामि ॥ ४८ ॥
सिद्धत्थो भणइ तुमं कौदवकूरं च अम्बिलुम्मीसं । कूडं रूवगमेगं दक्खिणकज्जे य पाविहिस्सि ॥ ४९ ॥
सो मगइ हिंइन्तो भण्डीसुणगो व्व भोयणं मिट्ठं । न य लहइ तओ संज्झासमए कम्मरयविडन्तो ॥ १०५० ॥
लद्धो कौदवकूरो सुक्खियतिसिएण अम्बिलुम्मीसो । तह रूवगो य एगो परिक्खिओ जाव सो कूडो ॥ ५१ ॥
तो आगओ विलक्खो भयवं पि चउत्थखमणपारणए । नालन्दाओ विहरिय पत्तो कोल्लागगामम्मि ॥ ५२ ॥
बहुलदिएणं घयमहुजुत्तेणं पायसेण भसीए । पडिलाहिओ महप्पा पञ्च य दिव्वाणि सव्वत्थ ॥ ५३ ॥
गोसालो भयवन्तं अनियन्तो तुण्डमुण्डणं काउं । हिण्डइ विमग्गमाणो कोल्लागे आगओ मिलिओ ॥ ५४ ॥
वचइ सुवन्नखलयं सामी नत्थन्तरे अरत्तम्मि । महईए थालीए खीरिं रन्धन्ति गोवाला ॥ ५५ ॥
गोसालो भणइ पइ एत्थ पडिक्खेइ जेण भुज्जामो । निप्पज्जिही ण एसा खीरी इय आह सिद्धत्थो ॥ ५६ ॥

सोऽवि तमसद्वहन्तो ते गोवे भणइ एस देवज्जो । तीयाणागयवेया धालीए भङ्गमाइसइ ॥ ५७ ॥
 ता रक्खह जत्तेणं तेऽवि य वंसविदेलोहिं यन्धन्ति । रक्खन्ति तहवि फुट्ठा यदुनन्दुलगेवपञ्चमारा ॥ ५८ ॥
 गोवेहिं कवछाइं गहियाइं तेण किं पि नो लद्धं । ताहे विलक्खचित्तो धाविय मिल्हो ज्जिणवरम्स ॥ ५९ ॥
 सावत्थि संपत्तो कयाइ वाहिं ठिओ य पडिमाए । तो गोसालो पभणइ भिक्खावेल्ह त्ति पविमामो ॥ ६० ॥
 नयरीए सिद्धत्थो जम्पइ भो अज्ज अन्तरं अम्ह । सो भणइ ममं साहसु अज्जाहं किं लहिस्सामि ॥ ६१ ॥
 अज्ज तुमे भोत्तव्वं माणुसमंसं ति आह सिद्धत्थो । तमहं अज्ज गहिम्मं मंसस्स न संभवो जत्थ ॥ ६२ ॥
 सो हिण्डिउमाहत्तो तत्थ य गाहावई उ पियदत्तो । तवभज्जा सिरिदत्ता सा निन्दू पुच्छए एगं ॥ ६३ ॥
 सिवदत्तं नेमित्तिं किह मे जीवेज्ज पुत्तभण्डाइं । सो भणइ नियं गव्वं पीसित्ता पायसं कुणह ॥ ६४ ॥
 सुतवस्सिस्स पयच्छह नियघरदारं च अन्नओ दुत्तं । कायव्वं सो नाउं नियतवत्तेण मा दहिही ॥ ६५ ॥
 इय ते पयाथित्तं सोउं चेमं तहाकयं तीए । गोसालो हिण्डन्तो तीए पविट्ठो घरे कह वि ॥ ६६ ॥
 तीए वि तस्स दिन्नो पुव्वुत्तो पायसो म्मुघयट्ठो । नत्थेत्थ नूण मंसं इय सुत्तो तुट्ठचित्तेणं ॥ ६७ ॥
 आगन्तूण य जम्पइ वट्ठइ नेमित्तियत्तणं तुज्झ । कुणमाणस्स उ सुहरं अज्जं चुक्कं तुह निमित्तं ॥ ६८ ॥
 विहडइ मज्झ निमित्तं न कयाइ वि एवमाह सिद्धत्थो । पत्तियसि जह न तो वमसु तेण पमियं तओ दिट्ठं ॥ ६९ ॥

१ अ-°दले° । २ अ-°देवं । ३ अ-°अवस° ।

नाओ तुम्ह पहावो छुटो एसो तुहाणु भावेणं । ता खमह मज्झ भयवं न घाणिओ तुम्ह सीसो ति ॥ ८२ ॥
 गोसालो पुण पुच्छइ किमस जूयायो भणह भयवं ! । कहियं च तेउलेसासामत्थं सामिणा तैस्स ॥ ८३ ॥
 तो संभन्तो पुच्छइ किह एस होइ जो उ गोसाला । छटं छट्टेण तवं करेइ आयावणानिरओ ॥ ८४ ॥
 पारणए य नहन्तं सुञ्जइ कुम्मासपिण्डियं एगं । पियइ उदगस्स पसइं छम्मासं जाव तस्सेसा ॥ ८५ ॥
 जायइ एवं कहिउं कुम्मगगामम्मि विहरिओ वीरो । चलिओ तेण पहेणं तिलथम्भो जत्थ दिट्ठो ति ॥ ८६ ॥
 सो महुसुओ पभणइ तिलथम्भो सामि ! सो न निप्फन्नो । निप्फन्नो गोसाला पुप्फजिया तह तिला जाया ॥ ८७ ॥
 उक्खणसि तुमं तइया मिच्छावाइत्तणं मम कुणन्तो । गोखुरनिहओ नवरं सुरकयवासेण सो लग्गो ॥ ८८ ॥
 तो य असइहमाणो तत्थ गओ पेच्छए तहेव तयं । पक्खोडइ मुंगणियं करम्मि दिट्ठा य सत्त तिला ॥ ८९ ॥
 कोइवियकूरभोयणपायसथालिनग्गमंसभोगम्मि । तिलनिप्फत्तीए तहा तेणं गहिओ नियइवाओ ॥ ९० ॥
 तो सामिसयासाओ फिट्ठेउं सो गओ यं सावत्थि । साहेइ तेउलेसं कुलालसालाए पुवुत्तं ॥ ९१ ॥
 छहिं मासेहिं य जाया दासीए परिक्खया य कूवतडे । तो दिट्ठपच्चओ सो गुरुहरिसो दप्पमावधो ॥ ९२ ॥
 मिलिया छ सिद्धपुत्ता अवितहनेमित्तिया नया तस्स । तेसि सयासेऽहीयं निमित्तमह लोयमोहणयं ॥ ९३ ॥
 अजिणो जिणप्पलावी अकेवली केवलिप्पलावी य । सो हिण्डइ मयमत्तो बहुअन्तेवासिपरियरिओ ॥ ९४ ॥

१ व-तुह पहा० । २ व-तत्थ । ३ अ-०शुवो । ४ अ-०तिवा० । ५ ब-उ ।

भयवं पि विहरभाणो दहभूमिं आगओ बहिं तीए । पेढाले उज्जाणे पोलासं चेइयं तत्थ ॥ ९५ ॥
 अट्टमभत्तेण ठिओ अइहुक्करमेगराइयं पडिमं । अनिमिसनयणो एगस्मि पेगगलेऽचित्तहम्मि ॥ ९६ ॥
 निच्चलनिरुद्धदिही सुद्धज्झाणोपलम्बियसुओ य । ईसिं ओणयकाओ निक्कम्पो मन्दरगिरि व्व ॥ ९७ ॥
 सक्को य देवराया भगवन्तं ओहिणा पलोएउं । संजायवहलहरिसो बहुसुरपरिसाए मज्झगओ ॥ ९८ ॥
 साम्मिस्स नमोक्कारं काउं पञ्चङ्कयपणामो य । अच्चन्सुयजयपहुचरियरञ्जिओ भणइ गुरुसइं ॥ ९९ ॥
 सन्वं पि हु तेलोक्कं अभिभूय ठिओ अहो ! महावीरो । देवेहिं दाणवेहिं ज्ञाणाओ ण तीरए चलिउं ॥ १०० ॥
 गुरुपवणेहिं व मेरू इय सोउं चिन्तए अभव्वसुरो । पावमई संगमओ सुरवइसामाणिओ तत्थ ॥ १ ॥
 सच्छन्दवाइसक्को अहवा रागेण एवमुल्लवइ । को किर मणुस्समेत्तो चालिज्जइ नो सुरेहिं पि ॥ २ ॥
 चालेमि अहं गन्तुं सक्को पुण तं न वारए इन्तं । परनिस्साए भयवं कुणइ तवं मा इमं सुणउ ॥ ३ ॥
 सीहस्सेव सियालो तुच्छप्पा वायसो व्व गरुडस्स । वीरस्स खोहणत्थं पोलासे आगओ सोऽवि ॥ ४ ॥
 धूलीवरिसं बेहलं पिपीलियाओऽवि वज्जतुण्डाओ । दंसा धयैइल्ला विच्छुया य नउला अइकराला ॥ ५ ॥
 मूसा सप्पा य करी करेणुया वग्घदुइवेयाला । खरमारुयमण्डलिमारुया य सिद्धत्थतिसलाण ॥ ६ ॥
 करुणं विलवन्ताइं रेयाइं विउव्वए रुयन्ताइं । पक्कणओ जिणवरतणुविलइय बहुसउणपञ्जरओ ॥ ७ ॥

१ अ-सुणउ । २ अ-बहुल । ३ व-ओ य । ४ अ-यउ । ५ व-वाइ ।

जिणचलणन्तरमङ्गलरन्धओ विरइओ य सुयारो । एएहिं जा न खुहिओ ताहे र्हो वहनिमिच्चं ॥ ८ ॥
 अर्यभारसहससमयं सिरम्मि गयणाओ सुयइ सो चैक्कं । पडिहाएणं जस्स हु चुन्निज्जइ पव्वयवरोऽवि ॥ ९ ॥
 भयवं पि जाणुमेत्तं खुत्तो धरणीए वज्जकट्ठिणाए । वालगं पि न भयवं क्षाणाओ चलइ धीरप्पा ॥ १११० ॥
 दंसइ सूरसुदयं भणइ य देवज्जगा किं न वयसि । भयवं पि मुणइ अज्जवि चट्ठइ रथणी इमा माया ॥ ११११ ॥
 वीसइम्यो उवसगो अणुकूलो एस होइ नायव्वो । अहवावि इमो भणइ संगमओ भणइ जिणवीरं ॥ १११२ ॥
 तुट्ठोमि तुज्झ भयवं ! सगं तं नेमि अहव पाएसु । पाडेमि तुज्झ तिजगं अहवा जं मग्गियं देमि ॥ १११३ ॥
 इय वीसं उवसग्गा एकनिसाए कया उ पावेणं । छम्मासं जाव पुणो अन्ने अणुकूलपडिक्कला ॥ १११४ ॥
 जा चालिदं न सक्कइ सामी मणैयंपि घम्मझाणाओ । ताहे निट्ठिवन्नमणो आउट्ठो पडइ पाएसु ॥ १११५ ॥
 खामेइ य अवरहं सच्चं तं सामि ! जं भणइ सक्को । तुम्हे सच्चपइत्ता भट्ठपइम्यो अहं जाओ ॥ १११६ ॥
 संपइ हिण्डइ विहरइ मुज्जह न करेमि किञ्चि उस्सगं । इय भणिओ भणइ पट्ठ हो संगमया ण कस्सावि ॥ १११७ ॥
 होमि अहं वत्तव्वो नियइच्छाए अईमि चिट्ठामि । संगमओ य विलक्खो कयगुरुपणइ गओ सगं ॥ १११८ ॥
 इओ य—

१ अ—°तिमा° । २ व—°रिम्मि । ३ व पुस्तके—अस्या गाथाया उत्तरार्द्धमद्येतनगाथायाश्च पूवार्द्धं नास्ति । ४ अ—तह वि हु ।
 ५ अ—°यंति । ६ व—णाउट्ठो । ७ व—उवस° ।

सक्काईया देवा उद्विगगमणा य तत्थ चिद्धन्ति । परिचत्ताहासकीला पेच्छन्ता सामिउवसग्गे ॥ १९ ॥
 संगमयमेजमाणं दट्ठण परंमुहो ठिओ सक्को । जम्पइ भो भो तियसा ? एस दुरप्पा अदट्ठब्बो ॥ ११२० ॥
 एएण चित्तरक्खा ण कया अम्हाण जं जिणिन्दस्स । विहिया महोवसग्गा तिहुयणजणवन्दणिज्जस्स ॥ २१ ॥
 ता एस असंभासो निव्विसओ होउ एव भणियम्मि । सो नियदेविसमेओ मन्दरसिहरे ठिओ गन्तुं ॥ २२ ॥
 भयवं पि बीयदिवसे घोसगओ वच्छवालथेरीए । पडिलाहिओ सुहरिसियमणाएँ दोसीण खीरीए ॥ २३ ॥
 दिव्वाणि पञ्च भूयाणि विहरमाणो गओ य सावत्थि । बाहिं पडिमाएँ ठिओ उज्जाणे तत्थ लोएणं ॥ २४ ॥
 जत्ताएँ खन्दपडिमा अलङ्किया पुप्फवत्थमाईहिं । रहआरोहनिमित्तं आढाइ न कोइ वीरस्स ॥ २५ ॥
 णाऊण ओहिणा तो सक्को अणुपविसिऊण तं पडिमं । चलिओ वीराभिमुहो लोगो तुट्ठो इमं भणइ ॥ २६ ॥
 सयमेव रहे देवो विलिगिही सोऽवि पणमए गन्तुं । वीरं ताहे लोगो आउट्ठो एस देवो त्ति ॥ २७ ॥
 पूएइ महावीरं सक्कोऽवि हु होइऊण पच्चक्खो । वन्दइ नमंसइ जिणं सरीरखेमं च पुच्छेह ॥ २८ ॥
 निद्वयसंगमयामरदुस्सहविविहोवसग्गकसवट्ठे । निव्वडिधं जयपहुणो वीरत्तं थोउमाहत्तो ॥ २९ ॥
 जय संगमयसुरेण देव ! दारुणपरिणामिण विरइयघोरुवसग्गविविहतुहखोहणकामिण ।
 नवरि न ज्ञाणह चलिउ चित्तु तुह वीर ! उदारह गुरुवाओविलिहि चलइ सिहरु किं कुलगिरिसारह ॥ ११३० ॥

१ व-सामि ताहे लो० । २ व-धीरत्त० ।

तणु संछाइउ बहलधूलिसंभारनिवाहण खण्डिउ तेण पयण्डतुण्डउहुंसन्निकाईण ।
 पीवरनउलुन्दुरेहिं दीहदाहुगोहिं विघलिउ तहवि समाहिहि बद्धलक्खु तुह चित्तु न तरलिउ ॥ ३१ ॥
 दुद्धपिपीलियकुलिसतुण्डघेइल्लमहिह्लिय केसरिकन्धररोमवन्नविह्वुयगणपेह्लिय ।
 छिन्दिउ भिन्दिउ डसिउ तेहिं तुह देहु करालिउ सुहज्झाणह सोडीर वीर ! मणु तुज्झ न चालिउ ॥ ३२ ॥
 सुण्डाडण्डेण लेवि गयणि तुह तणु उल्लालिउ पहणिउ दन्तगेहिं गैएण महियलि अप्फालिउ ।
 घोरघुरुक्कारोविवग्घरूवेहिं विहण्डिउ धम्मज्झाणु पहाणु तोऽवि तुह णाह ! ण खण्डिउ ॥ ३३ ॥
 खुहियकयन्तसमाणु फुरियभासुरकत्तियकरु दीहरदसणकरालवयणु तिहुयणह भयंकरु ।
 विरइउ गुरुवेयालु तेण तणु तुज्झ कयत्थिउ तुह मणु तोऽवि न वीर ! धीर ! उम्मग्गि पत्थिउ ॥ ३४ ॥
 सक्करेणुहिं निविडघाउ खरमारुइं ताडिउ मण्डलिवाइं कुलालचक्क जिह अहु भमाडिउ ।
 तेहिं न खोभिउ वीर ! तंसि न य दुद्धमुयज्झिहिं खोहिज्झइ केसरिकिसोरु किं कैहिं वि कुरङ्गिहिं ॥ ३५ ॥
 पुण गयणग्गह कालचक्कु सिरिसुक्कु सुरुद्धिण गिरिगुरु तेण सुत्तिक्खधारु सुरनरह अणिट्ठिणो ।
 तसु घाएण तुह जाणु जाव तणु धरणिहिं खुत्तउ चलिउ न चित्तु समाहिमग्गि पसरन्तु निरुत्तउ ॥ ३६ ॥
 विहरिउ तणु छम्मासु जाव बहुविहउवसग्गेहिं झाणभहु पारहु वीर ! तुह णेगेहिं मग्गेहिं ।

१ व-०रण । २ अ-नेवमु० । ३ अ-गयणि । ४ व-०राव० । ५ अ-कहि । ६ व-हेण । ७ व-हेण । ८ व-०णिहि ।

विहडिउ तोऽवि न देव ! चित्तु सुविसुद्धह भावह विहडइ किं कत्थइ सुवस्तु उत्तिस्तु सुतावह ॥ ३७ ॥
बहुसो सुरु पाविहु दुइ परिभहु पइन्नहि तिहुयणि भायणु विगयणु सुंपन्नु अवन्नहि ।

तेहु पुणु तिन्नपइन्नभारु तइं जसु वित्थारिउ कुन्दसमुज्जलु सुवणमज्झि पसरह अनिवारिउ ॥ ३८ ॥
गरुयपरक्कमसत्तसारभत्तिवभरभारिउ तइं उवसग्गपडिक्खलंतु हउं देव ! निवारिउ ।

किं खरनहरपहारु घोरदाढालिविराइउ करिवरैणिसंघट्टि करइ हरि अवरु सहाइउ ॥ ३९ ॥
तइं पैहु घोरुवसग्गसोढ बारस संवच्छर सामि ! अकारणरुहुट्टजणजणियअमच्छर ।

धीरत्तणु तुह किं पि अल्लु निरुवस्तु अहुट्टिउ वीरैनाउं पैइं लोयमज्झि पायडिउ जहडिउ ॥ ११४० ॥
तेहु अतुलियवल्लु विमलनाणु गम्भीरथिरासउ सारथससहरकन्ति खन्तिकारुन्नह आसउ ।

निरुवमसत्तुपसन्तचित्तु तइं जगु आणन्दिउ तुहु पयजुयल्लु नरिन्दचन्ददेविन्दिहि वन्दिउ ॥ ४१ ॥
इय थोऊणं सक्को काऊण पयाहिणं गओ सग्गं । भयवं वेसालीए सुंपत्तो विहरमाणो उ ॥ ४२ ॥

समरे उज्जाणम्मी बलदेवगिहम्मि संठिओ भयवं । चाउम्मासियवमणं उवसंपजित्तु वासासु ॥ ४३ ॥
तत्थत्थि परमसहो जिणदत्तो जो जणम्मि विक्खाओ । विहवक्खएण सेट्ठिण्यचाइओ जिन्नसेट्ठित्ति ॥ ११४४ ॥

जो य—

१ व-पहु सो । २ अ-तुहं । ३ ब-रण । ४ अ-बहुं । ५ ब-वीरुं । ६ ब-पइं । ७ ब-तुहु । ८ ब-वेहिं विं । ९ ब-पडिमं ।

जीबाइपयत्थविज चीवन्दणमाइधम्मकिबेसुं । निचं चिय उजुत्तो उदारयाइगुणजुओ य ॥ ४५ ॥

किञ्च—

जह भिक्खूणं बारस मासाइया हवन्ति पडिमाओ । तह सावयाण दंसणमाई एक्कारस पडिमा ॥ ४६ ॥
दंसणवयसामाइयोसहपडिमा अबग्गमसच्चित्ते । आरम्भपेसउद्धिवज्जाए समणभूए य ॥ ४७ ॥
एमाई परिभावि य जह सत्तीए य फासियप्पडिमो । सत्ताइसु मेत्ताइगुणेहि पवरेहि उववेओ ॥ ४८ ॥
दिट्ठो य तेण भयवं णाओ अरिहा इमो ये चरिमो त्ति । वन्दह य पज्जुवासइ पइदियहं परमभत्तीए ॥ ४९ ॥
नाओ अ विहरणेणं मासक्खमणेण संठिओ भयवं । कत्तिगिदिवसे चिन्तइ नूणं पारिस्सई अज्ज ॥ ११५० ॥
तो^३ जह कहमवि गेहे आगच्छइ मज्झ पुन्नजोगेणं । ता पडिलाहेमि अहं इय चिन्तिय अच्छए पउणो ॥ ५१ ॥
पउणियवरभोज्जविही भिक्खासमए य गोयरं पविसे । मत्तवरवारणगई वीरो चउमासखवणन्ते ॥ ५२ ॥
अडमाणं दइणं हरिसियहियओ य कुणइ सो चिन्तं । सत्तट्ठपयाइ अहं समुहं गन्तुं जिणवरस्स ॥ ५३ ॥
तिपयाहिणं करिस्सं पणमिस्सं भूमिनिहियभालयलो । पडिलाभिस्सामि तओ निययकरोहिं सुभत्तीए ॥ ५४ ॥
सफलं मज्झ भविस्सइ जम्मं जीयं च माणुसत्तं च । आगच्छिस्सइ भयवं मज्झ गिहे अज्ज जह कह वि ॥
इय जिणवरभत्तीए पइसमयसमुल्लसन्तपरिणामो । अज्जिन्तो सुहपुहं खवयन्तो पावकम्माइ ॥ ५५ ॥

१ ब-०पेसि । २ ब-उ । ३ ब-त्ता ।

जा चिद्वह ता भयवं अहिणवसेद्विस्स मन्दिरं पत्तो । तेण य उदासभावा भणियं रिसिणो दलह भिक्खवं ॥
 दिक्षा तो कुम्मासा गिहकम्मयरीएँ सेद्विवयणेणं । जाया य पञ्चदिक्खा पारिय वीरो गओ तत्थ ॥ ५८ ॥
 दुन्दुहिसदं सोउं दूहुं देवागमं च सो चिन्ते । पडिलाभिओ जिणिन्दो केणह इह पुत्रमन्तेणं ॥ ५९ ॥

अवि य—

चिन्तामणी उ एसो कप्पतरू जङ्गमो तिहुयणम्मि । अम्हारिसाण गेहे नागच्छह पुत्तरहियाण ॥ ११६० ॥
 एवं विसन्नाहियओ दाणुल्लासपरिचट्ठणनियत्तो । बन्धइ अच्चुयकर्णे आउं उक्कोसयं अह सो ॥ ६१ ॥
 खणमेत्तं न सुणन्तो दुन्दुहिसदं तु जइ सुपरिणामो । आरुहिय खवगसेहिं ता केवलमेव पाविन्तो ॥ ६२ ॥
 अहिणवसेही एत्थं कयउन्नो जस्स एरिसी जाया । रिसिदाणेणं रिद्धी एव पसिद्धी जणो कुणह ॥ ६३ ॥
 दाणुज्जयस्सति इमा न जिन्नसेद्विस्स ता इमं सव्वं । अच्छी पसारिय चिय कज्जलयं वाउणा नीयं ॥ ६४ ॥
 पासजिणस्सं य केवलि तत्थुज्जाणे समोसढो तइया । तं वन्दिउं पुरजणो हिड्डमणो पज्जुवासेह ॥ ६५ ॥

केवलिणा भणियं—

धम्मो उज्जमियव्वं लद्धुं माणुस्समाइसाभग्गिं । धम्मावम्माण फलं पयडं चिय दीसए जेणं ॥ ६६ ॥
 उत्तमकुलेसु धम्मा एगे जायन्ति खसियाईल्लुं । चण्डालभिल्लमाइसु अन्ने जायन्ति कयपावा ॥ ६७ ॥

१ त-०मेस । २ ब-० स्स केवली । ३ अ-हेड्डं ।

चित्तिधवलहरेसुं गवक्खसारेसु केइ निवसन्ति । अन्ने उ तणकुडीरे नीए बिलघूलिकलियम्मि ॥ ६८ ॥
 वरभोज्जखज्जगनिही सव्वरसं केइ एत्थ मुञ्चन्ति । अन्ने कुलत्थकोर्ध्वकूरम्मिलमाइ न लहन्ति ॥ ६९ ॥
 पइंसुयाइपवरे सहगघवत्थे य केइ परिहन्ति । अन्ने उ जिन्नकम्बलिडण्डियखण्डाइं निवसन्ति ॥ ११७० ॥
 मणिकञ्चणछुरियासु य सेज्जासुं पवरतूलिकलियासुं । एगे सुयन्ति अन्ने खडसत्थरयं पि न लहन्ति ॥ ७१ ॥
 करितुरजरहाईसुं एगे गच्छन्ति पवरजाणेसुं । अन्नेणुवाहण चिय ढणक्कयं देन्ति फुट्ठया ॥ ७२ ॥
 पाहाडयसदेहिं केइ वि उज्झ(ड)न्ति गीयसदेहिं । अन्ने अरन्नवासी सियालरावेहिं जगन्ति ॥ ७३ ॥
 अन्तेउरमेगेसिं त्वाइजुयं वियक्खणविणीयं । अन्ने निम्महिल चिय दुम्महिला अहव जायन्ति ॥ ७४ ॥

तथाहि—

आलत्तावि न आसइ भिउडिं कौडं व देइ उल्लावं । अज्जाघरघण्टा इव छिक्का सुइरं कणकणेइ ॥ ७५ ॥
 एगे चार्इ ओगी अन्ने देहि ति जम्पणो रक्का । नग्गुघाडा अवरे करेन्ति कम्माइ परगेहे ॥ ७६ ॥
 सिक्सिरे गमन्ति रयणिं वरपाउरणेहिं पाउया एगे । अन्ने देसउडीए चायन्ति उ दन्तावीणाओ ॥ ७७ ॥
 केसिअि कुलुद्धरणा धम्मत्थपरा हवन्ति वरयुत्ता । अन्नेसिं बहुयाओ दुच्छरहण्डाओ धूयाओ ॥ ७८ ॥
 निसुणन्ति केइ निचं जिउ देव ! महापहु ! ति वयणाइं । अन्ने मदिइ ! पाविइ ! फिइइय चरिणिमार्इणं ॥ ७९ ॥

१ व-कुदं । २ व-दिन्ति । ३ व-सीयालरेवेहि । ४ अ-काउं व । ५ य-मोह । ६ व-अजे ।

केइ विलेवणमङ्गे कुङ्कुमकंठूरिया य लायन्ति । अन्ने धूलीमलकदमाविला एत्थ हिण्डन्ति ॥ ११८० ॥
केइ वि नीरोयतणू केइ वि कुङ्काइदुट्ठगयविहुरा । केइ चिराज्ज अन्ने बालावत्थाईसु मरन्ति ॥ ८१ ॥

एवं च नाऊण—

सयणे धणे असारे मोहं मोत्तण कुणह जिणधम्मं । जं परभवाणुगामी सो चिय जोहारमित्तो व्व ॥ ८२ ॥

किञ्च—

माणुस्सं मूलधणं पाविय लाभो बुहेण कायव्वो । न उ छेयमाइतिन्नि उ वणियसुया एत्थुदाहरणं ॥ ८३ ॥
एमाई सोऊणं पडिबुद्धा पाणिणो तहिं बहवे । पुब्बइ य पुरजणो तो भयवं ! को एत्थ पुन्नो त्ति ॥ ८४ ॥
जिज्ञेयरसेट्ठीणं भयवं पि हु आह जिन्नसेट्ठि त्ति । जं दाणुल्लासेणं तेण बहू अल्लिओ लाभो ॥ ८५ ॥
अच्चयकप्पुप्पत्ती अहरेण य सिवसुहं चै सो लहिहि । तत्परिणामो य तहिं पुब्बुत्तो तेसि पक्किहिओ ॥ ८६ ॥
इयरस्स एगभविया हिरन्नबुट्ठी न पेच्चसुहहेऊ । सावि य जिणभत्तीए खित्ता नो तस्स बहूमाणा ॥ ८७ ॥
सद्धारहियमविहिणा दाणं पि न होइ सुहफलं जम्हा । दाणासंपत्तीयवि विसिद्धसद्धा महाफलया ॥ ८८ ॥
वीरोऽवि सुंसुमारे गन्तुं बाहिं ठिओ महापडिमं । तत्थ य चमरुप्पाओ जाओ सो भन्नए इण्हि ॥ ८९ ॥
एत्थेव भरहवासे वेभेलो नाम सन्निवेसो त्ति । तत्थत्थि अइसमिद्धो गाहवई पूरणो नाम ॥ ११९० ॥

१ ब-°कप्पुरियाइ ला° । २ अ-°यसु । ३ ब-च होहीओ । ४ ब-पहु° ।

मज्झिमवयपत्तो सो धम्मसत्थी पुच्छिउं सयणवग्गं । दारुमयं चउपुडगं पट्ठिगहं कारवेऊणं ॥ ९१ ॥
पट्ठिवन्नो पव्वज्जं पाणायामं अभिगहं गेण्हें । जावज्जीवं छट्ठेण तवं करिस्सामि ॥ ९२ ॥
पारणए पुण पढमे पुडए जं पडइ भिक्खचरियाए । तं पट्ठियाणं दोच्चे वायससुणगाइयाणं च ॥ ९३ ॥
तच्चे य जलथराणं दायव्वं मच्छकच्छभाईणं । जं पुण चउत्थपुडए तं भुत्तिस्सामि सयमेव ॥ ९४ ॥
कुणमाणस्स य एवं बारसवासा उ तस्स वोलीणा । अन्ते तवसुसियङ्गो पच्चक्खिअभत्तपाणो उ ॥ ९५ ॥
पाओवगमनिर्वत्तो दिट्ठा हैहे जणे य खामेत्तो । अच्छइ समाहिचित्तो मासियसंलेहणाज्झुसिओ ॥ ९६ ॥
कालं काऊण तओ उववन्नो चमरचच्चनामाए । असुराण पुरवरीए चमरो नामेण असुरिन्दो ॥ ९७ ॥
सीहासणं निसन्नो सोहाभावेण ओहिणा उहुं । सोहम्मगयं सक्कं पासइ सुरभडसहामज्जे ॥ ९८ ॥
तं दट्ठुमासुरुत्तो अप्पत्थियपत्थियाइगुणजुत्तो । को एस सुहं चेहुइ अवमन्नतो तिणं व जगं ॥ ९९ ॥
पुच्छइ य निँए देवे उहुं को एस रिद्धिमयमत्तो । चिट्ठइ मम सीसोवरि तेऽवि य माहेन्ति पञ्चलिया ॥ १०० ॥
एसोऽवि देवराया सामी सोहम्मवासिदेवाणं । पट्ठिक्खमहणपच्चलवज्जधरो अतुलअलरिद्धी ॥ १ ॥
तं सोउं सुहुयरं परिक्खिविओ भणइ अज्ज टालेमि । नियमुयपरक्कमेणं विलसन्नो सुरवराण भिरि ॥ २ ॥
असुराणवि एस पट्ठ हवेज्ज अहवा अहं सुराणं पि । एकम्मि न मायन्ति य पडियारे दोन्नि खगगाहं ॥ ३ ॥

१ अ-गेण्ह । २ व-वन्नो । ३ अ-मेहु । ४ व-मेत्तो । ५ व-चिट्ठं । ६ व-ण व । ७ व-निययदं । ८ व-सहिं । ९ व-हु ।

असुरमहल्लएहिं भणियं—

पुव्वजियपुन्नेहिं सामि ! सुरिन्दत्तणं इमो पत्तो । तं असुरिन्दो जाओ नियसुहकम्माणुसारेणं ॥ ४ ॥
सा नत्थि इह विरोहो परोप्परं तुज्झ पुव्ववहरं वा । नियठाणठिया दोऽवि ह्नु उवमुअह सुरसिरिं पत्तं ॥ ५ ॥
अन्नं च न दालेउं सफ्फइ तुम्हेहिं नियधलेणेसो । एरावणं निहन्तुं किं सफ्फइ कोइ इयरकरी ॥ ६ ॥
नियसाअत्थणुरुवो होइ विरोहोऽवि बुद्धिसन्ताणं । अहियधले कीरन्तो जसत्थतणुभाणानिम्महणो ॥ ७ ॥
न य साहएणं सफ्फरस तुम्ह लहुयत्तणं च कुणभाणा । एव भणेमो अम्हे किन्तु सरूवं इमं भणियं ॥ ८ ॥
धम्मरो षभणइ चेट्ठेह तुम्हे वीसत्थमाणसा एत्थ । एगोऽवि अहं गन्तुं हयमहियं तं करिस्सामि ॥ ९ ॥
जं एक्को छिय सीहो निहणइ भयअत्तकुअरसमूहं । एक्को विहङ्गराया विद्वहइ य उगगनायकुलं ॥ १२१० ॥
गुरुभिउडिभासुरसुहो एवं भणिऊण सो समुप्पइओ । दप्पन्धाणं अहता गुणदोसचियारणा नत्थि ॥ ११ ॥
कुण्डलकिरीडकेअरहारवरकडयअण्डियसरीरो । दङ्खुण महावीरं संपत्तो तुंसुमारम्मि ॥ १२ ॥
कयतिपयाहिणकम्मो पणमित्ता भूमिनिहियभालयलो । रइयकरजुयलभउलो वीरं चिन्नवइ सो एवं ॥ १३ ॥
सामिय ! तुह पयजुयलं चिन्तामणिकप्पपायवसमाणं । सुहसंपयाण मूलं दुहआवइणासणं परमं ॥ १४ ॥
तुम्ह पभावेणाहं देविन्दं निज्जिणेज्ज जयनाह ! । वसणावडियस्सवि मज्झ सामि ! सरणं तुमं चेव ॥ १५ ॥

१ ब-तुम्ह । २ ब-विट्ठं । ३ ब-विहं ।

तओ य—

असिमसिकज्जलघट्टं विगरालं सुरनराण तासणयं । जोयणसयसाहस्सं विउव्वए भीसणं रुवं ॥ १६ ॥
घेणूण महाफरिहं गज्जइ उल्लइ कुणइ एकाओ । दलइ य भूमिचवेडं करेइ पयदहरं घोरं ॥ १७ ॥
सीहो व नदइ तुरओ व हेसाए गुलुगुलेइ हत्थि व्व । अडुडअडुलीए सुहं तिरिच्छं विडम्मेइ ॥ १८ ॥
खोहन्तो अहलीगं कम्पेमाणो य मेहणीपीढं । फोडेमाणो व्व नहं पकरेन्तो घणरयेघायं ॥ १९ ॥
तमुकायणज्जिविज्जं बुद्धिं च कुणन्तओ सधुप्पइओ । तासन्तो वणवरए जोइसिए दुहवि भयमाणो ॥ २० ॥
पत्तो सहं सुहम्मं एगं पायं सहाए नज्जम्मि । धीयं च वेइयाए काउं इय भणिउमाउत्तो ॥ २१ ॥
भो भो सक्का सामाणिघा ! य भो आयरक्खदेवा ! य । सुमरह सा सुररिद्धी भुत्ता जा एत्तियं कालं ॥ २२ ॥
अज्जं मेहमि अज्जं वहेमि सग्गाओ अज्ज दालेमि । अहवावि भिच्चभावं पडिवज्जाह मज्झ सन्वेऽवि ॥ २३ ॥
चमरम्मि वि प्परोक्खे तुम्हं पि पडुत्तणं ईमं आसि । रविविरहे ससिणोऽवि हु फुरइ पयावो नहयलम्मि ॥
संपइ सक्कं मोत्तुं सुररिद्धी संकमेउ चमरम्मि । अमरयह तौ य इमा तस्सेवाराहगा होन्तु ॥ २५ ॥
सुरजोहावि हु चमरं समागयं पेच्छिऊण संभन्ता । कुव्वयणभासणेण य अमरिसिया भणिउआउत्ता ॥ २६ ॥
भो चमरा ! कोऽसि तुमं भुल्लो भमिओ य किञ्च उम्मत्तो । किं तं वाउँसरिओ जं पलवसि इय विरुद्धाहं ॥ २७ ॥

१ न-करं । २ व-रुं । ३ व-इहं । ४ व-तो । ५ ज-होसु । ६ व-यंतं ।

केसरिशुहं सियालो एह जहा तस्स टालणनिभिच्चं । तह तं पत्तो इह सुरवइस्स दम्भोलिपाणिसस ॥ २८ ॥
 अहवा तुज्झ विणासो उवट्ठिओ जमइभूमिमायाओ । पक्खा पिपीलियाणं मच्चू समए चिय दवन्ति ॥ २९ ॥
 ता नत्थि तुज्झ मोक्खवो सुमरसु जो कोड अत्थि तुह सरणं । सुरभडपहारपहओ लहमि फुडं दुन्नयस्स फलं १२३० ॥
 इय भणिऊणं चमरं समकालं पहरिउं समादत्ता । तेण छत्ति महिया पयडं पवणेण जलय व्व ॥ ३१ ॥
 ते चित्तोसिय समुहं अक्कोसन्तो य एइ सक्कस्स । रोसावेमपरब्धो देविन्दो चिन्ताएव ॥ ३२ ॥
 नोवसमइ दप्पन्धो एसो हियकहणसामुवाण । जलइ चिय जलसित्तं घयं सुतत्तं हुयवहेण ॥ ३३ ॥
 इय सुणिय तस्स मुञ्चइ वज्जं जालासहस्सपजलन्तं । अङ्गारसहस्साइं चिक्खिन्नरमाणं फुल्लिन्दंहु ॥ ३४ ॥
 सो तं दहुं भीओ अहोसिरो उहुपयजुओ नट्ठो । कम्पन्तसव्वगतो हा निहओ मन्दभगो ति ॥ ३५ ॥
 परिगलियहारमउडो वेगेणणुगच्छमाणसयधारो । वीरस्स पविट्ठो कमजुयस्स मज्झमि अट्ठुरिआ ॥ ३६ ॥

इओ य सक्को—

नो जिणवराइनस्सं मोचुं चमरो पहु इहागन्तुं । ता कस्स कया निस्सा इय चिन्तिय ओहिणा नियइ ॥
 पासइ य वीरनाहं तओ य हाहा अजुत्तमावडियं । जिणआसायणहेउं खडहडिओ अकयपुब्बोऽहं ॥ ३८ ॥
 वेगेण य आगन्तुं वज्जं पडिसाहरेइ अप्पत्तं । चउरहुलेहिं जिणवरचलणेसुं लज्जियमणो उ ॥ ३९ ॥

१ अ-°मय° । २ अ-°त्रासिय प° । ३ अ-°मवा° । ४ ब-पुल्लिगत्यं ।

तिपयाहिणं च काउं वन्दइ खामइ पुणो पुणो वीरं । कहिऊण चमरपरिहवहयमागद्धकरजुगलो ॥ १२४० ॥
 सुक्कोऽसि चमर ! चिह्नसु वीसत्यो भगवओ पभावेणं । इहरा बुक्को होन्तो वज्जहओ असुररिद्वीगः ॥ ४१ ॥
 चमर ! तए साहुकयं सामीसरणं पवज्जमाणेणं । जं सन्वस्सवि सरणं एसो चिय वसणएत्तस्स ॥ ४२ ॥
 जा यं तुमे गलगब्बी सुराण पुरओ कया विगयसङ्कं । निव्वडिया सावि तुहं सामीसरणं पवज्जस्स ॥ ४३ ॥
 इय जम्पिऊण सक्को गओ सठाणं जिणं पणमिऊणं । चमरोऽवि पायवडिओ थुणइ जिणिन्दं भयविमुक्को ॥ ४४ ॥

नाहु ! अणाहहँ वीर ! तं सि अप्पडिहयसासण दुडोवद्वदुडरिट्ठकम्मट्टविणासण ।

सरणु अल्लु भवरत्ति देव दुक्खियहं न विज्जइ तुम्ह चैव ओलग तेण इह विउसेहि किज्जइ ॥ ४५ ॥

धल्लु सलक्खणु सो कयत्थु जो पई आराहइ वयणु करेविणु तुम्ह सग्गु अपवग्गु पसाहइ ।

पई सामिउ को लहइ एत्थु पेडिहय सन्वावइ फलः पुल्लु जसु सो जि देव ! चिन्तामणि पावइ ॥ ४६ ॥

बलि किज्जउ नरजम्मु तासु बलि किउ देवत्तणु भत्तिभरेण करेइ देव ! जो तुह भिच्चत्तणु ।

मह लीणह पयकमलि एक्कपत्थण णिसुणिज्जउ जह तुह दंसणु लहिमि सांमि ! भवि भवि तह किज्जउ ॥ ४७ ॥

इय थोउं असुरिन्दो विलक्खवयणो गओ नियं ठाणं । भयवं पि विहरमाणो कोसम्मिगुरीणं संपत्तो ॥ ४८ ॥

तत्थ सयाणिगनामो राया भज्जा मिगावई तरस्स । तम्मन्ती य सुगुत्तो नन्दा पुण पणहणी तरस्स ॥ ४९ ॥

१ व-वि । २ अ-प्पडि० । ३ अ-०-भावइ । ४ व-पुल्लु । * रोलहत्तानि ।

नन्दासियावईओ परोपरसहीओ परमसद्दीओ । तत्थ य अयवं गिणहइ अभिगहं किणहपक्खम्मि ॥ १२५० ॥
पोसस्स पडिवयाए दण्वाइचउन्निहं पि दुरणुचरं । सुप्पट्ठियकुम्मासे कप्पन्ति उं दण्वओ भज्ज ॥ ५१ ॥
खेत्तम्मि एलुगाए अन्तो बाहिं च कम्मजुयं काउं । कालम्मि नियत्तेसुं भिक्खाचारीसु भावे य ॥ ५२ ॥
निवधूया दासत्तं पत्ता सुण्डियसिरा नियलबद्धा । रुयमाणी अट्ठमपारणम्मि जइ देइ तो कप्पे ॥ ५३ ॥
कुणइ ये भिक्खायरियं पुरीए नीउच्चसज्झिमकुलेसु । तीए सव्वपरीसहउंदओ तो तेसि सहणत्थं ॥ ५४ ॥
हिण्डिय चउरो मासे अन्नम्मि दिणे गिहम्मि नन्दाए । भिक्खवट्ठमणुपविट्ठो विन्नाणो तीए वीरजिणो ॥ ५५ ॥
परमायरेण भिक्खा आणीया निग्गओ य सो^१ भयवं । ताहे अहो ! अधत्ता इय नन्दा खेयमावत्ता ॥ ५६ ॥
दासीहि य सा भणिया एस रिसी पइदिणं इहागच्छे । ताए नायं नूणं अभिगहो सामिणो कोहं ॥ ५७ ॥
सुट्ठयरं उट्ठिग्गा पुच्छइ उव्वेयकारणममच्चो । सा भणइ अम्ह मन्तित्तणेण किं पावमूलेणं ॥ ५८ ॥
किं वा तुह बुद्धीए अभिगहं जं न सुणसि जयगुरुणो । अज्ज चउत्थो मासो न लहइ मणचिन्तियं भिक्खवं ॥ ५९ ॥
सो भणइ पिए चिट्ठसु वीसत्था ता करेमि कल्लदिणे । जह लहइ जिणो भिक्खवं कप्पे य इम्मम्मि वट्ठन्ते ॥ ६० ॥
तत्थागया मिगावइपडिहारी विजयनामिया कह वि । साहइ मिगावईए सा गन्तुं तं समुल्लावं ॥ ६१ ॥
सावि महादुक्खत्ता जाया रत्ता य पुच्छिया भणइ । किं रज्जेण मए वा तुह जं सामी विहरमाणं ॥ ६२ ॥

१ अ-य । २ अ-स । ३ ब-तो । ४ ब-कुणइ । ५ ब-जप्पे य ।

णियनयरीए न याणसि अभिगहं वावि तस्स न सुणेसि । एत्तियकालो वट्ठइ अलद्धभित्तलो भमइ सामी ॥ ६३ ॥
 मा कुणसु देवि ! अधिहं एत्तियकालं न किं पि मे नायं । संपइ सामिअभिगहपूरणकज्जे जइस्सामि ॥ ६४ ॥
 अंबाडिओ अमच्चो अम्मं चिन्तेसि सयलकज्जाइं । जयगुरुपारणकज्जे कीस पमत्तोऽसि इय भणिउं ॥ ६५ ॥

अम्मच्चेण भणियं—

सामि ! न नायं संपइ करेसुवायं तओ य वाहरइ । तच्चावांई नामं ओज्जायं धम्मसत्थेविउं ॥ ६६ ॥
 भणिओ य—

तुह सत्थे आयारो वद्विज्जइ चेव सब्वधम्मीणं । ता सुणसु जिणाभिगहरूवं होऊण अभिउत्तो ॥ ६७ ॥
 सो भणइ नियैविवक्खा संभूयाभिगहा बहुपयारा । दव्वाइएहिं भणिया सत्त य पिण्डेसणा चेव ॥ ६८ ॥
 असंसद्धा उँ संसद्धा उद्धडा अप्पलेविया । उग्गहिया पग्गहिया सत्तमुल्लिखयधम्मिया ॥ ६९ ॥
 ता सामि ! परविवक्खा न सुणिज्जइ राइणा तओ लोगो । सब्वोऽवि समाइद्धो जत्तेणं सामपुव्वं तु ॥ १२७० ॥
 वीरजिणोऽभिगहिओ गोयरचरियं कैरेउ ता तुब्भे । सामिस्स देह भित्तवं इमिणा इमिणा पयारेण ॥ ७१ ॥
 सो धम्मत्थी वियरइ बहुयपयारोहिं सत्थभणिएहिं । सामी न चेव गिणहइ जणो य सब्वोऽवि उन्विग्गो ॥ ७२ ॥

इओ य पुव्वं—

१ ब-°वायं । २ ब-°त्थवियं । ३ व-°याविवक्खा । ४ ब-संसद्धा य । ५ ब-करेइ । ६ अ-य ।

दहिवाहणगहणत्थं चम्पं वेढइ सयाणिओ राया । एगाए रत्तीए नावाकडगेण गन्तूणं ॥ ७३ ॥
 दहिवाहणोऽवि नडो चरयाए जगहो नरिन्देण । घोसाविओ य सेणालोणेण य त्हासिया नयरी ॥ ७४ ॥
 दहिवाहणस्स रत्तो वसुमइधूयाए संजुया गहिया । भयभीया एगेणं वण्ठेणं धारिणी देवी ॥ ७५ ॥
 वलिओ सयाणियनिवो सो वण्ठो भणइ एस मे भज्जा । होही इमाएँ धूयं एयं पुण विक्किणिस्सामि ॥ ७६ ॥
 तो धारिणी विचिन्तइ एसा बाला अणज्जहत्थगया । कमवत्थं पाविस्सइ न नज्जेए हा ! विहिविलासो ॥ ७७ ॥
 मज्झं पि सीलखलियं होही तं तु जसधम्मनासणयं । खुट्ठस्स वरं मरणं मा जीयं सीलखलियस्स ॥ ७८ ॥
 हा हियय ! किन्न फुट्ठसि बन्धुविउत्ताए वसणवडियाए । सज्झ तुमं इय दुस्सहदुक्खेणं सो उ कालगया ॥ ७९ ॥
 अव्वत्तसरं रोयइ जणणीमरणेण वसुमइ दीणा । तो सो वण्ठो चिन्तइ मरिही एसानि जइ किञ्चि ॥ १२८० ॥
 जम्पाभि अजुत्तमहं तो मोल्लं वि हु न होइ इय नाउं । अणुयत्तंतेण दहं कोसम्बिपुरीएँ आणीया ॥ ८१ ॥
 वीहीएँ ओडिया सा दिट्ठा य धणावहेण इब्भेण । अणलङ्कियावि लावन्नपुन्नसव्वङ्गसोहिह्ला ॥ ८२ ॥

चिन्तियं चै णेण—

आगीएँ चेव नज्जइ ईसरधूया नरिन्दधूया यं । एसा विसमं पत्ता हन्त ! अवत्थं विहिवसेणं ॥ ८३ ॥
 ता मा वसणं दीहं पावउ करुणापवन्नचिच्चेणं । जं मग्गियमोल्लेणं गहिया सा सेट्ठिणा तेणं ॥ १२८४ ॥

१ अ-० ने लोणेणं लू० । २ ब-० ज्जइ । ३ अ-० पडियाए । ४ अ-साहु । ५ ब-ओड्डीया दि० । ६ ब-च तेण । ७ ब-वा ।

नीया य नियघरम्मी कासि तुमं पुच्छिया न साहेइ । रुयइ परं पन्वालियगणइयला अंसुधाराहिं ॥ ८५ ॥
 पियवयणेहि सनेहं संठविया बेहिय सि पडिवन्ना । ण्हावणभोयणवत्थाइएहिं सम्माणिआ घणियं ॥ ८६ ॥
 मूला य निययभज्जा भणिया धूया तुहेस ता सम्मं । तह कायव्वं जह सरइ नेव नियजणणिजणयाणं ॥ ८७ ॥
 चिद्धइ य कुलहरम्मि व सा निव्वुयमाणसा गिहे तम्मि । विणएणं सीलेण य सव्वोडवि य रोज्झओ लोगो ॥
 गिहवासी पुरवासी भणइ अहो ! सीलचन्दणा एसा । तो तीए धीयनामं संजायं चन्दण ति फुडं ॥ ८९ ॥
 एवं वच्चइ कालो मूला पुण मच्छिरिज्जए हियए । तीए उवरि घणावहवहुमाणं पेच्छमाणी उं ॥ १२९० ॥

चिन्तइ य—

सव्वोडवि जणो पायं अहिणववत्थुम्मि कुणइ अनुरायं । चिरपरिचियमवधीरइ ता जड एसो इमं भजं ॥
 कुणइ गुरुरायरत्तो ता गेहअसामिणी अहं होमि । इय सा पावा तीए चिद्धइ छिहुइ ज्ञोयन्ती ॥ ९२ ॥
 सो सेट्ठी मज्झणहे वीहीओ आगओ गिहे विजणे । एगम्मि दिणे नत्थि उ जो कोइ विसोयए चलणे ॥ ९३ ॥
 ताहे चन्दणबाला उवट्ठिया तत्थ पाणियं घेतुं । वारन्तस्सवि य बला आढत्ता सोइउं चलणे ॥ ९४ ॥
 एत्थन्तरम्मि तीए छुट्ठा केसा सहावसोहिल्ला । पडिहिनति कहमे इय चिन्तेउं सेट्ठिणा झत्ति ॥ ९५ ॥
 हत्थडियलीलाजडिअए धरिया तहेव बद्धा य । ओलोवणोवविट्ठा मूला चिन्नेइ तं दहुं ॥ ९६ ॥

१ व-विट्ठिय । २ ब-य । ३ गवाक्षस्था इत्यर्थः ।

बूण विगडं कजं तां तरुणो चवं छिजए वाही । जह पुण परिणोइ इमं तां मज्झ सुदेववड छारी ॥ १७ ॥

अन्नं व—

वरि हउं सुय वरि हउं मजाय वरि विसएरि खल्ली । वरि उन्धीसुलिघणिं अन्न वरि दुयवहि दल्ली ।
वरि उव्वन्धि य उन्नलडालि वरि खहुहिं घल्लिग । मं मेइ दिहु सवत्तिजुत्तु पित हियडासल्लिउं ॥ १८ ॥
इय एवमाइ चिन्तिय सेट्ठिस्म विणिगए गरुयरोसा । निदयचित्ता पहणइ सिरं च मुण्डावण तीसे ॥ १९ ॥
नियलेहि य बन्धावह वलणेसुं ओर्यरम्मि पक्खिवह । भणइ च जो सेट्ठिस्सा साहिम्सइ सो ममं वडरी ॥ २० ॥
गिहमागओ य पुच्छइ सेट्ठी ओ चन्दणा कहिं चेहे । मूलाए य भएणं न परियणो साहए कोइ ॥ १ ॥
सो सुणह ॥ मइ कत्थंवि रत्ति जाणेइ नवरि सा सुत्ता । नीगदिवसे न दिट्ठा पुट्ठा य ण केणइ सिट्ठा ॥ २ ॥
तइयदिणे परिकुविओ भणइ य मरेप्पि जइ न साहेइ । ताहे एमा थेरी चिन्तइ किं मज्झ जीएणं ॥ ३ ॥
सा जियउ महाभागा मज्झवि जीएण पादिया एसा । मूला जं सियवीयाससिलेहानिक्कल्लए ॥ ४ ॥
एईए इमं ववसइ नरयनिमित्तं तओ य थेरीए । सेट्ठिस्स जहावत्तं मूलाए चेड्डियं कहियं ॥ ५ ॥
सेट्ठी वि अहो ! पावा मूला निद्धम्मनिदयसहावा । इय चिन्तन्तो ओयरगदारमुग्घाडए खिप्पं ॥ ६ ॥

१ व-छिजए य जह । २ व-०ब्भासू० । ३ अ-ओलंभि० । ४ व-मइ । ५ व-०य । ६ व-उव्व० । ७ व-चिट्ठ० । ८ व-० त्यइ ।

* रोलवृत्तमिदम् ।

तं ददुं सुसिधयिं तिस्रसुफलकिलामियं सुदीणसुहं । रे जीव ! सहस्र दुष्कृतकर्मफलं ऐस भावन्ती ॥ ७ ॥
 बाहजलभरियनयणो गुरुदुक्खं पावए जलं थोवं । निघइ य भोयणजायं णत्थि य भवियव्वयवसेणं ॥ ८ ॥
 कुम्मास विघ दिट्ठा न य दिदं तत्थ भायणं किं सि । उस्सुगभावेणं चिय सुत्ते काऊण कुम्मासा ॥ ९ ॥
 पासेसु पुत्ति ! एए तुह भञ्जावेसि जाव नियलेऽहं । इय भणिय ते पणामिय लोहारघरं गओ सेट्ठी ॥ १३१० ॥
 सा तयत्था सुमरिय पिउगेहं एत्थिणि व्व नियजूहं । सुत्ताहलसरिसाइं रोयइ अंस्सुणि सुयमाणी ॥ ११ ॥
 जणयविओगं पत्ता जणणीसरणं च बन्धुविरहं च । परदेसमिअमवत्थं हा हा ! देवस्स परिणामो ॥ १२ ॥
 तारिसकुलजायाए तारिसलीलाएँ एरिसं वसरणं । ता नत्थि सा अवत्था कम्मवसा जा न संपड्डह ॥ १३ ॥
 एवं चिन्तेमाणी उद्धठिया गरुयदुक्खपब्भारा । पुरओ कयसुप्पा सा चिद्धइ दारं पलोयन्ती ॥ १४ ॥
 जइ कोइ एज्ज अतिही ता अट्ठमपारणं करेसि अहं । एए चिय कुम्मासे दाउमवत्थोचिएं तस्स ॥ १५ ॥
 एत्थन्तरम्मि सामी पत्तो पुन्नाणुभावओ तीए । सा ददुं भयवन्तं खणेण जाया विगयदुक्खा ॥ १६ ॥
 गुरुहरिसभरा चिन्तइ दरिद्रेहे हिरल्लबुद्धि व्व । संपत्तो मम भयवं कयपुन्नाए इहावसरे ॥ १७ ॥
 तो सुप्पं दरिसित्ता पयमेगं काउमेलुया बाहिं । बीयं चन्तो पभणइ भयवमणुगहए कुम्मासे ॥ १८ ॥
 पुन्नो अभिगगहो मे दव्वाइचउन्विहोऽवि इय नाउ । कुम्मासगहणत्थं पत्तारिओ साणिगा पाणी ॥ १९ ॥

१ व-ददुं त । २ व-एव । ३ व-°कसो पायप । ४ व-थोय । ५ व-°सूहं । ६ व-पुरओ । ७ अ-°चिए । ८ व-°छगा । ९ व-वन्तो ।

दिवा य चन्दणा पञ्च य दिव्वाणि पाउभूयाणि । जिणपारणं जायं पञ्चदिणेणूणछम्मासे ॥ १३२० ॥
 देवा य सन्निवदया केसा तीए य वरतरा जाया । तुहा तड ति निघला सुवत्तमणिनेउरा भूया ॥ ३१ ॥
 असरेहिं य सा विहिया सञ्वालङ्कारभूसियावयवा । पहयमहिरेणुउदगं बुट्टं हरिचन्दणुम्मीसं ॥ ३२ ॥
 मुक्काहं अमरेहिं दसद्धयत्ताहं सुरहिकुसुमाहं । पहयाओ दुन्दुहीओ चेलुक्खेवो कओ परमो ॥ ३३ ॥
 बुट्टं च अहो ! दाणं गयणे सक्को समागओ तुट्ठो । कोडीओ अट्ठतेरस तत्थ हिरत्तस्स बुट्ठाओ ॥ ३४ ॥
 गायन्ति य नच्चन्ति य वायन्ति पढन्ति तहवि मुच्चन्ति । उक्किट्टिनायम्मरा पारणए तम्मि वीरस्म ॥ ३५ ॥
 जाओ पुरे पघोसो चन्दणबालाए पुन्नकलियाए । पाराविओ मुणिन्दो धणावहो तो समावन्नो ॥ ३६ ॥
 राया मिगावहं वि य नन्दामच्चो य आगया तत्थ । दट्ठं पारणमहिमं परमपमोयं गया सञ्चे ॥ ३७ ॥
 दहिवाहणस्स रत्तो संपुलओ नामकम्भुहं जो उ । बन्दित्तणाणीओ सो पेच्छवि चन्दणकुमारिं ॥ ३८ ॥
 चलणेसु पडिय रोय्यइ रत्ता पुट्ठो य का इमा कत्ता । दहिवाहणस्स रत्तो एसा धूय ति सो आह ॥ ३९ ॥
 तं आलङ्घिय पभणइ मिगावहं एस भइणिधूया मे । राया हिरत्तबुट्ठिं गेणहन्तो वारिओ हरिणा ॥ १३३० ॥
 जस्सेसा भो ! वियरइ तस्स इमा होइ पुच्छिया सा य । तायस्स माए दिन्नं हिरत्तभेयं ति पडिभणइ ॥ ३१ ॥
 सक्केण निवो भणिओ एसा वीरस्स सिस्सिणी पढमा । होही चरिमसरीरा केवलनाणस्मि उप्पन्ने ॥ ३२ ॥

ता संगोवाहि तुमं परिवालसु आधरेण परमेणं । रत्ना तह त्ति भणिउं कन्नन्तेउरगिहे नीया ॥ ३३ ॥
मूला धणावहेणं निच्छूढा ताडिया तह जणेणं । निन्दित्ता खिसित्ता विगोइया नयरमज्जम्मि ॥ ३४ ॥
भयवं पि विहरमाणो छम्माणीगाममागओ तरस । बाहिं पडिमाएँ ठिओ तत्थवि कुम्मारगामे व्व ॥ ३५ ॥
गोवो सामिसमीवे गोणे सुञ्चइ गया य ते अडविं । सो आगओ चिरेणं पुच्छइ देवज्जगा केत्थ ॥ ३६ ॥
मज्झ बइल्ला सामी मोणेणं चिट्ठए तओ कुविओ । कन्नेसु कडसलागा दोसु वि पक्खिवइ जा मिलिया ॥ ३७ ॥
दोन्नि वि मज्झे मूलाओ भञ्जए उक्खणेउ मा कोइ । कम्मं तिविहुकाले जमब्बियं तं उइन्नमिणं ॥ ३८ ॥

भणियं च—

कन्नेसु तउयतत्तं गोवस्स कयं तिविहुणा रत्ना । कन्नेसु वद्धमाणस्स तेण छूढा कडसलागा ॥ ३९ ॥
तित्थयरस्सवि एवं कडाण कम्माण नत्थि मोक्खो त्ति । इय मुणिय बन्धहेऊ बुहेहिं सह वज्जियव्वो त्ति ॥ ३४० ॥

भावेइ य भयवं—

सयमेव कंडं एयं इहहं पि अकज्जारिणो देण्डो । अकयं कोइ न पावइ भगीरही नागदर्हणं व्व ॥ ४१ ॥
सम्ममहियासमाणो सामी तं वेयणं विसुद्धमणो । मज्झिमपुरम्मि पत्तो सिक्खत्थो तत्थ अत्थि वणी ॥ ४२ ॥

१ अ—वाडिजा । २ अ—तत्थ । ३ ब—सय । ४ व—कयं । ५ ब—हण्डो । ६ अ—व्वणं व ।

तारस गिहम्भि पविट्ठो सामी दिट्ठो य तस्स भित्तेणं । सल्लपियणा किलन्तो तत्थ ठिओ खरगवेज्जेणं ॥ ४३ ॥
 सिद्धत्थोऽवि य वन्दइ भयवन्तं धुणइ देइ वरभिवत्वं । खरणोऽवि य अणइ अहो ! समत्थलक्खणजुओ भयवत्वं ॥
 किन्तु ससल्लसरीरो संभन्तमणो य अणइ सिद्धत्थो । जोएह कहिं सल्लो पलोइओ तेण दिट्ठा य ॥ ४५ ॥
 कजेसु कउसलागा सिद्धासु य तासु अणइ सिद्धत्थो । अवणेसु इमा सिग्धं पुत्तं होही तुह महन्तं ॥ ४६ ॥
 निपपडिक्कमो भयवं नेच्छइ किरियं तओ य पडियरिउं । उज्जाणठियरस गथा पडिमावत्थस्स वीरस्स ॥ ४७ ॥
 सिद्धत्थो खरओ तह बहुपुरिसजुया य ओसहजुया य । अब्भत्तिय सव्वपुं सम्मदिय सउयहत्येणं ॥ ४८ ॥
 बहुपुरिसपरियतणुओ दोहिं उ सण्डासएहिं समकालं । उक्कहिया सलागा सुदक्खलवन्तपुरिसोहिं ॥ ४९ ॥
 तासु य सँसोणियासुं कहुज्जन्तासु वेयणवसेणं । सुक्को मएन्तनाओ तत्थ महाभइरवं जायं ॥ १३५० ॥
 संरोहणोसहेणं संरोहिता वणे मणे तुट्ठा । वन्दिता खामित्ता गया गिहं सेट्ठिविज्जा उ ॥ ५१ ॥
 सव्वुक्कोसुवसगा सीयं कडपूयणा कयं पढमो । वीओ य कालचक्कं सल्लुद्धरणं इमं तइओ ॥ ५२ ॥
 सत्तमपुहवीएँ गओ गोवो मरिऊण सेट्ठिवेज्जा य । सुरलोयं सुहभावा मएन्तवियणं कुणन्तवि ॥ ५३ ॥

अओ च्वेव अणियं—

सुहपरिणामो निच्चं कायन्वो जेण बन्धमोक्खणाणं । सो चिय परमं अङ्गं नायं पुण्डरियकण्डरिया ॥ ५४ ॥

१ व-०यहि कहिं स । २ ग-अप्प० । ३ अ-०लक्ख० । ४ अ-सुसो० ।

दिवादी उवसग्गा सम्मं अहियासिया इय जिणेणं । पडिक्कला भणुकूला छउमत्थावत्थकालम्मि ॥ ५५ ॥
छउमत्थकालमाणं पुण इमं—

वारसवासा सह्वा पवखी तवपारणादिणेहि इमो । वीरस्स दिक्खदिणसंजुओ य छउमत्थपरियाओ ॥ ५६ ॥
एयम्मि य परियाए जौ अणुचिन्नो तवो जिणवरेणं । वीरेण अगवया तं कहिल्लमाणं निसामेह ॥ ५७ ॥
नव चउमासियखमणे छ पुण दोमासिए अकासी य । वारस य मासियाइं जावत्तरि अद्धमासाइं ॥ ५८ ॥
एणं पुण छम्मासं दोन्नि य तेमासियाइं खमणाइं । अट्ठाइयमासाइं दो दोलि दिवहुमासाइं ॥ ५९ ॥
दोहिं अहोरत्तेहिं भइप्पडिमं अकासि वीरजिणो । चउहिं च महाभं दसहिं पुणो सन्वओभइं ॥ १३६० ॥
पढमाए उस्सग्गो चउजामा चउदिसिं पि पत्तेयं । बीयाए अहोरत्तं तं चिय तेइयाए दिसिदसणे ॥ ६१ ॥
पंचदिवसेहिं ऊणं खमणं छम्मासियं च कासी य । गोयरचरियसमेजं घोरायिग्गहजुयं वीरो ॥ ६२ ॥
वारस य एगराइयपडिमाओ अट्ठमेण भत्तेणं । चरिमाए रयणीए काउस्सग्गोववेयाओ ॥ ६३ ॥
दो चेव उ छट्ट सए अउणत्तीस्से अकासि जिणवसओ । कासी य निचअस्सं चउत्थभत्तं च न कयाइ ॥ ६४ ॥
अउणापन्नं तिलि य सयाणि वीरस्स पारणादिणां । बहुयसयाणि य आसी उउत्तुयनिलेजपडिमाणं ॥ ६५ ॥
एवं तवो गुणरओ छउमत्थो विहरिणं अपडिबद्धं । घोरं परीसरब्बं अएियासिन्तो मएचीरे ॥ ६६ ॥

१ व-तइए दिसा० । २ न-धीरो । ३ व-आसी । ४ अ-०णेणं । ५ व-०मत्तं ।

जस्मिभयगामंस्मि गओ भयचं उज्जुवालिया नई तत्थ । तीए उत्तरकूले सामागकुलुम्बिणो लेत्ते ॥ ६७ ॥
 सालहुमस्स य हेट्ठा अपाणएणं च छट्ठभत्तेणं । उच्छुट्ठयनिसेजाए ठियस्स आयावमाणस्स ॥ ६८ ॥
 करणमपुब्बं पाविय सुक्खज्झाणेण मोहपयडीओ । अणमिच्छमीससम्मं अट्ठ नपुंसिस्थिवेयं च ॥ ६९ ॥
 हासाइल्लक्क पुंवेयमह य कोहाइए य संजलणे । खविऊण खीणमोहस्स गुत्तामणवयणकायस्स ॥ १३७० ॥
 हेत्थोत्तरजोगेणं बइसाहे सुद्धदसमिअवरणहे । वीरवरस्स भगवओ उप्पन्नं केवलं नाणं ॥ ७१ ॥

अवि य—

घणवाहकम्मरयणीखयम्मि तमतिमिरनासणो सुहओ । कयभविक्कमल्योहो कुत्तिथिगहपहविणासयरो ७२ ॥
 केवलसहस्सकिरणो उहओ वीरस्स भुयणपणयस्स । लोयालोयपयासी अत्थमणविवल्लिओ विमलो ॥ ७३ ॥
 उप्पन्ने य अणन्ते नाणे वीरस्स सुरवरा सन्वे । चलियासणा सपरिसा समागया चउनिकायावि ॥ ७४ ॥
 आणन्दनिब्भरमणा सन्वे ते बहलपुलइयसरीरा । वीरस्स कुणन्ति तहिं केवलनाणुप्पया महिमं ॥ ७५ ॥

तहाहि—

वैरिसिउ गन्धोदगुप्फफूरु अप्फालिउ विविहपयारु तूरु ।

तहिं ताडिय दुन्दुहि सुरगणेहिं जिणनाणमहिमहरिसियमणेहिं ॥ ७६ ॥

सुरगायण गायहिं गेउ तारु किवि पढहि वीरु तिहुयणह सारु ।
 उछुट्टि नाउ केइ वि कुणन्ति जय जयहि देव ! केइ वि भणन्ति ॥ ७७ ॥
 गजन्ति केइ नहि उल्ललन्ति किवि मयगलु नावइ गुलुगुलेन्ति ।
 महिवट्टि केइ पुणु पुणु रुलन्ति मयमत्त जेमे केइ वि छुलन्ति ॥ ७८ ॥
 अट्टट्टहाससदं हसन्ति रोमञ्च सव्वगत्तेहिं वहन्ति ।
 इय हरिसचेट्ट बहुविह करेन्ति खणि अछुणाहिं तहिं संभरन्ति ॥ ७९ ॥
 नचन्ति पवरकरणङ्गहार सुररमणिहियघोलन्तहार ।

किउ अमरिहिं चारु समोसरणु तहिं जिणु निविहु गयजरमरणु ॥ १३८० ॥

सक्कोऽवि हट्टट्टो काऊण पयाहिणं च तिवखुत्तो । पणमित्तु महावीरं संथुणइ सुगहिरनिग्घोसो ॥ ८१ ॥
 जय जिणेसर ! जय जयाणन्द !, जय जीवरक्खणपरम !, जय समत्थतिहुयणदिवायैर ! । जय भीसण-
 भवमहण !, जय अपारकारुन्नसायर ! ।

जय सिवकारण ! सिवनिलय !, वद्धमाण ! जिणइन्द ! । तिहुयणपत्थियकप्पत्तरु !, जय जय पणयसुरिन्द ! ८२ ॥

१ अ-°ढहि । २ व-जेम्ब । ३ अ-°कर । * वस्तु रद्धा वा वृत्तम् ।

सरयससहरसरिसमुहसोह !, सिद्धत्थनिवकुलतिलय !, वरविंसिद्धकन्दुदलोयण !। चन्दद्वसमभालयल !,
परमरूपयुवणपप्पमोयण !।

तुह दंसण भिच्छत्तहर, पावगणित्तुपण्डु !। अवसयसंचित मज्झै गड, गुणसायर ! सयखण्डु ॥ ८३ ॥
करणतक्करपसरनिट्ठवण !, मणमल्लवगणमहण !, चउकसायवणगहणमोडण !। कन्दप्पकुञ्जरदमण !,
मोहमूलभववेल्लितोडण !।

निकल निरञ्जण अजरमर, कयकम्मिन्धणदाह ! सरणु असरणह मज्झु तुहुं, वड्डमाणजिणनाह ! ॥ ८४ ॥
बहुपरीसहससरसंगदसोडीर ! दुद्धरधरियबरुभचेरगुरुभर ! सुलक्खण !। अइदुक्करतवियतव !, खन्तिस्सर !
तियलोक्करक्खण !।

जगबन्धव ! पइं विन्नवउं, करि महु एक्कु पसाउ । भवसायरि निवहन्तु मइं लहु उद्धरहि वराउ ॥ ८५ ॥
एत्थन्तरस्मि य—

पव्वज्जाहगुणाणं पडिवत्तिखमो न कोइ इह अत्थि । इय नाउं खणमेगं केवलमहिमं सुरेहिं कयं ॥ ८६ ॥
जीयं ति अणुभवेउं सुरकयवरकणयकमलनवगम्मि । चरणे विनिक्खिवन्तो चउविहसुरसङ्घपरियरिओ ॥ ८७ ॥

१ ब—°सट्टकन्दोदृ° । २ ब—°रूव° । ३ ब—°मज्झ° । ४ अ—°दवण । ५ अ—°वह्ति° । ६ अ—°दाहु । ७ न—°मज्झ । ८ ब—
°दुत्तर° । ९ न—°जय° ।

गन्तूण जोयणाइं बारसरयणीए संठिओ वीरो । नयरीए अपावाए महसेणवणम्मि उज्जाणं ॥ ८८ ॥
 तत्थत्थि सोमिलब्धो त्ति माहणो तस्स जागकालम्मि । बहवे दियाइलोया समागया जन्नवाडम्मि ॥ ८९ ॥
 एगन्ते य विवित्ते उत्तरपासम्मि जन्नवाडस्स । तो देवदाणविन्दा करिन्ति महिमं जिणिन्दस्स ॥ ९० ॥
 देवेहिं समोसरणं पुणोऽवि रइयं समन्तओ रम्मं । तं चिय संखेवेणं वज्जिन्नंतं निसामेह ॥ ९१ ॥
 तणकडुसद्धरईं केइ सुरा आहुणित्तु वाएणं । जोयणमेत्तं भूमिं सोहेन्ति समन्तओ पढमं ॥ ९२ ॥
 काज्जणमभवइलमन्ने गन्धोदगं तु वासन्ति । वरसुरहिपरिमलुगारमणहरं सहियमहिरेणुं ॥ ९३ ॥
 अन्ने उ जच्चकञ्चणसिलवद्धतलं कुणन्ति धरणिजलं । आग्रंसतलं व खमं भासुरमणिरयणविच्छुरियं ॥ ९४ ॥
 कप्पसुरा पायारं पढमं विरयन्ति जच्चरयणमयं । वरमणिकविसीसजुयं कमत्तणुयं मणहरुत्तुङ्गं ॥ ९५ ॥
 उत्तत्तकणयघडियं जोइसवासी कुणन्ति वीधं तु । रयणकविसीसयंहं किरणेहिं निवद्धसुरचावं ॥ ९६ ॥
 उज्जलकलहोयसिलाविणिम्मियं पवरकणयकविसीसं । तइयं बहिपायारं भवणवइसुरा उ विरयन्ति ॥ ९७ ॥
 उच्चुङ्गरयणतोरणरेहिह्ला वरपडायसोहिह्ला । उभओ पासे पडम्मप्पहाणवरकलसपरिकलिया ॥ ९८ ॥
 वररुवसातिभज्जियसयकलिया भयरसुहविराइह्ला । सरयवअखण्डपण्डुरहारावलिसारच्छत्तजुया ॥ ९९ ॥
 विण्णुरियकिरणवहुभयरयणरइया मणोहराथारा । एद्धेक्के पायारे चउरो चउरो कया दारा ॥ १०० ॥

१ व-सोहि । २ व-यन्तुं । ३ अ-परवा । ४ व-रणयथम्मविच्छिन्ना ।

कालागुरुहरिचन्दणकण्ठपुरतुरुक्ककुन्दुरुक्कोहिं । महमहमहन्तगन्धा विरयन्ति य धूयघडियाओ ॥ १ ॥
 चउसोयाणपरम्परकलिया वरकमलविमलजलपुन्ना । विरयन्ति सुरा वावी पुव्वाइदिसासु चत्तारि ॥ २ ॥
 तो पढमवीयसालन्तरस्मि पुव्बुत्तरस्मि दिसिभाए । विरयन्ति देवछन्दं विस्सामत्थं जिणवरस्स ॥ ३ ॥
 सीहासणं सपीढं चीरुत्तलं देवछन्दयं चमरे । छत्तत्तयमिच्चाइ वन्तरदेवा चित्तवन्ति ॥ ४ ॥
 रइयम्मि समोसरणे एवं सूरौदए जिणो एइ । दोहिं पउमेहि पाए ठवयन्तो भगगओ सत्त ॥ ५ ॥
 आगच्छन्ति य पउमा तेसिं जं अपच्छिमं होइ । तं तं अगगे गन्तुं पयठाणे ठाइ वीरस्स ॥ ६ ॥
 अह पुव्वधारेणं पविसिय काउं पयाहिणं वीरो । पणमिय तित्थं उवविसइ आसणे पुव्वदिसिसमुहो ॥ ७ ॥
 सेसदिसासुं अमरा जिणपडिख्वाइं तिन्नि उ कुणन्ति । तेसिं पि तयणुरूवं जिणप्पभावा हवइ रूवं ॥ ८ ॥
 उवविट्ठस्स भगवओ अट्ठवि रायन्ति पाडिहेराइं । कहमाणाइं तिहुयणसाभित्तं जिणवरिन्दस्स ॥ ९ ॥

तथाहि—
 तुङ्गवट्ठुल्लं मसिणथुडनालु, वेरुलियसमबहलदलु, घणविसालसमसालसालिउ । मयरन्दलालसभसलपि-
 ज्जमाणकुसुमोहमालिउ ।

वीरह उयरि असोयतरु रविकरपहहरु, भाइ । पवणन्दोलपवालकरु, हरिसिं नचइ नाइ ॥ १४१० ॥

विण्टसंठियसुरहिगन्धहु, जलथलर्यरुसंभवहं, पञ्चवन्न सुरगणविमुक्किय । आजाणुउस्सेह तहिं, गन्धलु-
द्धभमरहं अचुक्किय ।

सहइ समन्ता जिणवरह वियसियकुसुमहं बुट्ठि । जिणदंसणि उप्फुल्लमुह नाइ पयासइ तुट्ठि ॥ ११ ॥
हरिसवियसियवयणणयणेहिं, हरिणेहिं सुयअइरसिण, विजियसजलजलवाहगजिय । अन्नाणतिमिरन्तरि-
यमुवणभावपायडणसजिय ।

जिणञ्जुणि पसरइ दसदिसिंहिं, तिहुयणजणियपणाम । नं गुरुतमनिदोवहयजणपडिबोहणकाम ॥ १२ ॥
खीरसायरलहरिडिण्डीरपण्डुरयरसरयससिकिरणसरिसचिहुरोहसुन्दरु । साणिक्कमण्डियपवरकणयडण्डु
रजियपुरन्दरु ।

सुरवइकरकमलट्टिउं चामरजुयलु ढलेइ । नावइ गुणगणुं सुइयमणु पुणु पुणु जिणह नमेइ ॥ १३ ॥
जचकञ्चणघडिउ मणिचित्तु, उत्तुहु वित्थरपवरु, नसियमज्जु पेरन्तउत्तुरु । बहुचित्तविछुरियतणु, पडिमरु-
ववरसीहसिन्धुरु ।

सीहासणु तिहुयणगुरुहु सोहइ निरुवमकन्ति । नं रूवन्तरि मेरुगिरि धारइ तणु गुरुभन्ति ॥ १४ ॥
अवभवजियगयणरविकिरणनियरो ँव परिभासुरह, विप्फुरन्ततणुकिरणरइयह । नहविवरपरिसक्किरह,
१ व-०तरु । २ अ-०सिहु । ३ अ-०दण्डु । ४ व-०ट्टियं । ५ व-०गण । ६ अ-०मणु । ७ अ-०रुय । ८ व-०यहं ।

तिमिरनियरमहिवलयन्ईयह ।
 पसरन्तह भामण्डलह वीरह निरुवमसोह । नं जिणसेवहिं पट्टविय दिणयरि नियकिरणोह ॥ १५ ॥
 पउरपडिरवभरियनहविवरवाहिरीकयजणसवणगुरुवमक्खउक्कन्नवयणेहिं । आयन्निय पसुगणेहिं, कम्पमाण-
 तणुतरलनयणेहिं ।

सुरदुन्दुहि वज्जन्तं तहिं गुरुनिग्घोसमहन्त । हक्खारइ जिणपासि किर सुर नर दूरि चरन्त ॥ १६ ॥
 थूलनिंतूलविमलविललुन्तमुत्तावलिसालियह, सरयसोममण्डलरवन्नह । मणिस्रण्डपरिमण्डियह, हरतु
 सारगिरिसरिसवन्नई ।

तिहुयणपहुछत्तत्तयह सोहइ उज्जलकन्ति । नं सुरसिन्धुपवाहनियरफेणह संठिय पन्ति ॥ १७ ॥

अन्नं च—

रुइरं च धम्ममच्चं णवहरियचिरायमाणकरपसरं । नीलमणिरयणमद्दं रेहइ पुरओ जिणिन्दस्स ॥ १८ ॥
 माणिक्खजडियकञ्चणडण्डो सिञ्जन्तकिङ्किणिकलावो । छज्जइ य महिन्दधओ पुरट्ठिओ भुवणनाहस्स ॥ १९ ॥
 सीहासणोवविट्ठे जिणस्मि परिसाउ ठन्ति सट्ठाणे । बारस उ मज्झयारे पढ्ढे पायारवलयस्स ॥ १४२० ॥

भणियं च—

१ अ-०पह । २ अ-जं । ३ अ-०कन्न० । ४ ब-०जन्ति । ५ अ-०नेत्तुल० । ६ अ-०लुर० । ७ ब-०न्नहं । ८ अ-०झओ ।

संजयेवैष्णविस्त्रिंशद्वेण पविसिउं वीरं । काउं पयाहिणं पुव्वदक्खिणे ठन्ति दिसिभाए ॥ २१ ॥
जोइसियभवणवन्तरदेवीओ दक्खिणेण पविसिउ । चिट्ठन्ति इक्खिणावरदिसिम्मि तिगुणं जिणं काउं ॥ २२ ॥
अवरेण भवणवासी वन्तरजोइससुरा य अइगन्तुं । अवरोत्तरदिसिभागे ठन्ति जिणं ते नमंसित्ता ॥ २३ ॥
समहिन्दा कप्पसुरा राया वरनारिओ उइस्सेणं । पविसन्ति पणमिज्जणं ठन्ति य पुव्वुत्तरदिसाए ॥ २४ ॥

अवि य—

इन्तं भहिद्धिं पणिवयन्ति ठियसविचयन्ति पणमन्ता । नवि जन्तणा ण विकहा न परोप्परमच्छरो न भयं ॥ २५ ॥
वीयम्मि होन्ति तिरिया तदूए पायारमन्तरे जाणा । पायारबहिं तिरियावि केवला मणुयोमस्सा वा ॥ २६ ॥
सच्चवइ समणुगाए जुगवं चिय सव्वसंसयहराए । अमयरससाविणीए जोयणनीहारिणीए य ॥ २७ ॥
वाणीए मणहराए कयकिच्चोऽवि हु कहेइ भव्वाणं । तित्थयरनामकम्मोदएण धम्मं महावीरो ॥ २८ ॥
धम्मत्थकाममोक्खा पुरिसत्था एत्थ होन्ति वत्तारि । धम्माओ जेण सेसा हवन्ति ता तम्मि जइयव्वं ॥ २९ ॥
पुरिसेणं बुद्धिमया, सो पुण दुविहो भवे समासेणं । पढमो यै ससणधम्मो सावगधम्मो भवे वीओ ॥ १४३० ॥
पव्वज्जापडिवत्ती आरम्भपरिग्गहाण वाएण । विहियाणुद्दाणपवित्तिओ य धम्मो जइणेसो ॥ ३१ ॥
सो पुण दुग्परियल्लो काउरिसाणं विवेगरहियाणं । दुद्धरपञ्चमहव्वचधारणमिन्तं जओऽव्वरसं ॥ ३२ ॥

१ व-वरुप० । २ व-पागा० । ३ व-उ । ४ अ-परिगहो य । ५ व-सा । ६ व-परियल्ला । ७ व-मेत्थं ।

राईभोयणविरई असनिहीसंचओ अकिञ्चनं । पिण्डो उग्गमउप्पायणेसणाएँ सया सुद्धो ॥ ३३ ॥
 पञ्चसु तथा समीसुं गुत्तीसुं तीसु तवविहाणे य । उल्लभियन्वं निचं ममत्तभावो य न कहिञ्चि ॥ ३४ ॥
 असिणाणं जा जीवं भूमीसयणं च तं पि जामहुगं । केसुद्धरणं परजायणं च अवमाणसहणं च ॥ ३५ ॥
 गुरुकुलवासो सययं खुहापिवासादयो य जेयन्वा । वावीसं च परीसहसत्तू दिन्वाहउवसेग्गा ॥ ३६ ॥
 सीलङ्गसहस्साणं भारो अट्टारसण्ह वोढन्वो । लद्धावलद्धभिक्षावित्ती तह उत्तमा खन्ती ॥ ३७ ॥

जओ—

खन्ती गुणाण सूलं विराहए कोहणो अहिंसाई । दहइ तवसंजमं पि य जेहेव मण्डुक्कियाखमओ ॥ ३८ ॥
 बरुभाईवधरणं तवकरणमरन्नवासवसणं च । सज्झाओ सज्झाणं अहलं चिय खन्तिरहियस्स ॥ ३९ ॥
 मद्दवमज्जवनिह्योभया य विणओ य अपडिक्कम्मत्तं । मासाइया य पडिमा पन्वज्जा दुक्करा एवं ॥ १४४० ॥
 निसिउग्गखग्गधारासंक्रमणं दुक्करं जहा होइ । लोहमयचणयचावणमग्गिसिहाजालपाणं वा ॥ ४१ ॥
 सायरबाहुत्तरणं मन्दरगिरितोलणं तुलाए य । चक्कट्टगमज्झेणं धीउल्लियविन्धणं चेव ॥ ४२ ॥
 अहवाऽवि जहा गयणे गङ्गापडिसोयगमणमइकडं । तह साहसरहिएणं पन्वज्जा दुक्करा काउं ॥ ४३ ॥

भणियं च—

बुभ्रन्ति नाम भारा ते क्षिय बुभ्रन्ति वीसमन्तेहिं । सीलभरो वोढवो जावजीवं अविस्सामो ॥ ४४ ॥
अओ य—

विसयसुहपिवासाए अहवा बन्धवजणाणुरागेणं । अचइन्तो नावीसं परीसहे दुस्सहे सहिउं ॥ ४५ ॥
जइ न तरेज्जा विसुद्धं काउं अइदुक्करं समणधम्मं । समणोवासगधम्मं तो कुब्जा सत्तिओ महम्मं ॥ ४६ ॥
पढइ पढसं च ताइं सुणेइ जाणेइ गुरुसमीवम्मि । तत्तो गिण्हइ पालइ उवओगपरो सया कालं ॥ ४७ ॥
दुविहतिविहेण पढमो दुविहं दुविहेण बीयओ होइ । दुविहं एगविहेणं एगविहं चैवं तिविहेणं ॥ ४८ ॥
एगविहं दुविहेणं एक्केक्कविहेण छट्ठओ होइ । उत्तरगुणसत्तमओ अविरओ चैवं अट्टमओ ॥ ४९ ॥

सो य इमो—

पच्च य अणुव्वयाइं गुणव्वयाइं च होन्ति तिन्नेव । सिक्खावयाइं चउरो सावगधम्मो दुवालसहा ॥ १४५० ॥
थूलपणासवविरेइं दिसिवयभोगवयणत्थदण्डो य । समइयदेसवगासियपोसहतिहिसंविभागो य ॥ ५१ ॥
वोसिरइ जहासत्तिं थूलं संकप्पैओ निरवराहं । जीवं पणुच्च हिंसं जयणं च करेइ सुहुमेसु ॥ ५२ ॥
थूलमुसावायवए कन्नालियमाइपञ्चभेयं च । गुरुसंक्लिसहेऊ असच्चवयणं विवज्जेइ ॥ ५३ ॥
थूलमदत्तादाणं सच्चित्ताचित्तमीसविसयं च । जं इह अणत्थहेऊ तं वज्जे जावजीवाए ॥ ५४ ॥

१ व-वेय । २ व-सावगा० । ३ अ-प्पए ।

वज्रं धूलमवम्भं परनारितिरिक्खदेविविसयं च । होइ व सदारनिरओ अहव सदारं पि वज्जेइ ॥ ५५ ॥
 धणधनखेत्तवत्थू रूपसुवन्ने तहेव कुवियम्मि । दुपए चउपयम्मि य अपरिमियपरिगहं वज्जे ॥ ५६ ॥
 गणिमं धरिमं मेज्जं पारिच्छिज्जं धणं चउद्धा उ । एयम्मि य पत्तेयं परिमाणं होइ कायच्चं ॥ ५७ ॥
 धनो सालिजवाई खेत्तं सेक्काइ वत्थु घरहट्ठा । रूपसुवन्नं दुविहं घडियमघडियं च विन्नेयं ॥ ५८ ॥
 कुवियं कडाहिमाई विविहं गिहवक्खरं वियाणाहि । दाससगडाइ दुपयं गोप्पाइ चउप्पयं नेयं (?) ॥ ५९ ॥
 उहुमहे तिरियम्मि य दिसिपरिमाणं तु सावओ कुज्जा । परओ सच्चजियाणं अभओ दिन्नो भवइ एवं ॥ १४६० ॥
 उवभोगे परिभोगे भोयणओ कम्मओ य वयगहणं । भोयणओ संसाई कम्मयओ पन्नरसकम्मा ॥ ६१ ॥
 संसमहुसज्जमक्खणपञ्चुम्भवरिणन्तकायबहुवीयं । वज्जेइ राइभत्तं अमुणियफलकरगमाईयं ॥ ६२ ॥
 सच्चित्तदव्वविगईवत्थविलेवणविभूसणं मल्लं । तम्बोलण्हाणमब्भङ्गणं च असणाइ नियमेइ ॥ ६३ ॥
 इङ्गालीवणसाडीभाडीफोडीसु कम्मलक्खाए । दन्ते रसविसंकेसे वाणिज्जं जन्तपीलगयं ॥ ६४ ॥
 णिल्लच्छणकम्मदवग्गिदाणसरदहतलायसोसणया । असईपोसं च तथा जहसत्तीए य नियमेज्जा ॥ ६५ ॥
 रङ्गालविक्कयं इट्ठवायकुम्भारलोहगाराणं । उट्टारभाडिसुज्जाइयाण वित्तिं विवज्जेइ ॥ ६६ ॥
 वणछेयाओ वणविक्कएण फलकुल्लुपन्नपणिण । आरामविक्कएण य जा वित्ती तं विवज्जेज्जा ॥ ६७ ॥
 सगडाणं घडणघडावणेण तन्विक्कएण जा वित्ती । तं नियमे सगडाई भाडियकम्मं च वज्जेइ ॥ ६८ ॥

नियमेइ उडुसिलकुइयत्तहलखडणमाइणा वित्ती । सव्वेसिमागराणं ववहारे वोसिरेइ सया ॥ ६९ ॥
 नहदन्तवसरचम्मं कच्छूरियपूहए ससुत्तीणं । सुत्ताहलसंखवराडंया य जहसत्तिओ नियमे ॥ १४७० ॥
 वोसिरइ लक्खजउलोहभाइमहुमज्जलोणियाईणं । विससत्थसुसलजन्तणिउक्खलपैभिईण य वणिज्जं ॥ ७१ ॥
 मणुयाण तिरिक्खाण य कैसवणिज्जम्मि विक्कयं नियमे । जन्ताण चाहणं घञ्चियत्तिलेत्तेल्लियं वज्जे ॥ ७२ ॥
 णिल्लिच्छणं च वसभाइयाण दाणं च पावकम्ममाजं । दवदाणं सरदहसोसणं च वज्जे असइपोसं ॥ ७३ ॥
 चउहा अणत्थदण्डो अवझाणपसायहिंसदाने य । पावुवएसम्मि तहा तत्थावज्झाणविसयम्मि ॥ ७४ ॥
 अजराभरत्तदेसाइयाईविज्जाहरिन्दकिडुइ । धाउव्वयाइ असंबद्धज्झाणं चिवज्जेइ ॥ ७५ ॥
 वज्जइ पमायचेट्ठं परेसि त्वगाइहिंसगप्पिणणं । करिसणनिवसेवाइ पावुनएसं च नो देइ ॥ ७६ ॥
 सावज्जजोगवज्जणरूवं सामाइयं उअयक्कालं । बहुसो वावि करेज्जा समभावाचट्ठिओ सहो ॥ ७७ ॥
 भणियं च—

जो समो सव्वद्वएणु तसेसुं थावरेसु य । तस्स सामाइयं होइ इइ केवलिआसियं ॥ ७८ ॥
 सामाइयन्नि उ कए समणो इव सावओ इवइ जम्हा । एएण कारणेणं बहुसो सामाइयं कुज्जा ॥ ७९ ॥
 देसावगासियं पुण दिसापमाणस्स आवकहियस्स । पइदिणमाइसमासो सव्ववयाणं च संखिवणं ॥ १४८० ॥

आहारपोसहो तह सरीरसकारबभवावारे । अट्टमिचउदसीसुं चउभेयं पोसहं कुज्जा ॥ ८१ ॥
चरमवए असणाई साहूणं देज्ज निज्जरट्ठाए । देसद्धसद्धसकारकमजुयं मोक्खवहउ त्ति ॥ ८२ ॥

अणियं च—

निव्वाणं खलु कज्जं नाणाइतिगं तु कारणं तस्स । निव्वाणकारणाणं तु कारणं होइ आहारो ॥ ८३ ॥
पुव्वोइयधम्मस्स य संभत्तं मूलकारणमिस्स । मूलाईउवमाए जं एयं वन्नियं समए ॥ ८४ ॥

तहाहि—

मूलं न दुमस्स इमं सुप्पायारनगरस्स दोरं व । पासायस्स न पीढं निहि व्व रथणाणमिच्चाइ ॥ ८५ ॥
देवत्तणपडिवत्ती जिणम्मि साहुसु गुरुत्तपडिवत्ती । तत्तत्थसदहाणं च होइ संमत्तमेयं तु ॥ ८६ ॥
एगविह दुविह तिविहं चउहा पञ्चविह दसविहं सम्मं । मोक्खतरुयीयभूयं तत्तत्था पुण इमे होन्ति ॥ ८७ ॥
जीवाजीवा पुन्नं पावासवसंवरो य निज्जरणा । बन्धो मोक्खो य तहा नव तत्ता होन्ति नायन्वा ॥ ८८ ॥
जीवा दुविहा संसारिणो य मुत्ता य णवविहा भविणो । पुढविदगागणिवाऊवणस्सइ चउव्विहा य तत्ता ॥ ८९ ॥
अहवा दुविहा तिविहा चउहा पञ्चविह छव्विहा चेव । नवविह चउदस भेया बत्तीसविहा उ ते भणिघा ॥ १४९० ॥
पाणा पज्जत्तीओ तणुमाणं आउयं च कायठिई । लेसा जोगुवओगा एएसिं जाणियन्वाइं ॥ ९१ ॥

तित्थअतित्थे सिद्धा तित्थयरा तह अतित्थकरसिद्धा । सयपत्तेयविबुद्धा बुहवोहियसन्नगिहिलिङ्गे ॥ ९२ ॥
 इत्थीपुरिसनपुंसा एगाणेगसिद्धाइभेएणं । मुत्ता अणेगभेया असरीरा परमसुहजुत्ता ॥ ९३ ॥
 धम्माधम्मागासा गइठिइअवगाहलक्खणा होन्ति । तह पुगलत्थिकाओ कालो अ इमे अजीवा उ ॥ ९४ ॥
 सायं उच्चागोयं सत्तत्तीसा य नामपगडीओ । तिन्नि य आऊणि तहा यायालं पुत्तपगडीओ ॥ ९५ ॥
 णाणन्तरायदसगं दंसण नव मोहपयडिछन्वीसं । णामरस चउत्तीसं तिण्हं एक्केक्क पावाओ ॥ ९६ ॥
 अव्वयकसायहन्दियकिरियाजोगा य आसवो होइ । एएसि निरोहो पुण बोधन्वो संवरो चेव ॥ ९७ ॥
 अणसणभेयाइ तवो वारसहा तेण निज्जरा होइ । भइमहाभइाई अहव तवोऽणेगहां भणिओ ॥ ९८ ॥
 पयइठिईअणुभागप्पएसभेया चउन्विहो बन्धो । नीसेसकम्मविगमो मोक्खो इय नव उ तत्ताणि ॥ ९९ ॥
 चउसइहणतिलिङ्गं अट्ठविहायारसुपरिसुद्धं च । पञ्चविहलक्खणजुयं संमत्तं छन्विहागारं ॥ १०० ॥
 परमत्थसंथवो वा सुदिट्ठपरमत्थसेवणा वावि । वावन्नकुदंसणवज्जणा य संमत्तसइहणा ॥ १ ॥
 सुस्तसधम्मराओ गुरुदेवाणं जहासमाहीए । वेयावच्चे नियमो सम्मदिट्ठिस्स लिङ्गाइ ॥ २ ॥
 निस्सङ्खिय निक्कङ्खिय निन्वितिगिच्छा अमूढदिट्ठी य । उववूहथिरीकरणे वच्छल्लपभावणे अट्ठ ॥ ३ ॥
 उवसमसंवेगोऽवि य निन्वेगोऽवि य तहाणुकम्प ति । अत्थिक्कं चेव तहा संमत्ते लक्खणा पञ्च ॥ ४ ॥
 छिण्डी रायभियोगो गणाभियोगो बलाभियोगो य । देवाभियोग गुरुनिगहो य कन्तारवित्ती य ॥ ५ ॥

खीणैः सुवसन्तेऽसु य खीणुवसन्तेऽसु अहवणन्तेऽसु । मिच्छन्तस्मि य जीवो सम्मत्तं लहह न उ इहरा ॥ ६ ॥
जह चउरङ्गं सेनं नायगरहिंयं न साहए कज्जं । तह नाणाइगुणजुओ अदंसणो साहह न मोक्खं ॥ ७ ॥

जओ भणियं—

कुसमयसुईण महणं सम्मत्तं जस्स सुद्धियं हियए । तस्स जगुज्जेयगरं नाणं चरणं च भवमहणं ॥ ८ ॥
सम्मत्तस्मि उ लद्धे ठइयाइं णरयतिरियदाराइं । दिव्वाणि भाणुसाणि य मोक्खवसुहाइं सहीणाइं ॥ ९ ॥
यन्दणमाइ न कप्पइ इह लोइयदेवलोइयगुरूणं । लोइयतवो य लोइयतिथेसुं णहाणदाणाइं ॥ १० ॥
सम्मत्तमूलमेयं धम्मं नाउं समत्थसुहहेउं । भो भव्वा ! जहसत्ती इमस्मि च्चवुज्जमं कुणह ॥ ११ ॥
एत्थन्तरस्मि जागो वित्थरओ सोमिलेण पारद्धो । उवद्वाया एगारस वेयाइविज्ज तहिं पत्ता ॥ १२ ॥

भणियं च—

पढमेत्थ इन्दभूई बीओ पुण होइ अग्गिभूइ ति । तइए य वाउभूई तओ वियत्ते सुहम्मे य ॥ १३ ॥
मण्डिय मोरियपुत्ते अकम्पिए चैव अयल भार्योए । मेयज्जे य पभासे य गणहरा होन्ति वीरस्स ॥ १४ ॥
एत्थाइह्हा तिमि वि सहोयरा अन्नन्नमणुरत्ता । मण्डियमोरियपुत्ता य दोऽवि एक्कोयरससुत्था ॥ १५ ॥
सन्वे पण्डियमभू सन्वे चिय जच्चमाहणा एए । पढमेल्लुयसंघयणा समचउरंसा य सण्ठाणा ॥ १६ ॥

१ अ-वीए । २ ब-०या य । ३ ब-धिय ।

उकुट्टिनायमुहले अप्फालियदुन्दुही नहाउ सुरे । आगच्छन्ते दहुं परितुट्ठो भणइ जन्नजणो ॥ १७ ॥
 जन्ने अहो ! सुजट्ठं सक्खं चियं जं सुरा इह समिन्ति इय । तेसि वयन्ताणं देवा जन्नं अहक्कमिउं ॥ १८ ॥
 गच्छन्ति जिणसगासे ताहे जम्पन्ति ते विलक्खमणा । को एस इहायाओ कुणन्ति महिमं सुरा जस्स ॥ १९ ॥
 रुप्पाइसालतियगाइया उ रिद्धी विउव्विया एसा । जाणियपरमत्थेहिं अन्नेहिं विं तेसि परिक्हियं ॥ १५२० ॥
 सव्वजुसव्वदंसी तित्थयरो एत्थ आगओ वीरो । तिहुयणमहिओ सव्वे सुरासुरा किङ्करा जस्स ॥ २१ ॥
 तं सोऊण दियवरो गोतमगोत्तो उ इन्दभूइ स्ति । गुरुअमरिसगहविहुरियचित्तो चिन्तइ अहम्माणी ॥ २२ ॥
 मोत्तूण ममं लोगो किं धावइ एस तस्स पानूलं । अन्नोऽवि जाणइ मए ठिअग्गि कत्तो चियं एयं ॥ २३ ॥
 वच्चेज्ज व मुक्खजणो देवा कहणेण विरूढयं नीया । वन्दन्ति संयुणन्ति य जेणं सव्वजुबुद्धीए ॥ २४ ॥
 अहवा जारिसओ चिय सो णाणी तारिसा सुरा तेऽवि । अणुसरिसो संजोणो गामनडाणं च मोक्खवाणं ॥ २५ ॥
 काउं हयप्पयावं पुरओ देवाण दाणवाणं वौ । नासेहं नीसेसं खणेण सव्वजुवायं से ॥ २६ ॥
 इय वोत्तूणं पत्तो दहुं तियलोगपरिवुडं वीरं । चउत्तीसाइसयणिहिं स सङ्गिओ सो ठिओ पुरओ ॥ २७ ॥

उत्तरं च—

“साक्षादुद्दिष्टभूतिः समवसृतिस्तुत्रो भूषणत्वात्तत्कथा—

१ व-य । २ अ-चियं व-चयं । ३ न-मोक्ख । ४ व-य ।

नायातानङ्गनाभिः सह वरविबुधान् पञ्चवर्णैर्विमानैः ।

रूपं चाश्चर्यभूतं क्षमिति दशदिशो भासयन् स्फारकान्त्या

तस्थौ क्षोभात्सशङ्को मुनिपतिपुरतो हा किमेतत् किमेतत् ? ॥ २८ ॥”

आभासिओ जिणेणं जाइजरामरणविप्पमुक्केणं । नामेण य गोत्तेण य सवन्नू सव्वदंसी य ॥ २९ ॥

हे इन्दभूइ ! गोयम ! सागयमुत्ते जिणेण चिन्तेइ । नामं पि मे दियाणइ अहवा को मं न धोणेइ ॥ १५३० ॥

जइ किरं हिययगयं मे संसयमन्नेज्ज अहव छिन्नेज्जाँ । ता होज्ज विम्हओ मे इय चिन्तन्तो पुणो भणिओ ॥ ३१ ॥
किं अत्थि जिओ देहे उयाहु नत्थि त्ति संसओ तुज्झं । वेयपए य भणित्ता जीवो अत्थि त्ति तुह बुद्धी ॥ ३२ ॥

वेयपयं च इमं—“स वै अयं आत्मा ज्ञानमयः ।”

पच्चरखाइपमाणाम्मो मुत्तत्तणाइभावाओ । जं ता नत्थि त्ति मई ण य जुत्ता तुज्झ सा काडं ॥ ३३ ॥

चेयन्नामणुहविज्जइ जीवन्ततणुस्मि तं च जीवणुओ । देहस्स गुणो णयं भूयाणमचेयणत्तणओ ॥ ३४ ॥

सुहदुहचेयणधारणमरणानुस्सरणमाइ न घडेइ । अणुहवसिद्धं जीवाभावे ता अत्थि सो नियमा ॥ ३५ ॥

एवं जिणेण कहिए सव्वन्नू चेव एस इय मुणिउं । हिट्ठमणो संविगो पडिबुद्धो वन्दए वीरं ॥ १५३६ ॥

किञ्च—

१ व-०सीणं । २ व-याणा० । ३ व-जइ वा हि० । ४ अ-वा । ५ अ-०वो भा० ।

छिन्नस्मि संसयम्भी जिणेण जरमरणविप्पमुक्केणं । सो समणो पव्वहओ पञ्चहिं सह खण्डियसएहिं ॥ ३७ ॥
 तं पव्वहयं सोऽं अग्गिभूई वि अमरिसावन्नो । चिन्तइ भायरमाणेमि तं पराजित्तु समणमहं ॥ ३८ ॥
 सो छलवाई अहविन्दजालिओ छलइ सत्थचित्तजणं । इहरा उ इन्दभूरं वाए को तरइ जेउं जे ॥ ३९ ॥
 ता सो जइ मम पक्खं जाणिस्सइ अह निरागरिस्सइ य । ताहं पि तस्स सीसो इय भणिय गओ जिणसयासो १५४०
 णामेण य गोत्तेण य जिणेण आभासिओ संसंकमणो । भणिओ य विम्विओ सो कम्मं तुह संसओ अत्थि ॥ ४१ ॥
 पच्चक्खाइअगम्मं कम्मं मुत्तं च कह इमं जीवे । बज्झइ अमुत्तस्सवे उवघायाणुग्गहा य कहं ॥ ४२ ॥
 मुत्तेण अमुत्तस्स उ कम्मं जियस्स सो य नो जुत्तो । पच्चक्खं चिय कम्मं अइसयनाणीण मज्झं च ॥ ४३ ॥
 तुज्झाणुमाणगम्मं इह जियवइचित्तदंसणाओ उ । कम्माओ चिय सुहइहविकलेयरमाइभावाओ ॥ ४४ ॥
 दीसइ य मुत्तघडमाइणा उ जोगो अमुत्तगयणस्स । नाणे सुरोसहेहिं य उवघायाणुग्गहा मुत्ते ॥ ४५ ॥
 वेदेऽप्युक्तम्—“पुण्यः पुण्येन कर्मणा पापः पापेन कर्मणा ।”

छिन्नस्मि संसयम्भी जिणेण जरमरणविप्पमुक्केणं । सो समणो पव्वहओ पञ्चहिं सह खण्डियसएहिं ॥ ४६ ॥
 ते पव्वहए सोऽं वाउव्वहूई वि चिन्तए एवं । सव्वन्नू चेव इमो भयवं ता वन्दिमो गन्तुं ॥ ४७ ॥
 सीसत्तं पडिवत्ता संपह इन्दग्गिभूहणो जरस्स । तिहुयणकयप्पणामो स महाभागोऽभिगमणिज्जो ॥ ४८ ॥

ता तस्स वन्दणनमंसणाणा होमि पूयपावोऽहं । वोच्छिन्नसंसओ वा वोत्तुं पत्तो जिणसयासं ॥ ४९ ॥
तो रुवरिद्धिदंसणपरितुट्ठो सो जिणेण आभ(पु)ट्ठो । तज्जीवतस्सरीरं ति संसओ तुज्झ हिययम्मि ॥ १५५० ॥
पच्चक्खाइअगहणा जीवो नत्थेत्थ देहवहरित्तो । जलबुब्बुउ व्व सलिले देहे संमुच्छई एसो ॥ ५१ ॥

इमं च न जुत्तं—

देसेण स पच्चन्खो जीवगुणाणं अवग्गहारिणं । पच्चक्खत्तणओ चिय तहाणुमाणेणवि स गम्सो ॥ ५२ ॥
देहिन्दिद्याहरित्तो आया जं इन्दिद्याण विगमेऽवि । इन्दिदयदिट्ठे अत्थे सुमरइ मरणं च पावेइ ॥ ५३ ॥
वेदेऽप्यु त्तम्—“सत्थेन लब्धस्तपसा खेप ब्रह्मचर्येण । नित्तं ज्योतिर्मयो हि शुद्धोऽयं पश्यन्ति धीरा
यतयः संघतात्मानः ॥”

छिन्नम्मि संसयम्मी जिणेण जरमरणविप्पमुक्खेणं । सो समणो पव्वइओ पञ्चहिं सह खण्डियसएहिं ॥ ५४ ॥
तयणन्तरं विद्यत्तो आगच्छइ भगवओ सयासम्मि । आभासिओ जिणेणं भूएसुं संसओ तुज्झ ॥ ५५ ॥
भूयाणि ण विज्जन्ति उ तप्पडिवत्ती दुचन्दरूवं ति । तो सव्वसुन्नया इद जुत्ता वेए जओ भणियं ॥ ५६ ॥

“खमोपमं वै सकलं” इमं च अजुत्तं, जेओ—

सुभिणासुमिणविभागो गन्धव्वपुरेयराइभेओ य । सव्वपसिद्धो जुज्झइ न सव्वसुन्नत्तपक्खम्मि ॥ ५७ ॥

अधुवत्तमसारत्ताणकहणेणं वेयवयणमेयं तु । संसारियवत्थूसुं पडिवन्धनिवारणपहाणं ॥ ५८ ॥
न उ सव्वसुनभावस्स साहगं किञ्चि अत्थि अन्नं पि । वेयपयं भूयाणं सत्तासंस्तयगं तं च ॥ ५९ ॥

“पृथिवी वै देवता, आपो वै देवता, तेजो वै देवता, वायुवै देवता” इत्यादि ॥

छिन्नस्मि संसयम्भी जिणेण जरमरणविप्पमुक्केणं । सो समणो पव्वहओ पञ्चाहिं सह खण्डियसएहिं ॥ १५६० ॥
तो एइ सुहम्मदिओ विस्मिहयचित्तो उ जिणसयासम्मि । आभासिओ जिणेणं आमन्तेज्जण नामेणं ॥ ६१ ॥
जो जारिसो इह भवे सो तारिसो उ परभवे होइ । इय संसओ तुह मणे वेयपयाणत्थभन्तीए ॥ ६२ ॥

वेयपयं च—“पुरुषो वै पुरुषत्वमभ्रुते पशवः पशुत्वमभ्रुवन्ते ।” इत्यादि ॥

अन्नं च तुज्झ बुद्धी कलं किर कारणस्स अणुरूवं । ण जणेइ सालिद्धीजं जं कैइयवि गोडुमङ्करं ॥ ६३ ॥

इमं च न जुत्तं, जओ—

कारणरूवं कज्जं नेगन्तो सिंगओऽवि होइ सरो । जायइ तह गोलोसा विलोमओ एत्थ दुव्वत्ति ॥ ६४ ॥

जं पुरिसो पुरिसत्तं पावइ इच्चाइ भासियं वेए । तं मइवज्जवाईगुणजुत्तो सो तयं लहइ ॥ ६५ ॥

मायाईगुणजुत्ता पुणो पसुत्तं लहन्ति पसुणोऽवि । न उ नियमेणं जं इह कम्ममावेक्खा भवुप्पत्ती ॥ ६६ ॥

कम्मं च चित्तरूवं ता कारणरूवमेव कज्जन्ति । एयं पि जुज्झइ च्चिय किञ्चनं वेद्यवयणं नि ॥ ६७ ॥

१ अ—किञ्च । २ न—हासि० । ३ न—नीयं । ४ अ—क्याह यवि । ५ अ—वेवं ।

“शृगालो वै एष जायते यः सपुरीषो दह्यते ।” इत्यादि ॥

छिन्नस्मि संसयम्भी जिणेण जरसरणविप्पमुक्केणं । सो ससणो पव्वइओ पच्चहिं सह खण्डियसएहिं ॥ ६८ ॥
तयणन्तरमागच्छइ मण्डियपुत्तो जिणस्स पासम्मि । भणिओ जिणेण भो तुह संदेहो बन्धमोक्खेसु ॥ ६९ ॥
विरुद्धवेदपदनिबन्धनश्चायं, तानि चामूनि—“स एष विगुणो विभुर्न बध्यते संसरति वा मुच्यते मो-

चयति वा ॥” इत्यादि ॥

भुत्ते पडुच्च एयं नेयपयं भासियं न उ भवत्थे । बन्धाइअभावम्मि य दिक्खाह निरत्थयं सव्वं ॥ १५७० ॥
किञ्च—“न ह वै सशरीरस्य प्रियाप्रिययोरपहतिरस्ति, अशरीरं वा वसन्तं प्रियाप्रिये न स्पृशतः ॥”
इच्चाइवेयवक्कातो बन्धमोक्खवा उ होन्ति विन्नेया । इय छिन्नसंसओ सो अडुडसएहिं पव्वइओ ॥ ७१ ॥
वीरजिणस्स सयासे मोरियपुत्तो य तो समागच्छे । भणिओ य भगवया सो देवेसु संसओ तुज्झ ॥ ७२ ॥
“को जानाति मायोपमान् गीर्वाणानिन्द्रयप्रवरुणकुर्वेराण्” ।

इच्चाइवेयवक्का तुज्झ सुराभावपच्चओ जाओ । सो य ण जुत्तो जम्हा अणिच्चयावेयगं च्वे ॥ ७३ ॥
मायोवसत्तमेयं देवाणं न उ अभावसंकहगं । पच्चक्खं पेच्छ इमे देवा मम पासमल्लीणा ॥ ७४ ॥
किञ्च—“स एष यज्ञायुधी यजमानोऽञ्जसा स्वर्गं लोकं गच्छति ।”

१ अ-मवे । २ अ-वह । ३ ब-क्खाइ । ४ ब-वेय ।

एयस्मि य वेयपए सुरसत्ता स्रहया तुह मयस्मि । इय छिन्नसंसओ सो अहुट्टसएहिं पव्वइओ ॥ ७५ ॥
आगच्छइ जिणपासे अकस्मिओ सो जिणेण आलत्तो । तुह नारएसु जाओ सन्देहो वेयवयणाओ ॥ ७६ ॥

तं च इमं—“न ह वै प्रेत्य नरके नारकाः सन्ति ।”

एयं च वेयवयणं सुहकरमाणो न नारया होन्ति । एयत्थसाहगं चिय न य तदभावं पसाहेइ ॥ ७७ ॥
केवल्लिणो पच्चक्खा जुत्तीगम्मा भवारिसाणमिमे । जे वेइन्ति पगिइ पावफलं ते उ नेरइया ॥ ७८ ॥

किञ्च—“नारको वै एष जायते यः शूद्रान्नमश्नाति ।”

वेउत्तीए इमाए विज्जन्ते नारय त्ति बोधव्वं । वोच्छिन्नसंसओ सो पव्वइओ तिहिं सएहिं समं ॥ ७९ ॥
संपइ य अयलभाया आगच्छइ भयवओ समीवस्मि । भो तुज्झ पुन्नपावेसु संसओ इय जिणो आह ॥ १५८० ॥
सो य न जुत्तो जम्हा पच्चक्खं चेव दीसए पयडं । पुक्खस्स य पावस्स य फलमिह लोगागमपसिद्धं ॥ ८१ ॥
सुकुलुप्पत्ती ख्वं विहवो भोगा पहुत्तमारोगं । एमाइ पुन्नफलं विवरीयं होइ पावस्स ॥ ८२ ॥

सुत्तिवयणं एत्थत्थे जहग्गिम्मूहस्मि तह उ दट्ठव्वं । इय छिन्नसंसओ सो पव्वइओ तिहिं सएहिं सबं ॥ ८३ ॥
मेयज्जो आगच्छइ जिणयामूलस्मि तं जिणो भणइ । मेअज्ज ! संसओ तुह परलोगत्थित्तणे अत्थि ॥ ८४ ॥
सो य ण जुत्तो जम्हा आया चेयल्लिङ्गओ सिद्धो । सो परलोगं वच्चइ सो वज्जियकज्जजोएणं ॥ ८५ ॥

परलोगस्साभावे दिक्खातवदाणजन्नपूयाइ । सव्वं निरन्थयमिहं इमे सुरा पेच्छ परलोगो ॥ ८६ ॥

किञ्च—

“अद्वाघेनोदरस्थेन यो वै ह म्रियते द्विजः । श्वानयोनिशतं गत्वा चाण्डालेषु प्रजायते ॥ ८७ ॥”
परलोगो मन्निजइ एयाओ चेव समयवक्काओ । इय छिन्नसंसओ सो पव्वइओ तिहि सएहिं समं ॥ ८८ ॥
तयणन्तरं पहासो सव्वजयपहासयस्स पासम्मि । आगच्छइ कुसलमणो जिणेण आभासिओ सोऽवि ॥ ८९ ॥
निव्वाणे संदेहो तुह हियए सो य होइ नो जुत्तो । जं निव्वाणं भोक्खो सो पुण नीसेसक्कमाणं ॥ ९० ॥
विगमो भन्नइ एत्थं कम्मं पुण वेयसिद्धमन्नं च । हीणुत्तामाइजीवावत्थावइचित्तदंसणओ ॥ ९१ ॥
नाणतपदंसणेहि य सुद्धेहिं होइ कम्मविगमो उ । इय छिन्नसंसओ सो पव्वइओ तिहि सएहिं समं ॥ ९२ ॥
उत्तमसंवेगपरा ते उत्तमचरणकरणसंपन्ना । सव्वे उत्तमवन्ना जयपहुणो गणहरा जाया ॥ ९३ ॥
उप्पन्नाविगमधुवपयतियम्मि कहिए जिणेण तो तेहिं । सव्वेहिं चि य बुद्धीहिं बारस अङ्गाइं रइयाइं ॥ ९४ ॥
आयारो सूयगडो ठाणं समवाय भगवई चेव । णायाधम्मकहाओ सत्तमयमुवासागदसाओ ॥ ९५ ॥
तह अन्तगडदसाओ अनुत्तरोवाइयाण य दसाओ । पण्हावागरणं तह एक्कारसमं विवागसुयं ॥ ९६ ॥
एक्कारस अङ्गाइं दुगुणादुगुणाइं गन्थमाणेणं । बारसमं पुण अङ्गं चउदसपुव्वेहिं नायव्वं ॥ ९७ ॥

ताणि य इमाणि—

उत्पायपुण्ड्रमगेणियं च तह्यं च वीरियं पुण्ड्रं । अत्थीनत्थिपवायं तत्तो नाणप्पवायं च ॥ ९८ ॥

सच्चप्पवायपुण्ड्रं तत्तो आयप्पवायपुण्ड्रं च । कम्मप्पवायपुण्ड्रं पच्चक्खाणं भवे नवमं ॥ ९९ ॥

विज्जाअणुप्पवायं अवज्झप्पाणा उ बारसं पुण्ड्रं । तत्तो किरियविलासं पुण्ड्रं तह विन्दुसारं च ॥ १०० ॥

गणहरपयस्मि उविया ते तित्थयेरेण सुहसुहुत्तस्मि । गन्धे निक्खिविय सिरे सुरोवणीए सुगन्धहे ॥ १ ॥

जाओ य तत्थ सङ्गो चउन्विहो जिणवरस्स पढमिल्लो । सीसो गोयमसामी चन्दणवाला य सिस्सिणिघा ॥ २ ॥

भवियारविन्दपडिवोहदिणयरो विहरए महीवीहं । चउतीसअइसयजुओ वीरो बहुगामनयरहुं ॥ ३ ॥

ते य इमे—

वररुवसुरहिरयमलआमयपासेयवज्जियं देहं । गोखीरसंखधवलं निव्विरस्सं मंसरुहिरं च ॥ ४ ॥

आहारो नीहारो दीसइ न जिणस्स मंसचवखूहिं । वरङ्कुलुप्पलसुरही निस्सासो दसदिसामोओ ॥ ५ ॥

जोयणमेत्ते खेत्ते मायन्ति सुराइयाण कोडिसया । सव्वसभासाणुगया जोयणनीहारिणी वाणी ॥ ६ ॥

पणवीसजोयणाइं चउद्धिसिं भगवओ उवस्समन्ति । पुण्ड्रुप्पन्ना रोगा पसमेइ वहरमारी य ॥ ७ ॥

अइवुद्धि अणावुड्डी दुब्बिभक्खं तह न होइ डमरं च । आमण्डलं रविसमं विरायए षट्ठिभायस्मि ॥ ८ ॥

आगासगयं चक्कं छसं इन्दज्झओ चमरजुयलं । सीहासणं विचित्तं सपायपीहं सहविहारि ॥ ९ ॥

कणगमया गवपउसा पायारतिथं च चउमुहत्तं च । वरदुन्दुही असोगो नहरोममवद्विधं चैव ॥ १६१० ॥
 मगस्मि कण्टया किर अहोमुहा ठन्ति अवनमन्ति दुमा । होन्ति मणुत्ता पञ्च उ सद्दहि इन्दितथा य ॥ १११ ॥
 वणराइसु छप्पि रिऊ मणोरसा अवयरन्ति समकालं । अणुकूलो भूभागं विसोहए सुरहिपवणो य ॥ १२ ॥
 विहगा पयाहिणगई गन्धोदयपञ्चवन्नकुसुमस्स । बुद्धी होइ समन्ता सुरेहिं विहिया जिणिन्दस्स ॥ १३ ॥
 कप्पसुरा जोहसिया भवणवई वाणमन्तरसुरा य । चिट्ठन्ति समोसरणे कोडिपमाणा जहन्नेणं ॥ १४ ॥
 इय चउतीसमइसया चउरो जम्मप्पभीइ जिणिन्दस्स । एक्कारस कम्मक्खयसंभूया सुरकया सेसा ॥ १५ ॥
 केवलमहिमं काउं वीरस्स सुरेसरा सपरिवारा । अट्टाहियानिमित्तं दीवे नन्दीसरम्मि गया ॥ १६ ॥
 बहुनन्दिरुक्खवणसण्डमण्डिए सुरवरच्छरनिवासे । तत्थ य चउद्विसासुं नीलुप्पलमणिमया चउरो ॥ १७ ॥
 अञ्जणगिरिणो तुङ्गा बहुविहवणराइरेहिरा वट्ठा । विच्छिन्नोवरिमतला तेसिं पुण चउसु पासेसु ॥ १८ ॥
 चउरो पुक्खरिणीओ पत्तेयं विमलवारिभरियाओ । गहिरपरिमण्डलाओ जम्बूदीवप्पमाणाओ ॥ १९ ॥
 तासि बहुमज्झदेसे धवलुज्जलमणिमया सुरम्मतला । परिवट्ठुलोरुत्तुङ्गा दहिवन्ता दहिसुहा गिरिणो ॥ १६२० ॥
 इय अञ्जणसु चउसुं सोलससुं दहिसुहेसु उवरितले । सासयजिणभवणाइं चउरदुवाराइं रेहन्ति ॥ २१ ॥
 जोयणसयदीहाइं पत्तासं वित्थडाइं रम्माइं । बावत्तरुसियाइं मणिरयणसुवन्नमइयाइं ॥ २२ ॥

उच्छुङ्कितोरणाइं मन्दरचूल व्व उच्चसिहराइं । मंगिरयणकिङ्किणीगणपडागपन्तीसणाहाइं ॥ २३ ॥
 हयगयरहविज्जाहरपडिरूवयपवरपन्तिजुत्ताइं । सव्वज्जमणोहरसोलभञ्जियावलयकलियाइं ॥ २४ ॥
 गब्भहरमज्झभागे तेसिं मणिपीढिया य एगेगा । पवरा तासु य चिट्ठइ विसिट्ठसंठाणसाराणं ॥ २५ ॥
 पणवन्नमणिमग्धाणं अट्टमहापाडिहेरजुत्ताणं । वरलोमहत्थघण्टियधूयकडुच्छुयसमेयाणं ॥ २६ ॥
 उत्सभजिणपमाणाणं उक्कोसेणं जिणिन्दपडिमाणं । वीरजिणिन्दपैप्पानाणं जहन्नओ अट्टसयमेगं ॥ २७ ॥
 जिणभवणडुवाराणं पुरओ मुहमण्डवा चउण्हं पि । वरथम्भपन्तिरम्मा विचित्तचित्ता उ त्तिडुवारा ॥ २८ ॥
 तण्णुरओ पेच्छामण्डवा उ सुरपेच्छणाण ते जोगा । मुहमण्डवसारिच्छा तेसिं पुरओ य वरधूमा ॥ २९ ॥
 चउरो जिणपडिमाओ धूमाभिमुहाउ चउदिसिं होन्ति । मणिपेढियाडियाओ पसन्तमुहनयणसोहाओ ॥ ३० ॥
 सिरिउसभवद्धमाणयचन्दाणणवारिसेणणामाओ । धूमाण तेसि पुरओ चेइयरूक्खा परमरम्मा ॥ ३१ ॥
 तेसिं पुरओ मणिपेढियाँ य इन्दज्झया य अइउच्चा । तेसिं पुरओ होन्ति उ पुक्खरणीओ सुरम्माओ ॥ ३२ ॥
 इय एवंविहरूवा सिद्धाययणा जिणेहिं पन्नत्ता । णन्दीसरम्मि वीसं संपत्ता तेसु सुरवसभा ॥ ३३ ॥
 मुत्तावलिकणगावलिदिव्वंसुरइयरइयरउल्लोयं । सुरतरुविकोसकुसमोहविहियकुल्लहरयससिद्धं ॥ ३४ ॥
 जिणणहवणचणसारं तूररुद्धामनट्टगीयहं । सव्वजिणायेणेषुं कुणन्ति अट्ठाहियामहिमं ॥ ३५ ॥

१ व-कणिरकलकिं । २ अ-सालिभं । ३ व-समाणं । ४ व-यासु ।

सौलसपुत्रवरणीसुं उभओ पासेसु केइ रइकरगा । दो दो हेममयगिरी भवन्ति सन्वे च वत्तीसं ॥ ३६ ॥
 तेसु वि जिणभवणाइं अमहन्ततराइं केइ साहन्ति । इय नन्दीसरदीवो बावन्नजिणालओ होइ ॥ ३७ ॥
 अयवं पि महावीरो विहरन्तो पुरवरम्मि रायगिहे । गुणसियलचेइयम्मी समोसढो सुद्धदेसम्मि ॥ ३८ ॥
 रइयस्मि समोसरणे सुरेहिं सीहासणम्मि उवविट्ठो । तो जाणियवुत्तन्तो सेणियराया सपरिवारो ॥ ३९ ॥
 निट्ठुरखुखल्यक्खमहेसारवमुहल्लतुरयचहुथ्हो । कयमत्तमयगलुद्धाअगज्जियाकालघणसङ्को ॥ ४० ॥
 वामीयरछुरियरहोरुघणघणारावबहिरियदियन्तो । दिप्पन्तखगगकुन्तीतडिच्छडाडोवभीमभडो ॥ ४१ ॥
 ताडियभेरीभाणयभम्भापडुपडहकाहलानियरो । सामन्तनिरन्तरधवलच्छत्तनहरइयसरयघणो ॥ ४२ ॥
 उदण्डपुण्डरीओ उभओ कयचारुचामरुक्खेवो । पढमाणभट्ठहो वाउडुयधयवडसमूहो ॥ ४३ ॥
 आबद्धवीरवलओ केऊरकिरीडहारसोहिल्लो । सेयणयगयारुढो सक्को अइरावणगओ न्व ॥ ४४ ॥
 आरुढेहिं समन्ता हयगयरहकरहजाणसिवियासु । अणुगम्ममाणमगो अन्नोहिं वि पायचारीहिं ॥ ४५ ॥
 निंयपुत्तेण चउन्विहवुद्धिसमिद्धेण सुपियधम्मणे । अभयकुमारेण ससं नाणाविहपुरजणसमगो ॥ ४६ ॥
 आगन्तूणुज्जाणं तिपयाहिणपुन्वयं जिणं नमिउं । उवविट्ठो नियठाणे जिणदंसणहिट्ठमणनयणो ॥ ४७ ॥
 अयवं पि कहइ धम्मं असेसदुरिओहवारणसमत्थं । भवजलहिजाणवत्तं भव्वाण विवोहणट्ठाए ॥ ४८ ॥

१ ब-ते उ । २ ब-महिंसा । ३ ब-हर° । ४ अ-°छुहिय° । ५ ब-°क्खेत्तो । ६ ब-आविद्ध° । ७ ब-पिय° ।

लङ्घूण माणुसत्तं सुदुल्लहं जलहिपडियरयणं व । बुद्धिमया पुरिसेणं जत्तो धम्मम्मि कायब्बो ॥ ४९ ॥
सो पुण दाणं सीलं तवो य तह भावणा चउविगप्पो । दाणं तिविहं नाणाभयधम्मोवग्गहकराणं ॥ १६५० ॥
दिक्खेण जेण जीवो विन्नाया होइ बन्धमोक्खाणं । तं होइ नाणदाणं सिवसुहसंपत्तिसंजणं ॥ ५१ ॥
एयं उं नाणदाणं जं सुयदाणं तयत्थकहणं च । भव्वाणमहव सुयणाणकारणं सुयलिहावणयं ॥ ५२ ॥
नाणाओ भवविरागो संवेगो इन्दियाण य निरोहो । कोहाइयाण जायइ खंडवसमो भावसत्तूणं ॥ ५३ ॥
सयलपयत्थपईवं निरुवहयं निम्मलं इमं चक्खुं । नाणविहीणो मणुओ पसु व्व अन्धो व्व नहिरो वा ॥ ५४ ॥
ज्जिणवयणं च लिहावइ जो सो अन्नाण अप्पणो हणइ । अन्नाण य भव्वाणं उस्मगं तह पणासेई ॥ ५५ ॥
पयडेइ मोक्खसम्मगं कैस्सेण तो घाइकम्मखवणेणं । पावइ केवल्लवाणं लोयालोयप्पयासयरं ॥ ५६ ॥
सव्वेसिं जीवाणं हिंसापरिवज्जणं जमिह सस्सं । तं होइ अभयदाणं इदं तं चेव सव्वेसिं ॥ ५७ ॥
देसं चयन्ति रजं सुयन्ति उज्झन्ति बन्धुवग्गं पि । वियरन्ति य सव्वस्सं पडन्ति पाएसु रिउणोऽवि ॥ ५८ ॥
जीवियकल्ले मणुया नत्थि तयं किं पि जं न कुब्बन्ति । ता सव्वपियं नं च्चिघ दायव्वं सोक्खकामेण ॥ ५९ ॥
दीहाऊ वरसुत्ती निरुजो जणवल्लहो परमविहवो । जीवो उ सुलहबोही संजायइ अभयदाणेणं ॥ १६६० ॥
धम्मोवग्गहदाणं असणं पाणं च वत्थु पत्तं च । ओसहसासण सयणं वसहिं च पडुत्तं जं दाणं ॥ ६१ ॥

१ व-तु । २ व-कम्माणं घा० ।

जो देह असणमाई साहूण ससत्तिओ सुविहियाणं । नाणाहगुणोवग्गहहेउं सो पुत्रफलभागी ॥ ६२ ॥
 सो पावइ सुररिद्धिं सुकुलं रुवं च उत्तमे भोगे । सोहगं वरकित्ती घम्मपवित्ती तओ सुत्ती ॥ ६३ ॥
 सद्धाजलेण रहियं बीयं च न होइ बहुफलं दाणं । सुक्खेत्तवावियं पिहु ता सद्धापुव्वगं देयं ॥ ६४ ॥
 मोक्खो नाणाईहिं ताणि पुणो देहजावणाए उ । असणाइएहिं सावि छु सिवहेऊ तेण तद्दाणं ॥ ६५ ॥

वसहिदाणफलं पुण—

गई तेण दिन्ना मई तेण दिन्ना ठिई तेण दिन्ना सुहं तेण दिन्नं ।

गुणश्रीसमालिङ्गियाणं वराणं सुणीणं वरो जेण दिन्नो निवासो ॥ ६६ ॥

तहा—

संजमतबुज्जयाणं वसहिं साहूण देह जो भइमं । वत्थन्नपाणसयणाइयाइ तेणं विइन्नाइं ॥ ६७ ॥

तवसंजमसज्झाओ नाणब्भासो जणोवयारो य । जो साहूणमुवग्गहकारी सेज्जायरो तस्स ॥ ६८ ॥

दाऊण वसहिदाणं पमुइयचित्तो चरित्तजुत्ताणं । साहूण गिही पुन्नं सुहाणुबन्धं समज्जेइ ॥ ६९ ॥

वररयणरासिपुन्ने अच्छरगणसंकुले सुरविमाणे । उववज्जइ तियसवरो सुहकलिए वसहिदाणेणं ॥ १६७० ॥

उत्तमकुले विसाले विभवाइजुए नरत्तणं लहइ । तत्तो सुओ सुदुलहं पावइ तह बोहिलाभं च ॥ १६७१ ॥

१ व-°विचि° । २ व-मुत्ति° । ३ अ-°वज्जु° ।

पारम्परेण पावइ परमपयं नरयतिरियगइमुक्को । जतथ न जरा न मच्चू न वाहिणो नेय वसणाइं ॥ ७२ ॥
सेब्बावसही तीए सुदुत्तरं तरइ जेण भवजलही । सेब्बायरो त्ति तेणं भणन्ति जं परमनाणी वि ॥ ७३ ॥
अन्नं च—

जह जह सज्झायझुणी निसुणिज्झइ जिणवराण दुहदलणी । तह तह पावमलोहो गलइ जहा अञ्जलीसलिलं ॥
इय साहुवसहिदाणं कल्लाणपरम्परासुहनिहाणं । जिणवयणाओ नाउं जहसत्तीए उ दायव्वं ॥ ७५ ॥
मूलुत्तरगुणरूवं सीलं समणाण सावयाणं च । कम्मासवाण पिहणं महव्वयाणुव्वयाइणं ॥ ७६ ॥
सव्वगुणालङ्कारो कुगइदुवारम्मि अगगला सीलं । सोवाणपन्तिथा इव सीलं सग्गापवग्गाणं ॥ ७७ ॥
सीलं कुलुन्नइकरं लोयपियत्तजणं जसकरं व । सीलं सुइत्तणकरं सीलं चिय संपयामूलं ॥ ७८ ॥
सीलस्स पहावेणं कुव्वन्ति सुरासुरावि सन्निज्झं । सीयारेवइभद्दामणोरम्मासावियाणं च ॥ ७९ ॥
अणसणमूणोयरिया वित्तीसंखेवणं रसच्चाओ । कालकिलेसो संलीणया य वज्झो तवो होइ ॥ १६८० ॥
पायच्छित्तं विणओ वेयावच्चं तहेव सज्झाओ । ज्ञाणं उस्सग्गोऽवि य अब्भिन्नरओ तवो होइ ॥ ८१ ॥
सिद्धिपुरमग्गजाणं संसारसमुदरुन्दबोहित्थो । कम्मिन्धणस्स जलणो पत्थियवत्थूण कप्पत्तरु ॥ ८२ ॥
वायायवेण सुस्सइ तलायसलिलं व पावकम्मं पि । तवसा हेममलो विव डज्झइ जलणोहेत्तावेणं ॥ ८३ ॥

१ व-°मुक्को । २ व-मुणिवराण । ३ अ-°णीयं । ४ अ-सिद्धं ।

जं नेरइओ कम्मं खवेइ बहुयाहिं वासकोडीहिं । पाणी पसन्तचित्तो तं श्रेवतवेण नासेइ ॥ ८४ ॥
 सन्वं सवस्स सज्झं तवो उ सन्वेसि पूयणिज्जथरो । हरिकेसरिसिं तुट्ठा सुरावि जं पज्जुवासन्ति ॥ ८५ ॥
 सन्वमणिच्चयमाईभावगाजालमेगचित्तेणं । भववेरगनिमित्तं अट्टमयट्ठाणछेयकरं ॥ ८६ ॥
 धणसयणरूवजोव्वणजीवाईयं अणिच्चमिह सन्वं । धम्मं मोत्तूणन्नं न य सरणं किं पि संसारं ॥ ८७ ॥
 विविहाओ अवत्थाओ पावइ जीवो नडो व्व भवरङ्गे । रोगजरमरणजम्मणइक्खं पि यं वेयए एगो ॥ ८८ ॥
 अन्नो य एस जीवो अन्नं धणसयणदेहमाईयं । वससोणिगाइनिम्मियमसुइनिहाणं इमं देहं ॥ ८९ ॥
 आसवइ जिओ कम्मं मिच्छत्ताईहिं असुहपरिणामं । तस्सेव य संवरणं करेइ तेसिं निरोहेणं ॥ ९० ॥
 बारसविहेण तवसा कम्मं निज्जरइ पुव्वबद्धं वि । सो नत्थि लोयदेसो जत्थ न जाओ जिओ न मओ ॥ ९१ ॥
 बोही वि ऐत्थ दुलहा पुढवाइजिएसु संसरन्तस्स । मणुयत्तेऽवि हु दुलहो धम्मगुरू अकयपुन्नस्स ॥ ९२ ॥
 एमाइभावणाओ भाविन्तो सुक्कलेसपरिणामो । भरहइलापुत्तो इव उप्पाडइ केवलं नाणं ॥ ९३ ॥
 एमाई धम्मकहं सोउं सेणियनिवाइया भन्वा । संमत्तं पडिवन्ना केई पुण देसविरयाइ ॥ ९४ ॥
 एवं च पइदिणं सो सेणियराया सुणेइ जिणपासे । निचलसम्मदिट्ठी धम्मं अश्वन्तजिणभसो ॥ ९५ ॥
 पुव्ववण्हे पहरन्ते आणावइ उज्जलक्खधमल्लिं च । मङ्गलतूरवेणं जिणपूयत्थं जओ भणियं ॥ ९६ ॥

१ व-विवेय० । २ अ-तत्थ । ३ अ-सोऊण सेणियाइया ।

राया य रायमच्चो तस्सासह पउरज्जणवओ वावि । दुव्वल्लिखण्डियवलिच्छियतन्दुलाणाढगं कलम्मा ॥ १७ ॥
 भाविय पुणानियाणं अखण्डफुडियाण फलगसरियाणं । कीरह बली सुरावि य तत्थेव छुहन्ति गन्धाहं ॥ १८ ॥
 बलिपविसणसमकालं पुव्वदारेण ठाह परिकहणा । निगुणं पुरओ पाडण तस्सद्वं अवद्धियं देवा ॥ १९ ॥
 अद्धवं अहिवइणो अवसेसं होइ पागयज्जणस्स । सव्वामयप्पसमणी कुप्पइ नं नो य छम्मासं ॥ १७०० ॥
 तयणन्तरं च भयवं देवछन्दम्मि कुणइ विस्सामं । वीयाए पोरिसीए गणहारी कहइ परिसाए ॥ १ ॥

भणियं च—

राओवणीयसीहासणम्मि विट्ठो य पायपीढम्मि । जेट्ठो अण्णगरो वा गणहारी कहइ वीयाए ॥ २ ॥
 संखाईए उ भवे साहइ जं वा परो उ पुच्छेज्जा । नय णं अणईसेसी विग्याणई एस छउमत्थो ॥ ३ ॥
 खेयविणोओ सीसगुणदीवणा पच्चओ उभयओऽवि । सीसायरियकमोऽवि य गणहरकहणे गुणा होन्ति ॥ ४ ॥
 अभयकुमारो संवेगसंगओ परमधम्मसद्धालू । पुच्छइ विहारसमए किं किञ्च सावगाण पहू ॥ ५ ॥

भगवया भणियं—

चीवन्दणमावस्सयं सज्झायं चेव अपुव्वपढणं च । कायव्वं निच्चं चिय धीरेहिं भवविरसेहिं ॥ ६ ॥
 अत्थं परिभावेन्तो गुणरागं विम्भयं भवभयं च । हियए समुव्वहन्तो करेज्ज चीवन्दणं सट्ठो ॥ ७ ॥

१ व-अणाइ० । २ व-कहियं । ३ अ-वीरेहि० ।

अरिहन्तो अरहन्तो अरहन्तो अहव तह य भयवन्तो । एसाई चीवन्दणसुत्तपयत्थं विभावेइ ॥ ८ ॥
 रागदोसकसाया पञ्चेव इन्दियाणि दुदम्माणि । एए अरिणो तेसिं हन्तारो होन्ति अरिहन्ता ॥ ९ ॥
 अट्ठविहं पिय कम्मं अरिभूयं होइ सब्वजीवाणं । तं कम्ममरिं हन्ता अरिहन्ता तेण बुच्चन्ति ॥ १७१० ॥
 अरहन्ति वन्दणनमंसणाणि अरहन्ति पूयसक्कारं । अरहन्ति सिद्धिगमणं अरिहन्ता तेण बुच्चन्ति ॥ ११ ॥
 दहुस्मि जहा बीए बुत्तेऽवि न होइ अङ्कुरपत्ती । तह दहुकम्मबीया रोहन्ति भवङ्कुरे न जिणा ॥ १२ ॥
 एसो सुहस्स हेऊ सब्वन्नू परहि एकनिरओ य । सब्भूयवत्थुवाई वन्देयव्वो जिणो भयवं ॥ १३ ॥
 कप्पडुमो सुक्कमहीहरे व्व दरिद्दगामे व्व महानिहाणं । सरोयसण्डो व्वं मरुप्पहम्मि दिट्ठो जिणो एत्थ मएज्ज चित्तं ।
 जम्मजरामरणजलो अणाइमं वसणसावयाइन्नो । जीवाण दुक्खहेऊ कट्ठं रुदो भवससुद्धो ॥ १५ ॥
 णिच्चं अणोरपारे एयम्मि निबुहुणाइं पकरेन्तो । जिणवैयणजाणवत्तं जइ एत्थ अहं अपाविन्तो ॥ १६ ॥
 नवकारेण जहन्ना दण्डयथुइजुयलमज्झिमा नेया । संपुन्ना उक्कोसा विहिणा खलु वन्दणा तिविहा ॥ १७ ॥
 दव्वेणै य भावेण य सुद्धा एसा य बहुफला होइ । जह दङ्कदव्वसुद्धो सफलो काहावणो होइ ॥ १८ ॥
 चीवन्दणाउ सम्मं जायइ भावस्स जो समुल्लासो । तत्तो कम्मस्स खओ तओ य कल्लाणसंपत्ती ॥ १९ ॥
 ता तिपयाहिणतिपणइमुद्दातियसंजुयं तिपणिहाणं । पूयातियपुव्वं चिय कुणइ तिसंज्झं इमं पयओ ॥ १७२० ॥

सामइयं चउवीसत्थओ य वन्दणयमह पडिक्कमणं । काउसग्गो पच्चक्खाणं आवस्सया छच्च ॥ २१ ॥
समभावो सामइयं तम्मि कए समणसन्निभो होइ । ता तं जिणदत्तो विव निच्चलचित्तो करेज्जाहि ॥ २२ ॥

अन्नहा—

सामाइयं पि काउं घरचिन्तं जो य चिन्तए सहो । अट्ठवसट्ठोवगओ निरत्थयं तस्स सामइयं ॥ २३ ॥
दव्वत्थय्यभावथए उसभाइजिणाण सावओ कुणइ । एहवणाई दव्वथए सन्तगुणुक्कित्तणा भावे ॥ २४ ॥
दारिदं दोहगं परपत्थणमिन्दिद्याण विगलत्तं । दीणत्तरोगसोगा जिणथयकारीण नो होन्ति ॥ २५ ॥
जो वन्दणयं सम्मं साहूण करेज्ज सीलकलियाणं । सो लहइ सगमोक्खे हरि व्व गुणलाभमज्झिणइ ॥ २६ ॥
खवइ य निच्चागोयं उच्चागोयं च बन्धए कम्मं । सोहगं निव्वत्तइ आणासारं जणपियत्तं ॥ २७ ॥
मिच्छाउक्कडवियडणनिन्दणगरिहानियत्तणं सोही । पायच्छित्तविहीए नियदुच्चरियस्स पडिक्कमणं ॥ २८ ॥
कयपावोऽवि मणुस्सो आलोइयनिन्दिओ गुरुसगासे । होइ अइरेगलहुओ ओहरियभरो व्व भारवहो ॥ २९ ॥
मिच्छत्तपडिक्कमणं तहेव अस्संजमे पडिक्कमणं । कसायाण पडिक्कमणं जोगाण य अस्सत्थानं ॥ १७३० ॥
काउस्सग्गे जह सुट्ठियस्स भज्जन्ति अङ्गमङ्गाइं । इय भिन्दन्ति सुणिवरा अट्ठविहं कम्मसंघायं ॥ ३१ ॥
जह करकओ णिकिन्तइ दांरुं इन्तो पुणोऽवि वच्चन्तो । इय किन्तन्ति सुविहिया काउस्सग्गेण कम्माइं ॥ ३२ ॥
अलं इमं सरीरं अन्नो जीवो त्ति एव कयवुद्धी । छिन्दिय देहममत्तं काउस्सग्गं कुणइ साहू ॥ ३३ ॥

नेणहइ पच्चक्खाणं कालस्मि विऊ विउस्स पासस्मि । उवउत्तामणो सम्मं तं पि य इणमो दसविहं तु ॥ ३४ ॥
 णवकारपोरिसीए पुरिमहुक्कासणेगठाणे य । आयम्बिलभत्तहे चरिमे य अभिग्गेहि विगई ॥ ३५ ॥
 दो चेव णमोक्कारे आगारा छच्च पोरुसीए उ । सत्तेव य पुरिमहे एक्कासणगम्मि अट्टेव ॥ ३६ ॥
 सत्तेगहाणस्स उ अट्टेव य अम्बिलस्मि आगारा । पञ्चेव अब्भत्तहे छप्पाणे चरिमे चत्तारि ॥ ३७ ॥
 पच्च चउरो अभिग्गेहि निव्वीए अहु नव य आगारा । अप्पाउरणे पच्च उ हवन्ति सेसेसु चत्तारि ॥ ३८ ॥
 णवणीतोगाहिमए अएवरूवे गुले दहिघए य । नव आगारा तेसि सेसदवाणं तु अट्टेव ॥ ३९ ॥

विगईओ पुण—

गोमहिखुट्टिपसूणं एलगखीराणि पच्च चत्तारि । दहिघयनवणीयाइं उट्टीणं ताणि नो होन्ति ॥ १७४० ॥
 चत्तारि होन्ति तेत्था तिलअयसिक्कुसुम्भसरिसवाणं च । दो गुलपिण्डदक्खगुडा चलचलपक्कं च पक्कन्नं ॥ ४१ ॥
 कुत्तिय सन्धिअय आसर तिहा महुं कट्ठपिट्ठयं मज्झं । चम्मं सोणिय पिसियं मंसतियं जलयमाई वा ॥ ४२ ॥
 दहिमत्यू घयघट्टो विगईवीसन्दणं च केसिद्धि । एयांसि परिमाणं कुणइ अब्भक्खाण नियमं च ॥ ४३ ॥
 दक्खत्ताखण्डार्णं निव्वीयाणं पि क्कारणायेक्कसो । उक्कोसगदव्वाणं परिभोगो नाधिसेसेणं ॥ ४४ ॥
 फासियं पालियं चेव स्रोहियं तीरियं तारा । कित्तियमाराहियं चेव एरिसयम्मि पयइयव्वं ॥ ४५ ॥

१ अ--० दहिपिसियघयगुदे चेव ।

आगारेहिं विसुद्धं जं गहियं फासियं तयं नेयं । तह पालियं तु असहं सम्मं उवओगपडियरियं ॥ ४६ ॥
 गुरुदत्तसेसभोयणसेवणयाए उ सोहियं जाण । पुण्नेडवि थेवकालावत्थाणा तीरियं होइ ॥ ४७ ॥
 भोयणकाले अमुगं पच्चक्खायं ति सुअ किसियं । एएहिं पगारेहिं सम्मं आराहियं होइ ॥ ४८ ॥
 पच्चक्खाणस्स फलं इह परलोगे य होइ दुविहं तु । इह लोए चम्मिलाई दामन्नगमाह परलोए ॥ ४९ ॥
 चारसबिहस्सि वि तवे सन्निभन्तरयाहिरे कुसलदिट्ठे । नचि अत्थि पविय होही सज्जायस्समं तवोकम्मं १७५० ॥
 सज्जाएण पसत्थं ज्ञाणं जाणइ य सव्वपरमत्थं । सज्जाए वट्ठन्तो खणे जाइ वेरगं ॥ ५१ ॥
 पाणावरणस्स खओ संवेगो सुयरसो नवनवो य । तित्थयरत्तनिबन्धो अपुव्वपहणं कुणन्तस्स ॥ ५२ ॥
 एवं सोउं अभओ परितुट्ठो वन्दिउं महावीरं । नियए भवणम्मि गओ सुसावगो एरिसो जाओ ॥ ५३ ॥

अहु दित्ते विच्छिन्नविउलसयणासणवाहणाइन्ने बहुधणबहुजायरुवरयए आओगपओगसंपउत्ते विच्छ-
 द्धियपउरभत्तापाणे बहुदासीदासगोमहिसगवेलगपभूए बहुजणस्स अपरिभूए अइगयजीवाजीवे उवलच्चपुन्न-
 पावे आसवसंवरनिज्जराबन्धमोक्खकिरियाहिगरणकुसले असेहेज्जेदेवासुरनागसुवन्नजन्मलरक्खसकिन्नरकिं-
 पुरिसमहोरगाइएहिं देवगणेहिं निगन्थाओ पावयणाओ अणइक्खमणिज्जे निगगन्थे पावयणे निस्सङ्किए निक्क-
 द्धिए निव्वित्तिगिच्छे लद्धहे गहियहे पुच्छियहे विणिछियहे अट्ठिमिज्जपेम्माणुरायरत्ते अयमाउसो निगगन्थे

१ व-० किचीयं । २ व-० सेदज्ज० । ३ व-० पेमा० ।

पाचयणे अट्टे घ अयं परमट्टे सेसे अणट्टे ऊसियफालिहे अवजुयदुवारे चियत्तान्ते उरपरघरप्पवेसे बहूहिं सीलव्व-
यगुणव्वयवेरमणपचवखाणपोसहोववासेहिं अत्ताणं भावेमाणे चाउदसट्टमुद्धिदुगुणिमासीसुं तिहीसु
पडिपुन्नं पोसहं पडिवालेमाणे फासुएसणिज्जेणं असणपाणखाइमसाइमेणं वत्थपडिगहकम्बलपायपुच्छणेणं
पाडिहेरेण य पीढफलगसेज्जासंथारएणं ओसहभेसजेण य समणे निगन्थे पडिलाभेमाणे तवसा संजमेण य
अप्पाणं भावेमाणे विहरह ॥

पिड्डीचरूपं पत्तो वीरजिणो तत्थ रागजुवराया । सालो य महासालो वन्दिय वीरं उवासन्ति ॥ ५४ ॥
अयवं पि कहइ धम्मं दोगगइगमवारणं खुगइमूलं । अणुवकयपरहियरओ तेसिं पडिबोहणनिमित्तं ॥ ५५ ॥

तंजहा—

भूएसु संसरन्तस्स जड्ढमत्तं पि दुल्लहं । तम्मि पञ्चिन्दियत्तं च तत्तो वि मणुयत्तणं ॥ ५६ ॥
नरत्ते आरियं खेत्तं खेत्तेऽवि विमलं कुलं । कुलेऽवि उत्तमा जाई जाईए ख्वसंपया ॥ ५७ ॥
ख्वेऽवि बलसंपत्ती बलेऽवि चिरजीवियं । हियाहियाहविम्राणं जीविए खलु दुल्लहं ॥ ५८ ॥
संमत्ताममलं तम्मि संमत्ते सीलमुत्तमं । सीलेऽवि खाइओ भावो सव्वकम्मवयङ्करो ॥ ५९ ॥
णाणं च केवलं तत्थ लोयालोयपयासयं । परमं तम्मि नेव्वाणं जम्ममच्चुविवज्जियं ॥ ७१६० ॥

१ ब-० सु णं ति० । २ ब-० पुच्छ० ।

इय सथागा एत्थं दुलहा जीवाण कुणह ता धम्मं । इय सोउं पडिबुद्धा सालमहासालरायाणो ॥ ६१ ॥
 रज्जम्मि भाहणेज्जं पिढरसुयं जसमईए अङ्गरुहं । संठाविय पव्वइया संविग्गा सामिपासम्मि ॥ ६२ ॥
 कालन्तरेण केणइ चरूपानयरीए विहरिओ भयवं । सालमहासालावि य गोयमगगहारिणा सहिया ॥ ६३ ॥
 पिड्डीचरूपाए गया तत्थ य वन्दन्ति परमभत्तीए । जसमइगगलिपिढरा सपरियरं गोयमगणिन्दं ॥ ६४ ॥
 सुररइयकणयकमले उवविट्ठो गोयमो चउत्ताणी । उवइसइ इमं भव्वा धम्मो चिय एत्थ सुहमूलं ॥ ६५ ॥
 कसंछेयतावसुद्धं जहा सुवन्नं सुवन्नयमुवेइ । तह एएहिं सुद्धो धम्मो धम्मत्तणमुवेइ ॥ ६६ ॥

ते य इमे—

पाणवहार्इयाणं पावट्ठाणाण जत्थ पडिसेहो । द्वाणज्झयणार्इणं जोयविही एस धम्मकसो ॥ ६७ ॥
 वज्झाणुट्ठाणेणं जेण न बाहिज्जए दुगं पि तयं । संभवइ य परिसुद्धं सो पुण धम्मम्मि छेउ त्ति ॥ ६८ ॥
 जीवाइभाववाओ वन्धाइपसाहगो इहं तावो । एएहिं अपरिसुद्धो कारिमकणगोवमो धम्मो ॥ ६९ ॥

अवि य—

एएहिं जो न सुद्धो अन्नयरम्मि वि न सुट्ठुनिव्वडिओ । सो तारिसओ धम्मो नियमेण फले विसंवयइ १७७० ॥
 एमार्इ धम्मकहं सोउं संठाविउं सुयं रज्जे । अम्मापिईसमेओ पव्वइओ गगलिनरिन्दो ॥ ७१ ॥
 आगच्छन्ताण पहे तेसिं सामिहस वन्दणनिमित्तं । सुहपरिणामविसेसा केवलणाणं ससुप्पन्नं ॥ ७२ ॥

चम्पाउरीए पत्ता ते पञ्चवि केवली जिणसयासे । गोयमसहिया काउं पयाहिणं चीरनालस्स ॥ ७३ ॥
 तित्थण्णासं काउं केवलपरिसाए पत्थिया तेऽवि । गोयमसामी पभणइ मा वचइ वन्दइ जिणिन्दं ॥ ७४ ॥
 भयवं पि भणइ गोयम ! मा आसाएहि केवली एए । तो सो विम्बियचित्तो संविग्गो खामए ते उ ॥ ७५ ॥
 मिच्छाउक्खडपुव्वं कुणइ थ खेयं मणम्मि हा मज्झं । नो उप्पजइ नाणं किमिह भवेत्तं न सिज्जेज्जा ॥ ७६ ॥
 खुणइ य अमरुल्लावं वागरियं अज्ज भो ! सुवणपटुणा । जो नियसत्तीए नरो वन्दइ अट्ठावयं तित्थं ॥ ७७ ॥
 मो तेणेव भवेणं सिज्झइ विटुणियसव्वकम्मंसो । तो गोयमो वि सोउं अट्ठावयवन्दणं महइ ॥ ७८ ॥
 तस्स अधिइविगमतथं तावससंबोहणं च नाऊणं । पभणइ वीरो गोयम ! वन्दसु अट्ठावयजिणिन्दे ॥ ७९ ॥
 इय सोउं परितुट्ठो वन्दिय वीरं गओ य सो तम्मि । सासयसुहेक्करसिओ चारणलद्धीए संपन्नो ॥ १७८० ॥

इओ य—

अट्ठावयं विलग्गा लोगसुईए सुणेत्तु जिणकहियं । कोडिन्नदिन्नसेवालनामया तावसा तिन्नि ॥ ८१ ॥
 पढमो कुणइ चउत्थं पारइ कन्दफलाइयं सो य । पञ्चसयतावसजुओ आरुढो मेहलं पढमं ॥ ८२ ॥
 बीओ य कुणइ छट्ठं सुक्खफलाई य सुल्लइ निरीहो । सो मेहलं विलग्गो बीयं पञ्चहिं सएहिं जुओ ॥ ८३ ॥
 सेवाली अट्ठमयं करेइ सुल्लइ य सुक्खसेवालं । सो पञ्चसओ तइयं आरुढो मेहलं जाव ॥ ८४ ॥
 परतो ते अचयन्ता आरोहुं उम्मुहा विसन्ना य । चिट्ठन्ति ताव पत्तो गोयमसामी सुतवत्तेओ ॥ ८५ ॥

उत्तत्तकणयवन्नो सुन्दरलावन्नरुवसंपन्नो । तं ददुं ते सव्वे परोप्परं भणितमाढत्ता ॥ ८६ ॥
 अम्हे सुक्खा सुक्खा इमं न सत्ता गिरिं विलगंउं । एयस्स थूलरिसिणो एत्थारुहणस्मि का सत्ती ॥ ८७ ॥
 इय तेसि भणन्ताणं पेच्छन्ताणं च विम्भियमाणं । तुरियं समारुहन्तो खणेण अदंसणीहूतो ॥ ८८ ॥
 ते आउट्ठियचित्ता भणन्ति ते पेच्छिमस्स सामत्थं । एस महप्पा कोइ वि परमरिसी पयडतवतेओ ॥ ८९ ॥
 ता जइ एसो एही सीसा अम्हे इमस्स होहामो । इय ते निच्छियचित्ता गोयममिन्तं पडिच्छन्ति ॥ ९० ॥
 अट्ठावयसिहरट्ठियमाययणं गोयमो वि संपत्तो । नन्दीसरसिद्धालयपडिच्छन्दो जं विणिम्मवित्रं ॥ ९१ ॥

अवि य—

आयासु जासु जोयणपमाणु जहिं रिसहपहू मोक्खपयाणु ।
 गाउयइं तिन्नि उच्चलु कहिउ तं पवरु तित्थु असरेहि स्सहिउ ॥ ९२ ॥
 रयणुज्जलमणिमयचउदुवारु निम्मवियविविहचित्सपयारु ।
 मन्दरचूला चिन रिहुरु जासु को वन्निउ सक्कइ सोह तासु ॥ ९३ ॥
 तहिं घडियपवरपुत्तलियपन्ति अवयरियवरच्छर नं सुकन्ति ।
 पणवन्नरयणकरविच्छरन्ति नं इन्दचावसयविप्पुुरन्ति ॥ ९४ ॥
 उत्तत्तकणयवरकलसु भाइ रविविम्बु उदयगिरिसिहरि नाइ ।

धयदण्डु रुईरमाणिकजडिउ माणवयलम्भु विहरेविव घडिउ ॥ ९५ ॥
 तुङ्गत्तणि सो नहसिहरि लगु नं भविहं दरिसइ मोक्खमग्गु ।
 जोइज्जइ जं जं तासु अहु उप्पायइ तं तं मणह रहु ॥ ९६ ॥
 गळभहरमज्झि मणिपेडियाए उसहाइयाण समसेडियाए ।
 पडिमाओ जिणाण पसन्नियाओ नियवन्नमाणसमन्नियाओ ॥ ९७ ॥
 जहिं सुहमण्डव सोहहिं चउदिसिमणहरण पुरओ पेच्छामण्डव वरथम्भाहरण ।
 पडिमथूभचीरुक्खमहिन्दज्झयपवर एवमाइनन्दीसरजिणहरसरिसपर ॥ ९८ ॥
 काउं पयाहिणाओ तिञ्जिउ हरिसुल्लसन्तरोमञ्चो । उसभाइजिणे वन्दिय थुणह तओ गोघमो भयवं ॥ ९९ ॥
 उसभाई जयगुरुणो इमाए ओसप्पिणीए उप्पन्ने । पढमपवत्तियतित्थे थोसामि जिणेसरे पयओ ॥ १०० ॥
 जय उसहजिणेसर ! पढमदेव ! जय अजिय ! सुरासुरविहियसेव ! ।
 जय संभव ! भवभयभीयसरण ! अभिनन्दण ! जय सुरपणयचलण ! ॥ १ ॥
 जय सुमइ ! कुमयसारङ्गसीह ! पैउमप्पह ! जय जैसपत्तलीह ! ।
 जय जय सुपास ! ससिसोमवयण ! चन्दप्पह ! जय कन्दोइनयण ! ॥ २ ॥

जय सुविहि ! विहियसंसारभङ्ग ! जय सीयल ! ववगयसयलसङ्ग ! ।
सेलंस ! जयहि जयजन्तुरक्ख ! जय वासुपुज्ज ! सिवद्धलक्ख ! ॥ ३ ॥
जय विमल ! दलियगुरुक्कम्मकन्द ! जय जय अणन्त ! महिवलयचन्द ! ।
जय धम्म ! धम्मधुरधरणधीर ! जय सन्ति ! वसणघणरयसमीर ! ॥ ४ ॥
जय कुन्धुदेव ! सुवणप्पयास ! जय अरजिण ! सिवपुरकयनिवास ! ।
जय मह्लि ! मह्लसमसोहमहण ! सुणिसुव्वय ! जय अवरत्तदहण ! ॥ ५ ॥
जय नमिजिण ! चिन्तामणिपक्कप्प ! जय नेल्लि ! भग्गकन्दप्पसेप्प ! ।
जय पास ! पणासियसयलदुक्ख ! जय वीरनाह ! जय कप्पक्खल ! ॥ ६ ॥
सन्नाणपयासियवत्थुजाय वत्तीससुरेसरनमियपाय ।
रागाइसत्थुनिम्महणसूर अन्वारविन्दपडिबोहसूर ॥ ७ ॥
चउवीसवि कक्कणारसनिहाण चउवीसवि पानियसिद्धेठाण
चउवीसवि सुवणुद्धरणखम्भ चउवीसवि दुद्धरधरियवम्भ ॥ ८ ॥
चउवीसवि अद्दावयन्नण्डण चउवीसवि मार्यामयल्लण्डण ।

१ अ-०पुर० । २ व-०दप्प० । ३ ०द्धा० । ४ व-०मह० ।

चउवीसवि अरहेसरकारिय वन्दह नियनियनामुचारिय ॥ ९ ॥

एवं थोज्जण जिणे निगन्तुं जिणहरस्स मज्झाओ । उवविट्ठो सिलपट्ठे असोगरुक्खस्स हेट्ठस्मि ॥ १८१० ॥
सुरदाणवखयेरहिं य गणहारी वन्दिओ सबहुमाणं । धम्मकहाअवसाणे य पुच्छिओ तेहिं सो भयत्वं ॥ ११ ॥
केणेमं जिणभवणं कारवियं सुकयकम्मुणा रहयं । कहइ य गोयमसामी आसी इह पढमत्तित्थयरो ॥ १२ ॥
उसओ नाम महप्पा तस्स सुओ आसि पढमचक्कि त्ति । भरहो तेण य निसुया उसभसमीत्ते जिणाईया ॥ १३ ॥
अरहम्मि जे भविस्सा सत्तसु ठाणेसु दविणविणिओगो । होइ य गिहीण स्सम्मं सद्धाजोगेण कीरन्तो ॥ १४ ॥
वीयस्सवि निक्खेवो सुक्खेत्तेसु बहुफलो चेव । एमाइओ य निसुओ धम्ममुवएसो तया तेण ॥ १५ ॥

सत्तहाणाणि पुण—

जिणभवणं जिणबिम्बं जिणागमो चउविहो य सिरिसङ्खो । संजयसमणीसावयसावियरूवो गुणनिहाणं ॥ १६ ॥
जो अहिगारी विहिणा जिणमवणं कारवेइ जहसत्ती । सो सुरनरसिवसोक्खं अइरेणं लहइ कयपुत्तो ॥ १७ ॥
एवं च बिम्बकारी जिणागमुदीवणं च कुणमाणो । सुहफलभागी जायइ तित्थयरत्ताइ अज्जेइ ॥ १८ ॥
सत्तीए संघपूया अविसेसेणं गिहीण कायन्वा । जं एस सुए भणिओ तित्थयरानन्तरं सङ्खो ॥ १९ ॥
पत्तं सिवतरूवीयं भववल्ली दुहफलउला छिन्ना । सायत्ताइं कयाइं सुहाइं इह तेण सन्वाइं ॥ १८२० ॥

१ अ-०न्तरो ।

दारिद्रं धीवहयं बद्धं तित्थयरनामकम्मं ति । सद्धासंवेगेपरं सहो परिपूहओ जेण ॥ २१ ॥
 एसा उ महादानं एस चिय होइ भावज्जो ति । एसा गिहत्थसारो एस चिय संपयास्सुलं ॥ २२ ॥
 एयाएँ फलं नैयं परमं नैव्वाणमेव नियमेणं । नरसुरसुहाइँ अणुसंगियाइँ इह किसिपलालं व ॥ २३ ॥
 भरहेण इमं सोउं अट्ठावयपव्वयम्मि एयम्मि । मोक्खगए उसभजिणे एयं कारावियं तित्थं ॥ २४ ॥
 जिणपडिभाचउवीसं आउयपडिमासयं च एगूणं । नियमुत्ती य जिणिन्दे कारविया पज्जुवासन्ती ॥ २५ ॥
 धूमसयं भाईणं परिपेरन्तेसु रक्खणनिमित्तं । चीभवणस्सुत्तुङ्गं चहुइरयणेण निम्ममवियं ॥ २६ ॥
 लोहमया पडिहारा जन्तमया कारिया दुवारम्मि । अट्टेव मेहलाओ ते छिन्ना दण्डरयणेणं ॥ २७ ॥
 इगजोयणन्तराओ एगएँ ए अट्टजोयणुस्सेहे । एयम्मि रक्खणत्थं तो पच्छा सगरपुत्तेहिं ॥ २८ ॥
 फरिहा कया अगाहा भरिया गङ्गाजलस्स आणेउं । इण्डमहारयणेणं समन्ताओऽलङ्घणिज्जस्स ॥ २९ ॥
 इय कहिऊण गोयमो रयणिं गमिउं पहायसन्नयम्मि । उत्तिन्नो तो दिट्ठो तेहिं सहरिसं तावस्सेहिं ॥ १८३० ॥
 पणमिय भणन्ति अम्हे सीसा तुम्हाण अम्ह तंसि गुरु । अम्हं तुम्हं च गुरु वीरो इय गोयमो आह ॥ ३१ ॥
 सो केरिसो ति पुट्टे वीरगुणकित्थणं तओ छुणइ । खुहुमे खेत्तन्तरिए कालन्तरिए सुणइ सन्वे ॥ ३२ ॥
 सो भावे सन्नाणी उम्मुक्को रागदोसओहेहिं । बत्तीसं पि खुरिन्दा किङ्करभावं गया जस्स ॥ ३३ ॥

१ व-भो व० । २ अ-वेयेणं । ३ अ-०सओ । ४ व-निवा० । ५ अ-एयं । ६ व-०पहे । ७ व-दण्ड० ।

बहुअइसयसंपन्नो वीरो भवियारचिन्ददिणणाहो । सव्वज्झियरूवेणं कन्तीए तिहुयणभहिओ ॥ ३४ ॥

अणियं च—

सव्वसुरा जइ रूवं अद्भुट्ठपमाणयं विउवेज्जा । जिणपायद्भुट्ठं पइ न सोहए तं जहिङ्गालो ॥ ३५ ॥

इय सोउं ते तुट्ठा पव्वइया गोयमस्स पासम्मि । देवयविइन्नलिङ्गा गोयससहिआ पहे चलिआ ॥ ३६ ॥

एगम्मि सन्निवेसे भिक्खावेलाए पुच्छिआ ते उ । किं आणिज्जइ तुम्हं पारणए ते वि जम्पन्ति ॥ ३७ ॥

आणेह पायसं णे गोयमसामी वि लद्धिसंपन्नो । आणइ सोदैरमेत्तं खीरिं सपडिगहे काउं ॥ ३८ ॥

उवविसह त्ति भणिए इमेण किं एत्तियाण होहि त्ति । किन्तु गुरु चिय जाणइ जुत्ताजुत्तं ति चिन्तेउं ॥ ३९ ॥

उवविट्ठा तिप्पविया अक्खीणमहाणसीए सव्वेऽवि । पच्छा सयं पमुत्तो गणहारी विम्हिआ तेऽवि ॥ ४० ॥

भवक्खयकरालम्बो पत्तो सामी सुदुल्लहो वीरो । धम्मंगुरू जणयसमो अणभबुट्ठि व्व एसो य ॥ ४१ ॥

बोही सुहावहा तह पत्तो भवसयसहस्सदुल्लम्भा । ता कयपुत्ता अम्हे एमार्इ भावयन्ताणं ॥ ४२ ॥

सुहपरिणामवसेणं सुञ्जन्ताणं तु केवलं जायं । सेवालभक्खगाणं मग्गे पुण दिन्नमार्इणं ॥ ४३ ॥

पिच्छन्ताण य वीरं कोडिन्नाइण तक्खणं चेव । छत्ताइछत्तकलियं उत्पन्नं केवलं नाणं ॥ ४४ ॥

काउं पयाहिणं ते केवलिपरिसं पहाविया सव्वे । वन्दह एह जिणिन्दं भवमहणं गोयमो भणइ ॥ ४५ ॥

१ ब-०यद्भुट्ठं प० । २ ब-०रपूरणमेत्तं स० । ३ ब-वीर । ४ अ-०गुरुजणयसम्भो । ५ अ-०ता जा भवसह । ६ ब-मज्जे ।

भणइ जिनिन्दो गोयम ! मा आसाएहि केवली एए । तो खामह संविगो मिच्छामीहुक्कंडं देइ ॥ ४७ ॥
 कुणइ महन्तमधीइं नाहं सिज्झामि नूण गुरुकम्मा कयपुत्ता केवली जाया ॥ ४७ ॥
 भयवं पि तं सखेयं नाऊणं भणइ गोयमा ! कहसु । तित्थयराणं वयणं गज्झसुयाहो तुहागेज्झं ॥ ४८ ॥
 एगन्तओ उ गज्झं ता खिज्जसि कीस जं तुममहं च । दोणिण वि अम्हे गोयम ! अन्ते तुल्ला भविस्सामो ॥ ४९ ॥

अन्नं च—

गोयम ! चत्तारि कडा सुण्ठकडो वि दलचम्मकडगा य । कम्बलकडो ममोवरि कम्बलकडउं व तुह नेहो १८५० ॥
 चिरसंसिद्धो चिरपरिचिओ य जं मज्झ तंसि ता मोहो । आवरइ केवलं तुह विगए य इमम्मि तुह होही ॥ ५१ ॥
 तम्मि य समए गोयमनिस्साए पन्नवेइ अज्झयणं । दुमपत्तं वीरजिणो दिन्तो सिस्साणमणुसट्ठि ॥ ५२ ॥
 दुमपत्तए पण्डुयए जहा निवडइ राइगणाण अच्चए । एवं मणुयाण जीवियं समयं गोयम ! मा पमायए ॥ ५३ ॥
 कुस्सग्गे जह ओसविन्दुए थोवं चिट्ठइ लम्बसाणए । एवं मणुयाण जीवियं समयं गोयम ! मा पमायए ॥ ५४ ॥

तहा—

मणुयत्तमारियत्तं अहीणपञ्चिन्दित्तधम्मसुहं । सद्धण धम्मचरणं जहुत्तरं एधमइडुल्लहं ॥ ५५ ॥
 इय नाऊणं गोयम ! समयं पिहु मा करेज्जसु पमायं । एमाइ तमणुसासिय चम्पाओ विहरिउं भयवं ॥ ५६ ॥

१ अ—संसडो । २ व—विहरिओ ।

सावत्थि संपत्तो समोसढो कोट्ठगम्मि उज्जाणे । भेत्तीए वन्दणत्थं च आगया तत्थ पुरिपरिसा ॥ ५७ ॥

कहिओ धम्मो भयवया—

बज्झन्ति जहा जीवा मुच्चन्ति जहा भवेय जह दुक्खं । जह सिद्धाणं सोक्खं कम्मविवागं च सुहमसुहं ॥ ५८ ॥
गोसालो तत्थच्छइ हालाहलकुम्भयारसालाए । मत्तो निमित्ततेजलेसाहिं ससीसपरियरिओ ॥ ५९ ॥
छट्ठं छट्ठेण तवं कुणभाणो गोयमो अनिक्खत्तं । सावत्थीनयरीए भिक्खनिमित्तं अणुपविट्ठो ॥ १८६० ॥
सुणइ य बहुजणसदं जिणप्पलावी जिणो य गोसालो । तं सोउं संसइओ विहरित्ता आगओ वीरं ॥ ६१ ॥
वन्दिता परिपुच्छइ एत्थ जिणत्तेण घोसए भयवं । गोसालो लोए णं ता को सो कहह परमत्थं ॥ ६२ ॥

मम सीसो एस आसित्ति भणिऊणं—

मङ्गलिपुत्तत्ताइवुत्तन्तं तस्स तेउलेसन्तं । कहइ जिणो परिसाए मज्झे गणहारिणा पुट्ठो ॥ ६३ ॥
जणपासाओ य इमं गोसालो सोउमामुत्तो धे । आणन्दं अणगारं गोयरचरियागयं दट्ठु ॥ ६४ ॥
पभणइ भो आणन्दा ! तव धम्मायरिओ मए समं अज्ज । खवलइ सुरकयपूओ नियइहीगारववसेणं ॥ ६५ ॥
ता आगच्छामि अहं तस्स सयासम्मि एस जइ किञ्चि । सो पडिक्कलं सासइ तं तेएणं दहेमि तओ ॥ ६७ ॥
तं सोउं भयभीओ आणन्दो गन्तु वन्दिदं वीरं । साहइ गोसालुत्तं तं भन्ते सो पइ दहिउं ? ॥ ६८ ॥

भयवं भणइ पइह सो आणन्दा ! किं परं न अरिहन्ते । परिधावणे समत्थो तेसिं पिहु ता तुमं कहसु ॥ ६९ ॥
 गोयममाइसुणीणं गोसालं किं पि कोइ मा भणउ । सो कुद्धो आगमिही भणिओ तेएण य दहेइ ॥ १८७० ॥
 आणन्देण य कहियं सुणीण तं सो उ आगओ तुरियं । गोसालो बहुसीसो उद्धठिओ भणइ भयवन्तं ॥ ७१ ॥
 किं भणसि कासवा ! तं गोसालो आसि एस मम सीसो ? । अन्नो सो तुह सीसो अहं तुं तन्नामओ अन्नो ॥ ७२ ॥
 जह तेणो पारद्धो नगररक्खियभडेहिं गोसाला ! । पुरओ देइ तणाइं आवरणत्थं सरीरस्स ॥ ७३ ॥
 छाइज्जइ तेण तैयं गोवेंसि तुमं पि एवमप्पाणं । न य अन्नो होसि ति य भणिओ वीरेण अइरुद्धो ॥ ७४ ॥
 उच्चावयमक्कोसइ बेइ विणट्ठो सि मम सयासाओ । सन्वाणुभूइसाहू तं सोउं सामिभत्तीए ॥ ७५ ॥
 जम्पइ हा गोसाला ! एकं पिहु अक्खराइ जो जत्तो । सिक्खइ सो तं वन्दइ गुरु ति काउं कुणइ भत्तिं ॥ ७६ ॥
 तं पुण सीसत्तेणं पडिवन्नो भगवया य सिक्खविओ । तेजलेसा वसणाउ मोइओ बहुसुओ य कओ ॥ ७७ ॥
 पडणीयत्तं संपइ किं पडिवन्नो सि दुट्ठु तुज्झ मई । इय भणिओ सो रुद्धो तं साहुं भाससा कुणइ ॥ ७८ ॥
 पुणरवि जिणमक्कोसइ तओ सुनक्खत्तमहरिसी तत्थ । धम्मगुरुपरमभत्तो चिन्तइ नियजीवनिरवेक्खो ॥ ७९ ॥
 मा जम्मउ सो पुरिसो जाओऽविहु जिघउ मा चिरं कालं । जो पेच्छन्तो वि सहइ धम्मगुरुपराभवं सूढो १८८० ॥
 इय चिन्तिय पडिचोयइ गोसालं सो तहेव तेएणं । सोऽवि तयं परितावइ बाढं तो वीरपासम्मि ॥ ८१ ॥

आलोहयपडिक्कन्तो उच्चरियमहन्वओ समाहिजुओ । खामियसंजयसाहुणिवग्गो सव्वत्थ समभावो ॥ ८२ ॥
 कालगओ सो वीरो पुणो य अक्कोसए जिणं सो य । पडिचोइओ जिणेणं तहेव तेयं तओ सुग्रह ॥ ८३ ॥
 जह वातोली सेले पक्कमइ न चेव तह जिणसरीरे । सावि न पहवइ काउं अहिवियडुं तओ उहुं ॥ ८४ ॥
 उप्पइया पडिनिहया गोसालसरीरगं अणुपविट्ठा । तीए अन्ताइट्ठो सो विमणो जम्पए एवं ॥ ८५ ॥
 मम तेएणं ऐत्तो छण्हं मासाण कासवा तंसि । दाहत्तो छउमत्थो करेसि कालं जिणो आह ॥ ८६ ॥
 सोलसवासाइं अहं अन्नाइं वि विहरिऊण गोसाला । केवलपेरियाएणं पच्छा मोक्खं गमिस्सामि ॥ ८७ ॥
 तं पुण नियतेएणं अन्ताविट्ठो य दाहजरघत्थो । कालं करेसि अन्तो सत्तण्ह दिणाण छउमत्थो ॥ ८८ ॥
 भणिया जिणेण सुणिणो धम्मियपडिचोयणाए चोएह । गोसालं हयनिहओ विज्झायगि न्व जं एसो ॥ ८९ ॥
 पडिचोयन्ति य ते तं कुणन्ति निप्पट्ठपसिणवागरणं । कोवगिगजलन्तोऽविहुसो न तरइ किं पिकाऊणं ॥ ९० ॥
 उद्धियदाढो व्व फणी सीसा विहु तैत्थ तं निएऊणं । वीरजिणं आलीणा केह वि अन्नेऽवि तं चेव ॥ ९१ ॥

गोसालोऽवि—

दीहुणहे नीसासे सुञ्चन्तो दाढियाउ लुञ्चन्तो । पाएहिं कुट्ठिन्तो भूमिं रोसेण कम्पन्तो ॥ ९२ ॥
 निगगन्तूण य तत्तो निययट्ठाणम्मि सो गओ तुरियं । तत्थवि दाहजरेणं चिट्ठइ बुन्नो विगयपुन्नो ॥ ९३ ॥

१ ब-अचिचियंवि । २ ब-अन्ना° । ३ ब-अन्तो । ४ ब-अन्ना° । ५ ब-तत्स । ६ ब-°एहि य ।

भगवयाऽवि समणाण साहियं—

जो मुक्को नियतेओ गोसालेणं वहाय मह समणा । सो अङ्गवङ्गमाई सोलसदेसे अलं दहिउं ॥ ९४ ॥

इओ य—

अम्बं विलिया पाणगमाई दाहस्स पसमणनिमित्तं । गोसालो पियइ बहू करेइ सीओवयारे य ॥ ९५ ॥
मज्जं पिएइ गायइ नच्चइ हालाहलाइ पकरेइ । अञ्जलिकम्मं मूढो सिञ्चइ मद्दियजलेण तणुं ॥ ९६ ॥
सत्तमअहरत्तन्ते नियमरणं जाणिउं भणइ सीसे । मं कालगयं तुब्भे सिणाणमाईहिं पूएउं ॥ ९७ ॥
सिबियारूढं काउं घोसिज्जह एत्थ सव्वनयरीए । चउवीसमतित्थयरो गोसालो भरहवासम्मि ॥ ९८ ॥
केवलणाणी सिद्धो देवाणुपिया इहेज्ज इय महया । इट्ठीसक्कारेणं नीहरणं मम करेज्जाह ॥ ९९ ॥
खणमेत्तेण पुणो सो कहिञ्चि मिच्छत्तत्तवयउवसमेणं । संमत्तभावियमणो चिन्तइ नाहं जिणो होमि ॥ १०० ॥
मङ्गलिपुत्तो उ अहं समणाणं घायगो अणत्थखणी । गुरुपडणीओ धम्मस्स अयसकारी महापावो ॥ १ ॥
नियतेएणं दहो करोमि कालं सकम्मदोसेणं । भयवं पि महावीरो तित्थयरो केवली एत्थ ॥ २ ॥
एवं परिभावेन्तो नियसीसाणं कहेइ सो सव्वं । पुवुत्तं ते भणिया तुब्भे मं सुणियकालगयं ॥ ३ ॥
सुंवेणं बन्धेत्ता वामे पायम्मि थोक्कह मुहम्मि । तिक्खुत्तो पुणं पच्छा कहुविकट्ठि करेमाणा ॥ ४ ॥

१ व-°लाए । २ व-°हं जह य । ३ अ-°गय° । ४ व-तो । ५ अ ठोक्° ।

घोसिज्जह नयरीए दुच्चरियं मज्झ तुम्ह जं कहियं । वीरस्स जिणत्ताईगुणकित्तणयं करेज्जाह ॥ ५ ॥
 सहईए अवत्ताए कहुत्ता अह कलेवरमणजं । पेयवणे छडुज्जह इय ते सवहेहिं सावेत्ता ॥ ६ ॥
 गोसालो कालगओ सीसेहिं सवहमोक्खणनिमित्तं । दारं पिहित्तु अज्जे रेहमया सा कया नयरी ॥ ७ ॥
 तब्भणियं तेहिं कयं बन्धणठोकणयघोसणाईयं । तो महया नीहरणं सक्कारेणं कयं तस्स ॥ ८ ॥
 अयवं सावत्थीए निक्खमिऊणं बहिजणवयविहारं । कुणइ पडिबोहयन्तो अविए सूरु ओ व्व कमलवणं ॥ ९ ॥
 विहरन्तो य कमेणं सिग्घियगासे पुरम्मि संपत्तो । फासुयदेसम्मि ठिओ उज्जाणे साणकोट्टम्मि ॥ १० ॥
 पञ्चभिगमेण सहा समागया तत्थ कोउणेणणे । संसयछेयट्ठणे अयवं पुण कहइ सव्वेसिं ॥ ११ ॥
 देवाणुपिया ! धम्मो कायव्वो भवविरत्तचित्तेहिं । तस्स पसाहणकज्जे जं कायव्वं तयं सुणह ॥ १२ ॥
 गुणरागो कायव्वो नो कायव्वा कुसीलसंसग्गी । वज्जेयव्वा कोहादओ य समयं पमाओ न ॥ १३ ॥
 जम्मन्तरेऽवि जीवो पावइ बोही गुणाणुरागाओ । सुहपरिणामवसेणं तेणगणायं इहं नेयं ॥ १४ ॥
 दुट्ठयरजोगओ दोसाण गुणाण भायणं होन्ति । गिरिसुयपुप्फसुया इव ता कायव्वा सुसंसग्गी ॥ १५ ॥
 पढमकसाया सम्मं हणन्ति बीया य देसविरइ ति । तइया य सव्वविरइं चउत्थया पुण अहक्खायं ॥ १६ ॥
 केरिसा य ते—

जलरेणुपुढविपञ्चयराईसरिसो चउव्विहो कोहो । तिणसलघाकट्ठट्ठियसेलत्थम्भोवमो माणो ॥ १७ ॥
 मायावलेहिगोसुत्तामिण्डसिङ्गघणवंसमूलसरिसा उ । लोहो हलिक्कदमखज्जणकिमिरागसम्माणो ॥ १८ ॥
 पक्खचउमासवच्छरजावल्लीवाणुगाणिणो कमसो । देवनरतिरियनारयगइसाहणहेयवो भणिया ॥ १९ ॥
 पमाओ पुण—

वरं महाविसं सुत्तं वरं अग्गीपवेसणं । वरं सत्तुहिं संवासो वरं सप्पेहिं कीलियं ॥ १९२० ॥

ना धम्मम्मि पमाओ जमेगमच्चू विसाइणो । पमाएणं अणन्ताणि जम्माणि मरणाणि य ॥ २१ ॥

एवं हिओवएसा पडिबुद्धा तत्थ पाणिणो बहवे । सामिस्स तदा जाओ रोगायक्को सकम्माओ ॥ २२ ॥
 तिब्बो उ डुरहियासो जिणस्स वीरस्स पित्तजरजुत्तो । लोहियवच्चायं पि य करेइ जायइ य अबलत्तणू ॥ २३ ॥
 रोगकिलन्तं दड्ढु सामी सव्वो चउव्विहो सद्धो । तह देवदेविवग्गो महन्तमुव्वेयमावन्नो ॥ २४ ॥

चाउवन्नो य जणो जम्पइ गोसालतेउलेसाए । छण्हं मासारणन्ते करिही कालं महावीरो ॥ २५ ॥

तं सोउं सीहसुणी एगागी विल्लिय मालुयाकच्छे । रोयइ कहकहसदेण गरुयडुक्खं समावन्नो ॥ २६ ॥

सामी साहू पेसइ सुणिय इमं तस्स वाहरणकज्जे । अणिओ अ तेहिं गन्तुं सीहा ! सद्दाइ तं वीरो ॥ २७ ॥

सीहोऽवि समागन्तुं वनिदत्ता एजुवासए भयवं । अणिओ जिणेण सीहा ! कीस अधिइ तुभं कुणसि ॥ २८ ॥

१ व-०ं पि य । २ व-०णन्तो ।

छण्हं सासाणन्तो नाहं कालं जओ करिस्सामि । अन्नाइं अद्धसोलसवासाइं एत्थ विहरिस्सं ॥ २९ ॥
ता गच्छ तुमं मिण्हियगामं मग्गाहि रेवई मज्झ । गाहार्वईण कज्जे पजुसियं ओसहं कप्पं ॥ १०३० ॥
सीहो य गओ तीए गेहं अब्भुद्धिओ ये हिद्वाए । सत्तट्ठपए अहिगम्म वन्दिओ परमभत्तीए ॥ ३१ ॥
भणिओ साहेहि तुमं देवाणुपिया इहागमणकज्जं । तेण य भणियं अमुगं पजुसियं ओसहं अत्थि ॥ ३२ ॥
तुज्झ गिहे तं वियरसु सा भणइ इमं रहस्सनिम्मवियं । कहमुणसि तुमं कहियं केवलिणा वीरनाहेण ॥ ३३ ॥
तं सोउं सा तुद्धा वियरइ सीहस्स ओसहं तं तु । दब्बाइविसुद्धेणं ओसहदाणेण सा तेण ॥ ३४ ॥
देवाउयं निबन्धइ परित्तसंसारियत्तणं कुणइ । दिव्वाणि तत्थ पच्च य पाउब्भूयाणि सयराहं ॥ ३५ ॥
सीहो वि य पडिगन्तुं आलोइय दंसिऊण वीरस्स । णिसिरइ पाणिम्मि तयं भुत्तममुच्छेण य जिणेण ॥ ३६ ॥
खिप्पं चिय उवसन्तो रोगायङ्को य तम्मि भुत्तम्मि । निरुओ वलियसरीरो जाओ समणो महावीरो ॥ ३७ ॥
तुद्धा समणा समणी य सावगा साविगा य तुद्धाओ । देवा देवी य तहा सदेवमणुयं जगं तुड्डं ॥ ३७ ॥
वन्दिदुत्तु इन्दभूई पुच्छइ वीरं कहिं समुववन्नो । सव्वाणुभूइसाहू तहा सुनक्खत्तअणगारो ॥ ३८ ॥
पढमो उ सहस्सारं गोयम ! बीओ उ अच्चुए कप्पे । उक्कोसठिई जाया सिज्झिस्सन्ती विदेहम्मि ॥ ३९ ॥
भन्ते ! तुम्ह कुसीसो गोसालो समणघायगो कत्थ । उववन्नो इय पुट्ठे कहिओ पज्जन्तवुत्तन्तो ॥ १०४० ॥

गोसालस्स जिणेणं सुहपरिणामाउ तेण सम्मत्तं । पत्तं तस्स पभावा अञ्चुक्कप्पे गओ सो वि ॥ ४१ ॥
 सम्मदिट्ठी मणुओ विमाणवज्जं न बन्धए आउं । जइ वि न संमत्तजढो अहवा बद्धाउओ पुव्विं ॥ ४२ ॥
 कप्पाओं चुओ सन्तो किं किं सो सामि ! पाविही एत्थ । भरहम्मि सयदुवारं नयरे होही महाराया ॥ ४३ ॥
 नामेण महापउमो सो समणाणं उवद्दवे बहूए । मिच्छत्तं पडिवन्नो कारेही दुट्ठपरिणामो ॥ ४४ ॥
 अक्कोसणनिवअच्छणवन्धणरुम्भणयउवहिहरणं च । छविछेयं कारेही निवासेही य नयराओ ॥ ४५ ॥
 चित्तन्तो य जणेणं मिच्छाभावेण उवरमं काही । चरियाएँ रहारूढो निगमिही अन्नया सो उ ॥ ४६ ॥
 उज्जाणे अणगारं आयाकित्तं सुमङ्गलं नाम । दट्ठणमासुरुत्तो नोल्लावेही रहसिरेणं ॥ ४७ ॥
 सो सणियं उट्टेत्ता पुणो वि आयाविही सुधीरमणो । इयरो नोल्लेइ पुणो वीयं वारं पुणो तइयं ॥ ४८ ॥
 आभोएही य तओ ओहिन्नाणेण सो अईअद्धं । गोसालभवे दहुं दुच्चरियं तस्स गुरुरोसा ॥ ४९ ॥
 सहयं सरहं दहिही नियतवत्तेण तं महापउमं । आउखए सो जाही सव्वेऽणुत्तरविमाणे ॥ १९५० ॥
 सत्तमपुढविं जाही सो राया होहिईं^३ य सो मच्छो । पुण सत्तमिए जाही एवं एगेगपुढवीए ॥ ५१ ॥
 दो दो वारा जाही तत्तो पञ्चिन्दिएसु सव्वेसु । बहुसो उववज्जिस्सइ सव्वत्थवि सत्थबज्जो त्ति ॥ ५२ ॥
 वउरिन्दियतेइन्दियविइन्दिएगिन्दिएसु सव्वेसु । छिन्नो भिन्नो दहो मरिही सव्वत्थ विघणत्तो ॥ ५३ ॥

१ व-आउक्खयंमि जा० । २ अ-०हई ।

एवमणन्तं हिण्डिय संसारं माणुसत्तणं लहिही । पावियजिणिन्दधम्मो देवगइं एस गच्छिहिही ॥ ५४ ॥
 कहवि भवग्गहणाइं महाविदेहे तओ य रायसुओ । नामेण दढपइन्नो होही दिक्खं च पडिच्चो ॥ ५५ ॥
 केवलमुप्पाडेही सुचरियतवसंजमो तओ समणे । आमन्तेत्ता कहिही नियदुत्तन्तं सवित्थारं ॥ ५६ ॥
 गोसालगमाइयं ता अज्जा ! को उ मा हवउ तुब्भं । गुरुमाइपच्चणीओ भमिज्ज मा सोवि संसारं ॥ ५७ ॥

अणियं च—

तित्थयरपवयणसुयं आयरियं गणहरं महिड्डीयं । आसायन्तो बहुसो अणन्तसंसारिओ होइ ॥ ५८ ॥
 तं सोउं ते समणा भीया उ तह त्ति पडिसुणेहिन्ति । मोक्खं च वचिही सो दहप्पइन्नो महाभागो ॥ ५९ ॥
 इय भावी बुत्तन्तो कहिओ गोसालगस्स वीरेणं । गोयममाइसभाए संवेगोवन्नचित्ताइ ॥ १९६० ॥
 विहरइ य वद्धमाणो गामागरनगरसंकुलं पुहइं । परिवद्धमाणसद्धो सवत्थ गुणेहिं सुमहग्घो ॥ ६१ ॥
 उद्धरियकुमयकन्दो चउविहसिरिसेद्धकुसुयवणचन्दो । तिहुयणकयआणन्दो करुणामयसारनिससन्दो ॥ ६२ ॥
 उद्दामकित्तिसद्धो दुज्जयकम्ममारिचक्कसंमद्धो । चोदससमणसहस्सो पडिबोहइ पाणिणो बहवे ॥ ६३ ॥
 मेहमिगावइसुलसानन्दोदायणदसन्नभेइ य । अइसुत्तसालिभेइ धन्नाणन्दाइकयउत्ते ॥ ६४ ॥

तत्थ सालिभदपडिबोहणं विसेसेण भन्नइ—

सालिगामे आसी दुगो कुलपुत्तओ उ ओलगो । धन्ना य तस्स भज्जा तेसिं पुत्तो य संगमओ ॥ ३५ ॥
 भवियद्वयावसेणं तीसे पद्यत्तसुवगओ भत्ता । सा परघरकम्माइं कुणमाणी भरइ नियपोट्टं ॥ ३६ ॥
 संगमओ पुण चारइ सिंसुभावे गामवच्छरूवाइं । तेणन्नया वणम्मी दिट्ठो पडिमं ठिओ साहू ॥ ३७ ॥
 निच्चलनिरुद्धकाओ लम्बिरवाहू सिलायलोवगओ । उग्गतवसोसियद्धो धम्मज्झाणं अियायन्तो ॥ ३८ ॥
 जाया य तस्स सद्धा महारिसीए सधम्मपिण्डो ति । सो तं वन्दइ चलणे पमज्जिउं मलइ भत्तीए ॥ ३९ ॥
 समुहं च पलोइन्तो खणमेत्तं चिट्ठए उपासन्तो । कुणमाणस्स य एवं के विं दिणो वोलिया तस्स ॥ ४० ॥
 जायम्मि कम्मि वि छणे गिहे गिहे तत्थ रज्झए खीरी । सो दट्ठणं पभणइ अम्बे ! मह देसु परमत्तं ॥ ४१ ॥
 सा रोविउं पयत्ता सुयराहाडिं निएवि मनुइया । आसन्नगिहाहिन्तो तत्तो मिलियाउ महिलाओ ॥ ४२ ॥
 पुट्ठं च ताहिं भइ । किं रोयसि तीए तासि परिकहिं । न सुणइ अत्थि अणत्थि मम पुत्तो निययगेहम्मि ॥ ४३ ॥
 एसो मग्गइ खीरी सामग्गीचिरहओ य सा कत्तो । दन्तेहिं विणा जम्हा न सिण्टेणं होइ कइयावि ॥ ४४ ॥
 तो पायसोवगरणं अणुकम्पाए विइन्नमेयाहिं । चिन्तिय दसाविभागो कैस्सिस्थ न जायए विससो ॥ ४५ ॥
 रद्धा य तीए खीरी भरियं भाणं च भोयणट्ठाए । पुत्तस्स घयमहुजुयं उवविट्ठो सुञ्जिउं सो वि ॥ ४६ ॥
 एत्थन्तरे सुणी सो सभागओ सासखमणपारणए । जुगसेतनिहियदिट्ठी तस्स गिहे पुट्ठजोगेणं ॥ ४७ ॥

१ व-०सम्मि । २ व-कैह । ३ अ-दिणे । ४ व-०ण्ट्ठणं । ५ व-कस्से ।

तं दहुं परितुहो धन्नो पुन्नो अहं कयत्थो त्ति । जमिहागओ अचिन्तियहिरन्नवुट्ठीसमो एसो ॥ ७८ ॥
 उट्ठेज्जण य तत्तो वन्दित्ता आयणं च तं धेतुं । साहुस्स देइ सबं परमन्नमखण्डपरिणामो ॥ ७९ ॥
 चिन्तामणिम्मि पत्ते तप्पयाए उ होइ जा सद्धा । जो सयलसिद्धिकारयमन्तस्सरणे रसावेसो ॥ १०८० ॥
 पत्ते महानिहाणे रोरस्स य होइ जो मणाणन्दो । तत्तोऽहिगभावेणं साहू पडिलाहो तेणं ॥ ८१ ॥
 दवार्होहि विसुद्धं नाउं अच्चन्तियं च तस्सद्धं । धम्मन्तरायभीरु गिण्हइ साहू तयमसेसं ॥ ८२ ॥
 पत्ताइविसुद्धेणं तिकालतुट्ठीजुएण दाणेणं । सुहभोगफलं पुन्नं सुकुलुप्पत्ती य बन्धेइ ॥ ८३ ॥
 भुत्तो य सयं पच्छा आकण्ठं पायसो य गेहीए । रत्तिं विसूइयाए सुहपरिणामो य कालगओ ॥ ८४ ॥
 उववन्नो रायगिहे भद्दाए सुयत्तणेण कुञ्छिसि । सालीसुमिणसूइओ सुइब्भगो भद्दमज्जाए ॥ ८५ ॥
 वहुइ य सो सुहेणं गवभो इब्भो गओ वणिज्जेणं । परतीरं पोएणं जन्तस्स य पवहणं भिन्नं ॥ ८६ ॥
 अत्थो गओ अणत्थो गोभदो वि य विसायमावन्नो । संपत्तो पञ्चत्तं अहो ! हु सोवक्कमं जीयं ॥ ८७ ॥

तथाहि—

सत्थग्गीजलसावयसप्पविसार्होहि विविहेज्जोहि । सूलविसूइयसोगाइएहिं जीयं उवक्कमइ ॥ ८८ ॥

अओ चेव भणियं—

ववहरह नरा धेतुं बहुलाभं धम्मभण्डमणवरयं । जे पुव्वण्हे दिट्ठा अवरण्हे ते न दीसन्ति ॥ ८९ ॥

इओ य—

कालक्लमेण जाओ देवकुमारोवमो सुओ तीए । विहियं वन्धुजणेणं वद्धावणयं अइमहन्तं ॥ १९९० ॥
तस्स परिपालणत्थं ठवियाओ तेण पञ्चधावीओ । धावणमज्जनमण्डणकीलावणअङ्कधाईओ ॥ ११ ॥
जं सालिखेत्तसुमिणं दिट्ठं गव्भंगयम्मि एयम्मि । भद्दाए कयं नामं सुयस्स तो सालिभद्दो त्ति ॥ १२ ॥
भद्दाए सुयं किर मे पवहणभङ्गेण उवरओ भत्ता । मुच्छइ रोयइ कन्दइ विलवइ सोआउरा ताहे ॥ १३ ॥
हाहा हयविहि ! निइय ! निल्लज्ज ! अणज्ज ! मज्झ किं विहियं । वसणमसज्झमयण्डे सुहिसज्जनसोयणिज्जमिणं ॥ १४ ॥
रे दइय ! जइ ममोवरि लुज्झ धिणा नत्थि कूरच्चित्तस्स । ता किं एयम्मि विवालयम्मि करुणा न तुह जाया ॥ १५ ॥
एवं सा थिलवन्ती संठविद्या सयणमित्तवग्गेणं । कालेण विगयसोगा जाया घरकज्जसंलग्गा ॥ १६ ॥
जाओ य सालिभद्दो परिवहुन्तो कलागहणजोगो । गेहे चिय सिद्धविओ कलाउ कलसूरिणा मइमं ॥ १७ ॥
लायन्नरुवमणहरसव्वं जोव्वणं च संपत्तो । रमणीयणमणहरणो पिओ य सव्वस्स लोयस्स ॥ १८ ॥
चाई भोई दक्खिन्नसाथरो सच्चमासणो सोमो । पियवाणी दयसारे धम्मपिओ विणयसंपन्नो ॥ १९ ॥
उत्तमकुलवभवाओ मणहरतारुन्नकान्तिकलियाओ । सारयससिचयणाओ कुवलयदलदीहनयणाओ ॥ २००० ॥
अमरकरिक्कुम्भविब्भमपओहराओ । तिवलियतणुमज्झाओ कयलीखम्भोरुजुयलाओ ॥ १ ॥
अलिउलसमचिहुराओ सुरसरियापुलिणरम्मरमणाओ । परिणेइ एगदिवसं बत्तीसं इब्भकन्नाओ ॥ २ ॥

गोभदो विद्य तदया मरिडं जाओ गुरो भवणवासी । ओहिं पउञ्जइ तओ सभारियं नियसुयं नियड ॥ ३ ॥
 मुणिदाणोवज्जियपवरपुन्नआगरिसओ इहं एह । चिउरुवइ सत्ततलं पासायं सालिभद्धस्स ॥ ४ ॥
 सुरपासायसमाणं सधोउयतरुसमिद्धवणसण्डं । विमलजलजन्तवावीकलियं अच्छेरयब्भूयं ॥ ५ ॥
 बत्तीसत्तूलिकलियं पल्लङ्कं देइ सालिभद्धस्स । मणिरयणकञ्चणमयं तप्पत्तीणं च एगेगं ॥ ६ ॥
 अमरविलेवणआभरणवत्थकुसुमाइसयलभोगङ्गं । अन्नन्नं पइदियहं देइ सभज्जस्स सो तस्स ॥ ७ ॥
 बहुविहकीटानिरओ जणयसुराणीयभोगडुल्ललिओ । दोणुन्दुगो व देवो गयं पि कालं न याणाइ ॥ ८ ॥
 सबं गिहवावारं भद्द चिय पइदिणं विचिन्तेइ । कयविक्रयमार्इयं अन्नं पि य कुणइ ववहारं ॥ ९ ॥
 तत्थन्नया कयाई कम्बलरयणाण विक्खयनिसित्तं । देसन्तराउ वणिया समागया लक्खमोह्छाणं ॥ २० ॥
 जाहे कोइ न गिणहइ ताणि महग्घत्तणेण अन्नजणो । ताहे सेणियरन्नो गन्तुं दरिसिन्ति अत्थाणे ॥ ११ ॥
 रञ्जियहियओ पुच्छइ मोल्लं कहियं च लक्खमोह्छाणि । रायाह न मे कज्जं एरिसमोह्छेहिं एणहिं ॥ १२ ॥
 तो ते विसन्नचित्ता निगन्तुं रायमन्दिराहिन्तो । तो सालिभद्धरिद्धिं सुणिडं भद्दागिहं पत्ता ॥ १३ ॥
 गहियाणि ताणि तीए जहुत्तमोह्छेण हेट्टहिययाए । ते वि परितुट्ठचित्ता निययावासं गया सव्वे ॥ १४ ॥
 कम्बलरयणसरूवं सुणिऊणं चेह्छणा भणइ रायं । इक्क मम कज्जे पिययम ! एक्कं पि न तं तुमे गहियं ॥ १५ ॥
 तिट्ठा किमेरिसी तुह कत्तणयज्जियधणस्स व महन्ती । अहवा रोभणवत्थुं मम दिन्नं तुह न पडिहाइ ॥ १६ ॥

किञ्च—

तुज्झ पसिद्धिं सोऽं जे वणिणो आगया इह नरिन्द ! । तेसिं पुरओ तुमए एवं लहुईकओ अप्पा ॥ १७ ॥
तं मोहं नो पुज्झइ जइ तुह रयणावलिं इमं गेण्ह । किणसु य कम्बलरयणं विगयासा ते वि मा होन्तु ॥ १८ ॥
एवं च उवालद्धो भज्जाए सेणिओ तओ वणिए । मग्गइ कम्बलरयणं तेहिं य भद्दागहो कहिओ ॥ १९ ॥
तं सोऽं सुट्ठुयं रुद्धा सा चेच्छणा भणइ एवं । वाणिगिणीए वि समं सत्तं तुह नत्थि नरनाह ! ॥ २० ॥
तो नरवइणा भद्दा भणाविया अज्ज जे तुमे गहिया । कम्बलरयणा तेसिं एगं मे देहि मोल्लेणं ॥ २१ ॥

ताहे पडिभणियं—

ते तक्खणमेव मए नरिन्द ! नियपुत्तसालिभइस्स । बत्तीसभारियाणं फालिय पयत्तहणा विहिया ॥ २२ ॥
अत्थि य चिरन्तणाइं मज्झ गिहे ताइं गिण्हउ देवो । जइ कज्जं मोल्लेणं विणावि मेऽणुग्गहो एस ॥ २३ ॥
तो सुयमभयं पुच्छइ चउविहवुद्धीसमिद्धसइ राया । को एस सालिभदो तेण वि कहियं जहावत्तं ॥ २४ ॥
तो विम्भिओ विचिन्तइ रायाऽहो ! सालिभइसामग्गी । ता सुकयत्थो अहयं जस्स पुरे एरिसावणिणो ॥ २५ ॥
भद्दा य ससाइद्धा तस्सुयदंसणसकोउगमणेणं । पेसेसु नियं पुत्तं रायउले जेण पेच्छाम्मि ॥ २६ ॥
तो तीए पडिभणियं अइसुक्कुमालो सुओ न मह साम्मि ! । गिहवाहिं कुण्ह पयं न पेच्छए चन्दस्सरावि ॥ २७ ॥

१ ब-ताए । २ अ-सूरो वि ।

ता तुम्ह सयासम्मी आगच्छउ कह इमो इय सुणेउं । आ अम्हाणं उवरिं अपसायपरो हवउ देवो ॥ २८ ॥
 तो रत्ना आणत्तं सयसागच्छामि तुज्झ गेहम्मि । तुह सुयदंसणकले इय भणिण् सा इमं आह ॥ २९ ॥
 गरुओ अणुगहो मे गेहमलङ्करइ जमिहमागन्तुं । सामी नवरं कहयवि देउ दिणे होमि पउणाहं ॥ २०३० ॥
 पडिवन्ने नरवइणा रायघराओ य नियघरं जाव । संमज्जिओवलित्तो मण्डणपउणो कओ मग्गो ॥ ३१ ॥
 डज्झन्तनिरन्तरपवरअगरुकप्पूरसुरहिगन्धहो । पेच्छणयगीयवाइयेच्छयजणजणियआणन्दो ॥ ३२ ॥
 उल्लोओ य विरइओ महग्यपणवन्नरुइरवत्थेहिं । सुत्तावल्लिमालिल्लो सणहरकुल्लहरेरहिल्लो ॥ ३३ ॥
 गिहमवि तीए कयं कमणीयं हारुल्लोयमल्लरमणीयं । वन्दणमालाऽलङ्कियदारं दारनिवेशिय तलमसुतारं ॥ ३४ ॥
 जाणाविओ य तत्तो पहाणपरिवारपरिवुडो राया । भद्दा गिहमागच्छइ पए पए कोउगक्खिल्लो ॥ ३५ ॥
 रज्जियचित्तो उ दढं उवविट्ठो पवरचन्दणचउक्के । सीहासणे विसाले तवभवणसिरीं नियच्छन्तो ॥ ३६ ॥
 वरवत्थमोत्तिथार्ह भद्दा उवणेइ सुट्ठु परितुट्ठा । गिण्हह तुम्ह गिहमियं राया न य गिग्हण किं पि ॥ ३७ ॥
 भणइ सपुत्तं दंससु गन्तूणं बेइ सालिभइं सा । ओयर पासायाओ पुत्त ! तुमं सेणिओ हेट्ठे ॥ ३८ ॥
 चिट्ठइ गिहमायाओ सो भणइ न किं पि अम्ब ! जाणामि । मोल्लं कयाणगाणं सयमेव करेसु जं जुत्तं ॥ ३९ ॥
 जाय ! कयाणगमेयं न होइ एसो हु सेणिओ राया । सामी तुज्झं मज्झ य सव्वजणाणं इहं देसे ॥ २०४० ॥
 मज्झ वि अन्नो सामी इय सुणिउं चिन्तए गुरुविसाओ । एत्थ अहो ! अकयसुहा परस्स सेवाकरा होन्ति ॥ ४१ ॥

भणियं च—

न करेन्ति जे तवं संजमं च ते तुल्यपाणिपायाणं । पुरिसा समपुरिसाणं अवस्सपेसत्तणमुवेन्ति ॥ ४२ ॥
धत्ता सुणिणो एगे जे विसयपरम्मुहा निरासंसा । मोत्तुणं देवगुरुं अन्नस्स कुणन्ति न पणामं ॥ ४३ ॥
संसारिया उ रिद्धी परमा विबुहाण नो रई कुणह । ईसाविसायभयपरवसत्तमाईहिं जमसारा ॥ ४४ ॥
विसयाभिलासविसधारियाण पुरिसाण निव्वियेयाण । न पुरइ धम्मस्मि मई तुच्छसिरीए मघन्धाणं ॥ ४५ ॥
एवं अहिमाणधणो तं चिय संवेगकारणं धरिउं । धम्मकरणुज्जयमई संजाओ सो महासत्तो ॥ ४६ ॥
इय विमणो ओयरिओ पासायाओ गतो निवसमीवं । सवालङ्कारधरो पच्चक्खो कप्परुक्खो व ॥ ४७ ॥
पसरन्तवहलपरिमलवासियदिसिमण्डलो सलीलगई । नियपणइणीसमेओ अच्छरसहिओ व सुरकुमरो ॥ ४८ ॥
निवचलणेसु निवडिओ आलिङ्गिय राइणा कओ अङ्के । दहुं सरीरसोहं विम्हइओ चिन्तए एवं ॥ ४९ ॥
नूणं नत्थि असज्झं सुचरियधम्मस्स जीवलोगम्मि । जं इय माणुसमेत्ता अमरविभूहं विडम्बन्ति ॥ ५० ॥
संभासिओ निवइणा न जम्पए जायए य साममुहो । अंसुजलपुत्तनचणो भदाए निवो तओ भणिओ ॥ ५१ ॥
सुरभोयणेहिं नव नव सुरभोगेहिं लालियसरीरो । न सहइ मणुस्सतणुपरिमलं इमो सुयह ता देव ! ॥ ५२ ॥
गच्छसु वच्छ ! सठाणं इय भणिओ सेणिएण सो मुक्को । आरुढो पासायं उट्टिकामो उ नरनाहो ॥ ५३ ॥
भदाए विन्नत्तो जोडियहत्थाए गरुयपणएणं । देव ! पसाएणड्ढं सागयकिंच पडिच्छेह ॥ ५४ ॥

उवरोहसीलयाए पडिवन्नो राइणा उ तद्वयणे । अब्भङ्गिओ य संवाहिओ य वरवेसविलयाहिं ॥ ५५ ॥
 उव्वट्ठिओ य राया वाविजले मज्झिओ कराउ तहिं । पडियं सुद्धारयणं तो संभन्तो पलोएइ ॥ ५६ ॥
 किं देव ! नियह तुब्भे संखुब्बा पुच्छियं च भद्दाए । रत्ता कहियं तीए सुद्धारयणस्स जलपडणं ॥ ५७ ॥
 भद्दाए तं सोउं जन्तपओगेण तं जलं खिप्पं । आइसिउं नियदास्सिं संकामियसन्नवावीए ॥ ५८ ॥
 निज्जलतलस्मि तीसे भूस्सणनियरं फुरन्तकिरणिल्लं । पेच्छइ तेसिं भज्जे सुद्धारयणं तयं नियइ ॥ ५९ ॥
 इङ्गालो व विसोहं पुच्छइ य सकोउगो किमेयं ति । भद्दाए कहियमिमं निम्मल्लं सालिभद्दस्स ॥ ६० ॥
 जेण सुरो पइदियहं आभरणमिमस्स पणइणिजुयस्स । देइ तयं निम्मल्लं काउं खिप्पइ य वावीसु ॥ ६१ ॥
 अइसयविब्भिहयहियओ सुद्धारयणं नियं च धेत्तूण । मणहरकयनेवच्छो रम्मं नन्दणवणं नियइ ॥ ६२ ॥
 पासायं च समन्ता गच्छइ देवालयं जिणं नमिउं । पूइयजिणवरचिम्बो भत्तीए संथुइं कुणइ ॥ ६३ ॥

जगचिन्तामणि ! जगह नाह ! जगगुरु ! जगरक्खण ! जगबन्धव ! जगसत्थवाह ! जगभाववियक्खण !;
 जय जय जिणवरवद्दमाण ! सरणागयवच्छल ! । जय करुणारस ! सुहनिहाण ! भवतारणपच्चल ! ॥ ६४ ॥
 जे पेच्छन्ति थुणन्ति सामि ! पूएन्ति प्हवन्ति य, जे गायन्ति नमन्ति पायसुमरंइं तुह सन्ति य ।
 ते नरधन्न सउन्न तेहिं सुरसिरिआवज्जिय । सिवसुहसंपय ते लहन्ति जरमरणविवज्जिय ॥ ६५ ॥

तुह सेवकरंतह निरुनरह पावपङ्कु उहिल्लइ । तं नत्थि किं पि भुवणे वि सुहु जं न सामि ! संपज्जइ ॥ ६६ ॥

भद्दाए चिन्नत्तो भोयणकज्जस्मि निग्गओ तत्तो । भोयणसहसुवविट्ठो नियपरियणपरिगओ राया ॥ ६७ ॥
भुत्तो य अहाविहिणा तम्बोलाईकयोवयारो य । संभासिऊण भद्दं नियभवणम्मी गओ राया ॥ ६८ ॥

चिट्ठइ य सालिभद्दो विसयविरत्तो सुधम्ममगयचित्तो । पत्तो य तत्थ सूरी तक्कालं धम्मघोसो त्ति ॥ ६९ ॥

वन्दणवडियाएँ गओ रायां य जणो य तस्स सूरिस्स । जणणिं च पुच्छिऊणं तत्थ गओ सालिभद्दो वि ॥ ७० ॥

वन्दिय उवविट्ठाए परिसाए भवविरागेजणणीए । सो धम्मदेसणाए पडिबोहं काउमाढत्तो ॥ ७१ ॥

कोडिं वराडियाहेउं जहा हारेज्ज कोइ णं । मणिं वेरुलियं वावि दलेज्जा सुत्तकारणा ॥ ७२ ॥

नावं जलहिमज्झस्मि लोहकजेण भिन्दए । सारं च चन्दणं भासहेउं मूढो दहेज्ज णं ॥ ७३ ॥

छेत्तुं कप्पूरसण्डं च कोइवाणं वइं करे । धन्तं जच्चसुवन्नं च जुक्काए हारए नरो ॥ ७४ ॥

एवं माणुस्सयं जम्मं धम्मसाहणसंजुयं । असारविसयासत्ता सत्ता ! नासेह मा हु णं ॥ ७५ ॥

इय धम्मकहं सोउं पडिबुद्धा पाणिणो गथा सगिहं । संविग्गो भद्दाए सुओ वि पत्तो सभवणस्मि ॥ ७६ ॥

तो पणसिऊण जणणिं सो पभणइ अम्भ ! अज्ज मे निसुओ । गुरुणो पासे धम्मो सा जम्पइ पुत्त ! सुहुकयं ॥ ७७ ॥

तो पवज्जामि अहं तं अणुजाणेसु सा य तं सोउं । कत्तकहुयं च वयणं धसत्ति धरणीयले पडिया ॥ ७८ ॥

१ व-°याइ ज° । २ व-°राय° । ३ व-°कारणे ।

परसुनिकित्त व लया मुच्छाए तो जलेण सितझी । वीयनएणं वीया लहिकुण य चेयणं दीणा ॥ ७९ ॥
 अंस्तुणि य सुयमाणी रोयन्ती भणइ तं सि मे एगो । पुत्तो उम्बरपुष्पं व दुल्लहो जीवियंभहिओ ॥ २०८० ॥
 ता जीवन्तीएँ मए दिक्खं मा गेण्ह सो वि तं आह । अम्ब ! न नज्जइ एय को पुब्बि जाइ को पच्छा ॥ ८१ ॥
 सा भणइ जाय ! तुज्झं नीरोगसुलक्खणं सुरूवं च । देहं ता एयगुणं माणेसु विलासकरणेणं ॥ ८२ ॥
 सो आह असुइ एयं बहुवसणहयं जराएँ छुणियं च । आममिउभण्डगसमं विद्धंसणधम्मयं एयं ॥ ८३ ॥
 तो को अम्ब ! इमम्मी पडिबन्धो कीरए विवेगीहिं । धम्मविहाणेणं चिय सफलत्तं होइ एयस्स ॥ ८४ ॥

माता—

रूवाइगुणजुयांओ अणुरत्ताओ य तुज्झ जायाओ । बत्तीतमिमाहिं समं ता भोए मुञ्ज जा तरुणो ॥ ८५ ॥

पुत्रः—

असुइसमुत्था परिणामदारुणा धेवकालिया भोगा । नरयाइदुक्खहेऊ ता को भोएसु कुणइ रहं ॥ ८६ ॥

माता—

मणिकणगरयणमार्हअत्थो आसत्तमं कुलं तुज्झ । दाउं भोत्तुं च अलं ता तं विलसेसु जाय ! तुमं ॥ ८७ ॥

पुत्रः—

रायग्गिचोरदाइयमच्चसुराईण साहिओ अत्थो । बाहिरमलो व अथिरो को मुज्झइ एत्थ जाणन्तो ॥ ८८ ॥

माता—

असिधारगमणअयचणयचावणादुक्करं खु समणत्तं । भूसयणलोयभिक्षन्नबम्भचेराइ जं एत्थ ॥ ८९ ॥

पुत्रः—

संसारसूयरणं विवेयरहियाण कायरनराणं । दुक्करमिह समणत्तं न उ धम्मियधीरपुरिसाण ॥ २०९० ॥

माता—

सुकुमालो वच्छ ! तुमं सुहोइओ सह अदिट्ठदुहलेसो । कह उवसग्गपरीसहसहणसमत्थो तुमं होसि ॥ ९१ ॥

पुत्रः—

नरयम्मि सुघोराओ बहुसो वियणाउ मे विसहियाओ । तयविक्खाए केत्तियमेयं उवसग्गमाइदुहं ॥ ९२ ॥

माता—

जह एवं ता पुत्तय ! समीहिंयं कुणसु किन्तु कहवि दिणे । परिकम्मसु अप्पाणं एवं दिक्खा सुहं काउं ॥ ९३ ॥

जणणीउवरोहेणं पडिवज्जिय तं गओ सपासायं । भज्जाओ आमन्तिय पडिवोहन्तो इमो भणइ ॥ ९४ ॥

पुरिसेणं बुद्धिमया परभवचिन्ता अवस्सकायवा । न ह्यु विसयविमूढेणं हारेयवो मणुयजम्मो ॥ ९५ ॥

जं विसएसु पसत्ता बम्भसुभूमाइया गया नरयं । विसयविरत्ता उ गया भरहनरिन्दाइया मोक्खं ॥ ९६ ॥

१ ब—पडिवोहत्थं ।

जीवरस नत्थि तित्ती चिरं पि ओत्तोहिं विसयसोवलोहिं । ता विसयविरमणेणं पव्वजमहं करिस्सामि ॥ ०.७ ॥
तुम्हं जा उ ससल्ला सावचाओ य ता हे गिहिधम्मं । कुवन्तु सेसियाओ कुणन्तु दिक्खं सहच्छाए ॥ ०.८ ॥
एवं अणुसासेउं भज्जाओ थेवथेवभोगेज्जे । परिहरमाणो चिट्ठह निच्छियचित्तो य दिक्खाए ॥ ०.९ ॥ हओ य—
धन्नेणं परिणीया भइणी तत्थेन सालिभइस्स । अबभइन्ती दइयं सैदुक्खमंस्सणि सा सुयह ॥ २१०० ॥

यन्नेणं तो पुडा किं तुह उव्वेयकारणं सुयणु ! । सा आह सालिभइो पव्वजं इच्छए घेतुं ॥ १ ॥
परिकम्मं कुणमाणो दिणे दिणे वयइ तूलिभेगेणं । भज्जं च एवमाइ कहिए धन्नो तयं भणइ ॥ २ ॥
काउरिसो सो सुन्दरि ! जो वयगहणुज्जुओ वि कीवत्तं । कुणह न एक्कए चिय सणहुमारो व गिहचायं ॥ ३ ॥
जइ सुकरो गिहचाओ ता किं न तुमं करेसि सपपुरिस्सं ! इय भणिए अहिमाणी सो तं पडिभणइ संविग्गो ॥ ४ ॥
तुह वयणमवेक्खन्तो ठिओ भिहि पिच्छसु करेमि जं इण्हिं । तीए भणियं पिययम ! हासो विहिओ खमह मज्झं ॥ ५ ॥
किं बहुणा भणिएणं संपइ भइणीसमा तुमं मज्झ । ता जइ तुह उच्छाहो तुमं पि गेणहाहि पव्वज्जं ॥ ६ ॥
अह वीरो संपत्तो थुवन्तो अमरचारणगणेहिं । रहयम्मि समोसरणे धम्मकहं कहिउमाढत्तो ॥ ७ ॥
सेणियनरिन्दप्पमुहो वन्दणहेउं जणो गओ तत्थ । धन्नो वि धम्मकज्जे विणिजोजिय नियधणं कुणइ ॥ ८ ॥
पव्वज्जासामणिं तवभज्जा तरस्स निच्छयं नाउं । रुयमाणी गन्तूणं जइवत्तं कहइ भाउस्स ॥ ९ ॥

धत्तेणं तरिओऽहं इय चिन्तिय संठवेत्तु तं भइणि । भदं तह भज्जाओ संभासिय उस्सुयमणो सो ॥ २११० ॥
 दाऊण विउलदाणं मइहं कारिय जिणिन्दभवणेसु । पूइत्तु समणसइं घोसाविय अभयदाणं तु ॥ ११ ॥
 सिधियारूढो भदाए संजुओ भारियासयणसहिओ । तित्थं पभावयन्तो जणाभिनन्दित्तमाणो य ॥ १२ ॥
 तं रिद्धिं सगगसमं पडलगतणं व सबमुज्झित्ता । महया विच्छुद्धेणं समागओ जयगुरुसगासे ॥ १३ ॥
 पुरओ विय संपत्तो धत्तो ते दो वि तत्थ भयवन्तं । तिपयाहिणी करेत्ता वन्दन्ति इमं च भासन्ति ॥ १४ ॥
 भयवं ! अणुगहेत्ता अवमहणिं अमह देहि पव्वजं । तुमह पयकमललगा असेसदुक्खक्खयं कुणिमो ॥ १५ ॥
 भदाए वि य भणियं भयवमिसे मज्झ पुत्ताजामाऊ । इय सालिभइधन्नयनामा इच्छन्ति पव्वजं ॥ १६ ॥
 ता पव्वाविह एए तिहुयणणाहेण दिक्खिया तत्तो । कयपञ्चमुट्ठिलोया सिद्धवविया साहुकिरियं च ॥ १७ ॥
 गुरुगच्छवसहिसेसग्गिअत्तउवगरणतववियारेसु । आवणविहारजइकहठाणेषु य ते समणुसट्ठा ॥ १८ ॥
 विहरन्ति जिणेण समं चउत्थच्छट्ठमाइकुवन्ता । सुत्तसमणा संजाया अइरेण अहीयसुत्तथा ॥ १९ ॥
 सुक्का किडिक्किडि भूया जाया दुक्करतवेण ते धीरा । पुण रायणिहं पत्ता सहिया तियलोयनाहेण ॥ २० ॥
 परिसा मिलिया कहियं चउरासीजोणिलक्खभैयरूवं । पच्छा उचिए समए भिक्खवुहं पत्थिया दो वि ॥ २१ ॥
 छट्ठस्स उ पारणए भयवन्तं पुच्छिऊण कयकिचा । ते धत्तासालिअया अणिया य जिणेण ते जन्ता ॥ २२ ॥

१ व-तेलोक्कनाहेण । २ व-भवत्तु ।

जणणी अज्ज करिस्सइ पारणयं सालिभद ! तुह हिट्ठा ! तो ते भदाएँ घरं पत्ता तवसोसियसरीरा ॥ २३ ॥
 वीरजिणस्सागमणं नाउं तह सालिभदधन्नाणं । भदाइओ गिहजणो जाओ हल्लप्फलो सबो ॥ २४ ॥
 न य केणइ विन्नाया ते सुणिणो आगयावि तो तत्थ । खणमेत्तं चिट्ठित्ता अदीणचित्ता पडिनियत्ता ॥ २५ ॥

अणियं च—

सुन्दरसुकुमालसुभोइएहिं विविहेहिं तच्चविसेसेहिं । तह सोसविओ अप्पा जहनविणाओ सम्भवणे वि ॥ २६ ॥
 आगच्छन्ता य पहे गोउलथेरीए पवरदहिएणं । पडिलाभिया सहरिसं पत्ता जिणवरसयासम्मि ॥ २७ ॥
 विहिणा तं आलोइय पुच्छन्ति जिणं न अम्ह पारणयं । जणणीए कयं भयवं ! ता तं कह तुम्ह आइहुं ॥ २८ ॥
 भयवं पि आह जीए दिन्नं दहिं अईयजम्ममि । सा सालिभदजणणी आसी धन्न ति नामेणं ॥ २९ ॥
 वज्जरिओ पुव्वभवो भोयफलं दाणपच्चयं कहियं । तं सुणिय सालिभदो सुमरइ पोरणयं जम्मं ॥ २१३० ॥
 तो ते संविग्गमणा दहिं पारित्तु जिणमणुन्नविउं । खामियच्चउविहसङ्गा सुद्धप्पा अणसणं घेत्तुं ॥ ३१ ॥
 कयआराहणकिच्चा वेभारट्ठियसिलायलं गन्तुं । उल्लसियसुक्कलेसा पाओवगमं पवज्जन्ति ॥ ३२ ॥
 एत्थन्तरे भयवओ वन्दणहेउं समागया भदा । वन्दिय पुच्छइ धन्नो कत्थच्छइ सालिभदो य ॥ ३३ ॥
 जहवत्तं परिकहिं जिणेण सबं पि तो ससोयमणा । तेसि समीवम्मि गया पेच्छइ ते निच्चलसरीरे ॥ ३४ ॥
 वन्दिता संभासइ पुणो पुणो ते न किं पि जम्पन्ति । गयसंगा ताहे सा रुयइ महासोगभरभरिया ॥ ३५ ॥

गेहगओ वि न नाओ हा पुत्तय ! मन्दभाइणी अहयं । संभासिओ न दिहो न वन्दिओ पावकम्माए ॥ ३६ ॥
 अमराणियमाहारं भोत्तुं कहमन्तपन्तयं मुत्तं । यत्तीसतूलियासुं सुविउं कह सुवंसि सिलवट्ठे ॥ ३७ ॥
 हरियन्दणाणुलेवं काउं कह सेयपङ्कसुवहसि । कागलिगीयं सोउं सुणसि कहं घूयसिवरावे ॥ ३८ ॥
 पुविं तुज्झ मओवरि भत्ती विणओ य तारिसो आसि । संपह उल्लावं पिहु न देसि किं पुत्त ! दीणाए ॥ ३९ ॥
 गुरुदुक्खसल्लियमणा एमाई बहुविहं विलवमाणी । तेसिं वन्दणकज्जे गएण रत्ता समणुसट्ठा ॥ ४० ॥
 धन्ना एए जेहिं उ भवदुक्खाणं विमोइओ अप्पा । तं पि कयत्था जीसे सुएण आराहियं एवं ॥ ४१ ॥

अन्नं च—

वयणचलणाइचेट्ठा कायवा नेय एस कप्पो त्ति । पाओवगमे ता तं मा कुणसु अकारणे खेयं ॥ ४२ ॥
 एमाइ सेणिएणं महुरगिरिं संठवित्तु सवहूया । नीया घरम्मि भदा अक्कन्दणवीणगलसदा ॥ ४३ ॥
 ते चियं मुणिवरवसभा कालगया पुत्तरेसु उववत्ता । तत्तो चुया विदेहे उववज्जिय उत्तमकुलम्मि ॥ ४४ ॥
 भोगसमिद्धिं पाविय दिक्खं घेचूण निम्भलचरित्ता । निहुवियसयलकम्मा सिद्धिपुरीए गमिस्सन्ति ॥ ४५ ॥
 इय एवं दाणफलं जणस्स विम्भयकरं सुणेज्जं । जइयवमगारीहिं विसेसओ दाणघम्मिस्सि ॥ ४६ ॥

भणियं च—

१ व-०यसि । २ व-सवहुं । ३ व-च्चिय । ४ व-देक्ख । ५ व-मुणेज्जं ।

दाणसीलतवभावण संसिउ वीरेहि धम्मु चउव्विहु दंसिउ ।

उत्तम तिविहधम्म असमत्थहं दाणधम्मु पर जियह गिहत्यहं ॥ ४७ ॥

इय जीहन्तो भविए पज्जन्ते विहरिओ अपावाए । रइयं च समोसरणं देवेहिं चउनिकाएहिं ॥ ४८ ॥

अयवं कहेइ धम्मं सदेवमणुयासुराए परिसाए । पुट्ठो य गणहरेणं भयवं ! किं कालचक्कस्स ॥ ४९ ॥

भरहे एत्थ सरूवं भूयं अबं समासओ कहह । उस्सप्पिणिओस्सप्पिणिरूवस्स कहेइ तो भयवं ॥ २१५० ॥

सुसमसुसमा य सुसमा सूसमदुसमा य दुसम अइदूसमावि य ओस्सप्पिणिए उ छच्च समा ॥ ५१ ॥

चउरो कोडाकोडी अयराणं सुसमसूसमा होइ । तीए य मिहुणयनरा कोसतिगुचा त्तिपलियाऊ ॥ ५२ ॥

ते सुरहिगन्धदेहा निरामया निवभया सुरूवा य । वत्तीसलक्खणधरा जरचिन्तासोयपरिहीणा ॥ ५३ ॥

पयइए तणुकसाया अहमिन्दा उत्तमा य सङ्खयणे । माणुग्माणपमाणौवच्चन्नेहा सकरुणा य ॥ ५४ ॥

पुढवीपुप्फफलाणं रसो तथा आसि सक्कराअहिगो । पुक्करणीओ घयखीरउदगइक्खुरसनीराओ ॥ ५५ ॥

दसविहा य कप्पक्खवा—

अजङ्गया य भिज्जा तुडियज्जा दीवजोइचित्तङ्गा । चित्तरसा मणियज्जा गेहागारा अनिगिणा य ॥ ५६ ॥

अजङ्गेसु य अज्जं उपपज्जइ भायणाहं भिङ्गेसु । तुडियेङ्गेसु य संगयतुडियाइं बहुपयाराइं ॥ ५७ ॥

दीवसिहा जोइसनामया य एए करेन्ति उज्जोयं । चित्तेङ्गेसु य अज्जं चित्तरसा भोयणट्ठाए ॥ ५८ ॥

मणियङ्गेषु य भूषणवराहं भवणाहं भवणरुक्मेषु । जायन्ति य वत्थाहं अनिगिणनामेषु रुक्मेषु ॥ ५९ ॥
आलयसेसे सिद्धिं पसेवेत्ता ते सुरालयं जन्ति । तवसंजमरहिया वि दु अकूरपरिणामभावेण ॥ २१६० ॥
अथरतिकोडाकोडीपरिमाणा सुस्समा तर्हि मणुया । कोसदुग्धा दोपलियजीविया सेस पुषसमा ॥ ६१ ॥
पलिओवममार्हए पजान्ते होह पुवकोडीए । तहयाए उ समाए दोकोडाकोडिमाणाए ॥ ६२ ॥
आर्हए कोससुचा अन्ते पुण पञ्चचावसयमाणा । कालकमेणं हाणिं गच्छन्ति ये कप्पतरुणो वि ॥ ६३ ॥
पुढविजलोसहिफलफुल्लमाहवथू वि हायमाणरसा । बलरुववन्नखभमुत्तिअज्जवाई ये हायन्ति ॥ ६४ ॥
तहयसमाए अन्ते उप्पन्नो पढमजिणवरो उसभो । सत्तमकुलगरपुत्तो सुणीण धयदाणधणजीवो ॥ ६५ ॥
सो दंसियसयलठिहं होज्जं धम्मसारही पढमो । सिद्धो तिवाससद्धमाससेसे तहयअए ॥ ६६ ॥
देसूणाथरकोडाकोडीमाणे चउत्थअरयम्मि । तेवीसं तित्थयरा उप्पत्ता एत्थ गणनोहा ! ॥ ६७ ॥
सोवखंगयस्स मज्झं पञ्चमअरगो उ दूस्समा होही । सद्धमासअहिएहिं तीहिं वासेहिं अहएहिं ॥ ६८ ॥
छहिं वासाण सएहिं पञ्चहिं वासेहिं पञ्चनासेहिं । मय निवाणगयस्स उ उप्पजिस्सह सगो राया ॥ ६९ ॥
तेरसवाससहिएहिं नबुत्तरेहिं सगाव कुसुमपुरे । होही कक्की पेन्ते कुलस्मि केउ व दुट्ठप्पा ॥ २१७० ॥
बहुकोहमाणमायालोअयघत्थस्स तस्स जम्मस्मि । सरसा तत्थ पडिस्सह देवउलं रामकण्ठाणं ॥ ७१ ॥

१ व-ओ । २ व-उ । ३ व-०पहा० । ४ व-०नाह । ५ अ-उन्ते ।

चोरा रायविरोहा रायभयं क्षिजिहिति गन्धरसा । दुब्बिभक्खमणावुट्ठीईवहुला तथा देसा ॥ ७२ ॥
 अट्टारस य कुमारो वासाइं तत्तियं च डामरिओ । अवसेसं पुण कक्की राधा होही अइपयण्डो ॥ ७३ ॥
 नगरं आहिण्डन्तो पेच्छिस्सइ सो उ पञ्चथूभाइं । केणेमाइं कयाइं इय पुट्टा तेण पुरवुट्टा ॥ ७४ ॥
 कहिहन्ति नन्दराया अत्थसमिद्धो इहं जयपसिद्धो । तेण इमेसु हिरन्नं अइबद्धयं निक्खयं चिट्ठे ॥ ७५ ॥
 न तरन्ति इमं घेचुं पट्टु ! अन्नो नरवई इमं सोउं । सो थूभे खाणेही मसीकरिस्सइ हिरन्नं तं ॥ ७६ ॥
 अह सवओ पुरं तं खार्णोही अत्थलुद्धओ कक्की । सो दप्पन्धो सेसे तणं व गणिही महीवाले ॥ ७७ ॥
 धरणीयलाओ उम्मज्जिएण आरुट्ठगाविरुवेणं । तइया सिलामएणं भेसेही साहुवणं च ॥ ७८ ॥
 अह भदिगा उ देवी रायपहार्इसु ते परिघडन्ते । तुण्डेणं नोल्लेही भिक्खं भस्मिहन्ति किच्छेणं ॥ ७९ ॥
 वोच्छन्ति तत्थ थेरा एसा सूयइ भविस्सकालम्मि । घोरं जलोवसगं कहियमिणं वीरनाहेण ॥ ८० ॥
 ता वयह अन्नदेसं इय कहिए के वि तत्थ वक्कन्ता । अन्नो वि भत्तवत्थाहएसु सिद्धा अपिस्सन्ति ॥ ८१ ॥
 जं कालपरिणईए कम्मवसेणं च भावि सुहमसुहं । तं तरद निवारुं को फिर हह बुद्धिमन्तो वि ॥ ८२ ॥

अणियं च—

दूरं वच्चइ पुरिसो तत्थ गओ निव्वुइं लहिस्साभि । तत्थवि पुच्चकयाइं पुव्वगयाइं पडिच्छन्ति ॥ ८३ ॥

१ ब-विरोहो । २ व-णेही । ३ अ-अकान्ता ।

सबे वि य पासण्डे रुम्भेजं सो करे वि मग्गेही । कक्किनिवो दाहन्ति य सारम्भपरिगहा ते वि ॥ ८४ ॥
रुद्धो य समणसद्धो करदाणत्थं च भासिही रायं । भिक्खावित्ती निक्किञ्चना य अम्हे अणायाणा ॥ ८५ ॥
ता अम्ह धम्मलाभं मोत्तूणं नत्थि किं पि अन्नं ति । इय नाऊण नराहिव ! जं रोयइ तं करेसु तुमं ॥ ८६ ॥

अन्नं च भणियं पुराणे—

सज्झायज्झाणनिरए तवुज्जए यम्भयारिणो दन्ते । जइणो परिरक्खन्तो छट्ठसं लहइ धम्मस्स ॥ ८७ ॥
ता उवरम एयाओ अज्झवसाणाओ होइ न य खेमं । जइणं उवइवेणं कीरन्तेणं पुरे देसे ॥ ८८ ॥
एवं भणिओ जाहे न मन्निही रोसपरवसो होही । तो नगरदेवया तं भणिही किं रुच्छसे मरिउं ॥ ८९ ॥
जं बाहसि सुणिसद्धं इय भणिओ भीयमाणसो पडिही । पाएंसुं संघस्स उ भयवं ! मे खमह इय वेन्तो ॥ ९० ॥
होहिन्ति य उप्पाया तइया पुरनाससूयणा बहवे । सत्तरस अहोरत्ता निरन्तरं वासिही उदयं ॥ ९१ ॥
गङ्गादहो य सोणो उवत्तिस्सइ य गरुयजलवेगी । तो कुसुमपुरं नगरं समन्तओ वुज्झिही तेणं ॥ ९२ ॥
पाडिवओ आयरिओ सद्धजणो कोइ कोइ पुरलो गो । कक्की राया फलगाइएहि तरिऊण हुंइही ॥ ९३ ॥
बहुओ जाही निहणं तत्थ जणो उवरए य जलवसणे । अन्नं नयरं काही कक्की गन्दस्स अत्थेणं ॥ ९४ ॥
होहिन्ति य आययणा साहुविहारो य सम्मबुद्धी य । सस्ससई पडिएणं कुम्भेणवि को वि न किणेही ॥ ९५ ॥

१ अ-अन्नं पि । २ व-पाएसु समणसद्धस्स खमइ मम सामि इ० । ३ व-न्तो । ४ अ-उज्झि० । ५ व-छुट्ठिहिही ।

पद्मानं वासां सुभिक्षलंकालो भविसहै धणियं । पुणरचि कक्की राया सूढो आसन्नरपत्ता ॥ ९६ ॥
 वासण्डिणो सलिङ्गे मेलावेही उवदवेही य । सुणिवगं तइया पुण पाडिवओ नाम आयविओ ॥ ९७ ॥
 होही जुगप्पहाणो तं सो रुक्मिणु समणसइजुयं । भिक्खवाए छट्ठागं मग्गेही दुट्ठपरिणामो ॥ ९८ ॥
 काही काउस्सगं सक्खसाराहणाए तो सद्धो । गोवाडस्मि निरुद्धो जक्खं वा वारिहन्ति नयं ॥ ९९ ॥
 ओ कक्किराय ! सद्धं मा बाहलु सुन्दरं न तुह एयं । एत्थन्तरस्मि सक्को काउस्सगप्पभावेणं ॥ १०० ॥
 बलियासणो मुणेउं ओहीए खिप्पमेव तत्थेही । बुहुदियखवधारी भणिही कक्किं च अत्थाणे ॥ १ ॥
 सीहासणे निविट्ठं एए किं साहुणो तए रुद्धा । भिक्खस्स छट्ठागं पि मग्गिया दिनति नो मज्झं ॥ २ ॥
 निवसन्ति य एत्थ पुरे सब्बे करदायगा उ पासण्डी । मम जाया थद्धा पुण एए नो किञ्चि वियरन्ति ॥ ३ ॥
 सक्को भणिही नत्थि उ एएसिं किञ्चि भिक्खभायं पि । दिनति न कस्सवि एए तुमं च भिक्खवं विमग्गन्तो ॥ ४ ॥
 लज्जसि न लोयमज्जे निप्फुट्ठ ! विमुञ्च ता इमे साहू । इहरा तुज्झ अणिट्ठं होही इय जम्पिण कम्मिउं ॥ ५ ॥
 भणिही इमं गलत्थह भट्टमसंबद्धभासणं सिग्घं । इय भणिए तो सक्को गल्लचवेडाए नाडेउं ॥ ६ ॥
 काही छारुकुल्लं छासीवासाणि आउयं भोत्तुं । नए उववज्जिस्सइ अणन्तदुहवेयणापउरे ॥ ७ ॥
 तरस य दत्तं पुत्तं इन्दो संठाविऊण जिणधम्मो । वन्दितु समणसइं नियए ठाणस्मि संपत्तो ॥ ८ ॥

१ व-०माला म० । २ व-०भागं पि । ३ व-थट्ठा । ४ अ-हसिउं ।

तयणन्तरं च काही दत्तो जिणभवणमण्डियं वसुहं । इगुवीससहस्राहं होही धम्मुन्नइं परमा ॥ ९ ॥
घणघन्नत्थसम्भिद्धं भारहवासं जिणिन्दकालम्मि । पुरगामागरपउरं आसी सुरलोगसंक्रासं ॥ २२१० ॥
गामा नगरउभूया नगराणि य देवलोगसरिसाणि । रायसमा य कुटुम्बी वेसमणसमा य रायाणो ॥ ११ ॥
चन्दसमा आयरिया अम्मापियरो य देवयसमाणा । साम् वि य माइसमा ससुरो चिट्ठ पीसमो आसि ॥ २२ ॥
धम्मधम्मविहिन्नू विणयपरो सच्चसोयसंपन्नो । गुरुदेवपूयणरओ सदरनिरओ जणो तइया ॥ १३ ॥
अग्घइ य सविन्नाणो अग्घइ सीलं कुलं च विज्जा य । परचक्कइइतक्करभयसोयविवज्जिओ लंगो ॥ १४ ॥
जिणभत्ता रायाणो पाएण कुत्तिथिया य अवीया । दससु वि वासेसु तहा दस दस अच्छेरया जाण ॥ १५ ॥
उवत्सग गवभहरणं इत्थीतित्यं अभाविआ परिसा । कणहस्स अवरकङ्का अवयरणं चन्दसूराण ॥ १६ ॥
हरिवंसकुलुप्पत्ती चमरुप्पाओ य अट्टसयसिद्धा । अरसंजयाण पूया दसवि अणन्तेण कालेणं ॥ १७ ॥
लोगुत्तमपुरिसेहिं चउप्पन्नाए इहं अईएहिं । केवल्लिमणपज्जवओहिणाणिसुयकेवलीहिं च ॥ १८ ॥
दूसमकाले लोगो कोहाइकसायविसहयविवेगो । अचोदगो व वप्पो जाओ संभिन्नमज्जाओ ॥ १९ ॥
जहजह वच्चइ कालो तह तह दयदाणसच्चपरिहीणो । अहिंयं अहम्मसीलो कुत्तिथिमोहिंयमई हाही ॥ २२२० ॥
गामा मसाणभूया णगराणि य पेयलोयसरिसाणि । दाससमा य कुटुम्पी जमदण्डसमा य रायाणो ॥ २१ ॥

लुद्धा य पुहइपाला भिच्चे गिण्हन्ति ते वि इयरजणो । खायन्ति ये अन्नोन्नं मञ्छा इव दुब्बले बलिया ॥ २२ ॥
 जे अन्ता ते मज्झा जे मज्झा ते कमेण पचन्ता । अपडागा इव नावा डोह्लन्ति समन्ताओ देसा ॥ २३ ॥
 चोरा सुसन्ति अत्थं नरिन्दकरपीडियाहं रडाहं । भूयगहपायसेणी लञ्चाइपरा य कारणिमा ॥ २४ ॥
 सयणे निच्चविरोहो सकज्जनिरओ परत्थनिरवेक्खो । चप्फलभासी लोगो पाएणमवोल्लसारो त्ति ॥ २५ ॥
 धणधन्ने अवियण्हो घरकज्जे चेव ओहिधमईओ । दक्खिन्नलज्जरहिओ धम्मसुइविवज्जिओ लोगो ॥ २६ ॥
 स्त्रीसा नारोहिन्ति उ आयरिए दूसमाणुभावेणं । ते विहु तेसिं पढणं न दिन्ति सुयनाणसिक्खिआओ ॥ २७ ॥
 फिट्ठइ गुरुलुलवासो मन्दा य मई जणस्स धम्मम्मि । सत्ताउला य पुहई देवा ए न दरिसणं देन्ति ॥ २८ ॥
 पुत्ता अम्मापियरो अवमन्नन्ति कहुयाहं भासन्ति । सुण्हा सुयज्झितुल्ला सासू वि य कालकन्नसमा ॥ २९ ॥
 हसिएहिं जम्पिएहिं य अन्धिच्चियारेहिं विगयलज्जाओ । सविलासनियत्थेहिं बहुया सिक्खन्ति वेसाणं ॥ २३० ॥
 सावगसाविगहाणी भावणतवदाणसीलपरिहाणी । समणाणं समणीणं असह्मडं थेवकज्जे वि ॥ ३१ ॥
 कूडतुलकूडमाणं धम्मे वि सदत्तणं संपेसुत्तं । पहवन्ति दुज्जणा तह सीयन्ति य सज्जणा पायं ॥ ३२ ॥
 विज्जाण मन्ततन्तोसहीण मणिपुष्पफलरसाणं च । रुवाउयरिद्धीणं संठाणुच्चत्तधम्माणं ॥ ३३ ॥
 दूसमकाले होही सुहभावाण सवेसि परिहाणी । एगन्तदूसमाए असुहतराणं इमं सव्वं ॥ ३४ ॥

१ न-गेण्हं । २ व-उ । ३ व-लंति । ४ व-यायं । ५ व-राहेन्ति । ६ व-उरा । ७ द-दिन्ति । ८ अ-कन्निसं । ९ अ-चपे ।

एवं परिहायन्ते लोए चन्दो व कालपक्खस्मि । जे धम्मिमा मणुस्सा सुजीविणं जीविणं तेलिं ॥ ३६ ॥
 दुप्पसहो आयरिओ फणुसिरी साहुणी णयपहाणा । सहो नाहलनामो सच्चसिरी साविणं च ॥ ३७ ॥
 तह विमलवाहणो वि य राया सुपुहो व तस्स उ अमचो । एए उ दूसमाए होहिति अपच्छिमा भरहे ॥ ३८ ॥
 दोरयणिपमाणतणू वीसयवासाउया य होहन्ति । दुप्पसहाई चउरो उल्लोसेणं च छट्तवो ॥ ३९ ॥
 दसवेयालियधारी चोदसपुवी व पुज्जिही सच्चो । दुप्पसहो तित्थं पि व ता वेहिही जाव सो वेव ॥ ४० ॥
 जो अणइ नत्थि धम्मो ण य साअइयं न चेव य वयाइ । सो समणसद्धवज्जो कायवो समणसद्धेणं ॥ ४१ ॥
 वारस वासाई गिहे गमिऊणं अट्ट चेव सामने । दुप्पसहो गच्छिहिही अट्टमभत्तेण सोहम्मं ॥ ४२ ॥
 पुवणहे वोच्छेओ चरित्तधम्मस्स रायधम्मस्स । अज्झणहे पुण होही अवरणहे जायवेयस्स ॥ ४३ ॥
 एवं दूसमकालो इगवीससहस्स होइ वासाणं । एणन्तदूसमावि य एवइयं चेव नायवा ॥ ४४ ॥
 नट्टे चरणाइस्मि उ हाहाभूओ अणाहभूओ य । कालो अमाइपुत्तो गोधम्मसमो जणो तैत्थ ॥ ४५ ॥
 रयवहुला खरफरुसा अणिट्ठवाया तया य वाहन्ति । धूपायन्ति दिसाओ अयज्जणीओ य सव्वेसिं ॥ ४६ ॥
 चन्दो सुइही सीयं अहिंयं अहिंयं च सूरिओ तविही । जेण इहं नरतिरिया सीउणहहया किलिस्सन्ति ॥ ४७ ॥
 तह अरसविरसमेहा अम्बिलमेहा य खारमेहा य । अग्गिविसअसणिमेहा अभिक्खणं वासिहिन्ति तया ॥ ४८ ॥

१ व-०सइ वा० २ व-०पुव व । ३ व-०सहा तित्थं पिय । ४ व-०सहा तित्थं पिय । ५ व-०सहा तित्थं पिय । ६ अ-०सारामेहा लद्धमेहा य ।

जेण इहं मणुयाणं कासो सोसो जलोयरो कोहो । जरसूलसीसवियणा हवन्ति रोगा भणेगच्चिहा ॥ ४८ ॥
 काही तिरिए दुहिए जलथलखहचारिणो उ सवे वि । आरामछेत्तकागणरुक्खत्तर्णाई खयं नेही ॥ ४९ ॥
 वेयहुउसभक्खे गङ्गासिन्धु य मुत्तुमवसेसं । गिरिकूवनहतडांगे थलाइ संवं समं होही ॥ २२५० ॥
 हङ्गालसुम्भुरसमा छारब्भूया भविस्सई धरणी । कहयावि धूलिवहला घणच्चिक्खणकहमागम्मा ॥ ५१ ॥
 मणुया खरफरुसतणू उब्भडधोडासुहा चिविडनासा । दुवन्ननिटुरगिरा बहुरोगा कोहणसहावा ॥ ५२ ॥
 रयणीपमाणदेहा नरितिथओ वीससोलसाज य । बहुपुत्तनत्तुयजुया निहज्जा विगयवसणा य ॥ ५३ ॥
 छव्वरिसी गब्भधरा होही नारी य दुक्खपसवा य । सोलसवासा पुत्तयनत्तुयए पेच्छिही थेरा ॥ ५४ ॥
 होहिनति य बिलवासी बिला उ बावत्तरी य वेय्हु । उभयतडेसु नईणं नव नव एक्केए कूले ॥ ५५ ॥
 सवे वि बीयमेत्ता तिरिया होहिनति तत्थ मणुयाई । कुणिमाहारा सवे निस्संसा निव्विगेगा य ॥ ५६ ॥
 रहपहमेत्तं तु जलं वहिही बहुमच्छकच्छभाइन्नं । गङ्गासिन्धुनईणं तासु य गन्तूण ते मणुया ॥ ५७ ॥
 रयणीए थलमज्जे कट्ठिनति दिवा य सूरकरपक्के । खाहिनति य बीयाए निसाए अन्ने य कट्ठिनति ॥ ५८ ॥
 दहिस्वीरघयाईयं सतरस धन्नाई पुप्फफलमाई । होही न भरहवासे सयणासणवत्थमाई य ॥ ५९ ॥
 इगवीससहस्साई एवं एगन्तदूसमा होही । पञ्चसु भरहेसु तहा पञ्चसु एरवयवासेसु ॥ २२६० ॥

१ ब-०णाई । २ ब-मोतु० । ३ ब-०डागा । ४ ब-०मा मगा । ५ अ-०गोडासु० । ६ अ-हिइ थे० ।

सागरकोडाकोडी एगा अरओ चउत्थओ होही । ऊणा इह वासाणं बायालीसं सहस्सेहिं ॥ ६१ ॥
 सा पञ्चमछट्टेहिं अरएहिं जुया य होइ पडिपुत्ता । ओसप्पिणी दसायरकोडाकोडी अओ होइ ॥ ६२ ॥
 ओसप्पिणीएँ एवं जो अणुहावो उ वन्निओ पुर्वि । सो द्विय पडिलोमेणं उस्सप्पिणिए सुणेयवो ॥ ६३ ॥
 बायालीससहस्सा वासाण नरा उ होन्ति बिलवासी । उस्सप्पिणीएँ एगन्तदूसमा चरिमकालम्मि ॥ ६४ ॥
 होहिन्ति पञ्च मेहा पुक्खल संवट्ठ खीरमेहो य । धयमेहअमयमेहा रसमेहो पञ्चमो होइ ॥ ६५ ॥
 एक्केओ अणुबद्धं वासीही सत्त सत्त दिवसाइं । पञ्चत्तीसं दिवसे वदलिया होहिइ सोमा ॥ ६६ ॥
 पढमो उ निव्वेही धन्नं बीओ करिस्सए मेहो । तइओ नेहं जणयइ ओसहिमाइ चउत्थो उ ॥ ६७ ॥
 पञ्चमओ पुण मेहो पुढवाईयाण रसकरो होही । तत्तो हरियदुमोसहिंवेछिलयाइ परोहिन्ति ॥ ६८ ॥
 तो ते बिलवासिनरा पासित्ता तं महिं तह समिद्धं । आसत्था हिट्ठमणा नीहरिय बिलाण भमिहिन्ति ॥ ६९ ॥

अणिरस्सन्ति य—

जायं खु सुहविहारं भरइम्मिं पुण्णफलसमिद्धं च । ता जो कुणिमं खाही सो अमहं बल्लणिज्जो उ ॥ २२७० ॥
 जह जह वच्चर कालो तह तह फलकुसुमओसहीणं च । सइयणरुवउच्चत्ताआउमाईण चुट्ठी य ॥ ७१ ॥
 होहिन्ति सुहा रिउणो सुहा य वाया सुहाइँ उदगाइँ । गयरोगा तो मणुया होहिन्ति तहा तिरिक्खा य ॥ ७२ ॥

१ अ-एक्के । २ अ-होइही । ३ व-वलिं ।

सयगो य जिणो णवमो पुवं आसी सुनन्दणामो जो । मुणिसुव्वओ य दसमो सयगो जो आसि पुव्वभवे ॥ ८६ ॥
 एक्कारसमो य जिणो देवइजीवो उ सव्वभावविऊ । अममो वारसमजिणो होही जो सच्चइ आसि ॥ ८७ ॥
 तह निक्कसायनामो तेरसमो वासुदेवजीवो उ । बलदेवो पुण होही चोइसमो निप्पुलायजिणो ॥ ८८ ॥
 निम्भसजिणो अमोहो पनरसमो होइ रोहिणीजीवो । सुलसासाविघजीवो सोलसमो चित्तगुत्तो य ॥ ८९ ॥
 सतरसमो य समाही रेवइजीवो उ विगयभववाही । संवरजिणो य जयहिओ अट्टारसमो मियालीओ ॥ ९० ॥
 दीवायणस्स जीवो नियहिअरहा य अगुणवीसइमो । कण्हो गैयभवतण्हो वीसइमो देवसेणजिणो ॥ ९१ ॥
 तत्तो य एगवीसो नारयजीवो विवेगजिणचन्दो । वावीसइमो विमलो अमरजिओ विगयक्कम्ममलो ॥ ९२ ॥
 देवोववायनामो तेवीसइमो उ अम्मडो पुवं । चरिमो य साइबुद्धो अणन्तविजओ जिणो होही ॥ ९३ ॥
 ओसप्पिणीजिणाणं पडिलोमेण होन्ति तित्थयरा । जा चरिमो जिणनाहो विन्नेओ उसभनाहो व ॥ ९४ ॥
 एएसु अईएसुं कमेण होहन्ति पुव्वतुल्लगुणा । सुस्समहुसमा सुसमा सुस्सप्पसुसमा य छट्ठा उ ॥ ९५ ॥
 वीसं कोडाकोडी दोन्नि वि एणा उ होन्ति अयरणं । ओसप्पिणी य उस्सप्पिणी य परियत्तमाणीओ ॥ ९६ ॥

अयरपमाणं पुण—

एणाहियेवेहियतेहियाणि उक्कोससत्तरत्ताहं । घेत्तुं सिस्तुलोमाहं काउमसंखेज्जखण्डाहं ॥ ९७ ॥

१ व-य० । २ अ-भवगय० ।

जोयणमुवेहेणं जोयणंमायामवित्थरेणं च । पल्लं भरेज्ज निचियं सुहुमाणं तेसि लोमाणं ॥ ९८ ॥
वाससए वाससए वोलीणे अवहरेज्ज एक्केकं । जो तत्थ हवे कालो एगं पलिओवमं तं तु ॥ ९९ ॥
दसकोडाकोडीओ तेसिं अह सागरोवमं हवह । पोगलपरियदो पुण ओसप्पुसप्पिणि अणन्ता ॥ १०० ॥
ओरालियवेउवियतेयमणभासपाणुकम्मेहिं । जीवस्स सव्वपोगलगहणे तो दायरपरदो ॥ १ ॥
एगयरेण इमेसिं तगगहणे सुहमओ य सो होइ । एवं खेत्ते काले आवे वि य सो हुहा नेओ ॥ २ ॥
अजवाडगणाएणं एक्केकजिएण सव्वलो गो उ । उक्कमओक्कमओ वा असइं मरणेहिं जं पुटो ॥ ३ ॥
तो पोगलपरियदो अणाइकालम्भि संसरन्तस्स । एगेगस्स जियस्स य इमे भवे वोलियाणन्ता ॥ ४ ॥
ता भो भद्दा ! नाउं सरूवमेवं अणाइनिहणस्स । कालस्स धम्मकज्जे उज्जमियवं पयत्तेण ॥ ५ ॥
पणपन्नं अउज्जयणा परूविया तत्थ सुहविवागत्था । तावइय चिय वीरेण साहगा दुहविवागस्स ॥ ६ ॥
छत्तीसमपुट्टां वागरणां च तत्थ कहियां । छट्ठयभरास्सन्ते दिवसं रयणिं च सव्वं पि ॥ ७ ॥
दिन्नो हिओवएसो सदेवमणुयासुराए परिसाए । भवजलहिदीवभूएण भगवयाणुगहनिमित्तं ॥ ८ ॥
वागरियं च जिणेणं उववन्नो इह अणुद्धरी कुन्थू । रयणीए अज्ज सुहुमो चलमाणो दीसए न ठिओ ॥ ९ ॥
ता इण्हिं समणाणं दुरणुचरो संजमो उ होहि त्ति । भरहेरवएसु जओ सो तीरह रक्खिउं न खलु ॥ १० ॥

१ अ-०ण आया० । २ व-अयवा० । ३ अ-रूवेण । ४ अ-तो छट्ठमत्तअन्ते दि० ।

अस्संजमभीएहिं तं सोउं भगवया समक्खायं । बहुसाहुसाहुणीहिं य पक्वखायाइ भत्ताइ ॥ ११ ॥
तम्मि य सभए वीरस्स जम्मरिक्खम्मि दुट्ठपरिणामो । दोवाससहस्सडिई सङ्कन्तो भस्सओ कुगहो ॥ १२ ॥
निवाणगमणसमयं नाऊण जिणस्स भणइ तो सक्को । भयवं ! उदग दिट्ठी भासगहसन्ति या इण्हि ॥ १३ ॥
वइइ ता परिवालह मुहुत्तमेत्तं भविस्सकालम्मि । जेण न जायइ तित्थस्स अवणइ सपरपक्खाओ ॥ १४ ॥
भणिओ य सो जिणेणं समत्थवत्थूण सक्क ! परिणामं । अणुभावं कालस्स य जाणन्तो मुज्झसे कीस ॥ १५ ॥

तथा हि—

तुव्विज्जइ जरवत्थं सीडिज्जइ तह गिहं पि परिसडियं । भगं पि संघडिज्जइ सगडं तुट्ठा वरत्ता य ॥ १६ ॥
सो पुण णत्थि उवाओ सन्धिज्जइ आणुपाणुमेत्तं पि । जेणाऊ जीवाणं झीणं जं पुव्वभववडं ॥ १७ ॥
मन्ता तन्ता मणिसूलियाओ सन्ती सुराण सन्नेज्झं । ज्ञाणरसायणमाइ रक्खन्ति न आउए झीणे ॥ १८ ॥
सुरगिरिदण्डं पुहविं छत्तं पिव धारिउं जे समत्था । अरहन्ता अतुलबला ते चि न मच्चुं निवारिन्ति ॥ १९ ॥
ता सुरवइ ! मा तम्मसु जेणेत्थमवस्स भाविणो भावा । तुमए मए व्व कहमवि तीरन्ति न अन्नहा काउं ॥ २० ॥
एवं अणुसासेउं सक्कं च उभेयसमणसङ्घं च । संपलियङ्कनिसन्नो जोगनिरोहं च काऊणं ॥ २१ ॥
सेलेसिं पडिवन्नो ज्ञायन्तो परमसुक्कज्ञाणं च । खविऊण निरवसेसं भवोवगाहीणि कम्मणि ॥ २२ ॥
चइऊण इमं बुदिं संपावेऊण सवणिज्जाणं । उजुसेहिं पडिवन्नो एगेणं चैव समएणं ॥ २३ ॥

कत्तियअमावसाए णागे करणे पहायसमयस्मि । णक्खत्ते साइग्गि य दोच्चे संवच्छरे चन्दे ॥ २४ ॥
 सासयमणन्तसोक्खं सद्वावाहपरिवज्जियं अयलं । तेलोक्कमत्थयत्थं सिद्धिं पत्तो महावीरो ॥ २५ ॥
 णव सालइय नव लेच्छइय गणराहणो य तं रयणिं । अट्टारस पोसहिंया ठिया जिणं पज्जुवासेन्ति ॥ २६ ॥
 तो उव्विग्गा समणा समणीओ सावगा साविगाओ । देवा देवीओ चि य सबं पि जयं समुव्विगं ॥ २७ ॥
 सक्को वि हु सोगेणं अब्भाहयमाणसो सुत्तिव्वेणं । ओरुल्लविवन्नमुहो झूरइ पगलन्तनयणंसू ॥ २८ ॥
 तमगसियरविं व दिणं निसाए गयणं व अत्थसियचन्दं । विज्झायपईवं पि व भवणं तमसस्मि बहलस्मि ॥ २९ ॥
 उद्धियकमलं व सरं उव्वियणिज्जं इमं जयं जायं । उम्मूलियकप्पतरुं इयरहुमकाणं व कुडं ॥ २३३० ॥
 पसरिस्सन्ति य इण्हि कुत्तित्थिया पमुइया अरहवासे । वग्गन्ति वणे करिणो निप्पसरा पवस्सिए सीहे ॥ ३१ ॥
 पभणन्ति मिहो मणुया भावुज्जोओ इहज्ज समईओ । संपइ दब्बुज्जोओ रयणपईवा यतो चेव ॥ ३२ ॥
 वत्तीसं पि य इन्दा समागया तक्खणं ससोगमणा । खीरोयजलेण तणुं पहावन्ति जिणस्स सुरहेण ॥ ३३ ॥
 गोसीसचन्दणेणं घणसारणं च तो विलिम्पन्ति । परिहिति देवदूसे सिवियं पवरं विउव्वन्ति ॥ ३४ ॥
 तत्थारोवन्ति तयं दिव्वंसुयमाइमणहल्लोयं । उम्मालिन्ति समन्ता सुरपायवपुप्फमालाहिं ॥ ३५ ॥
 कारिन्ति य कालागरुहरियन्दणदारुनियरइयचियं । पवरस्मि भूमिभागे सीयं वहवन्ति सुरपहुणो ॥ ३६ ॥

अफालितूररवं मणहरनचन्तसुरवहुसमूहं । निवडन्तकुसुमवरिसं चिकित्त्रमणिमोत्तियसमूहं ॥ ३७ ॥
 गिज्जन्तसारगेयं संचलिया सुरनरा चियाभिमुहं । पत्ता खणेण तत्थ य काऊण महुसवं परमं ॥ ३८ ॥
 आरोवियं चियाए कलेवरं वद्धमाणसामिस्स । अग्गिक्कुमारोहिं तहिं खित्तो अग्गी नियमुहेहिं ॥ ३९ ॥
 वायं विडव्विऊणं वाडक्कुमारोहिं फूमिओ जलणो । कुम्भगगसोयखित्तं घयं महुं तह य तियसेहिं ॥ २३४० ॥
 सोणियसंसे डुहे मेहक्कुमारोहिं गन्धउदगेणं । विज्झावियाँ चिया सा गिणहन्ति सुरा य अट्ठीणि ॥ ४१ ॥
 दाहिणमुवरिमहणुयं सक्को गिणहेइ हेट्ठिमं चमरो । ईसाणो उवरिल्लं वामं हेट्ठिल्लयं तु बली ॥ ४२ ॥
 दन्तट्ठीणि उ सेसा सुरा सुरिन्दासुरा य सद्धे वि । मणुया य चियाभूइं सिवसन्तिकरं च गेणहन्ति ॥ ४३ ॥
 गन्तियतुरगाइगया तत्थ जणा आगया सुणियवत्तं । अहमहमिगाएँ बीए दिणम्मि वाहाइ य पवत्ता ॥ ४४ ॥
 इय मोक्खगमणमहिमं काऊण सुरासुरा जिणवरस्स । नन्दीसरम्मि सहिमं काऊण गया नियं ठाणं ॥ ४५ ॥
 तीसं अगारवासी वारसवासाइं साहेगाइं । छउमत्थपरीयाओ देसूणा केवली तीसं ॥ ४६ ॥
 वावत्तरि सद्वाऊ कणगाभो सत्तरयणिउस्सेहो । चवणाह पञ्चहत्थुत्तरो य बीरो जिणो होत्था ॥ ४७ ॥
 इओ अणागयमेव य पावाएँ समोसहेण बीरेणं । मम मोहमोहियमई एसो न करेइ द्वाइखयं ॥ ४८ ॥
 ता अवणेमि य मोहं विप्पियउप्पायेण एयस्स । इय चिन्तिऊण गोयमसामी संपेसिओ गामे ॥ ४९ ॥

१ व-खेतं । २ व-दुहे । ३ व-० य सा चीया णि० ।

तुह दंष्टणेण गोधप ! संकुज्झह दिग्धवरो नि हु सुसस्सो । इय भणिज्जणं सो वि हु तत्तं ति पडिवलिज्जण गओ २३६०
पडिवोहिज्जण य तयं नियत्तमाणो जणाउ सोज्जणं । निघाणगयं वीरं सहन्तमुधेयमावन्नो ॥ ५१ ॥

चिन्तितं च पवत्तो—

येच्छ जिणेण भगवया अपरिचियस्सवि अभत्तिमन्तस्स । काराविओ महत्तो अणुगहो देवस्सम्भस्स ॥ ५२ ॥
मग्ग पुण नेहपरस्सवि चिरसंसद्धस्स नियचिणेयस्स । कहियं न मोक्खगमणं निययं धरिओ य न ससीवे ॥ ५३ ॥
एगाणिणं अणाहं अस्सरणं उज्झवं भं अहन्नं । एगो धिय परमपयं गओ जिणो हा ! न जुत्तमिणं ॥ ५४ ॥

जह दज्झसि दज्झसु कढसि कढसु अह कुडसि कुडसु सयराहं ।

तहवि परिसेसिओ हियय ! तंसि तेलोगनाहेण ॥ ५५ ॥

अन्नं च—

अणुरत्ते अणुरागो जुत्तो इहरा विडम्बणा णेहो । सुन्ने उलम्भि दीवयदाणं भण किं गुणं कुणह ॥ ५६ ॥
किञ्च अनियला गोत्ती अजलो पङ्को उ पङ्गरमदाहं । कीलियरहिया य हडी अरज्जुयं बन्धणं नेहो ॥ ५७ ॥
नेहो रागो तम्भि य संते दोसो अवस्स संभवह । ते पुण दोन्नि वि हेज भवस्स बहुदुक्खपउरस्स ॥ ५८ ॥
अयवं पि निम्ममत्तो सव्वपयत्थेसु वीयरगत्ता । कह कुणउ सो ममोवरि पडिबन्धं कीस हं सूढो ॥ ५९ ॥

ता भगवथाणुचिन्नं निम्ममभावं अहं पुण चरामि । एमाइसुहृद्वसणाण संगओ तक्खणं चेव ॥ २३६० ॥
 संपत्ताखवगसेढी धाईकम्मक्खयं च काऊण । गोयमसामी मग्गे उप्पाडह केवलं गाणं ॥ ६१ ॥
 दसगणहारी एत्थं नियनियसमए सुहम्भसामिस्स । नियनियगणं समप्पिय संपत्ता सिवपयं ते वि ॥ ६२ ॥
 वीरजिणस्स भगवओ परमं तित्थुन्नइं करेमाणो । रायगिहे संपत्तो वरसमणगुणो हु भणियं च ॥ ६३ ॥
 वज्जरिसभसङ्घयणे समचउरंससंठाणसंठिए जाइसंपन्ने कुलसंपन्ने बलखवविणयसंपन्ने नाणसंपन्ने दंसणसं-
 पन्ने चरित्तसंपन्ने ओयंसी तेयंसी वचंसी जसंसी जियकोहे जियमाणे जियमाए जियलोभे जियइन्दिए
 जियपरीसहे जीविधासमरणभयविप्पमुक्के तवप्पहाणे गुणप्पहाणे चरणकरणप्पहाणे अज्जवमहव्ववन्तिमुत्ति-
 गुत्तिप्पहाणे विज्जामन्तप्पहाणे उराले घोरे घोरवए घोरतवस्सी घोरबम्भचेरेवासी उच्छृङ्खलसरीरे संखित्तविउ-
 लतेयलेसे चउइसपुंवे चउनाणोवगए समणस्स भगवओ महावीरस्स अन्तेवासी सुहम्मे नाम गणहरे रायगिहं
 नगरं समोसढो त्ति ॥

दिक्खित्तु जम्बुनामं कमेण संठाविऊण सूरिए । निट्ठवियसयलकम्भो सासयसोद्धवं गओ मोक्खवं ॥ ६४ ॥
 परिनिब्बुया गणहरा जीवन्ते नायए नय जणाओ । इन्दब्भइसुहम्मे रायगिहे निब्बुए वीरे ॥ ६५ ॥
 वियरियपवित्तिणिपया वीरजिणिन्देण चन्दणज्जावि । एक्कारसङ्गकुसला पज्जन्ते सिद्धिपुपत्ता ॥ ६६ ॥

१ अ-जिइदिए । २ अ-चेरे उ० । ३ अ-पुढी । ४ ब-सढे ।

चोदस्स ससणसहस्सा गोयममाई उ आसि वीरस्स । चन्दणपामोक्खाओ छत्तीसं साहुणिसहस्सा ॥ ६७ ॥
 संखसयगाइयाणं अगुणसठिसहस्ससमहिंयं लक्खं । सुस्सावयाण जिणसासणम्मि एगन्तरत्ताणं ॥ ६८ ॥
 अट्ठारसयसहस्सा तिन्नि य लक्खा य सीलवन्तीणं । सुलसारेवहपमुहाण संपया साविगाणं तु ॥ ६९ ॥
 सत्तसया वेडवियलद्धीणं केवलीण तह चेव । पञ्च य तेरस य सया सणपज्जवओहिनाणीणं ॥ ७० ॥
 चत्तारि अट्ठ य सया वार्हणमणुत्तरोववार्हणं । तिन्नि सया पुण चोदसपुवीणं वीरपरिवारो ॥ ७१ ॥
 जयइ खुयाणं पभवो तित्थयराणं अपच्छिमो जयइ । जयइ गुरु लोगाणं जयइ महप्पा महावीरो ॥ ७२ ॥
 भदं सव्वजगुज्जोयगस्स भदं जिणस्स वीरस्स । भदं सुरासुरनमंसियस्स भदं धुयरयस्स ॥ ७३ ॥
 भदं धीवेलापरिगयस्स सज्झायजोगमगरस्स । अक्खोभस्स भगवओ सङ्खसमुदस्स रुन्दस्स ॥ ७४ ॥
 इय एवं संखेवा वीरजिणिन्दस्स साहिंयं चरियं । संपइ जेण निवद्धं एत्तो एयं पवक्खामि ॥ ७५ ॥

सिरिजम्भुनामसिरिपहवसूरिसेल्लभवादिसूरीणं । परिवाडीते जाओ चन्दकुले वड्डुगच्छम्मि ॥ ७६ ॥
 सिरिउल्लोयणसूरी उत्तमगुणरयणभूसियसरीरो । वेहारुयमुणिसन्ताणगयणवरपुत्तिमाइन्दो ॥ ७७ ॥
 सोमत्ताणेण सोमं खमं खमाए य जो अभिक्खवइ । थिरयाए मेरुगिरिं गम्भीरत्तेण मयरीनिहिं ॥ ७८ ॥
 जम्मि य गच्छे आसी सिरिपज्जुन्नाभिहाणसूरि त्ति । सिरिमाणदेवसूरी सुपसिद्धो देवसूरी य ॥ ७९ ॥

उज्जोयणसूरिस्स य सीसो अह अम्बदेवउवझाओ । खममद्वज्जवार्द्धगुणकलिओ सोमसुत्ती य ॥ २३८० ॥
 तस्स विणेएण इमं वीरजिणिन्दस्स साहियं चरियं । पावमलस्स खयट्ठाए सूरिणा णेमिचन्देण ॥ ८१ ॥
 जं एत्थ अणागमियं लक्खणछन्देहिं दूसियं जं च । रइयमणाभोगेणं मिच्छामिह दुक्कडं तस्स ॥ ८२ ॥
 जो पढइ इमं चरियं वक्खाणइ सुणइ वायए वावि । वीरस्स उ भत्तीए सो पावइ परमकल्लाणं ॥ ८३ ॥
 अणहिलवाडपुरम्मी सिरिकन्नराहिवम्मि विजयन्ते । दोहट्टिकारियाए वसहीए संठिएणं च ॥ ८४ ॥
 वाससयाणं एगारसण्ह विक्कमनिवस्स विगयाणं । अगुयालीसे संवच्छरम्मि एयं निवड्ढं ति ॥ ८५ ॥

॥ ग्रन्थाग्रं श्लोकतो ज्ञेयम् ॥ ३००० ॥

॥ समत्तमिणं महावीरचरियं ॥

॥ समत्तमिणं सिरिनेमिचन्दसूरिरह्यं महावीरचरियं ॥

